

1946-1996

ד ב ר י ע ר ד

לכסיקון ערכים מקומיים של קיבוץ בארי

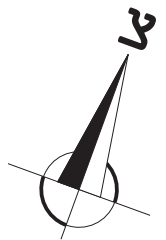
**מהדורה מתוקנת
אך לא מעודכנת:**

**לחיפוש - לחץ
על כלי המשקפת
או הקש: Ctrl F**

ספר זה מוקדש באהבה
לחברי, ילדי ותושבי בארי
בחמישים השנים שעברו

כתיבה ועריכה: בוריס בר־סיני
עריכה גרפית: יגאל זורע
גרפיקה והפקה: סמדר ברמק
צילומים מיוחדים וצילום מוצגים: ניר אילן
ביצוע גרפי: מחלקת גרפיקה, דפוס בארי
הצילומים והמסמכים מאוסף ארכיון בארי
בניהולו של אהרן יצחקי
צילומי המוצגים: מאוסף הנוסטלגיה של
ארכיון בארי ומאוסף רמי חרובי
הוצאת קיבוץ בארי, תשנ"ח 1997
כל הזכויות שמורות לקיבוץ בארי

ראשית דבר

עם התקרב חג היובל לקיבוץ בארי, התכנסנו כמה מחברי בארי, צעירים וותיקים וחפשונו דרך, כיצד לעצב את ספר היובל. רצינו להמנע מללכת בדרך המקובלת של קובץ רשימות וראיונות שיספרו את ההיסטוריה של קיבוץ בארי, לפי תקופות או לפי נושאים. לבסוף, התגבש הרעיון לבנות מעין לכסיקון, שיתן ביטוי למה שהיה ולמה שיש בבארי היום. ואמנם, לאחר עבודה מאומצת (ומייגעת), הצלחנו לרכז ערכים רבים, חלקם ארועים היסטוריים וחלקם ציונים גיאוגרפיים הקשורים בקיבוץ בארי. לא נפקד מקומם של ערכים כלכליים, חברתיים או תרבותיים, שהעסיקו את חברי בארי מאז הוקם הקיבוץ. לזה צורפו ביטויים ואמרות שהיו מקובלים בבארי בעבר ומקצתם אף נמצאים בשימוש עד עצם היום הזה.

הדרך להשגת המטרה היתה כזו: בתחילה חילקנו שאלונים, לכל חברי בארי, בבקשה לציין את כל הארועים והערכים החשובים בעיניהם. במהלך העבודה צורפו ערכים שלוקטו ממאות "יומנים" ואלפי "יומוני בארי" ומרשימות וראיונות עם חברי בארי, בתחומים השונים. לעתים היה צורך לערוך "מחקרים" ולאמת את העובדות. לבסוף, סרקנו מאות תמונות ושקופיות מכל הזמנים, ושיבצנו אותם בין דפי הספר, בכדי להמחיש את הדברים. הספר מכיל יותר משבע מאות ערכים, מסודרים כאבני תשבץ, וכל אחד יכול לחפש בהם כאוות נפשו. מי שיצליח להרכיב את התשבץ כולו, יוכל לקבל תמונה של קיבוץ בארי, כפי שהוא היה בתחילתו וכפי שהוא היום בשנת החמישים להקמתו. יבואו על הברכה כל מי שתרמו להוצאת הספר - בעצה, באיסוף החומר, בתמונות, ברשימות ובהגהות. תודה לעובדי מחלקת הגרפיקה בדפוס בארי על שתרמו מזמנם ומכשרונם לעריכה הגרפית של הספר. ומעל לכל, תודה לארכיון בארי ולאהרן יצחקי העומד בראשו, שבלעדיהם לא היה יוצא הספר לאור.

אברהם (בוריס) בר-סיני

נ.ב.

לצערי, לא הצלחנו להדפיס את הספר לחג היובל, והוצאתו לאור נדחתה בשנה שלמה. איסוף החומר הסתיים בסוף שנת 1995. כל מה שהתרחש לאחר מכן, יכלל קרוב לודאי בכרך הבא של הלכסיקון, שיצא לקראת חג ה-100 לבארי.

כנ"ל

אינוונטר ה' 50

מבוא

פרובינציאלי

אוניברסלי

אמר האנתרופולוג:

רשימת מצאי רבת ערך זו, כמו גם רשימות אינוונטר קודמות בתולדות בארי (למשל, "בארי בפרופיל" - אוסף הפרופילים השלם מ-1986) מצטרפת למאמצי כינוס ומיון הירואיים המאפיינים חברות אנושיות בכלל וקומונות חקלאיות בנגב המערבי בפרט.

יאמר מיד: זהו אינו אינוונטר נייטרלי, המשקף מחקר אנתרופולוגי טהור. הגם שהוא מורכב מעובדות בלבד - האמת כאן תלויה לחלוטין בנקודת המבט של המתבונן. לקונפליקט הזה, שבין אמת סובייקטיבית לבדיה אבסולוטית - אין כאן ביטוי וערכיו המגוונים נאמנים כולם לקנה-מידה רב כוח והגיון - הפרספקטיבה.

מכאן ש"אורחות חיים בחברה הקיבוצית", "קול בארי" ו"פרימוס" הם משלטי המייסדים, החוגגים מן הסתם את נצחון עמדתם העקרונית לאורך השנים, ואילו ב"צ'יקו", הפרה "סדומה" ו"טרקטורים בבארי" - באה לידי ביטוי נקודת המבט המשולבת של הכלבנים, רועי הצאן ונהגי הפרדות.

הקומפלקס שהתגבש לאחר תהליכי ניפוי מקיפים, לכדי ספר עב-כרס, הינו, לפני הכל, צרוף יחיד במינו וחד-פעמי של תופעות וחפצים, עיקר וטפל, ועדות וואדיות (כולל "ועדת בריאות" ו"ואדי מטרות"), שהם הביטוי להווית המקום במהלך חמישים שנותיו הראשונות, ואשר עמדו בכבוד בתהליכי הבליה הטבעית, האופיינית לישובי הנגב המערבי: רוחות דרום-מערביות, חמסינים קלים ושטפונות בינוניים, ושאר תקריות מזג אויר ומצב רוח, הגורמות לטשטוש קל של דרכי הגישה והזכרון הפרטי והקיבוצי.

אמר הארכיאולוג:

הלכסיקון השלם שלפנינו הוא תוצאה של מלאכת שיקום ושימור מסורה. אחדים מערכיו הנשכחים הם כחרסים שבירים שנחפרו באהבה ובסבלנות מניכבי השיכחה, כשרק הדבקתם זה לזה בתשומת לב קפדנית, יוצרת את דמות התצריף הכולל ונותנת לנו תמונה שלמה ומלאה חיים של המקום, גיבוריו ועלילותיהם (המופלאות).

למשל, "חמור ספרדי" הנשכח, שהופעתו כאן מהדהדת ימים וחמורים אחרים כמו: "זירגיל" האתון, "טינופת" הפרד, ו"עקיבא" הפר - המהווים את שלושת אבני היסוד למערך התחבורה וההזרעה המודרני של בארי המתחדשת בשנות ה-80 המוקדמות. ואילו "חט של פיל" הקדום והמסקרן או "חמישיות" הסתום והמיסוטורי מעידים על פעילות קהילתית-תרבותית עניפה, אם כי לא נהירה לחלוטין למרבית חוקרי התקופה (וכנראה גם לא לאנשי המקום ובני משפחותיהם, הממשיכים במסורת החידתית עד עצם היום הזה).

ממרחק של זמן ומרחב, לאחר עיון מרפרף בדפי הספר, עולות מיד מספר שאלות חשובות: מהם גבולותיו המדויקים? מי ומה זכו להיכנס בשעריו? ומה על אלו שנשארו בחוץ? כולן שאלות נוקבות שרק בפרספקטיבה היסטורית התשובה עליהן מעורפלת וחמקמקה. לצד "אבו מועליק", "אוליבר", "להקת העץ", ו"בישול תינוקות" האלמותיים, שבלעדיהם אין לרדת לחקר הווית המקום ואנשיו - הסתננו אל בין עמודיו גם "חוחובה", "טוריה" ו"ועדת תקציב" - ערכים ארעיים, שרק קוניקטורה כרונולוגית שיחקה לידיהם. העיקרון האלפא-ביתי, כתרוד ענק, מערבב כאן בקדרה אחת ערכים גדולים כקטנים וביטויים נשכחים לכדי תבשיל היסטורי מהביל: "מלחמת ששת הימים" ליד "מחבט זבובים", "כדי חלב" סמוך ל"כלא עזה" ו"שומר קצר" מיד אחרי "שבתאי לוז'ינסקי" (שאיחר כהרגלו לשמירה).

אמר האסטרונם:

מאז התפרק בסערה המצפה הצנוע, שהקמתי עם בני בספטמבר 1960, הזמן כמו עמד מלכת ורק הכוכבים בשמים המשיכו לנוע במחזוריות קוסמית מקסימה, בלא מעצור או טירדה נראים לעין, למעט אותו קמט דאגה על התחסלותו של הצריף עם הגג הנפתח שבינות הלולים.

ורק אני, כאסטרונם ללא אינסטרומנטים, פניתי אט אט להתבונן בכוכבי הרקיע האחר, אלה שבמרחביו האין סופיים של הזיכרון (והארכיון), ללקט בצינעה פריטים וערכים מנצנצים, שהתגלו לי כגיבורים אלמוניים ששרדו את כוחות השיכחה, פיזור הנפש ותלאות היום-יום התובעני - וכננסים לבנים, שכבו במרחק אלפי שנות אור, הם שבים ומאירים את עובדת קיומם הנצחי מבעד לערפילית הפלנטרית (ששטחה שווה לריבוע המרחק שבין לול ד' לבריכות השיקוע).

אמר רושם הפרוטקול:

אינוונטר ה-50 הוא זיכרון הדברים הקולקטיבי של בארי, זה המשתרע ממרבצי הכלניות והתקוות בצפון ועד לערוצי הנחלים ומטעי האכזבות בדרום, מ"אבו מועליק" במערב ועד לפאתי מזרח, לדרך האספלט האפורה המובילה מ"השער הראשי" ועד ל"תמרור" (דרך סעד).

הראל יצחקי ("רותם" - ע"ע)

המתכונת הלכסיקונית של ספר זה - המאגר בין דפיו פריטי טריוויה יום-יומיים לצד ערכי-יסוד ומאורעות היסטוריים של ממש - מאפשרת למעיינים בו, ותיקים וצעירים, לחצות תקופות ולטייל בין אתרים, לגשר בין "איתנים" ו"ניצנים", ולנשום בשאיפות מדורות את הניחוח המקומי בן חמישים השנה. העדיפויות שנתן העורך לערכים השונים, ניתנות אולי לויכוח, אך מעתה ניתן יהיה למצוא, בעזרת ספר זה, את קצה החוט ממנו נרקמה ההיסטוריה הקצרה של בארי. אותו ישוב קטן שהוקם על אבק הלס של הנגב וצמח והיה לכפר חקלאי-תעשייתי משגשג, המחובר לעברו וגם לכפר הגלובלי, באלף נימים, מודמים וצלחות לוויין.

מחבר הספר (סב"א - סופר, בלש, אסטרונום) משתמש בראשי תיבות (ר"ת) שחלקם יצאו מזמן משימוש. לכן זיכרו: ח"ח = חבר וחברה, ע"ע = עיין ערך, הנוה"ע זה הנוער העובד הקבה"מ הוא הקיבוץ המאוחד וכל השאר - חבל"ז (חבל על הזמן).

יגאל זורע

אבטיח: ירוק בחוץ ואדום בפנים, מעגלת הפלחים ישר לקלנועיות החברים. בדפוס: אבטיח הוא כחול (פרוצס) בחוץ ואדום (פנטון) בפנים, כלומר, עבודה שבוצעה הפוך מכוונת המזמין

אגבות: שריד מהיוזמה לייצור חבלים ארץ־ישראליים בחבל הבשור. נשארו כסמל חלוצי באיזור נחאביר, גם אחרי שהחלוצים עברו מזרחה, והתחילו להשתמש בחבלי ניילון

מחניכי השבטים בחיפה, ת"א, ראשון־לציון, רחובות ואשקלון, בהדרכת חברי בארי. ב־25 באפריל 1970, הכריזו על עצמם כמיועדים להשלים את בארי. לאחר תקופה של של"ת מוקדם, התגייסו חברי הגרעין לנח"ל. (הגרעין מנה אז - 39 ח"ח). עם סיום הטירונות יצאו להאחזות בנחל־ים וכעבור חצי שנה - לנערן. עם שחרורם מהשרות בצה"ל, רבים מהבנים והבנות עזבו את הגרעין. בסוף 1974 נשארו בבארי 10 ח"ח ועד סוף 1995 נותרו 6 ח"ח (אורי בן־צבי, סמדר חוטר־ישי, נעמי נגלר, רפי סבירסקי, רוני וריטה פוקס). מדרך הגרעין היה גיורא עוז.

אבני פינה - מגילות קלף שהונחו עם תחילת בנייתם של מבנים ציבוריים. החשובים שבהם - מחסן הבגדים, בית־העם וחדר־האכילה החדש. העתקי המגילות שמורים בארכיון בארי (ע"ע).

אגבות - צמח שמוצאו ממכסיקו. מאחד הזנים שלו מפיקים סיבים לייצור חבלים. בשלהי שנת 1947 נשתלו שתילי אגבות ע"י חברי בארי, בעזרת הקק"ל, ממזרח לנחאביר, על שטח של כ־10 ד'. דובר אז על אפשרות הקמת מפעל לייצור חבלים כנגב. התכנית נגנזה עם המצאת חוטי הפלסטיק. כיום נמצאת החלקה תחת עינו הפקוחה של סולִימן (ע"ע).

אגד חופשי - מנוי שנתי לנסיעות ב"אגד", המאפשר נסיעה באוטובוסים לכל מקום בארץ (למעט מצומת הערבה לאילת וממצפה־רמון לאילת). כרטיסי "אגד חופשי" הונהגו בבארי מאז 1984 והם באו לבטל את הנוהג שהיה קיים - לקבל החזר הוצאות נסיעה תמורת כרטיסי אוטובוס.

אבו־מועליק - משפחה בדואית ענפה משבט התראבין, ששכנה מדרום לנחאביר. במלחמת העצמאות עברו כל בני המשפחה אל מעבר לגבול וחלקם הצטרפו ל"אחים המוסלמים". המשפחה השאירה אחריה בוסתן, הנקרא על שמה ובימי הקיץ נהגו ילדים ומבוגרים לבקר בבוסתן ולהנות מפירותיו.

אבו־סולִימן - שומר ערבי שגר בפרדסו של שטיאסני בגדרה, בשנות ה־40. הוא היה גם מפעיל המשאבה בפרדס, שסיפקה מי שתיה ל"בארות" (ע"ע). כאשר מגדל המים התרוקן, היה החצרן קורא בקול מראש הגבעה: "אבו־סולִימן!..." והלז היה מפעיל את המשאבה, עד שמגדל המים היה מתמלא ומציף את סביבותיו.

אבטיח (1) פרי מיקשה ממשפחת הדלועיים. ירוק מבחוץ, אדום מבפנים. לפעמים, גם מתוק. מדי שנה מגדלים הפלחים חלקת אבטיחים שמקומה שמור בסוד (מחשש עין הרע). משהבשילו האבטיחים, מביאים אותם הפלחים לרחבה שליד חדר־האכילה וכל אחד לוקח כאוות נפשו. פעם נהגו לחלקם לחברים ב"טרנזיט" של שלמה דינר.

(2) שגיאה רצינית בעבודות הדפסה בדפוס, שאין לה תקנה (פאשלה - בלע"ז). את המושג הזה הביא לזר מדפוס "אמנות" בחיפה, בה קיבל את הכשרתו המקצועית הראשונה. כשמישהו בדפוס עושה "אבטיח", אזי כל הנייר המודפס עובר לידי המיומנות של מנדרשו והוא עושה מזה פנקסים לכל דורש, או גורס את הכל למיכל של "אמנר" (ע"ע).

אביר - גרעין מתנועת הצופים (ע"ע).

גרעין אביר: צופים צפוניים, שנתנו את הטון בשנות ה־70

כיתת אגוז - מחזור כ"ב, 1988; עליהם אמרו: אגוז קשה לפיצוץ, אך קליפתו רכה מתוכנו, או להיפך

ראשון, למסיבות ברית-מילה (כשצריך), או לגיוסים לטיולי פולין (ע"ע) (פעם בשנה). בכל ימות השבוע אוכלים בו את ארוחותיהם - ילדי ביה"ס, צעירים וצעירים ברוחם.

אוהל - שיכון ששימש את חברי קיבוץ בארי בשנותיו הראשונות. עשוי מברזנט מתוח על גבי תורן מרכזי וקשור ליתדות סביב סביב. קוטרו לא עלה על 3 מ' ורק במרכזו אפשר היה לעמוד בקומה זקופה. בגדרה היו מספר אוהלים שנועדו לזוגות צעירים. בבארי, בראשית שנות ה-50, היו כ-10 אוהלים מלבניים (2 מ' על 2.5 מ'), שהולבשו על מסגרות עץ. כשהאוהל שלם, הוא עמיד בפני גשם, אבל מפני סופות אבק - לאו דוקא. בלילות סערה, לא פעם, היו האוהלים קורסים תחתיהם ודייריהם נאלצו לחפש להם שיכון חליפי באותו לילה.

אווזיה - ענף לגידול בעלי חיים הולכי על ארבע, מפריסי פרסה (אבל שאינם מעלי גרה). מאחר ולא היה יאה לקרוא להם בשמם, כינו אותם - "אווזים". הענף הוקם בראשית שנות ה-50 בסככה, בצד המזרחי של המשק. הזנתם התבססה בעיקר על

לא ידוע אם צעד זה הגדיל את מספר חברי בארי הנוסעים באוטובוסים, אבל כולם יודעים שעם קבלת כרטיס חדש, מתחילה שנה חדשה...

אגוז - מחזור כ"ב בביה"ס בבארי. 22 חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתש"מ (1988). עד 1995 נשארו בבארי 19 ח"ח (עדי אבני, שירי (בויום) וייס, אורית גלברד, צחי דבורי, רוז חן, אלון כהן, אלדד לוי, עמירם לוי, פז לב, קרן לב, כנרת (מייזנר) היגנס, נמרוד משא, רינת סיוון, מור מנור, שלומית נטע, שלומי נשיא, גידי סוכמן, עודד פרומקין ונטע קפיטנוב). נפטרה - נעמי בכר ז"ל. מחנכי המחזור - אורי בן-צבי ורבקה'לה קרול.

אגף הכרטיסים בדפוס בארי - הוקם ב-1990. מספק כרטיסים אישיים שונים, עם הטבעה מגנטית ותמונת בעל הכרטיס. העבודות העיקריות - רשיונות נהיגה, הומנפקים ב-14 תחנות ברחבי הארץ ובהן עובדים כ-45 שכירים. בבארי עובדים באגף כ-15 חברים.

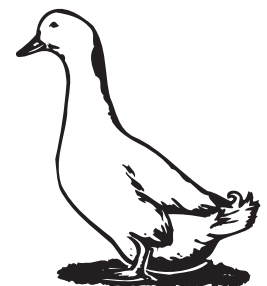
האגף הצפוני (בחדר-האכילה) - מקום כינוס למשחקי ברידג' (ע"ע) בימי

אוהלים בגדרה: צורת מגורים מקובלת לזוגות צעירים בראשית שנות ה-50

אגף הכרטיסים: רשיון הנהיגה הממוחשב החדש של ישראל ישראלי מודפס בלעדית ע"י דפוס בארי

באווזיה שהוקמה בשנות החמישים בכלביה, גר אווז עם מפריס פרסה, וגם סבא גרוסמן

אווזיה

מהחלטות המזכירות (30.8.47)
- מציעים ל"דרום יהודה" להגיע אלינו פעם בשבועיים ביום שישי. אנו מוכנים להתחייב על 5 נוסעים מינימום.

- בקרוב יגיע מדי שבוע, ביום שישי, אוטובוס של "דרום יהודה" מת"א לנחאביר. (קו נירעם, סעד, בארות-יצחק, נחאביר)
יומן בארות 43 / 3.10.47

אולם ההתעמלות: על בסיס סככת המיון של האפרסקים, קם אולם לחובבי תרבות הגוף

האוטובוס לבארי: הנהג היה וובק'ה מנירים והנסיעה לתל-אביב בדרך-סעידוקסטינה ארכה כ־3 שעות

אוכלוסית בארי - כ"ב בינואר 1996
מנתה האוכלוסיה בבארי 938 נפשות
כלהלן: 271 חברים ומועמדים, 264 חברות
ומועמדות, 16 תושבים זמניים, 268 ילדי
קיבוץ, 28 ילדי חוץ, 14 הורי חברים ו-77
עובדים ארעיים. בס"ה - 938 נפשות.

האוליבר - הטרקטור הראשון על גלגלים,
שהגיע לנחאביר בנובמבר 1947, שם ביצע
עבודות השקיה ביעור. לאחר מלחמת
העצמאות שימש כטרקטור מוביל בעבודות
החצר. כיום הוא מוצב למזכרת ולמשחקי
הילדים, בחצר גן "שקד" (ע"ע).

אולם ספורט - הדיונים על הקמת אולם
ספורט בבארי החלו במאי 1992, אולם,
רק באפריל 1995 הוחלט להקימו. עלותו
המשוערת היא כ־2.3 מיליון ש"ח. 600,000
ש"ח מכספי העמותה (ע"ע) ועוד 1.7 מיליון
ש"ח מתקציב ההשקעות של קיבוץ בארי,
שיתפרש על פני 3 שנים.

אולפן הוידיאו - ממוקם במקלט, בקצה
שכונת "אורנים" (ע"ע). הוקם ב־1993
ומשמש לפעילות של החוג לקולנוע
ולשידור המגזין "ברל"ה" (ע"ע). יש בו
חדר אטום והוא מצויד במכשירי צפיה,
מכשיר עריכה ומצלמות. השידורים
מועברים לחדרי החברים בכבלים. מדי
ערב משודרים מהאולפן סרטים לפי
נושאים, במקביל ל"וידיאו-אפי" (ע"ע).

אולפן ללימוד עברית - היה מיועד
לעולים חדשים בשנות ה־60. אורגן והוחזק
(חלקית) ע"י הסוכנות היהודית ומטרותיו
היו: לימוד עברית, תוספת כוח עבודה
למשק ומקור לקליטת חברים חדשים. כל
מחזור שהה בבארי חצי שנה וסדר היום
כלל 4 ש' לימודים ו-4 ש' עבודה. המחזור
הראשון החל במרץ 1962 והאחרון סיים
במאי 1972. בס"ה סיימו בבארי 8 מחזוריים
ומספר הלומדים בכל מחזור מ־20 עד 40
תלמידים. בסוף 1995 הוחלט להפעיל את
האולפן מחדש.

שאריות מזון ופסולת. העובד ומנהל הענף
היה סבא גרוסמן (אביהם של לילי וחיה,
חברות בארי לשעבר). מאחר וה"אווזים"
היוו מטרד וגרמו לקשיים מסויימים עם
גורמי חוץ, הוחלט ב־1959 לחסל את הענף
והסככה הוסבה לכלביה (ע"ע).

האוליבר: הטרקטור הראשון במחנה. עבד על נפט
בלבד והונע במנואלה. אחרי 25 שנות שרות עבר
למגרש הגרוטאות בגן "שקד"

האוטובוס לבארי - באפריל 1950 הגיע
האוטובוס הראשון לבארי (פעמיים בשבוע
בלבד). נהגו היה יוסקה א. מניר-עם. לאחר
שנסלל הכביש מסעד למגן ודרומה, היה
פוקד אותנו האוטובוס של אגד מדי יום
(בבוקר מבארי לת"א ואח"כ צ"מ ת"א
לבארי). מ־1953 עד 1965, הנהג הקבוע
היה וובק'ה מנירים. כיום הנהגים אינם
עוד חברי קיבוץ, אך תדירות הנסיעות
עלתה (5 אוטובוסים ביום מבארי לת"א
ו-7 מ-ת"א לבארי).

אוטומציה - שיטת השקיה ממוחשבת
שהוכנסה לשלחין בשנת 1977. בעזרתה
ניתן להשקות ולרשן את השדות בכמויות
המתאימות ובזמן הרצוי, לסגור את המגוף
הראשי עם כל פריצת מים ולהפסיק את
ההשקיה כשנושבת רוח חזקה. כמו כן,
מדפיס המחשב יומן אירועים במשך כל
שעות היממה ורושם כמויות מים ורשן
לפי החלקות. כל זאת בפיקוח ופיקוד
מהבית, עד למרחק של 8 ק"מ.

אוסף עיתונות

מפה ומשם

- אתמול נתמזל מזלו של הנדריק, העוסק במחקר קרקעות הלס באזורנו.
הוא גילה חט של פיל, באחד הואדיות המתמזגים עם המכתש. החט,
באורך כ־130 ס"מ, הועבר לבדיקת גיל בירושלים (גילו המשוער - כמה
עשרות אלפי שנים). ממציאת חט הפיל אצלנו, אפשר ללמוד את תנאי
האקלים והנוף בימי קדם ועל השינויים שחלו בהם. מסתבר שהשם
"זאדי פילים" יש לו על מה להסתמך.

(יומון בארי 5110 / 1.75.30)

אופניים: כלי תחבורה מצוין לירידות, לטיולים ולהעברת כביסה ומצרכים. לצורך עליה מעדיפים רבים להשתמש בקלנועיות, ריקשות ורכב ממונע אחר

(ע"ע) וסוסות רכיבה לשם הוצאת הפרות למרעה. משנרכש הטרקטור "אוליבר" (ע"ע), נרתם הוא להובלות במקום הפרדה. משהפסיקו להוציא את הפרות למרעה, הועברו הסוסות לרשות משק הילדים (ע"ע). ב-1995 נחנכה אורווה גדולה ליד פינת החי ובה 5 סוסות רכיבה ושתי סוסות פוני. אלו משמשות את החוג לרכיבה לילדים מגיל 6 עד 17 ומספר ילדים ברכיבה טיפולית. האורווה הוקמה ע"י סמי קידר בעזרתם של עובדי משק הילדים.

אורחות חיים בחברה הקיבוצית -

אוסף תקנונים והנחיות של התנועה הקיבוצית, שגובשו בסוף שנות ה-50, ע"י ועדת החברה של הקבה"מ ופורסמו בראשית שנות ה-60. בספר הוגדרו היסודות האידיאולוגיים של הקבה"מ כמו: "תפקידו של הקבה"מ, ליכודו הרעיוני, פעולתו החינוכית לעיצוב השקפת עולמם של חבריו, המושתתת על עיקרי הצינונות-הסוציאליסטית המהפכנית החלוצית... אחדות גורל היסטורית של העם היהודי... שיחרור האנושות משלטון הקפיטליזם... והתיישבות חקלאית בכל אזורי ארץ ישראל". הוגדרו גם היסודות המשקיים והחברתיים כמו: "ישובי הקבה"מ מושתתים על יסודות חברתיים ומשקיים הנובעים מתפקידיו ההסטוריים של הקיבוץ ומבטיחים את הגשמתם יום-יום... משק עצמי, עצמאי, של פועלים על קרקע הלאום, ללא ניצול עבודת הזולת... כוח-העבודה ואמצעי-הייצור ברשות העובד... הקמת ישובים קומוניסטיים, המושתתים על ביטול הקנין הפרטי, ארגון חיי הכלכלה, העבודה, החברה והחינוך על יסודות שוויון ושותפות בייצור ובצריכה... ישובים גדולים וגדלים". וכן, הצעות והנחיות לתקנונים בתחומים שונים של חיי הקיבוץ (עבודה, צריכה, חינוך, קליטה ועוד). התקנונים אושרו בישובי הקבה"מ עם שינויים והתאמות בכל ישוב וישוב. בבארי אושרו מרבית התקנונים (ע"ע), חלקם התקבלו בבארי לפני שפורסמו ע"י ו. החברה של הקבה"מ.

אוסף עתיקות האזור - נמצא במקלט

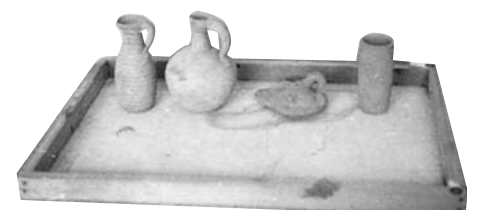
ליד שיכון הצעירים, תחת פיקוח רשות העתיקות של מדינת ישראל. הממצאים הקדומים ביותר הם בני למעלה מ-100,000 שנה ובהם - כלי אבן שונים וחט של פיל (שמור במחלקה לגיאולוגיה של האוניברסיטה העברית בירושלים). ממצאים נוספים הם מתקופת הברונזה והברזל, נמצאו בתל ג'מא ותל מוגרבי. אולם, מרבית הממצאים הם מהתקופה הביזנטית, בה היה צפון הנגב האזור המיושב ביותר בארץ. באוסף העתיקות מוצגים אך ורק ממצאים מהאזור הקרוב לבארי. לאוסף העתיקות ולהקמתו אחראית - רנה הברון.

אופניים - כלי תחבורה נפוץ בבארי (גם בסין). בדצמבר 1959 היו בבארי 5 זוגות אופניים בלבד: בשלחין, במטע, למרכז המשק, לחברת הנוער ולקבוצת "דרור" (ע"ע). במפקד שנערך בשנת 1990 נספרו 462 זוגות אופניים למבוגרים, 132 זוגות לילדים, 24 תלת-אופניים ו"טוסטוס" אחד.

אורוות - בבארות (גדרה) ולאחר מכן בנחאביר, הוקמו אורוות, בהן הוחזקו הפרדות נגב וגלילה (ע"ע) וסוסה לשמירת שדות. האורווה הראשונה בבארי הוקמה ליד המחסן הכללי. היא היתה בנויה מסנדות (גזעי אקליפטוס דקים) והוחזקו בה הפרד "שינופת", לצרכי הובלות בחצר

אופניים לנשיאת ילדים רכים: דרך נפוצה להוביל ילדים בגיל הרך - הרכבתם במתקן מיוחד היושב על כיוון האופניים, כך לומד הרך הנולד את הליכות הקיבוץ, ואף ביכולתו לצלצל בפעמון, במידת הצורך

אוסף העתיקות: מייסדי בארי הקדמוניים לא היו הצופים ב' והנוער העובד, אלא קומץ ציידים ממותות, גרעין של ביזנטים ומספר משפחות משבט יהודה, שהשאירו אחריהם חטי פיל, נרות שמן, פסיפסים ושברי כדים. ממצאים רבים מאלה נמצאים באוסף בבארי באוניברסיטה בירושלים

אורחות חיים

מפה ומשם

- עוד זוג אופניים נראה לאחרונה בחצר, לרשותו הבלעדית של יענקל'ה הג'ינג'י - אופניים ירוקים עם גלגלים... אדומים. (יומן בארי 1487 / 7.3.61)

איקסים: קטיף פרי בפרדס ע"י החברים, לפני שנתגלו הקוטפים מעזה ורומניה. כל איקס = מיכל תפוזים = 4 שעות. האגדה מספרת על חזי שהיה עושה איקס תפוזים (בשמוטי...!?) בעשרים וארבע דקות, כולל צמרות וסולמות

הבתים הראשונים לגיל הרך ולבית-הספר, עברה האיזולציה מן העולם.

אינדיאנים - כינוי שהודבק לכיתת "אלון" (ע"ע) שהגיעה לבארי בתחילת 1973. בניני האשטרום שליד בריכת השחיה היוו את "השמורה" וה"צ"ף" שעמד בראשם היה אחד מבני הכיתה (ישראל קנדיוטי).

אינפורמציה - מדי יום שישי בשעה 10:00, מתכנסים מרבית עובדי הדפוס, לשמיעת דו"ח על הנעשה בענף. פעם נהגו להתכנס בקרון (ע"ע) והתורן היה מכין קריקרים עם גבינה לבנה לכולם. היום נפגשים העובדים בחדר-האוכל המהודר של הדפוס ומסתפקים בוופלות ואוכלטים שמכינה להם אם הבית.

איסוף תפוז"א - כל עוד גידלו תפוז"א

אורן - קבוצת נוער עולה מרוסיה ורומניה. הגיעו לבארי בנובמבר 1960, במסגרת עליית-הנוער. לאחר מכן, צורפו לכיתת "שלהבת" (ע"ע), עד לסיום לימודיהם בביה"ס. עד 1995 נשארו בבארי שניים (רינה מזרחי ובוריס קפיטנוב). מחנך הקבוצה היה אהרן יצחקי.

אורניות - סוג של פיטריות הצצות מדי שנה, אחרי הגשם. עם הופעתן פושטים הורים עם ילדיהם על אתרי האיסוף (בחורשות האורנים, ביער בארי ובמכרות הגפרית), ממלאים דליים ומכינים מהן מטעמים.

"אורנים" (1) פעוטון לילדים בני שנה עד שנתיים. נבנה בשנת 1972. כשהיתה נהוגה הלינה המשותפת (ע"ע), שוכנו בו שתי קבוצות של 4 פעוטים כ"א. מאז הרפורמה בגר"ג (ע"ע), משוכנים בבית זה כ-14 פעוטים ועובדות בו 4 מטפלות. 2) שכונת מגורים בצד הצפוני של המשק. שמה בא לה מחורשת האורנים שבתוכה נבנתה השכונה. בנייתה החלה ב-1988 והסתיימה ב-1993 ונבנו בה 10 בתים (30 דירות) - למשפחות צעירות עם ילדים.

אות הספורט - מבחני כושר בתחום הספורט לכלל הציבור. הם התקיימו מדי שנה, החל משנת 1955 עד 1973 בארגוני ובהדרכתו של מיכאל גדיש. המבחנים נערכו במקצועות: ריצה קצרה, ריצה ארוכה, קפיצה לרוחק, קפיצה לגובה והדיפת כדור ברזל. כל מי שעבר את המבחנים קיבל תעודת הישגים וסיכת אות הספורט. המתמידים זכו לסיכת כסף.

איזולציה - שיטה שהיתה מקובלת בשנות ה-50, לבודד ילדים חולים מהוריהם ומילדים אחרים, שלא יידבקו במחלה, חלילה. לאיזולציה לא היה מקום קבוע וכשהיתה פורצת מחלה מדבקת, היו מפנים חדר בצריף, עם מטפלת מיוחדת. אין הוכחות שהשיטה הזאת היתה יעילה. לרוב, מספר החולים שהועברו לאיזולציה, היה רב מהבריאים שנשארו בביתם. משנבנו

איסוף תפוזי-אדמה: בשנות החמישים אספו ביד והיו מאושרים (אז קראו לזה "מבסוטים") מעצם האיסוף; משנות הששים אוספים בקומביין מיוחד ומרוצים מעצם האי-איסוף

בגן-הירק (ע"ע), איסוף התפודים נעשה ידנית. על גבי מסגרות מיוחדות מברזל עגול היו מלבישים שק וממלאים אותו בתפודים, תוך כדי גרירה לאורך השורות. מאז שעבר הגידול לשלחין (ע"ע), בראשית שנות ה-60, מתבצעת העבודה במכונה לאיסוף תפוז"א.

איקסים - גיוסים לקטיף בפרדס. כל גיוס נרשם בהנה"ח כ-4 ש"ע ובלוח סידור

אינפורמציה: מוסד המתכנס מעצמו בדפוס כל יום ששי בעשר, על מנת לגמור את הוופלים שעל השולחנות, ולעיתים גם לשמוע על רווחים, הכנסות, אבטיחים ומה שביניהם

א י ס ו ף ת פ ו י ח י א ד מ ה

לידיעת הציבור

הכלי הגדול והירוק ליד המוסך, המורכב על גבי גלגלי גומי ואינו מצפצף, הוא באמת הקומביין להוצאת תפוז"א. הוא בא למלא את מקומם של המון חברים עם הרבה מסגרות ברזל ושפע של שקים ובלבד שלא יכאב לנו הגב...

(יזמון בארי 1863 / 16.11.62)

איתנים - חברת הנוער הראשונה במסגרת עליית הנוער (ע"ע). 25 נערים ונערות שהגיעו לבארי בקיץ 1952, מסניפים שונים של הנה"ע בארץ. בשנה הראשונה, היו לומדים חצי יום וחצי יום עובדים. עסקו בפעילות חברתית וחינוכית ועברו לא מעט משברים ועזיבות. לקראת התגייסותם לנח"ל התאחדו עם חברות נוער מאייל ומנחשולים ומספרם הגיע ל-35. בנובמבר 1956 יצאו להאחזות בקציעות ולאחר מכן - לשל"ת בנחשולים. הבנים עברו אימון נוסף בצנחנים, וחזרו לשל"ת בבארי, עד לשחרורם מצה"ל. חלקם התקבלו לחברות וחלקם עזבו במשך השנים. כיום נותרו בבארי 5 ח"ח (רבקה בירה, שמח"ה (ירחי) בן-קיימון, אתי מורדו, רפי מורדו ויהודה'ה סוים). נפטר - אלי רוט ז"ל. מדריכיהם היו - רינה הברון, תמר שלוי, חיים חוטר-ישי ויואב גורל.

אלומה - הכשרה צעירה שהתקבצה בבארי באוקטובר 1966. בתחילה מנתה 22 נערים ונערות. כעבור מחצית השנה הצטרפו לנוה"ע, במסגרת חטיבת בני הקבה"מ. בשנה הראשונה למדו 4 חצאי ימים בשבוע. במאי 1968 סיימו את הכשרתם ויועדו להיות כגרעין השלמה לבארי. לאחר סיום תקופת הטירונות יצאו לשל"ת באשדות-יעקב ואחר כך להאחזות נחל-ארגמן. עם סיום שירותם הצבאי חזרו לבארי, אך חלקם עזבו לאחר תקופה קצרה. עד 1995 נשארו בבארי 5 ח"ח (משה אבוטבול, חיים זוהר, קמליה חוטר-ישי, איציק קוזין ודוד קרול). מדריכיהם היו - זאב וכסלר ואהובה אדמתי.

אלון - מחזור י"ב בביה"ס בבארי בו למדו 25 חניכים וחניכות. זו היתה הכיתה המוצמדת הראשונה בבארי במסגרת עליית-הנוער (ע"ע). 18 סיימו את לימודיהם בתשל"ז (1977). עד 1995 נשארו בבארי 5 ח"ח (יובל בר, מוטי ברק, יעל דאלי, ארז מוקה ויהודה סימון). מחנכי המחזור היו יעקב צמח ותמר שלוי.

אלרן - גרעין ד' במסגרת תנועת הצופים שיועד להשלים את רתמים (ע"ע). באוגוסט 1983 הגיעו לבארי לשל"ת מוקדם 48 ח"ח ושהו בבארי 10 חודשים. בבארי נשארה מהם חברה אחת - אלה גלברד.

אמבוסים - מארכים שנערכו בלילות בשנות ה-50 וה-60, כנגד מסתננים מרצועת עזה. הם היו באים לגנוב צנורות

איתנים: חברת הנוער הראשונה בבארי. הגיעה ב'1952, ב'1956 יצאו לקציעות ולצנחנים

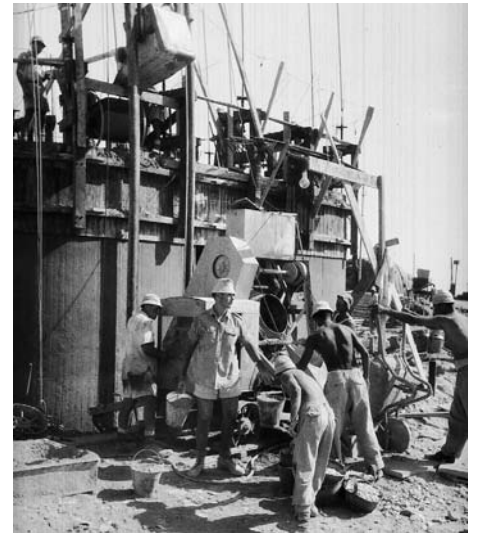
העבודה היו מסמנים זאת ב"א. (זריזים היו גומרים את ה"איקס" בשעה וחצי). על כל חבר וחברה הוטלה מיכסת "איקסים", בהתאם לעונה ולכמות הפרי בפרדס. הרישום השוטף היה תלוי על לוח המודעות, הן לעדכון החברים והן להפעלת לחץ על המפגרים במלוי המיכסה. מאז 1990, עבר הקטיף לידי קבלן עם עובדים שכירים ושיטת ה"איקסים" בוטלה.

אלומה: התקבצו בבארי ב'1966, יצאו לשל"ת באשדות-יעקב ולהאחזות בנח"ל ארגמן

אלון: מחזור י"ב בבארי, הכיתה המוצמדת הראשונה. בזמנו הוצמד להם הכינוי "אינדיאנים" בשל זריזותם ומיומנותם בהפעלת חץ וקשת. לימים הפכו רבים מהם לאנשי כלכלה ומרכזי משק

האסם: המבנה הגבוה ביותר בבארי. נבנה ב־1954 (בתמונה מימין) ושימש שנים לאיסוס גרעיני החיטה, למגורי יונים וזרזרים ולציוור סיסמאות של המחוזים המסיימים. כיום משמש כסמל נוסטלגי המתנשא מעל הפאב המקומי

מתקיימים באסיפה דיונים בלבד, המשודרים לחדרי החברים באמצעות מצלמות וידאו וכבלים. לאחר שני שידורים חוזרים, מתקיימת הצבעה בשבוע שלאחר האסיפה - בקלפי (ע"ע).

אסם - מבנה הסילו הראשון נבנה ב־1954. תכולתו כ־300 טון והוא שימש לאיסוס התבואה בזמן הקציר. (עד לאותה שנה היו ממלאים את התבואה בשקים). בשנת 1960 נבנה עוד סילו ל־300 טון נוספים, באמצעות תבנית מתרוממת. שני המגדלים נבנו ע"י מפעל הבניה של

אלומיניום משטחי השלחין או שתילי זיתים מהמטע ואף פעם לא נתפסו. עם תחילת האוטונומיה, ב־1994, חודשו האמבוסים והפעם כנגד גונבי מכוניות, עד לבניתה של גדר המערכת (ע"ע).

אמה שאל'י - "קללה" שהיתה מקובלת בבארי בשנותיה הראשונות. היא הובאה אלינו ע"י משה צ. - עולה מתורכיה. (הפרוש המשוער: "איזו עבודה").

אמניר - חברה לאיסוף נייר בחדרה. האוספת את פסולת הנייר בבארי, כולל את האבטיחים (ע"ע) המצטברים בדפוס.

אסיפה כללית - מוסד המתכנס אחת לשבוע (במוצ"ש), דן ומחליט בכל נושא, משרוך נעל ועד הקמת אולם ספורט. משתתפים בה כל החברים המוכנים להתנתק לשעתיים ממכשיר הטלויזיה. כל חבר רשאי להשתתף בדיונים ולכל חבר יש זכות הצבעה. האסיפה מנוהלת ע"י יו"ר תורן, מתוך צוות חברים קבוע והסעיפים רבים ומגוונים - אישור קבלת חברים חדשים, בחירת ועדות ובעלי תפקידים, אישור תקנונים, אישור השקעות ועוד. כל הסעיפים עולים לדיון באסיפה לאחר דיון מוקדם במזכירות, או בועדת חברה, או בועדת משק. החל מ־1991

אסיפה כללית: המוסד המחוקק המקומי שהיה מתכנס כל מוצ"ש בחדר־אוכל (מימין) לדיון בסדרי החיים בקיבוץ ובנושאי השעה - משרוך ועד נעל. מעגל הנואמים והמאזינים היה קבוע וגם ההחלטות צפויות. כיום מנוהלת האסיפה בידאו המקומי (משמאל), ההחלטות פחות צפויות והרייטינג לא גבוה

הקבה"מ (ע"ע). בצד המבנה הוסיפו משטח מקורה ובו מזרה לנפוי הגרעינים. האסם, בשנות פעילותו, משך אליו יונים וזרזרים

אספה קטנה

מאורע היסטורי
בימים אלה נתקבלה הידיעה המעציבה שלחברנו לזר נשבר המסרק,
אותו קיבל מהאספקה הקטנה, עוד בהיותו בפלוגה... בבנימינה.
אם לעשות חשבון זהיר, הרי לפחות 16 שנה, מאז קיבל את המסרק
והרי הוכחה נוספת שאין אנו נעשים צעירים יותר.
(יומן בארי 1624 / 29.9.61)

1961

ארגז: מחזור כ"ג בביה"ס. סיימו ללמוד ב-1989

כיום ממלאים תפקיד זה: חזי יחזקאל ויונה כהן. (רשימת אקונומים בעבר, ראה נספח).

ארבה - באוקטובר 1955 נחת ארבה באיזור בארי. הוא חיסל 950 ד' חיטה, שעורה ושיבולת שועל ועוד 30 ד' תלתן. כעבור חודש עברה להקה נוספת של ארבה אדום באיזור, אך מבלי שגרמה נזק רב. בדצמבר 1958, שוב פקדה להקה ארבה את שדות המשק וגרמה לנזקים. מבוגרים וילדים התגייסו לגרשם בשיטות "המקובלות" (הקשה על פחים וסירים), אבל זה לא כל-כך עזר.

ארגז שוהם - נועד במקורו להובלת תפוזים בפרדס. בשנים הראשונות של קיבוץ בארי, שימש גם כ"ריהוט מודולרי": ארגז אחד שווה כסא, שני ארגזים = שולחן ושלושה ארגזים = ארון.

ארוחת ארבע - מפגש חברים בחדר-האכילה, על כוס תה וריבה מדוללת. משאולה הריבה, היו מגישים תאנים מיובשות. במלחמת העצמאות, כשנחאביר היתה למשלט, מרחו על הלחם - "תי טיים" (ע"ע). משנרכשו הקומקומים החשמליים (ע"ע), בתחילת שנות ה-60, הועברה הארוחה לחדרי החברים ומאז הפכה למוסד משפחתי, הפותח את המפגש היום-יומי של הילדים עם הוריהם בשעות הילדים.

ארוחת עשר - הפסקה מקובלת במספר ענפים במשק, לרכילות והחלפת מידע. המפגש נערך בשעה עשר בדיוק, בד"כ על כוס קפה וביסקוויטים "חופשי" (ע"ע).

ארומתרפיה - תרומתו של חנן בשוראי לרווחת החבר, ע"י עיסוי והחדרת שמנים לגוף. טוב להפגת מתח, לבעיות גב, שרירים, פרקים, בעיות נשימה ועוד.

בהמוניהם ואת ציירי הזרזורים (ע"ע). מאז 1982 נפסקה הפעלתו של האסם והתבואה נשלחת ישירות מהשרדה לחברת "הזרע", או בשווק המאורגן דרך משקי הנגב. כיום משמש האסם לאימוני סנפלינג ולפירסום סיסמאות של המחזוריים, מסיימי ביה"ס.

אספקה קטנה (מחסן) - לאספקת כלים וחומרי נקיון, סידקית וכל דבר הדרוש לצרכי הפרט. האספקה חולקה לחברים בהקצבה חודשית או ב"חופשי" (ע"ע). בשנים הראשונות היה זה מחסן, בצריף דל ומבודד. את תפקיד המחסנאי מילא חבר או אחד ההורים. לימים צורפה האספקה הקטנה למחסן הכללי (ע"ע) ולאחר מכן - לכלבו (ע"ע).

אפרסקי-יצחקי - כינוי לאפרסקים מהזן "נקטרין", אחד הזנים במטעים (ע"ע) בבארי. הצטיין בטעמו העדין ובקליפתו החלקה, מה שהזכיר לחברים רבים את הקרחת של יצחקי.

אקונומיה - אגף חשוב בענף המזון המנוהל ע"י האקונומית או האקונום. בשנים הראשונות נבחרה אקונומית מדי שנתיים ולאחר קורס קצר, הוטל עליה להתמודד עם הספקת מזון לחברים ועמידה בתקציב מצומצם, בתנאים של עוני ומחסור. התפריט היה דל ותפקיד האקונומית היה כבד מנשוא. החל משנות ה-50, ככל שרווח מבחינה כלכלית, חל שיפור הדרגתי במזון והקלה בעומס התפקיד. עד 1966 הוכר תפקיד האקונומיה כפמיניסטי מובהק, אך מאז, חל מפנה והתפקיד עבר לידי חברים בלבד. בשנים האחרונות מנוהלת האקונומיה ע"י אקונום, אקונומית ומשך התפקיד נקבע ל-4 שנים.

ארומתרפיה: טוב שמן טוב מנגר טוב. מעשה בנגר שמו חנן, שהחליף את צבע הביץ בשמן רוזמרין והביא מזון לחולים רבים בחבל הבשוראי

ארבה: אחת ממכות הטבע שפקדו את הישוב הצעיר בראשית דרכו (1955). במאבק בלתי מתפשר הונסו התוקפים וחלקם נלכד ובושל ע"י תושבים מקומיים

ארגז שוהם: ארגז עץ לאריזת תפוזים, ששימש בימים הראשונים לריהוט. בתמונה ארגז תנובה(!), קרובירחוק של שוהם, שהכיל עגבניות ושאר ירקות

הארכיון: מוסד המשמר את ההיסטוריה של הקיבוץ מכל התקופות. בארכיון תמונות נדירות, מסמכים חשובים ופרטים יקרי ערך מבנימינה, גדרה ונחאביר ועד ימינו. בתמונה: אהרן יצחקי, מייסד ומסד הארכיון

אשל: הכיתה הראשונה בבית הספר המקומי, ובה הילדים הראשונים של בארי. עליהם נעשו נסיונות החינוך הראשונים, שהצליחו בחלקם... סיימו את ביה"ס ב'1963

אשטרומים: קוביות מגורים קומפקטיות שהובאו והוקמו בשנות ה-70 כשיכון לצעירים. זכו לשבחים רבים בשל העיצוב החדשני של הקרמיקה, שהזכירה לרבים מוסדות חשובים בארץ ובחו"ל

סיימו את לימודיהם בתשכ"ג (1963). הראשונים שנכנסו לחטיבת הקבה"מ בנוה"ע (ע"ע). עד 1995 נשארו בבארי 10 ח"ח (אמיר אפרת, עמירי לב, אברהם בכר (צ"ק), חוה בן-עמי, אברהם דבורי (מנצ'ר), רוני לוי, רחלי סויס, צבי סוכמן (צוקר), ניבה שגב ושושק'ה שטיינהרדט). נפטרו - דוד עופר ז"ל, נפל במלחמת יום הכיפורים, גידי צרניק ז"ל וראובן גלר ז"ל. מחנכי המחזור היו מאיר בוכסוויילר (בוכסי) ורותי פרומקין.

אשליה - גרעין במסגרת תנועת הצופים. הגיעו לבארי בספטמבר 1990 לשל"ת מוקדם - 44 ח"ח. במאי 1991 יצאו הבנות במסגרת הנח"ל להאחזות בבקעה. ביוני 1992 נותקו הקשרים של הגרעין עם בארי ובזאת תמה האשליה.

אשליל - גרעין ב' במסגרת תנועת הצופים שיועד להשלים את קב' "רתמים" (ע"ע). הגיעו לבארי לשל"ת מוקדם בספטמבר 1981 כ-40 ח"ח. בפברואר 1982 סיימו את תקופת שהותם בבארי והתגייסו לנח"ל.

אשקוביתון ("העתון של החברה") - בטאון הומוריסטי של הדור הצעיר. יצא לאור בספטמבר ואוקטובר 1976. הופעתו נגדעה לאחר 2 חוברות בלבד. העורכים: דודו הברון ויוספי בר-סיני.

אתר שעשועים ע"ש "בארות" - מגרש משחקים בחורשת האורנים של חדר-האכילה. הוקם בספטמבר 1991, מתרומתו של רפי נקש ("ג'ורדש"), שהיה חניך בחברת הנוער "בארות" (ע"ע).

השמנים עשויים מצמחים המכילים בלוטות של שמן אתרי נדיף, כגון - רוזמרין, גרניום, עשב לימון, נענע וקליפות הדרים. את הצמחים (בחלקם) מגדל חנן בגינתו ואת מיצוי השמנים, הוא מבצע בעצמו.

ארונות תצוגה - ארונות לתערוכות מתחלפות, המוצגים בפואייה (ע"ע) של חדר-האכילה (ע"ע). מדי פעם מציגים בהם ספרים, כלים, תחביבי חברים ומוצגים שונים לקראת חגים. אבל כשהם ריקים, הם רק מהווים מטרד לעובדי חדר-האכילה.

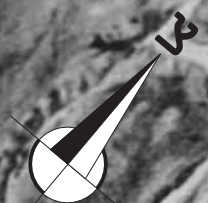
ארז - מחזור כ"ג בביה"ס בבארי. 16 חניכים וחניכות (מהם 4 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתשס"ט (1989). עד ינואר 1996 נשארו בבארי 10 ח"ח (זהר אפטלון, אבישי אפרת, אדוה כהן, אשרי נווה, מירב נשיא, ישי סוויס, טל עצמוני, זיו קריצמן, רוני רותם ודורון שגב). מחנכות המחזור היו שושק'ה שטיינהרדט ורונית פלוטקין.

ארזים - פעוטון לילדים בני שנה עד שנתיים. נבנה ב'1982, במבנה צמוד ל"עופרים" (ע"ע). כשהיתה נהוגה הלינה המשותפת (ע"ע), שוכנו בו שתי קבוצות של 4 ילדים כ"א. מאז הרפורמה בגר"ג (ע"ע) משוכנים בבית זה כ-14 פעוטים ועובדות בו 4 מטפלות.

ארכיון בארי - באיסוף החומר הארכיוני החל אברהם אופנהיים ז"ל והמשיכה אחריו - מונה עופר. האוסף, כל כולו, היה שמור בארון מתכת, במרתף בית-העם (ע"ע). כיום ממקם הארכיון במקלט, באיזור שיכון הוותיקים. אוצר בתוכו את כל החומר שנכתב בקיבוץ בארי ואודותיו, מאז היווסדו. כמו כן יש בו אוסף צילומים, תעודות ומיסמכים הקשורים לבארי, והמקום כבר צר מהכיל את הכל. הארכיונאי מאז 1972 - אהרן יצחקי.

אשטרומים (אשקוביות) - בתים טרומיים יצוקים בטון (נוצרו במפעל "אשטרומ" בחולון). הבתים הראשונים הוצבו באוקטובר 1972, בעזרת מנף ענק, על גבי יסודות שהוכנו מראש. בקיץ חם בהם מאוד, אך לעומת זאת, בחורף - קר. משמש שיכון לצעירים ולבוגרי צבא (53 חדרים) ושיכון לשכבה הבוגרת בביה"ס (13 חדרים).

אשל - המחזור הראשון בביה"ס בבארי. 18 חניכים וחניכות (מהם 12 ילדי חוץ),

נחאביר 5.4.1948

1. מגדל המים
2. מבני המגורים (צריפים)
3. בית הבטחון
4. עמדה מס' 1
5. כביש הבטון
6. המטעים

בארות, הפלוגה בגדרה: הבית האדום

בארות, חברת הנוער: בי 1961 התגייסו לנח"ל

בחדרה והקבוצה כולה התגייסה לנח"ל תחת השם - "גרעין בארי". בנובמבר 1961, לאחר תקופת הטירונות בנח"ל, יצא הגרעין להאחזות בקציעות ובמאי 1962 חזרו כמחלקת נח"ל לבארי. לאחר 6 חודשים, הבנים יצאו לאימון מתקדם בצה"ל והבנות נשארו בבארי לשל"ת. באוקטובר 1963 התקבלו לחברות 22 ח"ח. ב-1995 נותרו 5 ח"ח (אפרים לוי, אבילום מילס, אהובה עצמוני, אסתר רוט-חליף ויוחי שטיינהרדט). מדריכהם היו - מנוחה קלמר, עזרא גדלין ז"ל ותמר שלוי.

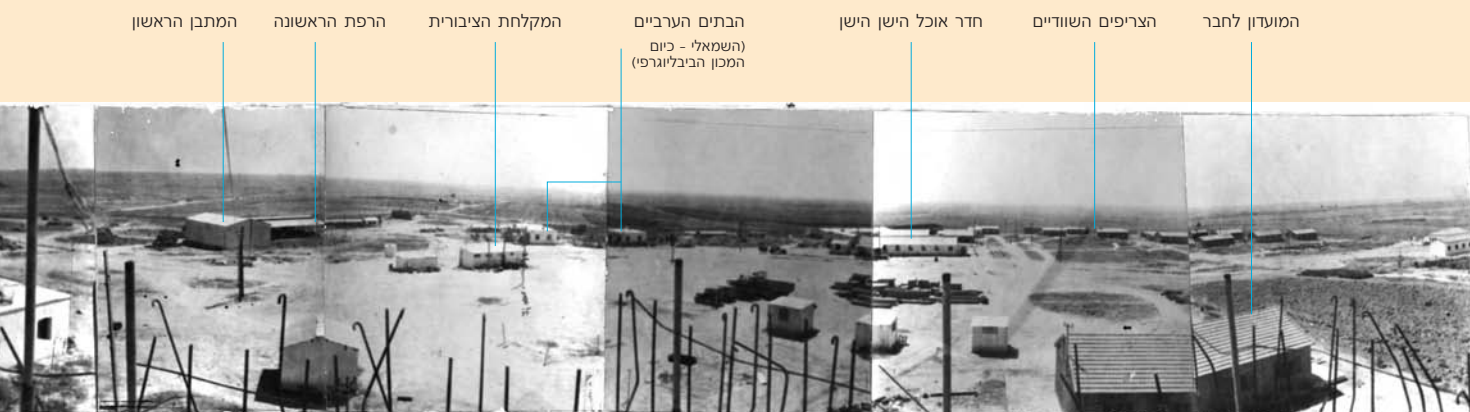
בארות-יצחק - קיבוץ דתי ששכן בנגב הצפוני, מדרום לכביש עזה - ב"ש. ממנו יצאו העולים להתיישבות בנחאביר, בליל עלית 11 הנקודות (ע"ע). במלחמת העצמאות ניסה הצבא המצרי לכבוש את בארות-יצחק ובמהלך הקרבות שם, נפל חברנו יצחק גראופה ז"ל. לאחר המלחמה עבר הקיבוץ למרכז הארץ ובמקום הישוב, שנחרב בקרבות, הוקם אתר הנצחה.

בארי - קיבוץ על שם ברל (בארי) כצנלסון (ע"ע). מקיבוצי התק"ם, (לפנים - בתנועת הקיבוץ-המאוחד). מייסדיו היו יוצאי הכשרת הנוה"ע במעוז-חיים (ע"ע), גרעין

בארות - 1 שם הפלוגה שהוקמה באוקטובר 1944, במחנה הסוכנות היהודית ליד גדרה. הפלוגה הוקמה ע"י הכשרת הנוה"ע במעוז-חיים (ע"ע). מטרתה היו: הכנה להתיישבות, צבירת נסיון בעבודה וייסוד ענפים חקלאיים. חבריה עסקו בעיקר בעבודות קטיף בפרדסים ובציר בכרמי האיכרים במושבה ובעבודות בנין, משק-בית ועוד. בבארות נולדו הילדים הראשונים - עמירי לב, אודי בר-סיני ואמוץ אבני. המשימה העיקרית שהוטלה על הפלוגה הייתה: כיבוש העבודה העברית במושבה. משימה נוספת - החזקת פלוגת עבודה בסדום (ע"ע). באוקטובר 1946 התאחדה קבוצת "בארות" עם קבוצת "הצופים ב" (ע"ע) ושמה הוסב ל"הצופים ב'-בארות" (ע"ע). המחנה בגדרה פונה עם המעבר לבארי החדשה (ע"ע), באפריל 1950. חברת-נוער צעירה שהתקבצה בבארי באוקטובר 1956 במסגרת עליית-הנוער (ע"ע). בשנה הראשונה מנתה 40 נערים ונערות, בני 13-14, בשתי כיתות. הם למדו מדי יום 6 שעות ועבדו שעותיים. במאי 1960 הצטרפה אליהם קבוצת נוער מלוחמי-הגישאות. ביולי 1961 התאחדו עם קבוצת "להבה", מביה"ס החקלאי

בארי: למעלה - עם המעבר לנקודה של היום. למטה - צילום אוויר משנות השישים

1952: פנורמה של בארי כפי שצולמה ממגדל המים

1970: פנורמה של בארי כפי שצולמה שוב מאותו מגדל מים

1996: פנורמה של בארי משנות ה-50 ועד שנות ה-90 כפי שצוירה ע"י הג'נג'י (דויד רייבשיד) כתפאורה לחג החמישים

הפתרון נמצא בצורת בודק'ה שבנו עבורו הבנאים, בחורשת האורנים, בצידו הצפוני של המשק. משהגיע שיכון הצעירים גם לשם, הועברה הבודק'ה לחורשת הזיתים, ממערב למשק. עד היום ממשיך אנדר להתבודד באותה בודק'ה ויש אומרים שמדי פעם, המוזה מבקרת אצלו. איש מחברי בארי לא ראה אותה, אבל ידוע שעד כה פירסם אנדר, בעזרתה, עשרה ספרי שירה (אם לא יותר).

הצופים ב' (ע"ע) והגרעין הבבלי (ע"ע). הקיבוץ עלה להתישבות באדמות נחאביר, במוצאי יום הכיפורים תש"ז (1946), במסגרת עליית 11 הנקודות (ע"ע). לאחר מלחמת העצמאות העתיק את מקומו מזרחה לאדמות הווחידאת (ע"ע). במשך השנים הצטרפו אליו קבוצות הכשרה, גרעינים, משפחות ובודדים. ב-1.1.1996 מנתה אוכלוסיית בארי 938 נפשות. שטח אדמות הקיבוץ כ-13,000 ד', מהם 4200

בודק'ס מפורסמות בנגב: מימין לשמאל - הבודק'ה של אנדר, הבודק'ה הישנה של השומר, הבודק'ה הקודמת (הכתומה) של השומר

הבודק'ה של השומר - צריפון בגודל מטר על מטר בו היו השומרים בלילות מוגנים מפני הגשם ונאבקים בקורי השינה. בשנות ה-60 הוצבה ליד השער הראשי, אך משהוקם ביתן השמירה החדש (ע"ע), הועברה הבודק'ה לאזור בריכת השחיה. מאז שהוכנס רכב בטחון (ע"ע) לשמירה, ב-1976, חדלו להשתמש בה והיא נשארה גלמודה ומבוישת.

בִּוּוּה - מכוונות בבית הרפוס, הבולעות מצד אחד נייר רציף מודפס ופולטות פנקסי צ'קים אישיים בצד השני. את המכוונות איישו צעירים בוגרי צבא בשנת תורנות. לאחר מכן היו מופעלות בעיקר ע"י במב"חים (ע"ע). בשנים האחרונות מופעלות ע"י אנשי כיסופים.

בונקרים - מקלטים קטנים ששימשו להגנה מפני הפגזות והפצצות מהאוויר. במלחמת העצמאות נחפרו בנחאביר 6 בונקרים, בסמוך לעמדות ובונקר אחד למאפיה. הם נבנו מעץ ופחים ישנים וכוסו בצינורות פלדה 6", שהיו מיועדים להשקיה. לפני פרוץ מלחמת סיני (ע"ע), נבנו בבארי מספר בונקרים מצינורות בטון גדולים, שהוטמנו באדמה ויצקו להם

ד' בחכירה זמנית המתחדשת מדי 3 שנים. ענפיו העיקריים הם - גר"ש (ע"ע), פרדס (ע"ע), רפת (ע"ע) ובית-דפוס (ע"ע דפוס בארי). עד 1995 היה קיים בבארי בית-ספר מקומי, מכיתה ב' עד כיתה י"ב.

בגדי מנוחה - פריטי לבוש (חולצות, מכנסיים, שמלות), שנועדו ללבישה לאחר שעות העבודה. בשנים הראשונות סופקו הבגדים בבארי לפי מכסות. כל חבר קיבל שתי חולצות ושני זוגות מכנסי האקי, ולחברה - שתי שמלות. בגדי מנוחה חדשים קיבלו רק כאשר הישנים התבלו (לפי שיקולי מחסנאות הבגדים). סוודר או מעיל קיבלו אחת לכמה שנים. בשנות ה-60 הונהגה שיטת הניקוד (ע"ע) בחלוקת הבגדים, שאיפשרה בחירה גמישה יותר בבגדים. הבגדים סופקו ע"י מחסן הבגדים (ע"ע).

בודק'ה (רבים - בודק'ס) - צריפונים עשויים משאריות עץ ופחים ישנים, בגודל 4 מ"ר. שימשו כמחסנים בנחאביר. עם תום מלחמת העצמאות הועברו הבודק'ס לבארי ושימשו כשיכון זמני, מספר שנים.

הבודק'ה של אנדר - במשך שנים חיפש המשורר אנדר אלדן, מקום להתבודד בו.

בווה: מכוונה הווכפת נייר לפנקסי שיקים, ופנקסים להכנסות נאות (תמורה ג')

בור טבילה: בור עם נוזל חיטוי נגד מגיפות ברפת, שהמכוניות הנכנסות נוהגות לעקוף משמאל

בור תחמיץ: בור בטון מלא סלט ריחני, שהפרות נוהגות לאכול כמנה עיקרית בארוחת ערב

בישול תינוקות: מטבח קטן למזון תינוקות. (צילום אילוסטרציה, למצולמת ולסיר אין כל קשר לנושא)

בית הבטחון בנחאביר: עמוד מול כל ההפגזות במלחמת העצמאות, וגם מול כל המטיילים מאז ועד עתה

בירק קצוץ או בקליפות תפוזים ומכסים ביריעות פלסטיק ועליהם צמיגים ישנים. התחמיץ שנוצר לאחר מספר חודשים, הוא מאכל תאוה לפרות ברפת. לעתים, כאשר המזון אינו מגיע אל הפרות, מגיעות הן אליו.

בטאונים בבארי - "יומן בארי", "יומן בארי", "פי הבאר", "כאן", "אשקוביתון", "תוספתן", (עבור כ"א מהבטאונים ע"ע).

בישול תינוקות - מטבח קטן להכנת אוכל לתינוקות, שהוקם בשנת 1974, באחד הבתים הקרובים לבתי הילדים. ראשונה שבישלה בו מדי יום היתה שרה צרניק והאחרונה - שרק'ה כהן. ב־1990, המוסד הזה נסגר ו"בישול התינוקות" הועבר לאגף הדיאטה במטבח (ע"ע) הכללי.

בית הבטחון - בנין הבטון הראשון שנבנה בנחאביר. היה אמור לשמש הגנה מפני התקפות בנשק קל. במלחמת העצמאות שוכנה בו תחנת הקשר האלחוטי. למרות ההפגזות וההפצצות במהלך מלחמת העצמאות, נשאר הבית כמעט בשלמותו.

כניסות מתאימות. משהרחיקו את הגדר, להרחבת שטח המשק, חסלו רובם ככולם.

בוסתנים - גנים של עצי פרי, שנותרו מאז מלחמת העצמאות, נטושים. חלקם נושאים פרי עד היום (בעיקר תאנים, שקדים ו"סבר'ס") והם מהווים מקור משיכה לאוהבי פרי למיניהם. בתוך חצר המשק היה בוסתן קטן של הוורידא (ע"ע), ממנו נותר רק עץ השקד שליד גן "שקד" ועץ השיקמה ליד משפחת הברון. בוסתן גדול ביותר, מדרום-מערב לנחאביר, היה שייך למשפחת אבר-מועליק (ע"ע).

בור טבילה - בור רחב ורדוד, ליד שער הכניסה לקיבוץ. בתקופות של סכנת מגיפת הפה והטלפיים, מכריזים על הסגר באזור הרפתות, ממלאים את הבור בנוזל חיטוי וכל רכב הנכנס, מצווה לטבול את גלגליו בבור. ליד שער הכניסה מציבים בד"כ גם מיכל קטן, בו כל הנכנסים טובלים את סוליות נעליהם בנוזל החיטוי.

בור תחמיץ - בור חפור עם דפנות בטון, באזור הרפתות. מדי שנה ממלאים אותו

בית הספר

אמוץ פיסל מחימר את משה רבנו. לאחר שהפסל היה מוכן, נשברה לו היד ואמוץ התחיל לבכות. ניגש אליו יורם והחל מנחם אותו: "אין דבר, זה יכול להיות יוסף טרומפלדור..."
(יומן בארי 177 / 6.4.1955)

בית הספר, המחזור הראשון - "אשל": צ'קו, עמירי, אודי, מנצ'ר, חוה, צוקר ועוד, עם המחנכת תקוה

ב-1969 עלה לראשונה דיון על הצטרפות לבית-ספר איזורי. ההצעה נדחתה למרות שהחינוך בבית היה יקר יותר. בתשל"א (70/71) הוכנסו בחינות הבגרות למערכת הלימודית, ב-1978 נכנתה מעבדה לפסיקה ובתשמ"ד (83/84) נפתחה סדנה למתמטיקה ולימודי המחשב. ב-1989, עם המעבר ללינה משפחתית (ע"ע), אוחדו מספר כיתות לזוגונים (ע"ע) ועלתה מחדש השאלה: ביה"ס לאן? הוקם צוות "מק-תיכון" (ע"ע), לבדוק מחדש אפשרות מעבר לבית-ספר איזורי. לעומת זאת הוגשה ע"י צוות ביה"ס, תכנית לחיזוק ביה"ס המקומי. לאחר ברורים שנמשכו כשנתיים, הוחלט ברוב של 56.5%, להשאיר את ביה"ס בבית. הגדילו את מספר התלמידים בכל הכיתות ע"י קליטת ילדים לפנימיה ותלמידי יום מהסביבה. נקלטו מורים נוספים ופתחו מסלול ללימודי אמנות. מדי שנה נערך שבוע האמנות בנושאי ציור, פיסול, עיצוב, וידאו, קולנוע, תיאטרון וצילום. מספר החניכים בביה"ס הגיע ל-298 (מהם 122 ילדי חוץ). ב-1993, כתוצאה מלחץ ציבורי, התחדש הדיון בנושא - "ביה"ס לאן?". ביה"ס בבארי הגיע להישגים רבים ונחשב לבית-ספר טוב, אך בגלל המסגרת החברתית הקטנה שהכבידה על החניכים, הנטל הכלכלי והעומס הרב שהוטל על המורים ולאחר ברורים נוספים, התקבלה ההצעה להצטרף לביה"ס האיזורי "מעלה הבשור" (ע"ע) (ההחלטה התקבלה ברוב של 71%). ב-1994 נערך ביה"ס מחדש

ביה"ס הממלכתי בארי - בתחילת שנות ה-50 היו בבארי רק 3 ילדים בני שבע וההתלבטות היתה קשה - האם להקים בית-ספר בבית, או לשלוח את הילדים ללמוד בקיבוץ אחר. ההכרעה נפלה - להקים בית-ספר בבית. לשלושת הילדים נוספו 6 ילדי חוץ ובשנת הלימודים תשי"ב (51/52), נפתחה הכיתה הראשונה - כיתת "אשל" (ע"ע), בצריף קטן, סמוך לבית הערבי הישן. בתשי"ח (58/59) כלל ביה"ס 4 כיתות ובהן - 52 חניכים. המחנכים-מורים, רובם היו חברי בארי, שקיבלו הכשרתם בהוראה וחלקם שכירים. הוקמו המבנים הראשונים לבתים כוללים (ע"ע), החלו באירגון חברת הילדים (ע"ע) והוקם משק הילדים (ע"ע). ב-1959 הצטרפה כיתת "אשל" לתנועת הנוה"ע, במסגרת חטיבת בני הקבה"מ (ע"ע). בתחילת שנות ה-60 נוספו לביה"ס שתי כיתות מוצמדות, במסגרת עליית הנוער - "אורן" ו"ברוש" (ע"ע). ביה"ס כלל כיתות מ"ב עד י"ב. הוא לא היה סלקטיבי ושיטת החינוך התבססה על עקרונות החינוך המשותף (ע"ע). במסגרת הלימודים היו החניכים יוצאים לטיולים, לאימוני גרנד"ע, לעזרה למשקים צעירים ולסמינרים באפעל. בני החטיבה השתתפו מדי שנה בגיוסים לקטיף בפרדס (ע"ע). ב-1963 סיים המחזור הראשון (כיתת "אשל") את לימודיו בביה"ס. ב-1964 הוקמה מעבדה לכימיה וביולוגיה, ע"ש עזרא גדלין ז"ל. כמו כן נפתחו סדנאות לנגרות, מסגרות, תפירה ומקצועות הדפוס.

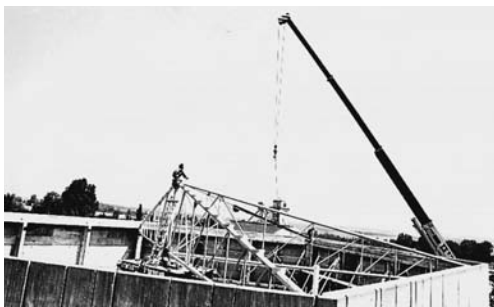
ביה"ס הראשון: צרף פיני, תלמידים ראשונים וצ'קו משמאל

בית הספר הממלכתי: טקס ממלכתי עם פתיחת הלימודים

בית השייח': מבנה רעוע שזכה לעדנה רגעית בארועי הפגש'קש הבלתי־נשכחים

בית העם: בעת בנייתו

ילדים בבית כולל: שינה משותפת, אכילה משותפת, מקלחת משותפת, לימודים, משחקים ומנוחה

אנדרטה ועליה חקוקים הדברים הבאים: "במקום זה הובאו לקבורה, באופן ארעי, חיילי צה"ל שנפלו במערכת "קדש", מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים. הנופלים הועברו למנוחת עולמים למקומות שונים בארץ".

בית הרופא - בית מגורים שנבנה בראשית שנות ה־50. ב־1955 שיפצו את חציו המזרחי של הבית והוסיפו לו חדר גדול. מאז, שימש כדירה לכל משפחות הרופאים שחיו בבארי מ־1956 ועד סוף שנות ה־80. כיום התמקמו בו (זמנית) -

ונעשו שינויים בשניים מהבתים הכוללים, שהפכו למרכזונים (ע"ע). כיתות ביה"ס היסודי, שנשארו בבארי, אורגנו מחדש תחת השם - ביה"ס "נופים" (ע"ע).

בית העם - נבנה בסמוך לחדר־האכילה (ע"ע). בתחילה בנו את המקלט הציבורי שמתחתיו, מהקצבות משרד השיכון ובנייתו הסתיימה בשלהי 1969. מאחר ול"עם" לא היו מספיק אמצעים, נדחתה בנייתו של בית־העם ב־6 שנים והוא נחנך רק בתחילת 1976. מאז, משמש בית־העם למופעי אמנות ובידור שונים, להתכנסויות

בית־העם: המבנה המשושה הראשון, שנבנה בצלמו של הפנטגון. לימים נבנו כך כל הבתים שלידו

צוות משאבי אנוש (ע"ע) ורכז העבודה, אך שמו נשמר עד היום - "בית הרופא".

בית השייח' - ביתו של השייח' ממשפחת הווחידאת (ע"ע), ממזרח למשק. נשאר בשלמותו לאחר מלחמת העצמאות ושימש כאסם בימיו הראשונים של קיבוץ בארי. על גגו הוקם מגדל שמירה עם זרקור, הניצב שם עד היום, אך אינו בשימוש. בלילות הקיץ של שנות ה־80 נערכו בו מסיבות ה"פגש־קש" (ע"ע).

בית כולל - נבנה והופעל על פי עקרונות החינוך המשותף (ע"ע). הבית אמור למלא את כל צרכי הילדים בכל שעות היממה והוא הכיל בתוכו 5 חדרי שינה (ל־20 ילד), חדר אכילה, כיתת לימוד וחדרי שירותים ומקלחות. הבית הכולל הראשון, היה צריף פיני שהוקם עבור כיתת "אשל" (ע"ע) (כיום הוא משמש כחדר מלאכה

ולארועים חגיגיים (מקומיים ואזוריים), לחגי־מחזור, חתונות, מסיבות פורים ולהקרנת סרטי קולנוע. יש בו עד 700 מקומות ישיבה.

בית הקברות - ממוקם בצד הצפוני של המשק, בסמוך לחלקת המישמש (ע"ע). בגלל הקירבה ביניהם, נוצר קשר אסוציאטיבי בין השניים ויש המכנים את בית הקברות בשם - "חלקת המישמש". טמונים בו חברי בארי שנפלו במלחמת העצמאות ובמלחמת יום הכיפורים וכמו כן - ילדים, חברים והורי חברים, שנפטרו בקיבוץ בארי מאז שהוקם. ב־1962, עם פירוק קדמה, הועברו קבריהם של החללים והנפטרים מקדמה לבית הקברות בבארי.

בית הקברות הצבאי - בית קברות ארעי הממוקם מאז מלחמת "קדש", על גבעת שולה (ע"ע). בבית הקברות הוקמה

בני קיבוצים אחרים שהתקבלו לעבודה בשכירות בבארי. בנובמבר 1992 אושרה בקלפי (ברוב זעום) העסקת 4 במב"ח"ם. באוקטובר 1993 עברו בבארי 12 במב"ח"ם, רובם בדפוס ובבתי הילדים. בינואר 1996 הגיע מספרם בבארי ל-42 במב"ח"ם.

במעלה - הכשרה צעירה שראשוני חבריה הגיעו לבארי במרץ 1950. צעירים בני 16 מסניף הנוה"ע בת"א. לאחר זמן מה הצטרפה אליהם קבוצה מסניף הנוה"ע בחולון וקבוצה של 10 ח"ח מההכשרה הצעירה בחוקוק. הכשרת "במעלה" הצטיינה בפעילות חברתית ערה. היא התגבשה וצמחה בד בבד עם קיבוץ בארי. מספר חבריה הגיע ל-50. ביוני 1952 התגייסה ההכשרה לנח"ל, לאחר שחבריה התקבלו לחברות והיוו את ההשלמה

בביה"ס). במשך השנים נבנו עוד 6 בתים כוללים. הם היו בשימוש כל עוד היתה נהוגה הלינה המשותפת (ע"ע). מאז המעבר ללינה משפחתית (ע"ע), הבתים שופצו והם משמשים עתה כמרכזונים (ע"ע) וככיתות לימוד לילדי ביה"ס "נופים" (ע"ע).

בית ראשון במולדת - מפעל לקליטת משפחות עולים מרוסיה מאז 1991. העולים שוהים בקיבוץ חצי שנה עד שנה, לומדים חצי יום עברית באולפן המ.א. "אשכול" (ע"ע) ועובדים חצי יום במשק (בשכר). ילדיהם נקלטים בבתי הילדים ובביה"ס. מקום מגוריהם בשכונת הקרוונים (ע"ע) של חברת "עמידר". עד 1995 שהו בבארי כ-50 משפחות ומספר בודדים. עד 1996 התקבלו לחברות בבארי 3 משפחות

בתים כוללים: סיפקו את כל צרכי הילדים שנכללו בהם, ומכאן שמם

במעלה: ב-1952 התגייסו לנח"ל ומאז ועד היום נוהגים לערוך ערבי שירה עם אקורדיון וכפיות

הראשונה לבארי. עם תום תקופת הטירונות חזרו לבארי במסגרת מחלקת נח"ל, אך בגלל בעיות משמעת הועברו לגברעם, לאחר תקופת טירונות נוספת. בראשית ינואר 1955 השתחררו מצה"ל וחזרו לבארי. בקיץ של אותה שנה נוספו להכשרה 5 חברים מביה"ס כדורי, לאחר שעברו את מסלול הנח"ל והשל"ת בבית-גוברין. הם שמרו על המסגרת החברתית שלהם לאורך השנים והרבו לקיים פגישות וערבי שירה של חברי ההכשרה. כיום נמצאים בבארי 21 ח"ח, כולל בני זוג ובנות זוג, שהצטרפו אליהם (אהובה אדמתי, ברוך ודליה בהיר, חנן ואביבה בשוראי, מושקה ורחל גלבר, חסיה דר, גדעל'ה הלמן, לאהל'ה הלמן, שרק'ה כהן, דבורהל'ה ויוסל'ה כפרי, אבינעם וצפי סיון, אפי צורף, חנהל'ה וציקי קריצמן, איציק וורדה רותם, חיים וחנה

ומשפחה אחת - למועמדות. בבארי רואים בזה מפעל ציוני אמיתי ותרומה קיבוצית תנועתית לקליטת עליה. האחראית על "בית ראשון במולדת" מאז הוקם - תמר שלוי.

ביתן השמירה - הוקם בסמוך לשער הכניסה למשק. מאויש ע"י שומר במשך כל שעות היום והלילה (ביום - שומר שכיר ובלילות שומרים החברים בתורנות). הביתן מצויד במקרר, מכשיר רדיו, טלוויזיה, טלפון ומכשיר אלחוטי. יש בו חלונות לארבע רוחות השמים, מה שמאפשר לשומר לראות את הנעשה בחוץ ולזהות מי נכנס ומי יוצא. לפעמים מגיעים לביתן השמירה גם בניהם של השומרים, לבילוי סביב מדורה וצליית תפוז"א ובצל.

במב"ח"ם (בני משק בשנת חופשה) -

ביתן השמירה: כאן יושב השומר, שותה קפה, רואה טלוויזיה ומרים את המחסום בעזרת שלטרחוק משוכלל

בנימינה - מושבה בצפון השרון, הוקמה ע"י בנימין דה-רוטשילד ב-1923 ונקראת על שמו. בשנת 1944 התארגנה לידה פלוגת "הצופים ב" (ע"ע). חברי הפלוגה שהו במקום במשך כשנה, עד לאיחודם עם פלוגת "בארות" בגדרה (ע"ע).

בנין - ענף המלווה את קיבוץ בארי מראשיתו. בפלוגה בבארות (ע"ע), התארגנה קבוצת חברים שעברו קורס בנייה

(רענן). נפטרו - יענקל'ה שוורץ ז"ל, ששון מזרחי ז"ל, גדעון וצפריה שומרוני ז"ל, עתליה אבנר ז"ל, עזרא גדלין ז"ל, ספי כהן ז"ל, דינה ושמואל צפוני ז"ל ואברימי קוז'קרו ז"ל. מדריכיהם היו - זאב וכסלר וירדנה אבני ז"ל.

במקום (במלעיל) - מנה שהוגשה בחדר-האכילה במקום המנה העיקרית. (למשל, במקום עוף - מנה צמחונית, או

בנין: הורסים (את המזכירות הישנה)

בנין: בונים (את רצפת ביה"ח)

ועבדו בעבודות בניין במושבה. עם העלייה להתיישבות, התרבו העבודות והיה צורך להעזר בכוחות עבודה מבחוץ. בתחילה, בעזרת מפעל הבנייה של הקבה"מ, ולאחר מכן, בעזרת "סולל בונה" או קבלנים פרטיים. רכזי הבנייה היו חברי בארי. עבודות שבוצעו במהלך השנים: מגדל המים ובית הבטחון כנחאביר, מבני משק ומבני ציבור שונים, בתי ילדים ומבנים לבית-הספר ובתי מגורים לכל האוכלוסיה. בין הפרוייקטים החשובים - בית-העם (ע"ע), חדר-האכילה החדש (ע"ע), הרחבת הדירות ללינה משפחתית (ע"ע) והרחבת שיכון הוותיקים. בתחילת שנות ה-90 נבנו דירות חדשות ללינה משפחתית - בשכונת "אורנים" (ע"ע) ובשכונת "הדרים" (ע"ע). העובד הוותיק ביותר בענף הבניין מאז הקמתו, הוא - ברנדי.

בעוד שבועיים - זו היתה תשובת הבנאים ב"בארות", לשאלה: "מתי תיגמר בנית חדר-האכילה?" (ע"ע). מאז הפך הבטוי להגדרת זמן בלתי מוגבל או בלתי ידוע, אם כי אין משתמשים עוד בכיטוי זה.

במקום חצילים - קישואים). עם המעבר להגשה עצמית (ע"ע), והגיוון הרב באוכל, איבד המושג "במקום" את משמעותו והוא יצא מכלל שימוש.

בנים בבארי - מאז ומתמיד ראו בננים גורם חשוב לקיומו של הקיבוץ ותקוות רבות תלו בהם כממשיכי הדרך לעתיד. על כן, מאמצים ואמצעים רבים הושקעו בחינוך ובקליטת הבנים במשק. עשרת המחזורים הראשונים התקבלו לחברות בטקס קבלה חגיגי, בצורה קולקטיבית, עם סיום בית-הספר. כיום, כל בן מתקבל אישית לחברות, רק לאחר שחרורו מצה"ל. מספר הבנים בבארי בינואר 1996 היה - 270 ח"ח (מתוך 487 שסיימו את ביה"ס). מרביתם חברים ומועמדים, חלקם בצבא, וחלקם בוגרי צבא, במסלול לימודים או בחופשה. הבנים מהווים כ-50% מכלל חברי הקיבוץ ומאז 1963 ועד היום, הצטרפו אליהם 60 בנים ובנות זוג. כל הבנים, ממסיימי ביה"ס ועד גיל 30, נמצאים בקשר עם ועדת בנים (ע"ע).

בנימינה: חברי הכשרת הצופים, נהגו לרכב על בעלי חיים שונים

ברוש: קבוצת נוער מרוסיה ורומניה, הגיעו ב־1960 והצטרפו בסוף ל"דרור"

לכיתת "דרור" (ע"ע). בבארי נשאר מהקבוצה - מרדכי נווה. מחנכת הקבוצה היתה שרי אלדן.

בריא - גרעין מתנועת הצופים (29 ח"ח). הגיעו באוגוסט 1988 לשל"ת בבארי, (הבנים לחודש והבנות ל-4 חודשים). ביולי 1989 יצא הגרעין לבקעת הירדן להאחזות - "מול נבו". במשך אותה שנה נשמר קשר מכתבים רצוף ובקורים קבועים. בפברואר 1990 הגיעו הבנות לשל"ת בבארי למשך שנה, אך לאחר השחרור מצה"ל, כל בני גרעין "בריא" נפרדו מבארי לשלום.

ברידג' - חוג קבוע ומתמיד שהחל לפעול ב־1975. מאז 1985 פועל מועדון ברידג' אזורי בבארי פעם בשבוע והוא רשום בהתאגדות הברידג' הארצית. משתתפים בו כ־60 שחקנים פעילים מהאזורים - מ.א. "אשכול", "שער-הנגב", "בני-שמעון" ושרדות. מבארי משתתפים כ־15 שחקנים, הלוקחים חלק בתחרויות ארציות ובינלאומיות, תחרויות ליגה ואלופיות הארץ והקיבוצים. צבי סוכמן, בוריס קפיטנוב וארנון שזר, נושאים בתואר - "אמן ארצי בכיר".

נצורת - שנה של מיעוט גשמים (ר' לוח גשמים) ויבולים נמוכים בפלחה. שנות נצורת בבארי היו - תש"ז (46/47), תשי"ח (57/58), תשי"ט (58/59), תש"ך (59/60), תשכ"ב (61/62), תשכ"ג (62/63), תשל"ט (78/79), תשמ"ד (83/84) ותשנ"ג (92/93). מלבד זאת היו שנים של נצורת חלקית, בהן היבולים לא כיסו את הוצאות הייצור. החל מ־1953 הונהג ביטוח ממשלתי, המאפשר קבלת פיצויים עבור נזקי הנצורת, למעבדי שטחים שמצפון לקו הנצורת (ע"ע). סך הפיצויים מסתכמים בהוצאות הישירות בלבד. ככל שהרחיבו את השקיית העזר בשדות - נזקי הנצורת פחתו והלכו.

נציר - היה פותח את עונת הגיוסים במטע (ע"ע) והיה אהוב על חברי בארי. הנציר נעשה בשעות הבוקר המוקדמות של הקיץ, לעתים מלווה בשירה והיה מביא שמחה לבוצרים וליצרני היין המקומיים.

ברוש - קבוצת נוער עולה מרוסיה ורומניה. הגיעו לבארי בנובמבר 1960. בשנתיים הראשונות נקלטו בביה"ס, במסגרת עליית-הנוער ולאחר מכן, צורפו

ברידג': משחק מחשבה מרתק, המושך אליו מדי יום א' עשרות טרנזיטים מכל יישובי הסביבה, המתאספים בחדר-האכילה הצפוני ומכריזים דיאמונד

נציר: פעם, כשבמקום חוחובה היה כרם, היו יוצאים בקיץ לבצור את ענבי הדבוקי והאלפונס, הזבובונים חגגו והיין שימח לבב אנוש

נצורת

מפה ומשם
- הגשם שוב חלף מעלינו עם "שקע ברומטרי" רציני ובכמות שלא עולה על 4 מ"מ.
(יומון בארי 1425 / 24.12.60)

- עדיין מצפים אנו לגשם. הרדיו הודיע על "עננים בגובה רב וגשם מקומי קל". בינתיים העננים בגובה רב מדי והגשם קל מדי.
(יומון בארי 1452 / 19.1.61)

בצורת: קו הבצורת (אינו נראה בתמונה) עובר בין נירים לבאר-שבע

בריכת השחיה: נחנכה ב־1956 עם מקפצה גבוהה, שופצה ב־1993 עם דקלים נמוכים ודשא ירוק

התכנית הקבוע היה שאולי צ'דיקובר, כיום יש מספר מנחים המתחלפים ביניהם. עד סוף 1995 שודרו 19 מגזינים.

בתלם - הכשרה של יוצאי תנועת הנוה"ע בשכ' בורוכוב, מהסקציה המקצועית בת"א ושאינם חברי תנועה. הגיעו לבארי בקיץ 1953. השתלבו בעבודה בענפי המשק וחלק מזמנם הקדישו ללימודים. על ההכשרה עברו משברים קשים של הסתגלות לקיבוץ. מדריכם, רפי שלו, הושעה מתפקידו לאחר שנת הדרכה, בגלל חלקו בפרשת "המחתרת הסנה'איסטית" (ע"ע), מה שגרם למשבר נוסף בהכשרה. באפריל 1955 סיימו את הכשרתם ו־25 ח"ח מהם הצטרפו לקיבוץ יראון.

בתרונות בארי: השלטים הכתומים מובילים אל אתר טבע ייחודי ומדהים, למרות שקשה לזהות אותו כשמגיעים אליו

בתרונות בארי - שטח של כ־1500 ד' מצפון לבארי. בגלל הסחף נוצרו בו ואדיות קטנים ובתרונות בצורת מכתש (ע"ע). בשנת 1969 הוכרז השטח כשמורת טבע. נקרא גם "שמורת בארי" (ע"ע).

בריכת אילן - בריכה לילדים, הצמודה לבריכת השחיה. נקראת על שם אילן גדיש ז"ל, בנם של מיכאל ולאיצ'ה, שנפטר במרץ 1953, בהיותו בן 6 שנים.

בריכת השחיה - נחנכה באוגוסט 1956. גודלה 25 מ' על 12 מ' ושופצה ב־1993. כשהבריכה פתוחה, באים חברי בארי "לעשות 20 עד 40 בריכות" ובערבי הקיץ נערכות שם מדי פעם - חתונות, מסיבות ומדי שבוע - ערב קפה-בריכה.

בריכות השיקוע - שתי בריכות שטוחות, מדרום מערב למשק. בנוסף להן - בריכת חימצון, מערכת סינון ומשאבה המספקת מי קולחין (ע"ע) להשקיה. לעתים, כשהרוח נושבת מדרום-מערב, מרגישים גם את ריחן.

ברל (בארי) כצנלסון - (ר' כצנלסון ברל).

ברל'ה (מגזין לענייני בארי) - תכנית טלוויזיונית של קיבוץ בארי, המשודרת בערוץ אולפן הוידאו (ע"ע). אולפן השידור ממוקם במקלט שבשכונת "אורנים". ההפקה, הבמאי, צילומי חוץ והעריכה נעשים ע"י ערן אבני ורביב בירה. בצוות הטכני, בזמן השידור, משתתפים מספר חברים וחברות ובני נוער מהמגמה לקולנוע כ"מעלה הבשור" (ע"ע). מגזין נסיוני ומוקלט, שודר ב־24 בדצמבר 1992, בהנחיית אורי בן-צבי. החל מאוגוסט 1993 שודרו המגזינים בשידור חי תחת השם - "שמייקה" (ע"ע) ובפברואר 1994 (מגזין מס' 6) הוחלף השם ל-"ברל'ה". מנחה

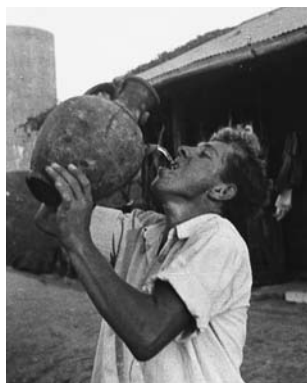
נחאביר 1948

שרטוט: ברנדי

1. מגדל המים
2. מבני המגורים
3. בית הבטחון
4. עמדה מס' 1

ג'ארה: לפני הסיפולוקס, הסודה-סטרים והקוקה-קולה היה כד חרס קטן שנתן מים קרים שמונה ימים בשבוע

להקת ג'ברק: פורים היה פורים רק עם ג'ברק והלהקה שנתנו קטעים בתקופה שלא לכל קטע היתה פואנטה

גדרה - אחת ממושבות הדרום. נוסדה בדצמבר 1884 ע"י חברי ביל"ו. אכרי המושבה עסקו בעיקר בגידול כרמים, פרדסים ופלחה. כ-2 ק"מ מדרום לה, באוקטובר 1944, התמקמה פלוגת הגוה"ע "בארות" (ע"ע).

גדר מחושמלת - עשויה מחוטי נחושת מתוחים על גבי כלונסאות, שהו ליכוי פולסים חשמליים במתח גבוה ובזרם נמוך.

ג'ארה - כד חרס קטן עם פיה. שימש לקירור מים בימי הקיץ החמים, לפני היות המקררים. את ה"ג'ארה" היו מעמידים בצל, רצוי במקום פתוח לרוח. ה"מומחים" היו מרימים אותה מעל לראשם, כשהמים הקרים זורמים ישר לפיהם, מבלי לגעת בפיה. את ה"ג'ארות" היו קונים בעזה (כשאפשר היה) או בת"א.

גבעת שולה - גבעה מצפון-מזרח לבארי,

גד"ש: ארבעה חקלאים חסונים מעבירים בידים קווי השקייה של צינורות שלושה צול

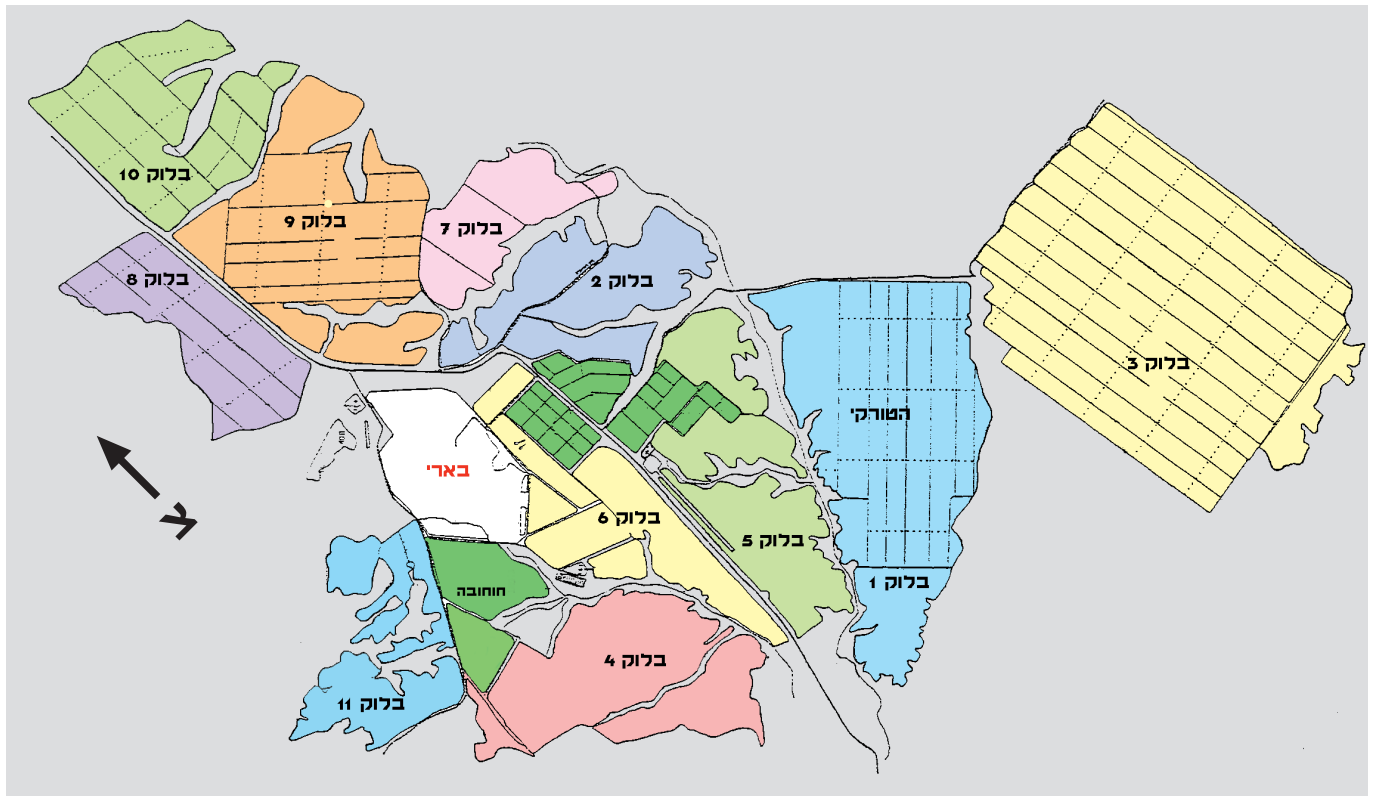
הגדר הקיפה את שטחי האספסת ליד בית השיח' בשנות ה-50 וה-60. פרות שהוצאו למרעה נזוהרו מלהתקרב אל הגדר וכך נמנעה בריחתן. ב-1995 נמתחה גדר דומה סביב חוות היענים (ע"ע), במטרה למנוע כניסת חיות בר.

גדר המערכת - הגדר הראשונה לאורך רצועת עזה, נבנתה בראשית שנות ה-50. לאורכה נסללה דרך טישטוש, בה נעו פטרולים של צה"ל. למרות זאת רבו פריצות הגדר וההסתננויות, במהלך כל השנים. משניתנה אוטונומיה לרצועת עזה, ב-1994, נבנתה גדר מערכת משוכללת יותר, המונעת ביתר יעילות חרידת מסתננים.

גד"ש - ענף גידולי השרה, תחילתו עם איחוד ענפי הפלחה והשליחין (ע"ע), ב-1960. השטח שברשותו, כ-12,000 ד', הוא קרקע חכורה ממקרקעי ישראל. למרות שנות בצורת וניזיקי טבע אחרים, נחשב ענף זה בשעתו לראשון בחשיבותו, מבחינה חקלאית וכלכלית. הרבה הושקע בו,

עליה נטעו חורשה ע"ש שולה אנגלסברג ז"ל, שנרצחה ע"י מסתננים ב-26 בדצמבר 1949. בראש הגבעה הוצבה אנדרטה צנועה לזכרה. על גבעה זו מצוי אתר קדום - חירבת מושרפה (ע"ע). שרידים רבים של מבנים, בורות מים, פסיפסים וחרסים, מעידים על קיום ישוב גדול מן התקופה הרומית-ביזנטית. (המאה ה-3 עד ה-7 לספירה). הגבעה היוותה אתר לטיולים, בעיקר לילדי הגר"ג. על גבעת שולה הוקם בית קברות צבאי ארעי (ע"ע), לחללי מלחמות ישראל.

ג'ברק - (אלי רוט ז"ל) מחברי "איתנים" שהצטיין בקולו החזק ובמזגו הטוב. מספר שנים עבד בפלחה ולאחר מכן היה לחצרן. בתחילה, עבד עם הפרד "טינופת" (ע"ע), רתום לעגלה ואחר כך - עם טרקטור ועגלת החצר. בזמן הגיוסים במטע, היה משקה את הקוטפים במיץ קר או בקפה של בוקר והיה שר בקולו הרועם, להנאתם של כל החברים. השיר האהוב עליו ביותר היה "שיר הליצן", אותו היה שר בכל הזדמנות. בפורים, היתה לו להקה קבועה שהופיעה מספר שנים ברציפות, בפזמונים מלאי הומור וסטירה. ג'ברק נפטר באביב 1976.

מפת הגד"ש: 12,000 דונם, מבלוק תשע ועד התורכי, משמשים לגידול כותנה, חיטה, אפונה ושאר ירקות. הפלחים שמעבדים את הדונמים האלה נעים בטויות ובכלים חקלאיים אחרים

למעלה: קומביין צהוב ניהולנד הקוצר ברניה את החיטה הצהובה שבבלוק תשע למטה: מתקן לצינורות השקיה דמוי נ"מ

הגד"ש מונה כ-18 חברים ועוד מספר מתנדבים (ע"ע) ונערים. בין עובדי הענף שהתמידו במשך שנים: בודא דגן, אבינועם סיון, גרעון אלון. בשלוש השנים האחרונות (עד 1996) מרכז את הענף - אבנר גת.

ג'1 - שם אלמוני, שהופיע ברשימת השומרים, בסוף שנות ה-60. מששאלו את גרעון שומרני ז"ל, סדרן העבודה, מיהו? ענה: "חבר חדש". אך התברר שלא קיים חבר כזה, והוא בדה אותו מליבו, כי לא מצא חבר פנוי לשמירה. מאז, אם מרכז ענף ביקש עובד נוסף ונאמר לו שהוא יכול לקבל את ג'1, הוא הבין שאין לו למי לצפות.

גובר - גרעין במסגרת תנועת הצופים שיועד להשלים את בית-גוברין. הגיע לבארי ביוני 1980 לשל"ת מוקדם וסיים את תקופת שהותו בבארי באוקטובר של אותה שנה.

ג'דו - ענף ספורט שהחל בפעילות סדירה בינואר 1976. השתתפו בו ילדי ביה"ס, בהדרכת אלי כרסנטי. באותה שנה השתתפו בתחרויות ארציות ואף זכו להשגים נכבדים. רבקה בכר זכתה במקום השני באלופות ישראל לבנות ובאפריל 1979, בתחרות ארצית לנוער, זכו - אהל בשוראי ועמית לוי במקומות הראשונים. כיום מתקיימת פעילות במסגרת המ.א. "אשכול"

בפיתוח שיטות עיבוד מתקדמות ובהכנסת מיכון וכלים חקלאיים חדישים. הגידולים העיקריים היו גדולי בעל (חיטה ושעורה) וגידולי שלחין (תירס לגרעינים, ירק לתחמיץ, כותנה ותפוז"א). בשנות ה-70 הוכנסה שיטת האוטומציה בהשקיה (ע"ע). נעשו נסיונות להוסיף גידולים כמו סייפנים וצמחי מרפא (ע"ע). בתחילת שנות ה-80 הוכנסה שיטת ההשקיה בטיפטוף (ע"ע), ניסו לגדל אפונה לגרעינים, גזר לייצוא וצמחי תבלין (ע"ע) והחלו לגדל תירס לקלחים עבור חברת "סנפרוסט". ב-1982 נבנה מאגר (ע"ע) שהביא לתוספת מים ולהגדלת השטח המושקה כ-1000 ד'. עד סוף שנות ה-80 המשיכו לגדל גידולי בעל - חיטה, שעורה וגידולי שלחין (כותנה, גזר, בוטנים, אבטיחים ועגבניות לתעשייה). בראשית שנות ה-90 החלו בנטיעת חחובה (ע"ע).

ב-1995 הסתכמו שטחי הבעל ב-5526 ד' (חיטה, אפונה, אבטיחים וחמניות) ושטחי השלחין - ב-6250 ד' (כותנה, חיטה, חחובה, תירס, תפוז"א, אפונה ובוטנים). שיטות ההשקיה הנהוגות כיום - המטרה בגרירה (2750 ד'), המטרה קבועה (845 ד') והשקיה בטיפטוף (כ-2000 ד'). מכסות המים - מי השפדן (ע"ע) - כ-2,000,000 מ"ק מי באר - כ-500,000 מ"ק ומי מאגר (ע"ע) - כ-500,000 מ"ק בשנה. צוות

גיוסים: מימין - לזיתים (בתמונה: בוכסי); משמאל - לאפרסקים (בתמונה: דן אבנד ז"ל); למטה - מישמש

בתקופה שהפרי היה על העצים ולא במרכולית, היה כל חבר ממלא עשרות דליים של פלסטיק עם פרי נפלא. היום ממלאים במרכולית פרי מפלסטיק בכלי נפלא

הג'יג'י: חשמלאי ייטצייר מעצב מכונות ומעבן חברים שפעל בשנות החמישים והשישים וביצע קאסביק ענק בחג החמישים

(ע"ע) ופעילות בחוגי ג'ודו לילדים - בביה"ס "נופים" (ע"ע).

גוואד - סרטור (בערבית עירקית תיקנית). הכוונה לאחר היורע להסדר או לתחמן (מקביל לביטוי - "ממזר"). חברי בארי הירבו להשתמש בביטוי זה מאז האיחוד עם הגרעין הבבלי (ע"ע).

גוש מגן - הבסיס הצבאי בו היו מתרכזים מרבית אנשי המילואים המבוגרים מבארי ומשם היו יוצאים לסיוורים לאורך גדר המערכת (ע"ע), או לכל פעילות מבצעית אחרת.

גזבר (בא"כוח) - אחד מהתפקידים המרכזיים בקיבוץ. הגזבר נבחר אחת לשלוש שנים ותפקידו לייצג את ענייני בארי בחוץ, לנהל את הקשרים עם המוסדות הכלכליים והפיננסיים שמחוץ לקיבוץ וכל ענייני הכספים בבית. הגזבר חבר במזכירות ובמספר ועדות כלכליות במשק. עד תחילת שנות ה-80 היה הגזבר מקדיש חלק גדול מזמנו לגיוס הלוואות ו"גילגול" צ'קים. כיום, מלאכתו של הגזבר קלה בהרבה והצ'קים מתגלגלים אליו. הגזבר ב-1996 - חיים ילין. (רשימת גזברים בעבר, ראה נספח).

גטו - כינוי לחלק המזרחי של חדר-האכילה הישן, שנועד לחברת הנוער "בארות" (ע"ע), עם בואם לבארי. עם גיוסם לצה"ל "נכבש" ה"גטו" ע"י המתנדבים (ע"ע). לימים הועתק השם גם למחנה הנח"ל, בו שוכנו המתנדבים.

גיוסים - עבודות המוניות שבוצעו ע"י חברים לאחר יום העבודה הרגיל, או בשבתות. בשנות ה-50 וה-60, הגיוסים היו לגן-הירק (איסוף תפוז"א) ולהובלות חציר וקש מן השדה למתבנים. בשנות ה-70 וה-80, הופנו הגיוסים לעישוב כותנה, לקטיפת במטע ול"עשיית איקסים" בפרדס (ע"ע). מאמצע שנות ה-80 נוספו הגיוסים לעבודות איסוף המוני בדפוס.

בגיוסים שותפו גם ילדים מהכיתות הגבוהות של ביה"ס.

גיל הזהב בבארי - התארגנות ותיקי בארי (הגמלאים) לפעילויות מיוחדות. החלו לפעול בראשית שנות ה-90. עוסקים בעיקר בארגון חוגים, הרצאות וטיולי ותיקים (ע"ע). כל הפעולות הללו מאורגנות ע"י ועדת גיל הזהב. מסורת מקובלת זה מספר שנים היא - העברת דגל הסבים והסבתות. כאשר מתווספים סבא וסבתא חדשים, נרשמים שמותיהם על הדגל, תוך הרמת כוסית במועדון לחבר (ע"ע), והדגל נמסר לידיהם למשמרת, עד לזוג הבא.

הג'יג'י - (דוד רייבשיד), חבר "איתנים" (ע"ע) לשעבר. בעל מרץ בלתי נדלה (בהתאם לאופיו וצבעו). לאחר שירותו הצבאי, היה מרכז החשמליה מספר שנים והצליח "לשגע" כמעט את כל הקיבוץ. התמחה בציורי מכונות ומטוסים וחלם כל חייו על טייס. בסופו של דבר קיבל רשיון טיסה, לאחר שעבר קורס טייס על חשבוננו. כיום הוא מהנדרס במפעל לייצור מכונות בלונדון. בחג היובל לבארי צייר

הג'יג'י

מפה ומשם

- אתמול אחה"צ התעוררנו משנתנו בגלל טרטור חזק שנשמע מעל ראשינו. כיוון שהטרטור לא נפסק במשך זמן מה, הבינונו כי הג'יג'י עמד בדיבור והיה לפחות זמן קצר, גבוה מכולם (בקורס טייס). ישנם האומרים שהם מוכנים שיהיה תמיד במרחק דומה מהם, אפילו אם זה בכיוון למעלה. (יומון בארי 1937 / 28.2.63)

היו: עגבניות, מלפפונים, תפוז, כרוב ועוד. היו הרבה כשלוניות שנבעו מחוסר ידע, נסיון ואמצעים. גם בנחאביר הוקם גן-ירק נסיוני, אך התוצאות לא היו מרשימות. גן-הירק הראשון בבארי החדשה החל באביב 1950, על שטח של 30 ד', ממזרח למשק. הגידולים היו - בצל, תפוז, סלק, גזר, עגבניות ומלפפונים. חלקם היו אספקה לבית וחלקם - לשיווק. בתחילה, היבולים היו דלים. ב-1953 הגדילו את השטח ל-100 ד' כשהגידול העיקרי היה

את התפאורה למופע המרכזי (ראה ציור פנורמה בערך "בארי").

גלריה - נפתחה לראשונה באוקטובר 1986, במסגרת חג ה-40 לעלייה להתיישבות (ע"ע). הוקמה במרתף חדר-האכילה ביוזמתם של מספר חברים, בראשותה של אורית סבירסקי. מוצגות בה מדי חודש תערוכות ציור ופיסול של אמנים ישראליים ואמנים מקומיים. עד מאי 1995 הוצגו בגלריה 44 תערוכות שונות ועוד היד נטויה.

ג'ממה ודבע: הסוסה הלבנה עם דגל כחול-לבן והסוסה החומה עם דגל אדום. הסוסות הגזעיות עליהן חלמו ילדי שנות החמישים לפני המיזוביש

גלריה: חדר לבן עם ספוטים המציג אמנות לעם. העם לא תמיד מבין אבל מגיב בהבנה

תפוז. האיסוף נעשה בריכוזים (ע"ע) או בגיוסים (ע"ע). בפברואר 1957 התבצע איסוף תפוזי אדוני אחרון וגן-הירק כענף נפרד - חוסל. גידול הירקות הועבר לחממות (ע"ע) וגידול תפוזי - לשלחין (ע"ע).

גן מעורב - הוא גן רב גילי שהיה מקובל בחינוך המשותף (ע"ע) ובו מתחנכים ילדים מגיל 3 עד 7 שנים. העיקרון החינוכי בשיטה זו היה - לאפשר לכל ילד תהליך התפתחות רצוף באותו בית. כמו כן, פיתוח העזרה ההדדית בין הילדים הגדולים לקטנים. מדי שנה עוברים הילדים הגדולים לכיתה ב' בבית הספר ואת מקומם ממלאים הקטנים בני השלוש העוברים מהפעוטונים לגן. הילדים "הבינוניים" עולים בדרגה ונעשים "גדולים".

גנב - כינוי מקובל בבארי למעביר חשמל מהשקע למספר מכשירים שונים. את ה"גנבים" ניתן למצוא בכלבו (תמורת חיוב בכרטיס, כמובן).

גניבות - בשנים שלאחר מלחמת העצמאות, התרבו המסתננים מרצועת עזה לשם גניבה. היתקלות ראשונה עמם, בליל

גמלים - עם תום מלחמת העצמאות נמצאו גמלים רבים שהיו נטושים בשטח והם רוכזו במכלאה בנחאביר. עד לגמר המעבר מנחאביר לבארי החדשה, שימשו להובלת משאות וכאמצעי תחבורה בין שני המקומות. בבארי היו קושרים אותם בחבל ארוך ליתד ברזל והם היו מכסחים את הקוצים הגבוהים ומנקים את פני השטח, עגולים-עגולים. בסופו של דבר נשלחו כולם צפונה, ונמכרו ע"י הגזבר לסוחר הבשר בעיר הגדולה.

ג'ממה - סוסה לבנה-אפורה, יפהפיה. נמצאה ע"י לור זורע בשלהי מלחמת השחרור, בשטח ה"ביצורים" (ע"ע), לא הרחק מתל-ג'אמה ומכאן שמה. שימשה לסיורים עד תום המלחמה. בבארי היא שימשה את הרפתנים ביציאתם למרעה, יחד עם הסוסה "דבע" (ע"ע) ובשעות הפנאי הירבו הילדים לרכב עליה. זמן קצר לפני מלחמת סיני ברחו שתיהן מערבה ונעלמו אי-שם ברצועת עזה.

גן-ירק - נסיונות ראשונים לגידול ירקות נעשו בקבוצת "הצופים ב" בבנימינה (ע"ע) וב"בארות" בגדרה, בשנת 1946. הגידולים

גנב: כינוי למתקן חשמלי משונה המאפשר לחבר קומקום חשמלי, רדיו ומגהץ לשקע אחד עד שהפקק נשרף

מתקן אימונים ליחידות המובחרות בגן שקד

גן א' הוא גן־חצבי־הישן: הגן הראשון בו גדלו הילדים הראשונים. על חורבותיו נבנה בית ילדים חדיש לילדים מודרניים

בית הגנרטור הראשון: עשרים וחמישה קילוואט־אמפר בצריף פח הביאו אור גדול לנגב

"שקד". שמו ניתן לו בזכות עץ שקד שנותר לפליטה מבוסתן קטן, באותו מקום. גן זה נבנה לפי תכנית ייחודית, כשחדרי השינה והשירותים מקיפים את חדר המגורים המשמש כחדר־אכילה וחדר משחקים לילדים. הגננת הראשונה בגן "שקד" היתה - רבקה־ל'ה זורע. ב־1960 נבנה גן "כלנית", (במקום המבנה הרעוע של גן א'). הגננת הראשונה בגן "כלנית" היתה - חסידה בוכסווילר. בגלל מספרם הרב של ילדי הגן, נפתח גן נוסף ב־1966 - גן "חצב". הגננת הראשונה בגן זה היתה - חנה־ל'ה קריצמן. בכל גן שוכנו וחונכו כ־20 ילדים

ה־26 בדצמבר 1949, הסתיימה ברצח שולה אנגלסברג ז"ל. פעם אחת נגנבו מעילים ובגדים מבתי הילדים, אך מרבית הגניבות התרחשו בשדות. נגנבו שתי־זיתים שזה אך נשתלו ובעיקר - צינורות אלומיניום להשקייה. מאוחר יותר התרכבו מקרי גניבת עגלות, מכוניות ופריצות למחסן הפרדס. במרבית המקרים הובילו העקבות לכיוון רצועת עזה. בלילות הוצבו אמבושים (ע"ע), אך ההצלחה לא היתה רבה. מאז שהוצבו כלבי שמירה (ע"ע) לאורך הגדר, קטן מספר הגניבות מתוך המשק, אך נמשכה עדיין גניבת עגלות מהקוראל

גן ילדים: השכמה - ארוחת בוקר - טיול טבע - ריכוז - ארוחת צהריים - מקלחת - מנוחה - הקמה - ארוחת ארבע - הולכים להורים - השכמה - השכמה וחוזר חלילה...

ושיטת החינוך - לפי עיקרון הגן המעורב (ע"ע). עם המעבר ללינה משפחתית והנהגת הרפורמה בגר"ג (ע"ע), הפך גן "כלנית" לגנון ובו כ־14 ילדים בגילאים 2 עד 4 שנים. בשני הגנים האחרים ("שקד" ו"חצב") הוגדל מספר הילדים ל־25 עד 30 ילד וגילאי הילדים צומצם ל־4 עד 6 שנים. בכל גן וגנון עובדות גננת ו־3 מטפלות.

גנרטורים - הגנרטור הראשון (G.M.), נרכש ב־1950 והספקו לא עלה על 25

(ע"ע). עם הכרות האוטונומיה ברצועת עזה ב־1994 ובנית גדר מערכת משוכללת לאורך הרצועה, חל צימצום ניכר במכת ההסתננויות והגניבות.

גני ילדים בבארי - גן הילדים הראשון בבארי, היה באחד הבתים הערביים שנותרו לאחר מלחמת העצמאות. ב־1951 נבנה גן חדש שכונה - גן א'. שוכנו והתחנכו בו כל ילדי הגן הראשונים בבארי. הגננת הראשונה - היתה אביבה סלע. ב־1955 נבנה גן ב' ששמו הוסב לאחר מכן לגן

גנרטור

- בלילה היה שוב קלקול בגנרטור. נתבקשנו להודיע לחברים להמונע במקרים כאלה משימוש בקומקומים, להשאיר רק מנורה לחדר ולכבות את הדודים בבתי הילדים. במקרה של החלפת הגנרטור בלילה ינתנו 3 סימנים של כבוי האור ואז יש לבצע את הוראות החירום. (יומן בארי 78 / 4.1.56)

הטיולים והשוטטות בשבילי הארץ. הגורם לה היה המורה לידיעת הארץ בביה"ס בבארי - דני גספר. בגללה, יצאו יחד איתו עוד 5 נערים מחוג המשוטטים, באוגוסט 1994 למסע מפרך לאורך (ולרוחב) ישראל. המסע מדן בצפון ועד טאבה בסיני, לווה ברכב צמוד ומספר רוכבים על אופניים. החברייה גמאו את המסלול באורך 826 ק"מ ב-20 יום בלבד.

גפן - מחזור ט' בביה"ס בבארי. 19 חניכים וחניכות (מהם 2 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתשמ"ד (1974). עד 1995 נשארו בבארי - 7 ח"ח (רחל אופנהיים, רותם (גדיש) קלדרון, צחי (גלברד) גד, סמדר (זורע) ברמק, אפרת חצרוני, ארז מנור ורון שורק). מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני וצפי סיון.

גר"ג (גיל-רך-גנים) - בקיבוץ בארי, מיום היווסדו, היה נהוג החינוך המשותף (ע"ע). הפעוטונים, הגנים והחצרות שמסביבם היוו עבור הילדים את הבית הכולל, בו הם בילו את שנותיהם הראשונות באכילה, שינה ומשחק. טיפלו בהם מטפלות וגננות שעברו הכשרה או קורסים מתאימים. הקשר של הילדים עם הוריהם היה בשעות אחה"צ עד לשעת ההשכבה (ע"ע), עם ביקורים קצרים בשעות הבוקר. ההשכבה בלילות נעשתה ע"י ההורים בליווי הגננת או המטפלת. שומרת לילה (ע"ע) היתה עובדת בין הבתים בתורנות של שבוע. כמו כן, הונהגה בבתי הילדים תורנות שינה של הורי הילדים. ב-1964 הותקן שמרטף אלקטרוני (ע"ע), שהקל במידה רבה על השומרות. בתקופת השיא, היו בבארי 7

גספריזם: מורה אדמוני מזוקן וגבוה שהוביל ילדים בדרכים בלתי סלולות וחינך אותם לאהבת הארץ ומעשים טובים, למרות חששותיהם הכבדים של חלק מההורים

קו"א (קילוואט-אמפר). הוא הוצב בצריף פח המשמש היום כמחסן לחשמליה. מתחילה היה הספקו קטן ולכן נקנה גנרטור נוסף (R.G.), בעל הספק של 75 קו"א. השלישי היה "קטרפילר", בעל הספק של 100 קו"א, שהוצב במבנה בטון ליד המוסך. בגלל עומס הצריכה ובגלל יוקר ייצור החשמל, חוברת רשת החשמל של בארי לרשת הארצית, באוגוסט 1961. כיום יש בבארי 3 גנרטורים בעלי הספק של 800 קו"א, 400 קו"א ו-210 קו"א. הם מוצבים בתחנות ממסר ב-3 איזורים נפרדים ומופעלים רק במקרים של הפסקת חשמל ברשת הארצית. הגנרטור הראשון (G.M.), הוצמד למכונת ריתוך, על גבי עגלה נגררת ומשמש את המסגריה עד היום.

גספריזם - סוג "מחלה" שעיקרה - אהבת

גני ילדים: ילדי גן ב' רוקדים במעגל עם תלבושות אופייניות של שנות החמישים

גר"ג (גיל-רך-גנים): ילדים ורודים עם סינורים כחולים ונעליים אדומות

"גפן": מחזור ט', 1974

הגרעין הבבלי: חלוצים מעירק שעזבו את הפרת והחידקל לטובת נחל הבשור והשתתפו בהקמת בארי

גשם בנגב: כמות הגשמים הממוצעת בבארי הוכפלה מאז הקמת הישוב. כמות המטריות הוכפלה באלפי אחוזים (בנחאביר לא היתה מטריה אחת!)

"החלוץ" בעירק, שעלו לארץ ב-1944. קיבלו את הכשרתם בשלוש קבוצות הכשרה - במעוז-חיים, רמת-הכובש ונען. ב-1946 התאחדו הקבוצות ועברו לקיבוץ אלונים, להכשרה נוספת, כהכנה לגרעין התיישבותי. אליהם הצטרפו קבוצת עולים מעירק, שעלתה ארצה באותה שנה. בינואר 1947 התאחדו עם קבוצת "הצופים ב" בארות" (ע"ע), זמן קצר לאחר העליה על הקרקע. (מספרם היה אז כ-40 ח"ח). בראשית שנות ה-50, עם העליה הגדולה מעירק, גדל מספר העוזבים, שיצאו לעזור למשפחותיהם. כיום נותרו בבארי 4 מחברי הגרעין ובנות זוגם (יואב ועליזה גורל, רחל צייג ורבקה (מילס) שורק). נפטרו - גדעון בן-דוד ז"ל, יצחק בן-יהודה ז"ל ואברהם שורק ז"ל.

גשמים - מבחינת הגשמים נמצא קיבוץ בארי מצפון לקו הבצורת (ע"ע). כמות הגשמים הממוצעת הרב שנתית היא כ-340 מ"מ גשם בשנה. החודשים הגשומים ביותר בשנה (בממוצע) הם דצמבר וינואר. השנים בהן נרשמה הכמות הקטנה ביותר של גשם הן - תש"ז (90 מ"מ), תש"ך (95 מ"מ) ותשכ"ג (98 מ"מ). השנים הגשומות ביותר היו - תשנ"ב (750 מ"מ) ותשנ"ה (720 מ"מ). חישוב ממוצע הגשמים לפי עשורים, מראה מגמה ברורה של עליה בכמות הגשמים הממוצעת מ-280 מ"מ בעשור הראשון ל-510 מ"מ בעשור החמישי. מורדי הגשם בקיבוץ בארי מאז הקמתו - רנה הברון, אביגדור אלון, הושע לב ז"ל ומיכאל גדיש.

בתי פעוטים ("אורנים", "צפרירים", "ענבלים", "ארזים", "עופרים", "יובלים" ו"ניצנים"), ר-3 גנים (גן "כלנית", גן "שקר" וגן "חצב"). ב-1968 הוחלט לאפשר לאמהות להחזיק את תינוקן בחדרן בתקופת ההנקה. ב-1970 עלה לראשונה דיון על לינת ילדים בחדרי ההורים. ב-1980 התקבלה ההחלטה לעבור ללינה משפחתית (ע"ע) והיא בוצעה ב-1985. ב-1990 נערכה רפורמה בגר"ג (ע"ע). מרכזת הגר"ג כיום - דלית יצחקי. (רשימת מרכזי הגר"ג בעבר, ראה נספח).

גרזן - כנוי שהיה מקובל בשנות ה-50, לחבר שאינו יודע לשחות, לא ידע לשחות וגם אין סיכוי רב שידע אי-פעם לשחות. ("כשהוא נכנס למים הוא צולל כמו גרזן").

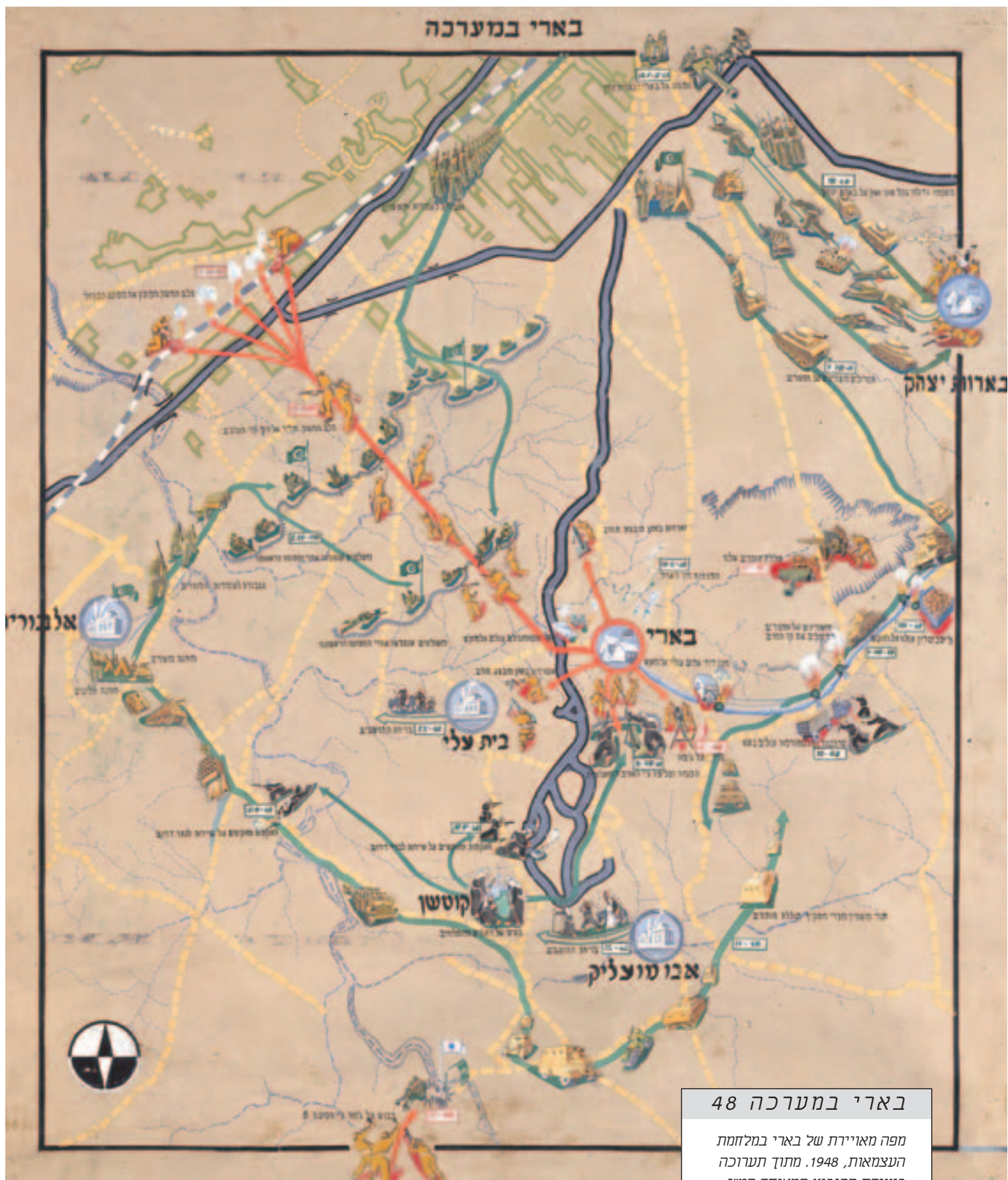
גרנוליט - רחבה עשויה בטון מכוסה בשכבה דקורטיבית צבעונית ומחוספסת, המשתרעת מהצד הדרומי והמערבי של חדר-האכילה, עד לבית-העם. היא משמשת להתכנסויות המוניות של חברים, לכילויים ושתית קפה בלילות הקיץ החמים ולמשחקי ילדים מכל הגילים. כשמישהו אומר: "בשיחות בגרנוליט מדברים על...", כוונתו לרכילות או לשיחות הנשמעות ע"י חברים ברחוב הקיבוצי, בנושאים אקטואליים, שמקומם באסיפה.

הגרעינים המייסדים - הכשרת הנוה"ע - מעוז-חיים (ע"ע), "גרעין הצופים ב" (ע"ע) והגרעין הבבלי (ע"ע). (את רשימת החברים - ראה נספח).

הגרעין הבבלי - בחלקם יוצאי תנועת

שיחת גרנוליט: הרחבה הפתוחה והחמה וספסלי הבטון הקרים, משמשים לכינוסים אקראיים, שיחות רכיל וציניות להעברת מידע חיוני

באר' במערכה 48

מפה מאוירת של באר' במלחמת העצמאות, 1948. מתוך תערוכה בועידת הקיבוץ המאוחד ה־17 בגבעתי ברנר, אוקטובר 1949

דגל אדום: פעם הונף בכל ארוע, צמוד לדגל המדינה; היום לא זוכרים למה ומניפים דגלים עם צבעים אחרים

דיר צאן: ענף שהיה פעם נכס צאן ברזל של החקלאות בבארי והפך לכבשה השחורה שחוסלה בשנות הששים. אבל יצחק דוד נשאר גיבור מקומי

לימודיהם בתש"מ (1980). עד 1995 נשארו בבארי 6 ח"ח: זיוה (חוטרישי) ילין, יניב גלברד, אורלי (פרומקין) קניסו, תמירה (מורדו) מור, רביב בירה וראומה (נשיא) קינג. נפטר - גילי הלמן ז"ל. מחנכי המחזור - אסף שלוי ז"ל וצפי סיון.

דיסקו - מועדון ריקודים לבני הנעורים שתחילתו - בצריף קטן באזור ביה"ס. בראשית שנות ה-80 הועבר הדיסקו למועדון החטיבה (ע"ע) ובסוף 1995 הועבר - לאחד מחדרי הכיתות בביה"ס.

דיר צאן - בנייתו הסתיימה במרץ 1954. העדר הראשון (190 טליות), נקנה באותה שנה. בדיר עבדו בתחילה שני חברים ומרעה טבעי היה בשפע. הגז נעשה ידנית, בשיתוף פעולה עם רועים מקיבוצים באיזור. הצמר היה מיועד לייצוא. ב-1960 הכניסו מכונת חליבה בשיטת הקרוסלה והגז נעשה במכונות גזיזה חשמליות. העדר בשיאו מנה כ-600 רחלות ועבדו בו 3 חברים ומספר נערים. בין עובדיו היו: יצחק דוד, גדעל'ה הלמן ויוחנן קראוניק ז"ל. ביוני 1964, לאחר שתי שנות בצורת (ע"ע), הוחלט לחסל את ענף הצאן בגלל אי-כדאיות כלכלית ומשום שלא נמצאו חברים המוכנים לעבוד בו.

דלי חליבה - דלי אלומיניום, בעל מבנה מיוחד. שימש לחליבה ברפת לפני היות מכון החליבה (ע"ע). לא פעם היתה אחת הפרות הופכת את הדלי בבעיטה, אבל הרפתנים, לא היו בוכים על החלב שנשפך והיו מתחילים את החליבה מחדש.

דגל אדום - (1) דגלה של תנועת הפועלים בישראל ובעולם. הונף בבארי בצמוד לדגל הלאום, בחגים ובארועים חשובים, כמו - פסח, יום העצמאות, האחד במאי (ע"ע). כיום, יש אומרים שצבע הדגל דהה במקצת. (2) דגל קיבוץ בארי ודגל החטיבה (ע"ע) העשויים מבד אדום רקום באותיות זהב. הונפו בארועים חגיגיים ובכנסי התנועה. (3) דגל אדום שהיה מונף לעתים קרובות מעל לרפת - רמז למזריע העובר בכביש עם רכבו. כשהמזריע היה רואה את הדגל האדום מתנופף, ידע שישנה ברפת פרה

דלי חליבה: העיצוב האלפסטי המיוחד הותאם למבנה הידיים והעטינים של החולב והחולבת

הזקוקה לשירותיו. כיום, אין מניפים יותר את הדגל והמזריע מגיע לרפת מדי יום, בין אם צריך ובין אם לאו.

דגן - מחזור ט"ו בביה"ס בבארי. 21 חניכים וחניכות (מהם ילד חוץ אחד), סימו את

דגן: מחזור ט"ו, 1980

דפוס בארי: 1958 - מבנה הדפוס החדש

דפוס בארי: הדפוס הראשון בנגב, התחיל בעטיפות לתנובה ו"בוא אלי פרפר נחמד" והגיע לשיקים מגנטיים ודפוס דיגיטלי

דפוס בארי: מבנה הדפוס הראשון

דפוס בארי בשנות החמישים: לזר, מחלוצי הדפוס בימי העופרת והבלט

דפוס בארי בשנות החמישים: מושק'ה, נער קטן עם שפם ומכונת שישית גליון

דפוס בארי: יאיר סידר את "מבפנים" בעופרת יצוקה; כל עמוד שני קילו וחצי

דפוס בארי (הדפוס הראשון בנגב)

- הרעיון להקמת בית דפוס, עלה לראשונה בקב' הצופים ב' בבנימינה (ע"ע), בראשית 1945. לזר זורע נשלח אז לקבל הכשרתו בדפוס "אמנות" בחיפה (בית הדפוס של אביו). דיון ראשון על הקמת בית דפוס בבארי נערך במרץ 1949. היוזמים והעובדים הראשונים היו לזר זורע, אבנר בצרי ויוקי גרוספלד ז"ל. (שני האחרונים קיבלו את הכשרתם בתל-אביב). במאי 1950 נרכשו סדריה ומכונות ההדפסה הראשונות (1/2 ו-1/4 גליון). הן הוצבו בבית הערבי המשופץ של משפחת הווחידאת (ע"ע). החלו לבצע עבודות הדפסה עבור "תנובה", קופ"ח, הסוכנות היהודית ועוד. ביולי 1956 אושרה לבארי

הלוואה מכספי השילומים, לרכישת מכונות הדפסה וחיתוך ולבניית מבנה חדש וביוולי 1958 נחנך מבנה חדש לדפוס. לאחר רכישת לינוטייפ ומכונת הדפסה "אופסט", החלו בהדפסת ספרים והדפסה בצבעים. כבר מתחילה הורגש מחסור בעובדים ובמכונות הדפסה. ב-1964 עברו בדפוס 17 חברים. עד סוף שנת 1970 נרכשו מכונות הדפסה נוספות - 1/2 גליון, 1/8 גליון, מכונת הדפסה לשני צבעים (R.Z.), מכונת "אופסט" נוספת, ומכונות איסוף. המבנה הורחב ב-300 מ"ר. עיקר העבודות היו הדפסת טפסים וספרים. ב-1973 חלה "מהפכה" בדפוס - המעבר להדפסת שיקים מגנטיים. משנת 1980 נכנס הדפוס למערך חדש, הוכנסו בו קווי

דפוס בארי

מפה ומשם

- בית העמודים הוכשר לעבודת הדפוס.
- לאחר ציפיה ממושכת של 5 שנים זכינו ביום ה' להנעת מכונת הדפוס הראשונה.
- הדפוס ביצע הזמנה ראשונה (יישר כוח!). כמו כן עסק בעבודות לבית.
(יומן בארי 98 / 17.11.50)

מהחלטות עובדי הדפוס

- אין משתינים יותר על הקירות מסכנת היווצרות ואדיות מתחת לבנין, אשר עלולים לערער את יסודותיו.
(יומן בארי 56 / 8.12.55)

דפוס בארי: משרדי הדפוס החדשים. מעופרת וספרי ילדים ללימוד וספרי שיקים

1996: הדפוס הדיגיטלי הראשון בנגב ובארץ מדפיס את העיתון הדיגיטלי הראשון

דפוס בארי בשנות התשעים: הרבה להדפיס (12" ו-17") ולקלוע (12 נק') - צחי גד

דפוס בארי ב-1996: הלינוטייפ והסדרה מצאו מקום בחזית מוזיאון הדפוס

דפוס בארי בשנות התשעים: מסמכים ממוגנטים, דיור ישר ומעטפיות

המדפיסה בחמישה צבעים. ב-1995 עברו בדפוס כ-160 עובדים, מהם כ-20 במב"חיים (ע"ע) ו-6 חברי כיסופים. בנוסף על כך, נערכים מדי פעם גיוסי חברים ונוער, לביצוע עבודות מיוחדות וכן, מבצעי "קיבוץ עוטף" (ע"ע). בשנים האחרונות ערך ענף הדפוס ארועי סיכום חגיגיים, "פרינטרם" ו"פנים-טרם" (ע"ע). במשך השנים התרכזו בדפוס ממיטב כוחות העבודה של קיבוץ בארי, הן בעמדות הייצור והן בניהול. מנכ"ל דפוס בארי בשנים האחרונות - הראל יצחקי. (רשימת מנהלים קודמים, ראה נספח).

דפיציט - (פרוש: גרעון או הפסד במאזן). כינוי שניתן לכל תינוק שנולד בשנים הראשונות ב"בארות" (ע"ע). לימים הוחלף הכינוי למשפט - "השקעה לזמן ארוך".

ייצור ממוחשבים - מחש"ק (ע"ע) "בווה" (ע"ע) ומכונות עיטוף - והוא קיבל מעמד של מפעל מאושר. הדפוס היה לענף המרכזי בבארי, מבחינת ההכנסות וכוח אדם. עם החלפת המטבע בישראל, החלו ב"מבצע שקל" (ע"ע) (הדפסת שיקים מגנטיים המתאמים לשקלים חדשים) ומאז, מבצע רודף מבצע. ("מבצע אביב", "מבצע סתו", "מבצע חורף" (ע"ע) וחזור חלילה). מספר העובדים ב-1984 היה 60 ח"ח. ב-1986 ניתן פרס קפלן לעבודה, לדפוס בארי ולעובדיו, על פיתוח המעטפית (ע"ע). ב-1990 נפתח אגף נוסף, אגף הכרטיסים המגנטיים (ע"ע). ב-1993 הוסיפו לדפוס אולם חדש ששטחו 1000 מ"ר (בנוסף ל-2900 מ"ר הקיימים). כמו כן נוספו מכונות חרישות, בהן - מכונת רציף

דפוס בארי

מפה ומשם

- אנשי הדפוס סיימו את הדפסת הספר "פתחו את השער", של קדיה מולודובסקי. בעבודה זאת הושקעו מאמצים רבים על מנת להוציא עבודה יפה וטובה.
- מכונת הגליון עובדת עתה 24 שעות ביממה בכדי לגמור עבודה של תנובה.
(יומן בארי 190 / 6.1.56)

מפה ומשם

- מכונת השמינית הובאה והוכנסה לדפוס. להכנסתה נזקקו להריסת חלק מן הקיר הדרומי.
(יומן בארי 365 / 22.3.57)

1956 1957

דקל: מחזור י"ג, 1978

דרור: מחזור ג', 1966

דרום - גרעין המורכב מחניכי הסקציה המקצועית של הנוה"ע בת"א, בסניף "דב הוז" בת"א, בהדרכת מנצ'ר. (עובדי דפוס, מוסך, מסגריה ונגריה). אליהם הצטרפו חניכי הנו"הע מגוש דן ובודדים. במשך המחצית השניה של 1969 התקבצו בבארי 31 בנים ובנות וכינואר 1970 התגייסו לנח"ל. לאחר השיחרור מצה"ל, 13 מבני הגרעין התקבלו לחברות בבארי, אך עם השנים כולם עזבו. ב-1978 חזרו 20 מבני הגרעין לבארי, לשנת הכשרה, כחבורה שהקימה את קיבוץ רתמים (ע"ע). מדריכם היה אברהם (מנצ'ר) (ע"ע) דבורי.

דרור - מחזור ג' בביה"ס בבארי. 17 חניכים וחניכות (מהם 6 ילדי חוץ), סיימו את ביה"ס בתשכ"ו (1966). עד 1995 נשארו בבארי 10 ח"ח - יגאל זורע, יורם בר-סיני, אמוץ אבני, רן לב, שלמה דינר, עמרי קלמר, מרדכי נווה, רותי (סיני) לב, מאירה (בכור) נווה, נורית (אפרת) דבורי. מחנכי המחזור - ארקה פרומקין וצפרירה שומרוני ז"ל.

דשא בבארי - בתחילה היה כל השטח בחצר המשק חשוף לרוח ועמודי אבק היו מיתמרים אל על. בראשית שנות ה-50 נעשה נסיון, ע"י עובדי הנוי, לשתול חלקת דשא ממערב לחדר-האכילה. שטחה היה כרונם אחד והיא נקראה אז - "הרשא הגדול" (ע"ע). הכנת הקרקע לא היתה מספקת והיא העלתה קוצים ודרדרים. כשעובדי הנוי רכשו נסיון, כלי עיבוד ומכסחות מתאימות, החל הדשא להתפשט וכיסה שטחים נרחבים של חצר המשק. ב-1995 הגיע שטח המדשאות בבארי ל-150 דונם.

דקל - מחזור י"ג בביה"ס בבארי. 15 חניכים וחניכות (מהם 2 ילד חוץ), סיימו את לימודיהם בתשל"ח (1978). עד 1995 נשארו בבארי 5 ח"ח - אביבית (מנור) ג'ון, גיל פלד, ורד (ברמק) גולד, מאיר זרביב ונמרוד שוורץ. מחנכי המחזור - אורי בן-צבי וצפי סיון.

דרוגים - שיטת עיבוד, לפי קווי גובה, למניעת סחף הקרקע. הונהגה בשנות ה-50 בענף היעור (ע"ע) עם נטיעת העצים הראשונים. הדרוגים סומנו בעזרת פלס מים ונעשו באמצעות טוריות.

דשא: 150 דונם של מרבדים ירוקים החליפו, בחלוף השנים, את משטחי האבק שהיו פה

דרום: גרעין הנוער העובד, הלכו לנח"ל ב-1970

הבית האדום בגדרה: המרפאה, הנשקיה ומפעל העור במבנה אחד

מצעד האחד במאי: פועלי כל העולם, או לפחות כל הארץ, התאחדו לשעה קלה שהסתיימה במגרש החניה של ההסעות המאורגנות

למשק. נבנו ע"י הבריטים בשלהי מלחמת העולם השנייה ואמורים היו לשמש לאיחסון תחמושת של חיל האוויר הבריטי. עד כמה שידוע, הם אף פעם לא היו בשימוש.

הבית האדום - בית דו-קומתי במרכז המחנה בבארות (ע"ע). בקומה התחתונה שכנו המרפאה (ע"ע), מפעל העור (ע"ע) ומפקדת גליל דרום של "ההגנה". בקומה העליונה היתה הנשקיה. יתר החדרים שימשו שיכון לחברים. שם הבית בא לו בגלל צבעו האדמדם.

הבראה - בימי הצנע של שנות ה-50 היה סעיף ההבראה חלק מהחופשה השנתית של חברי בארי. כל חבר יכול היה לצאת לאחד מבתי ההבראה בארץ, אחת ל-3 שנים, ע"ח החופשה השנתית. בנוסף לכך, מדי שנה (בד"כ כחודשי הקיץ) היו מחליטים על שבוע עד שבועיים הבראה, שמשמעותה - מתן תזונה טובה יותר בחדר-האכילה, באותם השבועיים. באוגוסט 1966 התקבל תקנון "נופש על גלגלים" שאיפשר יציאה לנופש ברכב של המשק או ברכב שכור. שבוע ההבראה האחרון בחדר-האכילה היה ביולי 1969.

האוטומט - החלטה שהתקבלה בבארות (גדרה) באוקטובר 1946 ונוסחה: "חבר המפר משמעת של סידור העבודה, או שובת, מוצא מהקבוצה ואין לו זכות ערעור על כך". מספר פעמים עלו ערעורים על החלטה זו אך הם לא התקבלו. ההחלטה בוטלה רק באפריל 1959. בשלוש עשרה שנות קיומה, נפלו "קורבן" להחלטה זו 4 ח"ח והיא נקראה בפי כל - "האוטומט".

האחד במאי - חגה של תנועת הפועלים הבינלאומית והישראלית. נחשב כל השנים ליום שבתון. חברי בארי השתתפו בעצרות ומצעדים ארציים. במאי 1956, בגלל המצב הבטחוני המתוח, הגיעו פועלים ממקומות שונים בארץ, לעזרה בביצורים. גם במאי 1970 הוקדש יום עבודה לקרן לישובי ספר, לחיזוק מצבם הבטחוני. מאז 1990 קיימו מדי שנה באחד במאי עצרת איזורית בבארי ויום עיון על נושאים הקשורים לתנועת הפועלים בארץ ובעולם ועל בעיות כלכלה וחברה במדינת ישראל.

הביצורים (מתחם התחמושת) - קירות בטון ואבן בנויים בצורת האות ח' ונתמכים בתולדות עפר מבחוץ, כ-3 ק"מ ממערב

הביצורים: מבנים של הצבא הבריטי שנועדו להפריע לפלחים לעבד את השדות.

ה ב ר א ה

- בעקבות המתיחות העליונה בה נמצאים החברים, ירדו רבים במשקלם ויש לתת להם הבראה של שבוע ימים.
(יומן בארי 162 / אוגוסט 1954)

1954

הגדה של פסח של בארי: בוא ואשק לך בני האדם והייד הקוצרים מלבבך ינסר...

הגדה של פסח בבארות: אביב וחרות עם פרזזה בת זמננו בשיכפול סטנסיל

(רפפורט) בריל וארנון שזר). נפל במלחמת יום-הכיפורים - אורי חוטר-ישי ז"ל, נפטר - גיורא שורק ז"ל. מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני ועליזה גורל.

הדף הקרבי - חולק ליחידות הקרביות של צה"ל, במהלך מלחמת סיני (ע"ע). 5 גליונות הודפסו בדפוס בארי (ע"ע), במסגרת המאמץ המלחמתי הכולל. גם במלחמת ששת הימים הודפס דף קרבי בדפוס בארי, עבור עוצבת השריון.

הדף הקרבי: בשנת 1956 הסתייע צבא הגנה לישראל בטכנולוגיה המתקדמת של דפוס בארי למיגור האויב במהלך מלחמת סיני

הדר - מחזור כ"א בביה"ס בארי. 18 חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתשמ"ז (1987). עד ינואר 1996 נשארו בבארי 13 ח"ח (לאה אזולאי, נטע אפטלון, גיל בויוס, אורון בירה, תמי בכר, ברוך, אילן חרובי, נרקיס (צורף) הנד, אריק קראוניק, ליאת רוט, רעיה רותם, יגאל שיטריט, לילך (שפר) חדר וניר שרמק). מחנכות המחזור - זהר כסלו ז"ל ודליה לוי.

הגדה של פסח - הראשונה, יצאה לאור בקב' הצופים ב' בבנימינה (ע"ע) בתש"ה. בשנת תש"ו יצאה לאור בקב' "הצופים ב'-בארות", הגדה מודפסת בשיטת מולטיליט. אופי ההגדה היה דומה למקובל בתנועות הקיבוציות באותם ימים והיא היוותה את תכנית החג. היה בה שילוב קטעים מהמקרא ומההגדה המסורתית, עם קטעי שירה ופרוזה בת זמננו. החלוקה היתה לפי הנושאים הבאים: אביב, יציאת מצרים, חרות, השואה וקיבוץ גלויות, שיחרור האדם והעם משיעבוד ועצמאות ישראל. בשנים תש"ח - תש"י קראו בהגדה משותפת של נען, בארות ורכיבים ובתש"א יצאה לאור הגדה מודפסת בהוצאת קב' בארי (איורים של פ. קור). בהגדה זו כבר לא נכללו שלושת הנושאים האחרונים והסתפקו בארבע כוסות - כוס אביב, כוס חרות, כוס ברכת הארץ וכוס השלום. בשנים תשכ"ה - תש"ל, קיבוץ בארי אימץ את ההגדה בהוצאת הקבה"א ובשנים תשל"א - תשמ"ח - את הגדת הקבה"מ. החל מתשמ"ט עד תשנ"ה חזרו להוציא הגדות של פסח בהוצאת בארי.

הגשה עצמית - שיטה של חלוקת האוכל בחדר-האכילה, בשירות עצמי. השיטה הוכנסה בסוף 1970, לפני המעבר לחדר-האכילה החדש (ע"ע). עד אז, חלוקת המנות והאוכל הכללי נעשתה ע"י עובדי חדר-האכילה, באמצעות עגלות, והקפידו על החובה "למלא שולחנות".

הדס - מחזור ו' בביה"ס בבארי. 14 חניכים וחניכות (מהם 4 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתש"ל (1970). עד 1995 נשארו בבארי 4 ח"ח (יונתן בכור, אורי לב, נועה

הדס: מחזור ו', 1970

הדר: מחזור כ"א, 1987 הבנות למעלה והבנים למטה, כפי שהיה נהוג בשנות השמונים

הכשרת הנוה"ע: התקבצו במעוז חיים, סקלו בכפר סולד, הקימו את בארות בגדרה ואת בארי בנחאביר

הדשא הגדול: דונם של דשא שנועד לחגיגות ואסור לשחק עליו כדורגל (כמו בתמונה)

הכובע האדום: להקת זמר פופולרית שקדמה לחיפושיות ולמשינה

שהופיעה דרך קבע בחתונות ומסיבות פורים (ע"ע). היתה שרה פיזמונים של הומור וסטירה. שמה בא לה בגלל כובעי ה"טמבל" האדומים שהיו נוהגים לחבוש בעת הופעתם. השתתפו בה, בהרכבים שונים - איזי רייך, חיים רענן, צילה זיו, גדעל'ה הלמן ובוריס ברסיני.

הכנות - אגף במטבח, בו מכינים את האוכל לארוחות הבוקר וארוחות הערב. חדר ההכנות נמצא ב"צומת דרכים", בין המטבח, האקונומיה וחדר-האכילה (ע"ע).

הכשרות - קבוצות הכשרה וגרעינים שקיבלו את הכשרתן בבארי ונועדו להשלים קיבוצים אחרים ואלו הן: "בתלם", "הכשרת כיס", "מרשה", "קמה", "מבשרת", "עתיד", "דרום", "גובר", "אשליל", "רתמון", "אלרין", "ערכה", "מתנן", "אשליה". (לגבי כל אחת מההכשרות - ע"ע).

הכשרת הנוה"ע במעוז חיים - ראשוני חבריה, יוצאי סניפי הנוער-העובד בנשר ובשכונת בורוכוב, החלו להתקבץ במעוז-חיים, בקיץ 1942. אליהם הצטרפו חברים וחברות נוספים, מסניפים שונים בארץ ומספר עולים מפולין, סוריה ועירק. לאחר כשנה הצטרפה להכשרה קבוצה גדולה של בנות מהחווה החקלאית בפתח-תקוה (כ-20 בנות). בקיץ 1944 מנתה קבוצת ההכשרה כ-50 ח"ח. מרבית קבוצות ההכשרה באותה שנה גוייסו לפלמ"ח. הכשרת מעוז-חיים הוגדרה כגרעין המיועד להתיישבות ונשלחה לעזרת קיבוץ כפר-סולד. עיקר העבודה בכפר-סולד היתה סיקול האדמות ומשום

הדרים - שכונה חדשה בצד הדרום-מזרחי של המשק. ב-1995 נבנו בה 4 בתים ובכל בית 3 דירות. שטח כל דירה כ-80 מ"ר. נקראה כך משום קרבתה לפרדס.

הדשא הגדול - חלקת הדשא ממערב לחדר-האכילה, ששטחה כדונם אחד. לאחר בניית מקלט בצידו ומעליו במה רחבה, הפך להיות הדשא המרכזי בבארי. בחודשי הקיץ נערכו עליו מסיבות וחגיגות לרוב - חגי מחזור, חגיגות בר-מצווה, חתונות, חג העליה ורכים מחגי ישראל.

הוצאה לכביש - נוהג מקובל בבארי להוצאת נוסעים לכביש ב"ש - ת"א (או להבאתם משם), בשעות קבועות או לפי הזמנה מראש. הנסיעות במשך היום מתבצעות ע"י נהגי בית (ע"ע) ברכב בית.

הורי חברים - המעוניינים בכך מתקבלים בבארי במעמד של הורים. הם מקבלים דירות ותנאים מיוחדים, בהתאם לצרכיהם ומשתתפים בהוצאות הקיום שלהם כפי יכולתם. ב-1995 היו בבארי 14 הורי חברים.

ההכשרה הבבלית - בשלהי 1949 הגיעה לבארי קבוצה של 40 ח"ח צעירים, שעלו מעירק בדרך לא דרך. מעטים מהם היו חברים בתנועת החלוץ וידעו מעט על הקיבוץ. בתקופת הכשרתם למדו את הקיבוץ והתגבשו לגרעין. בשנות ה-50, חלקם התגייסו לצה"ל ואחרים עזבו כדי לעזור למשפחותיהם, שהגיעו לארץ עם גל העליה מעירק. בבארי נותרה רק סגולה מנור. נפטר - אליהו שהרבני ז"ל.

הכובע האדום - להקת "זמרים"

עושים זאת כדי לשמור על הכושר. חלקם - לשם הרזייה, ואצל אחרים זה רק מגביר את התאבון.

המסגרת - שלב של ארגון חניכי תנועת הצופים, מערים שונות בארץ. הוחלט על הקמתה בינואר 1973, במטרה לגבש גרעינים להתיישבות. הפעילות החינוכית והארגונית התרכזו בכיתות השביעיות של בתי הספר ובוצעה ע"י מדריכים קבועים ומדריכים גחים (פעילים ליום או לערב בשבוע). החניכים היו מבקרים מדי פעם בבארי, לגיוסים בעבודות שונות במשק. חלקם אומצו ע"י משפחות בבארי. רוב הגרעינים היו מיועדים להשלמת קיבוץ רתמים ולבארי.

הנהלת חשבונות - מלווה את קיבוץ בארי מאז היווסדו. מספקת שרותיה בניהול חשבון ההוצאות וההכנסות של ענפי המשק

כך אימצה הקבוצה לעצמה את השם - "הסוקלים" (ע"ע). לאחר כחצי שנה עברה הקבוצה למחנה הסוכנות ליד גדרה והקימה את קב' "בארות" (ע"ע).

הכשרת כ"ס - בספטמבר 1957 הגיעה אלינו קבוצה של שבעה נערים. שם ההכשרה נגזר מהיותם מעטים. מדריכם היה יוס מהכשרת "במעלה" (ע"ע).

הלבשה - חלוקת הבגדים עד סוף שנות ה-50 נעשתה בקיצוב. לכל חבר וחברה הוקצבו מספר קבוע של פריטי לבוש לבגדי עבודה ובגדי מנוחה. ב-1959 החלו לחלק בגדי מנוחה (ע"ע) לפי בחירה, מתוך קבוצות בגדים. החל מ-1964 עברו לחלוקת בגדים ותפירת בגדים במתפרה בשיטת הניקוד (ע"ע). ב-1970 אוחדו תקציבי ההנעלה וההלבשה ומ-1991 נכלל תקציב ההלבשה בתקציב האישי (ע"ע).

הליוגרף: מכשיר איתות סולארי בנחאביר

הליכה מסביב לגדר: ספורט עממי המנצל את מבנה הישוב להליכה סיבובית בשעות שונות של היממה

השונים ובניהול חשבונות עם גורמי חוץ. עוסקת בסיכומי עבודה, ביטוח ובעריכת מאזנים שנתיים. בשנים הראשונות היה מחסור חמור בעובדים מקצועיים שגרם לפיגורים. בסוף שנות ה-50 החלו להכניס מיכון שהביא לשיפורים ולהקלה מסויימת. בתחילת שנות ה-70 נעזרו בשירותי מחשב חיצוניים ובראשית שנות ה-80 חוברת

הליוגרף - מכשיר לאיתות בעזרת מראות המחזירות את קרני השמש למרחקים. בבארי השתמשו בו בפעם האחרונה, ביום העליה לנחאביר (ע"ע).

הליכה מסביב לגדר - ספורט שהתחבב בשנים האחרונות בבארי על חברים וחברות מכל הגילים. זוהי צעידה נמרצת ביחידים, בזוגות או בשלשות לאורך הגדר. חלקם

הלבשה: במתפרה תופרים מ-1964 בגדי מנוחה לפי בחירה; מי שעבד עם בגדי מנוחה לא נחשב

הנעלה

מהחלטות המזכירות מיום 4.12.58
- הוחלט לקנות החודש 36 זוגות מגפיים לחברים, 10 זוגות מגפיים
לנוער ו-31 זוגות - לילדים מגיל הגן.

העיגול: הכיכר הראשונה בבארי, שנבנתה על מנת להסדיר את התנועה הצפופה בראשית הישוב; היום נמצא באותו מקום - מגרש החניה הראשי לטרמינלים ומיכליות חלב

העמסת חציר עם קלשונים: צורת עבודה נפוצה בחקלאות לפני שנתגלו המלגזות למיניהן

הנוער העובד וגם הנוער העובד והלומד: לעבודה להגנה ולשלום, עלה והגשם ועוד...

אחת לשנתיים ונעלי עבודה - לפי הצורך. נעלי ילדים הוחלפו לעתים יותר קרובות וכשהחלו ללחוץ, היו גוזרים את חלקם הקדמי ואצבעות הרגליים של הילדים היו מציצות החוצה. ב-1964 עברו לחלוקת נעליים בשיטת הניקוד (ע"ע) וב-1970 אוחד תקציב ההנעלה עם תקציב ההלבשה (ע"ע).

הסוקלים - שם שאימצה לעצמה הכשרת הנוה"ע ממעוז-חיים (ע"ע) משנשלחה, ביוני 1944, לעזרת קיבוץ כפר סולר. העזרה התמקדה בעיקר בסיקול ארמות המשק, שזה אך עלה להתיישבות בגליל. ב-5 בנובמבר, באותה שנה, יצאה קבוצת "הסוקלים" כגוף עצמאי לגדרה והקימו את "בארות" (ע"ע).

הסיבוב של וכסלר - עיקול חד בכביש הנגב המערבי, מצפון לפרדס (ע"ע). הכביש

הנה"ח בכבלים למחשב המרכזי שבדפוס. משכנה הראשון של הנה"ח היה צמוד למזכירות הטכנית ורק ביולי 1975 הועברה למבנה הישן של המרפאה (ע"ע). במאי 1992, לאחר שהמבנה הישן נסדק והתפורר, הועברה הנה"ח למבנה משופץ (לפנים בית הפעוטים "צפיריים" ו"ענבלים" (ע"ע)). בהנה"ח עובדים כ-10 ח"ח, חלקם במשרה חלקית.

הנוער העובד והלומד - תנועת הנוער של ההסתדרות הכללית. השתייכו אליה הכשרת הנוה"ע במעוז-חיים (ע"ע), הכשרת "במעלה" (ע"ע) וכן, מספר השלמות וגרעינים שהצטרפו לבארי לאחר מכן. אל התנועה משתייכת גם חטיבת בני הקבה"מ, היום - חטיבת בני הקיבוץ (ע"ע).

הנעלה - עד אמצע שנות ה-60 חולקו הנעליים בבארי בקיצוב. זוג נעלי מנוחה

הסוקלים: כך סוקלה אדמת כפר-סאלד ע"י חלוצים שידעו לעקור סלעים ולהיזיז הרים

הפגזות: במלחמת ששת הימים נפל פגז ישיר על גן שקד; הילדים היו במקלט, למרבה המזל ורק הבובה של אביבית נפצעה באורח בינוני

מקיבוץ אפק, שבאו לעזור בקטיף הכותנה. הפגזה נוספת על הקיבוץ היתה עם פרוץ מלחמת ששת הימים (ע"ע), בה נפגעו גן "שקד" ומספר דירות. שתי ההפגזות באו מכיוון העיר עזה ולא היו פגיעות בנפש.

הפועל בארי - משתייך לאגודת הספורט "הפועל" ושומר על קשר הדוק עם המדור לספורט בתנועה הקיבוצית. הסקטור ההתיישבותי לא הוכר במרכז הפועל כמחוז נפרד. קבוצות ספורטאים חברי בארי השתתפו בענפי ספורט רבים ועד 1985 קיבל סניף "הפועל" בבארי הקצבות זעומות לפעילותו הספורטיבית. ההקצבות, מכספי ההימורים בספורט, ניתנו בעיקר לפעילות בענף השחיה (ע"ע), ובמשחקי הליגות בטנים (ע"ע), בכדורגל (ע"ע) ובכדורסל (ע"ע). ב-1985 קבעה ועדה בראשות אהרן ידלין קריטריונים חדשים לחלוקת התקציב, עם עדיפות לקידום ענפים מסוימים בספורט. התקציבים לסניף "הפועל בארי" הוגדלו בהרבה, אם כי אין הם מכסים את ההוצאות הריאליות. כל הספורטאים בבארי רשומים כחברים ב"הפועל" ומשלמים דמי חבר ודמי ביטוח. בתקופת שיא הפעילות היו רשומים כחברים ב"הפועל" מעל 200 ספורטאים, מבוגרים וילדים. כיום מתרכזות הפעילות בעיקר בכדורסל ובטנים (במסגרת הליגות), ובכדורגל, כדורעף, אתלטיקה ושחיה (במסגרות איזוריות של המ.א. "אשכול" ו"שער-הנגב"). לגבי העתיד, מצפים לבניית אולם הספורט (ע"ע). נציג בארי מטעם התק"ם במזכירות ובמרכז "הפועל", מאז שנות ה-60 - מושק'ה גלברד.

נסלל בראשית שנות ה-50 ואמור היה לחצות את שטחי המספוא. אך כתוצאה מלחץ שהפעילו מרכז המספוא (זאב וכסלר) ונציגי הקיבוץ על מע"צ, הועתק התוואי של הכביש מזרחה. הסיבוב החד שנוצר כתוצאה מכך, נקרא "הסיבוב של וכסלר". במשך השנים נגרמו תאונות רבות במקום זה וב-1993 נסלל הכביש מחדש והעיקול תוקן.

העיגול - כיכר עגולה שנבנתה בכניסה למשק עם סלילת כביש הגישה, בראשית שנות ה-50. בספטמבר 1959 זיפתו מחדש את הכביש והכיכר עד למכון החליבה (ע"ע). הכיכר חוסלה עם הקמת מגרש החניה המרכזי (ע"ע) ב-1983.

העמסת חציר וקש - העמסת החבילות הכבושות על הפלטפורמות נעשתה בתחילה באמצעות קלשונים. גם סידור החבילות במתבנים נעשה בידים, לרוב בגיוסים (ע"ע). עם רכישת המעמס הראשון, בתחילת שנות ה-70, חלה הקלה רבה בעבודה זו. כיום נעשות כל עבודות ההעמסה, ההובלה וסידור החבילות במתבנים בשיטה ממוכנת וללא גיוסים.

הפגזות על בארי - ב-18 במאי 1948 החלה ההפגזה המצרית הראשונה על נחאביר. ההפגזות נמשכו לסירוגין בזמן מלחמת העצמאות, והאחרונה היתה בראש השנה תש"ט (4.10.1948). בה נהרג יצחק בן-יהודה ז"ל. לאחר המעבר לאדמות ווחדאת (ע"ע), "זכה" קיבוץ בארי לשתי הפגזות נוספות. האחת ב-28 באוגוסט 1955, כאשר נפל פגז בשדה הכותנה. בדרך מקרה שהו בשטח ילדי הגן ובני החטיבה

הפועל בארי: אגודת ספורט מפוארת שפעלה בנגב המערבי והגיעה להישגים לא מעטים

הפועל בארי בכדורגל: קבוצה שידעה הישגים אדירים בשנות הששים והגיעה עד תחתית ליגה ב'

הפועל בארי: ותיקי נבחרת הריצה

הצופים: קבוצת גרעין
המייסדים שחברו לנוער העובד
להקמת "הצופים ב'בארות"

הצעיר בנחאביר: הכינוי הוענק לאלוהו
גת בשל היותו צעיר בחודשיים מרוב
החברים

הצופים ב'בארות - 9 באוקטובר 1945
הוחלט על איחוד בין קבוצת "הצופים ב'" (ע"ע) וקבוצת "בארות" (ע"ע), תחת השם "הצופים ב'בארות". קבוצת הצופים ב' עברה לגדרה והקבוצה המאוחדת המשיכה במשימותיה - בכיבוש העבודה, בבניית משק עצמי לקראת התיישבות ובהחזקת פלוגת העבודה בסדום (ע"ע). לאחר האיחוד מנתה הקבוצה המאוחדת כ-110 ח"ח. במוצאי יום כיפור תש"ז, עלתה הקבוצה להתיישבות בנחאביר, במסגרת עלית 11 הנקודות (ע"ע). עם העליה התאחדה הקבוצה עם הגרעין הבבלי (ע"ע). עד פרוץ מלחמת העצמאות, היתה הקבוצה מפוצלת ל-3 מקומות - גדרה, נחאביר וסדום. עם תום המלחמה החלו בהעברה למקום החדש. ההעברה הסתיימה בנובמבר 1949.

הצעיר - כינוי שניתן לחבר אליהו גת
בצעירותו ונשמר במשך שנים רבות, גם כשכבר לא היה כל-כך צעיר.

הקיבוץ המאוחד - "תנועה"
התיישבותית-רעיונית, הדוגלת בהקמת קיבוצים גדולים ופתוחים, על יסוד אחדות העבודה העצמית והשכירה: אחדות החקלאות, המלאכה והחרושת, אחדות הגלויות ושילוב הדורות בישוב אחד. (פרטים נוספים ראה האנציקלופדיה העברית כט', עמ' 47). קב' "בארות" הצטרפה לקב' "מ"מ בדצמבר 1944 וקב' הצופים ב' - באוקטובר 1945.

הצגות בבארי - בשנות ה-50 הוזמנו
כל ישובי האזור להצגות תיאטרון בבארי. ההצגות בוצעו בימי הקיץ, על במה מאולתרת, במדרון שממערב לחדר-האכילה. חבילות קש שימשו במקום ספסלים והופיעו בו "התיאטרון הקאמרי" (עם - "וולפונה", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "נאסר א-דין" ועוד) ו"האהל" (עם - "החייל האמייץ שוויק"). משנבנה האמפיתאטרון האזורי בגברעם, הוא "גנב" את כל ההצגות. החל מתחילת שנות ה-80 משמש בית-העם (ע"ע) למופעי אמנות שונים. כיום יש אולמות גם במועצה האזורית "אשכול", ובקיבוץ דורות.

הצופים ב' - שכבה ארצית בתנועת הצופים, מת"א, חיפה וירושלים. ב-1942
התחלקו להכשרה בשלושה קיבוצים - חפציבה, דורות ומעוז-חיים (בפלמ"ח). לאחר כשנה התקבצו כולם בקבוץ תל-יוסף ובנובמבר 1944 יצאו כפלוגה לבנימינה (ע"ע). הבנות, ברובן, עברו במשקי בית והבנים - רובם במחצבת שפיה. חלקם עברו במשק העצמי (גן-ירק, רפת וגידולי שדה). מטרתם היתה - גיבוש חברתי-קיבוצי וצבירת נסיון בעבודה חקלאית, כהכנה להתיישבות. ב-7 באוקטובר 1945, קבוצת "הצופים ב'" הגדירה עצמה לקבוץ-המאוחד ולאחר מכן התאחדה עם קבוצת הנוה"ע "בארות" (ע"ע). שם הקבוצה המאוחדת הוסב ל"הצופים ב'בארות" (ע"ע).

הקמה: בשתיים משכיבים את הילדים כדי להעיר אותם בשלוש שילכו להורים בארבע

השכבה: ארבעה ילדים בחדר עם שמונה הורים שמספרים סיפור אישי לפני השינה (קריקטורה של דן מ"פנימי בהחלט)

השכבה - "טקס" קבוע שהיה מקובל בבתי הילדים, בתקופת הלינה המשותפת (ע"ע). ההורים היו באים מדי ערב להשכיב את ילדיהם, לספר להם סיפור או לשיר להם שיר ערש. האחרונה שנשארה בשעות ההשכבה היתה אחת המטפלות הקבועות. הורים שהיו להם מספר ילדים קטנים, התקשו במיוחד בשעות ההשכבה, בגלל הצורך "להתפצל" למספר בתים.

השלמות - קבוצות הכשרה וגרעינים שקיבלו את הכשרתן בבארי ונועדו מראש להשלים את בארי ואלו הן: "ההכשרה הבבלית", "במעלה", "בארות", "להבה", "אלומה", גרעין "אביר", גרעין "תל-גב" וגרעין "בריא". (לגבי כל אחת מההשלמות ע"ע)

התעמלות - מנובמבר 1958 החלו לפעול חוגי התעמלות לחברים ובעיקר לחברות, בהדרכת מיכאל גדיש. מאז פועל החוג בהתמדה (עם הפסקות קלות), עד עצם היום הזה. מתחילת שנות ה-70 מתקיים חוג התעמלות לחברות ותיקות בהדרכת שוש (פלד) כרסנטי. בשנים האחרונות נוספו חוגים לחברות צעירות ולחברים - בהדרכת נעמי מוקה וחוג התעמלות לסובלים מכאבי גב בהדרכת וויאן מנחל-עוז. בהקשר להתעמלות, ראוייה לציון מאיה אלון, שהשתתפה באלופות הארץ לבנות, ב-1987 (זכתה במקום השני) ובאלופות העולם בשוטגרט, ב-1989.

הקמה - השעות בין 2 ל-4 אחה"צ, בהן היו מקימים את הילדים הקטנים בבתי הילדים ובכיתות הנמוכות בבית-הספר. דואגים להלבישם, להאכילם ולשלחם לבתי הוריהם. לרוב היתה ההקמה מתבצעת בתורנות של הורים מענפי המשק האחרים. ההקמה בוטלה עם הכנסת הרפורמה בחינוך (ע"ע).

הקפת התבור - החל מ-1956 החלו חברים להשתתף במירוץ העממי להקפת התבור. מאז, המשיכו להשתתף בו כמעט מדי שנה. במרוץ ה-39, באפריל 1991, השתתף נחשון נגלר במרוץ התחרותי והגיע למקום הראשון. השתתפות חברי בארי בהקפת התבור נפסקה בסוף שנות ה-80.

הרמת כוסית - מסיבת חברים צנועה לציון ארוע חגיגי, כמו הולדת בן או נכד, נשואין או ארוע משמח כלשהו. הנוסח הקבוע להזמנה: "הנכם מוזמנים להרמת כוסית, לכבוד... על הרשא שליד... או פשוט: "הינכם מוזמנים למועדון להרמת כוסית, לכבוד..."

השבעה - טקס קבוע שהיה מקובל בחטיבת בני הקיבוץ בבארי (ע"ע), עם קבלת בני המצווה לחטיבה. הטקס כלל מעבר מבחני "אומץ" ו"סיבולת" מיוחדים. ב-1989 בוטל הטקס ובמקומו הונהג טקס "מכובד" וצנוע יותר, הכולל חתימה על תעודה והטבלת המתקבלים לחטיבה במי הבריכה. עם טקס ההשבעה נפתח שבוע החטיבה (ע"ע).

הקפת התבור: ארוע הספורט המרכזי שסחף עשרות ספורטאים מבארי בשנות החמישים והששים

התעמלות לחברים: נפש בריאה בגוף בריא (פחות או יותר) באולם התעמלות שהיה סככת מיון לאפרסקים

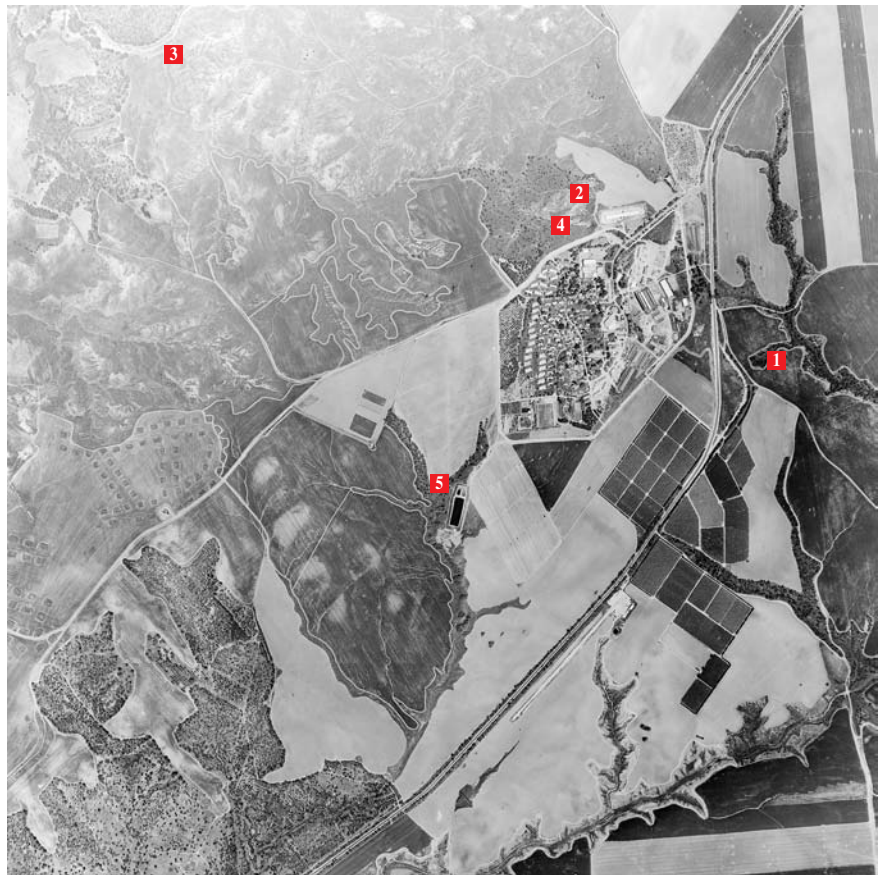
בארי. שמו ניתן לו בגלל צורות הקרקע של דפנותיו המזכירות פילים. בינואר 1975 נתגלה בואדי סמוך לו חט של פיל (ע"ע). נקרא גם וואדי "הרכבת", בגלל שורות של חביות עם "חלונות" שהציבו בו עובדי הקק"ל, למניעת הסחף.

וואדי פלמ"ח - תחילתו ממערב לקיבוץ בארי, הוא פונה לדרום מערב ונשפך לנחל גר. לאחר שנטעו בו עצי אקליפטוס, שימש לקיום מחנות לדוגמא לכיתות בני-המצווה. לאחר מכן שימש כאתר

וואדי אשפה - תחילתו ליד הרפת, ממזרח לקיבוץ בארי. בשנות ה-50 נהגו לזרוק בו את האשפה. ליד הוואדי יש בוסתן תאנים ו"סאבר"ס" ועץ אשל גדול, על שמו נקראת הכיתה הראשונה בביה"ס - "כיתת "אשל" (ע"ע). לפני כ-10 שנים יישרה הקק"ל את הקרקע באזור ונטעה חורשת אקליפטוס באפיק הוואדי. עץ האשל נטמע בין עצי האקליפטוס.

וואדי מטרות - קטע מביתרונות וואדי נחאביר (ע"ע), מצפון לבארי. בעבר שימש

- תצלום אוויר של הוואדיות מסביב לבארי -
1. וואדי אשפה
 2. וואדי מטרות
 3. וואדי נחאביר (נחל סחף)
 4. וואדי פילים
 5. וואדי פלמ"ח

וואדי פילים: נקרא כך בשל דמיונו הרב לפילים; בסוף הסתבר שבאמת פעם היו שם פילים

לסילוק האשפה. את שמו נתנו לו ילדי ביה"ס הראשונים.

ווחידאָת - משפחה ערבית-בדואית שישבה על אדמותיה בשכנות לנחאביר. שמרה על יחסים טובים עם קיבוץ בארי מיום עלייתו על הקרקע. עם פרוץ מלחמת העצמאות עברה המשפחה לגור בעזה, בהשאירה אחריה 4 בתים, בכללם - בית-השייח' (ע"ע). לאחר המלחמה התמקם קיבוץ בארי על אדמות הווחידאָת. המשפחה המשיכה לשמור על קשריה עם קיבוץ בארי. לאחר מלחמת סיני (ע"ע), עברה המשפחה לגור בישראל.

כמקום למטווחים ומכאן בא לו שמו. כיום מקיימים בו את מפגני האש של חטיבת בני בארי, בחגיגות בני-המצווה (ע"ע).

וואדי נחאביר (נחל סחף) - מנקז את מי הגשמים מביתרונות בארי (ע"ע), מצפון לבארי. הוא חוצה את כביש הבטון (ע"ע) ונשפך אל נחל הבשור, כ-80 מ' מגבול רצועת עזה. פירוש השם - מבתרים, או חריצים הנוצרים באדמה. השטחים שמדרום לנחל, מכונים "אדמות נחאביר", עליהן עלתה להתיישבות קבוצת "הצופים ב'בארות" (ע"ע).

וואדי פילים - הוואדי שמצפון לקיבוץ

וינקא: אחד מסוגי צמחי
המרפא שגודלו בבארי
בתקווה להביא תרופה
למצב הכלכלי

עסקה בתכנון השקעות, תקציבים ובכעיות כספים. בשנות ה-80 הוקמה בבארי מחדש ובראשה עומד מרכז המשק. הוועדה מונה 16 ח"ח, מהם 8 חברים בוועדה מתוקף תפקידם. (מרכז משק, מרכז משק לשעבר, גזבר, גזבר לשעבר, מנהל הדפוס, חשב, רכז עבודה ומזכיר פנים). בנוסף על אלה עוד 8 חברים הנבחרים ע"י כלל החברים. הוועדה הכלכלית דנה ומחליטה בכל ההבטים הכלכליים של בארי - השקעות בענפי ייצור קיימים, בענפים חדשים ובכל הנוגע לפעילות השוטפת של ענפי הייצור. הוועדה כפופה לאסיפה הכללית (ע"ע) והמלצותיה מובאות לאישורה.

ועדות בבארי - קיימות כ-30 ועדות, מהן 12 ועדות לכליות וכלליות: ועדת משק, כוח-אדם, משאבי-אנוש, מינויים, עבודה, כספים, קניות, רכש, רכב, תקציב, תכנון, בטחון. כל השאר - ועדות הפועלות בתחום החברה, החינוך, והתרבות: ועדת חברה, חברים, קליטה, קשר, עזרת-קרובים, שיכון, הלכשה, הנעלה, אספקה, בריאות, "גיל-הזהב", בנים, חינוך, גר"ג, תרבות, ספורט. בנוסף, מדי פעם נבחרות ועדות אדר-הוק, לנושאים מיוחדים, כמו ועדת מק-תיכון (ע"ע), צלח"ת (ע"ע) ועוד.

ווחידי - רכס ממערב לנחאביר, על גבול רצועת עזה. מתבלט על קו הרקיע ע"י שלושה עצי שקמה גבוהים. בראשית שנות ה-50 עברה משאית צבאית, בטעות, את הגבול באותו מקום ונלקחה בשבי ע"י חיילים מצריים. במלחמת "קדש" נמצאה המשאית בעיר עזה והוחזרה לבעליה.

וידיאו-אפי - שידורי סרטים המועברים מדי ערב בכבלים מאז אוגוסט 1983. חדר הוידאו ממוקם במרתף חדר-האכילה והוא נקרא על שם מפעילו והאחראי לו - אפרים צורף (אפי). ב-1993 קם לו "מתחרה" בערוץ כבלים נוסף - אולפן הוידאו (ע"ע).

הוילות - מבני שיכון לבני הנעורים באיזור ביה"ס, נבנו בשלהי שנות ה-60. בכל מבנה - שתי דירות עם שירותים ובכל דירה גרים 2-3 נערים/ות.

וינקא - צמח, שפרחיו סגולים או לבנים והוא משמש לנוי. מעליו ושורשיו מייצרים גם תרופות. ב-1977 החלו לגדלו בענף השלחין (ע"ע) ולשווקו לחב' "טבע". ב-1983 הופסק גידול הוינקא, בגלל אי-כדאיות כלכלית.

הועדה הכלכלית - פעלה בגדרה ובנחאביר עד פרוץ מלחמת העצמאות.

וידיאו אפי: תחנת כבלים בעלת רייטינג גבוה, המקרינה סרטים באיכויות שונות בשעות שונות של היממה

ועדת משק: כך יושבים כל אנשי הכלכלה לבושים דובונים ומחליטים לגדל יענים או לשתול חוחובה

ווחידי' דא ת

מהחלטות האסיפה
- העליה לשטחי 'ווחידי' התקבלה עקרונית ע"י רוב גדול בשתי האסיפות. ההחלטה נבעה מרצון לעלות מיד להתיישבות קבועה, מבלי לחכות לדיונים נוספים במוסדות, העלולים להשהות את העליה.
(יומן בארות 65 / 14.3.49)

ועדת בנים: מלווה את הבנים לאורך כל המסלול מהטירונות עד המזרח הרחוק והאוניברסיטה

ועדת בריאות: דואגת לבריאות הציבור ברפואה קונבנציונלית ואלטרנטיבית, גם בשיטות פאולה, אלכסנדר ופרילינג

הגימלאים כגון - טיולי יום 4-5 פעמים בשנה, הרצאות וסדנאות, כהכנה לשינוי מקצוע וניצול שעות הפנאי. הוועדה השתתפה גם בהכשרת המטפלות בקשישים והשתלמותן המקצועית ובתיכנון הבית הסיעודי (ע"ע). תקציב הוועדה לשנת 1995 כ-15,000 ש"ח. כ-2/3 ממנו למימון טיולים והשאר לפעילות השוטפת. מרכז הוועדה בשנים 1985-1989 היתה רנה הברון. מרכז הוועדה מ-1989 - זאב רפפורט.

ועדת חברה - דנה בנושאי חברה כלליים, בנושאים עקרוניים ובגיבוש תקנונים. כמו כן היא דנה בנושאים אישיים "כבדים". בראש הוועדה מרכז/ת במשרה חלקית, בקדנציה בת שנתיים. חברים בוועדה עוד 10 ח"ח הנבחרים משכבות גיל שונות. מתוך הוועדה פועל צוות פרט ממונה, בן 4 ח"ח, שמתפקידו לטפל בנושאים אישיים מיוחדים. מרכז/ת הוועדה חבר/ה במזכירות הרחבה ובמזכירות הפעילה (ע"ע) וכן חבר/ה בוועדת בנים (ע"ע), ו. שיכון ובוועדת שיקום. תקנונים שאושרו או עודכנו בשלוש השנים האחרונות - תקנון קבלת מועמדים לחברות, ת. נסיעות לחו"ל, ת. שיכון, ת. ביטחון סוציאלי ותקנון כלולות. (לגבי כ"א ע"ע). בראש הוועדה מכהנת כיום (1996) - רונית פלוטקין (רשימת מרכזי ועדת חברה בעבר, ראה נספח).

ועדת כוח אדם - מטרתה לאייש תפקידים מרכזיים בבארי ולדאוג להחלפת בעלי התפקידים עם תום הקדנציה שלהם. כמו כן מתפקידה לתכנן מועמדים לתפקידים לטווח בינוני וארוך. החל מאוגוסט 1995 הוסב שמה ל"ועדה לבחירת בעלי תפקידים". בוועדה מרכז ועוד 3 חברים נבחרים. מרכז הוועדה חבר ב"שולחן עבודה" (ע"ע) ועובד בתאום עם צוות משאבי אנוש (ע"ע). מרכזת הוועדה כיום (1996) - אורית סבירסקי.

ועדת משק - ועדה פעילה של הוועדה הכלכלית (ע"ע). היא עוזרת למרכז המשק

ועדת בנים - הוקמה לראשונה באוקטובר 1977, במקום ועדת קשר (ע"ע). קיבלה את סמכותה מוועדת חברה (ע"ע). מתפקידה לטפל בצרכים הייחודיים של הבנים עם סיום לימודיהם בביה"ס ועד גיל 30 (לא כולל בנים שהם עצמם הורים לילדים). ועדת בנים מלווה את הבנים בתקופת שירותם הצבאי, שיחרורם מצה"ל, היקלטותם בעבודה, יציאה לחופשה, ללימודים ועוד. כל זאת, תוך התחשבות בצרכים של כל אחד ושמידה על החובות והזכויות המוגדרות בתקנון הבנים (ע"ע). מרכז הוועדה ב-3 השנים עד 1996 - צבי אלון.

ועדת בריאות - בראש הוועדה עומדת רכות ועדת הבריאות במשרה חלקית ועליה מוטלת האחריות הכוללת על מערכת הבריאות, כולל הפיקוח על התקציב. היא שומרת על קשר עם עובדות המרפאה, הרופא ומרפאת השיניים, עם מכון הפיזיותרפיה, הדיאטנית, צוות האמבולנס והצוות הסיעודי ועל קשר מנהלי עם קופ"ח. כמו כן שומרת על קשר עם מוסדות ובעלי תפקידים בבית - מרכז ועדת חברה, מזכיר פנים ומרכז משק (ע"ע). בתחום טיפולה גם הרפואה המשלימה שמחוץ לבית (שיטת פאולה, הומאופתיה, דיקור, ביואנרגיה, היפנוזה עצמית ועוד), בנוסף לעוסקים ברפואה משלימה (ע"ע) בבית. היא מפקחת גם על הרפואה המונעת, הזמנת משקפיים והטיפול האורטופדי. בוועדה - 5 ח"ח, (מהם אחות נציגת המרפאה) ובראש הוועדה כיום (1996) עומדת מאירה נווה.

ועדת "גיל הזהב" - הוקמה ב-1985 כדי לדאוג לצרכיהם המיוחדים של החברים המזדקנים. תפקידיה הם - דאגה לטיפול וסיעוד בריאות במקרים הנדרשים, בשיתוף עם עובדות המרפאה והמטפלות. קשר עם מוסדות חוץ, הסתדרות הגימלאים, מחלקת הרווחה של המועצה האזורית ומדור הקשישים בברית התנועה הקיבוצית. כמו כן, דואגת לפעילות חברתית לחברים

וועדת בריאות

מהחלטות מזכירות (24.10.47)

- עקב מצבנו הכספי הוחלט לצמצם את נסיעות החברים עד לגבולות של 3 לא"י לחודש. כמו כן הוחלט לצמצם בנסיעות של עניי בריאות, להקפיד על כך שהחברים יסעו אך ורק כשמגיע תורם לרופא.

ורדיה: מוטקה נבו שהביא את הוורדים לנגב, אהב אותם כל כך עד שהעדיף שלא למכור אותם

ובנים צעירים, חברי בארי. אחד הגורמים המקשים על הקליטה הוא המחסור בשיכון (ע"ע). מרכזת הוועדה בארבע השנים האחרונות (עד 1996) - תמר שלוי.

ועדת תקשורת - החלה לפעול בספטמבר 1993. מתפקידה לפקח על המגזין לענייני בארי - "ברל'ה" (ע"ע), על תחנות השידור של הוידאו בבארי ועל הפעלת לוח המודעות האלקטרוני (ע"ע).

ורדיה - תחילתה של משתלת הוורדים ב"בארות", עם התקבצות הפלוגה בגדרה. הקים אותה מוטקה נבו ז"ל, חבר מעוז-חיים. הוורדיה הוקמה בבארי מחדש ב-1958 והוקצה לה שטח של 10 ד'.

בוורדיה עברו 4 ח"ח. העבודה בעיקרה היתה - הטמנת יחורים והרכבתם, שיוק פרחים ושתילי ורדים. ב-1962 נעשה נסיון לשלוח פרחים ליצוא. ב-1963 הוחלט לצמצם את שטח הוורדיה ולהקים במקומה חממות (ע"ע). בגלל אי-כדאיות כלכלית, חוסלה הוורדיה, שנה לאחר מכן והוורדים הועברו ונשתלו בחלקות שונות בחצר הקיבוץ ובגינות החברים.

(שהוא גם מרכז הוועדה), בפיקוח ובתכנון ענפי הייצור ובעיקר, ענפי החקלאות.

ועדת עבודה - טיפלה בכל הבעיות הקשורות בביצוע עבודות במשק. בשיבוץ עובדים קבועים וזמניים לענפים במשק. בראש הוועדה עמד רכז העבודה, שמתפקידו לערוך תכניות עבודה שנתיות וחודשיות ולפקח על ביצוען, כשלידו - סדרן העבודה, שעליו מוטל אירגון וסידור העבודה היום-יומי (ע"ע). החל מ-1995 הועברו תפקידי ו. העבודה לידי "שולחן עבודה" (ע"ע). מרכז הוועדה כיום (1996) - דורון צמח.

ועדת קליטה - מטפלת בקליטת משפחות או צעירים בורדים שאינם במסגרת טיפולה של ו. בנים (ע"ע). מועמדים חדשים עוברים מבחני קליטה, חותמים על תצהיר ולאחרונה, מתחייבים להעברת זכויות הפנסיה שלהם, לפני בואם לקיבוץ. בד"כ מתקבלים לקליטה צעירים עד גיל 40. בשלוש השנים האחרונות, עד 1996, נקלטו בבארי כ-35 ח"ח חדשים, בעיקר משפחות עם ילדים ובני זוג לבנות

ועדת תקשורת: מחברת את הקיבוץ לכפר הגלובלי, באמצעות מערכת לווינים, אנטנות וכבלים

ועדת חברים

שואל ונענה

מוטי ח. שואל: בזמן האחרון נפוצה אצלנו שיטת סלסול שערות. האם ועדת חברים שמה לב לכך ואם כן, מה בדעתה לעשות? בוכטי משיב: כפי שנמסר לנו, במקרים אלה נעשה הדבר ע"כ כספים ליגליים. (ז"א, דמי חופשה או תקציב אישי). מה שנוגע לשאלות של טעם, הרי לרשות החברים צנורות ביטוי רבים ומגוונים. (יומן בארי, 161 / יולי 1954)

זירגיל האתון ואברהם הפרוסי: הרכב של נהג הבית בגדרה

ז'ז'ז'ז' - קולות מלווים בשריקה שרק
החבר זאב עופר יודע להשמיעם. הקולות הללו היו משמשים לו כאות אזהרה להולכי רגל, בעת שהיה חולף על פניהם, רכוב על אופניו.

זבובים בבארי - בעקבות מכתב ששלחה
אילה נטע לראש עיריית חיפה, ב-1956, הגיעו המנהל ו-4 עובדי מחלקת הנקיון של העירייה לבארי. לאחר סקר קצר, ריססו בכל מקומות הדגירה האופייניים לזבובים. זו היתה פעילות מרוכזת ראשונה לביעור נגע הזבובים בבארי. פעילות זו נמשכת מאז ועד היום ע"י מחלקת התברואה של מ.א. "אשכול" (ע"ע) וחצרן בארי (ע"ע). בשנים האחרונות הוצבו בחצר המשק גם מלכודות זבובים (ע"ע).

זוגון - בית המכיל שתי כיתות בביה"ס,
המהוות חברה אחת. הדבר נעשה בעבר כאשר מספר החניכים בכל כיתה היה קטן מדי. היום נוספה גם המגמה החינוכית, ליצור חברות ילדים רב-גיליות.

זחלילים (נושאי "כרן") - ממלקוח מבצע
סיני, הובאו לבארי ע"י צה"ל, ביולי 1957. אחד מהם ניצב למזכרת בחצר הגרוטאות של גן "שקר" ומשמש להם ככלי משחק.

זירגיל - אתון שהובאה מבנימינה ומשכה
אחריה את עגלת החצר ב"בארות" (ע"ע). הובילו בה לחם, עתונים ודואר מהמושבה גדרה.

זית - מחזור כ"ה בביה"ס בבארי. 18
חניכים וחניכות (מהם 2 ילדי חוץ), סיימו

את לימודיהם בתשנ"א (1991). עד 1995 נשארו בבארי 16 ח"ח, - ניב אלון, איילת אבן, אבידע בכר, יונת בשוראי, יוגב דבורי, ניר חוטר-ישי, צחי יצחקי, אור לב, ניצן לב, מורן לוי, טופז מורן, דנית מלמן, גונן ערוסי, איריס פילו, זהר צידון ואלי שרעבי. מחנכי המחזור היו - ערן אבני ורבקה'לה קרול. סיסמת המחזור, עם סיום לימודיהם בביה"ס, היתה: "כיתה עם פוטנציאל".

זיתים - עיין ערך חורשת הזיתים.

זרזירים - ציפורי שיר שצבען שחור עם
נקודות לבנות. היו מתארחים בבארי, מדי חורף. באים בלהקות וגורמים לא מעט נזקים בחקלאות. ילדי ביה"ס נהגו לצוד אותם במלכודות ולצלוחם על האש. כיום, כמעט ואינם מגיעים למקומותינו.

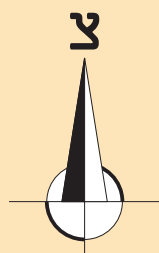
זחליל: נגמ"ש שלל ממבצע סיני המשמש את ילדי גן שקד במבצעי הגרוטאות

זרזירים ברפת: בשנים הראשונות היו באים בחורף; הילדים הראשונים היו צדים אותם במלכודות מיוחדות שפיתחו

זית: מחזור כ"ה, 1991

קיבוץ בארי' 1949

1. בית נטוש - מאוחר יותר - הדפוס הראשון
2. בית נטוש - מאוחר יותר - כיתת אשל
3. בית נטוש - מאוחר יותר - המכון הביבליוגרפי
4. בית השיח'

חג בר מצווה: מבחני בגרות שבטיים קשוחים של אש וחבלים ותימרות עשן

חגים בבארי - במשך 50 שנות קיומו של קיבוץ בארי עוצבו החגים השונים וקיבלו את אופיים המיוחד. החגים העיקריים הם: ראש השנה, יום כיפור, יום העליה על הקרקע, סוכות, חנוכה, ט"ו בשבט, פורים, פסח, יום העצמאות, האחד במאי, ל"ג בעומר ושבועות (לגבי כ"א ע"ע).

חג הבר מצווה בבארי - הראשונים שחגגו את חג הבר מצווה בבארי, ב-1958, היו בני קב' "אשל" (ע"ע). ההכנות לחג נמשכו כל השנה ("שנת הבר מצווה") והן כללו משימות קבוצתיות ואישיות, המוטלות על כ"א מבני המצווה (תפירת כפתורים, נסיעה עצמאית העירה, "חלוץ בודד בשדה" ועוד). מאז חוו מעל ל-30 כיתות את חג הבר מצווה שלהם ורשימת

חבורת הזמר: עם פירוק המקהלה המשיכו אותם אנשים לשיר במסגרת דומה שנקראה מעתה חבורת הזמר

חג (יצחק דשא) ז"ל - חבר בארי לשעבר. נבחר באוגוסט 1954 להיות נהג ב"אגד" (אש"ד), מטעם קיבוץ בארי. בתחילה הסיע נוסעים על הקו בארי - תל-אביב, אך עם הארכת הכביש מסעד לנירים הוא עבר לעבוד בקווי תחבורה אחרים. היה אדם יוצא דופן והרבה סיפורים סופרו אודותיו.

חבורת הזמר - עם הפסקת פעילות המקהלה (ע"ע) ב-1977, התארגנה קבוצת חברים וחברות לשירה בצוותא. חיפשו אחר מנצח, אולם רק ב-1984, הונח היסוד לחבורת הזמר בניצוחו של דורון שנקר. עד 1987 התחלפו המנצחים מדי שנה ובשנים 1987-92 המשיכה החבורה לעבוד ברציפות בהדרכתה ובניצוחה של גילה חסיד. (כל המנצחים היו שכירים). חבורת הזמר הופיעה בלילות ה"סדר", באירועים חגיגיים ובערבי שירה. בנובמבר 1986 ובינואר 1989 נערכו בבארי מפגשים של חבורות זמר מקיבוצים בדרום ובנגב. (המפגשים בחסות המרכז לתרבות של ההסתדרות). באוגוסט 1989 הופיעה חבורת הזמר עם 6 שירים במועצת התק"ם (ע"ע), שהתקיימה בבארי. באוגוסט 1992 חדלה חבורת הזמר מפעילותה.

חבל מעון (מועצה אזורית) - ראה - מ.א. "אשכול"

חברת הילדים - כוללת בתוכה ילדים משכבות גיל נמוכות (כיתה א' עד ז'), המאורגנות בחברה אחת. מטרתה - יצירת מסגרת להעסקת הילדים בפעילויות שונות של העשרה, עיסוק בפרויקטים משותפים, בילוי ומשחקים משותפים. הילדים מועסקים גם במשק הילדים (ע"ע) כשהמגמה להקנות להם ערכים וכלים חברתיים דוגמת חברת המבוגרים, בהתאם לעקרונות החינוך המשותף.

חברות הנוער בבארי - קבוצות של נערים ונערות בני 14 עד 18, ילידי הארץ או עולים מחו"ל, אשר התלקטו בבארי תחת חסותה של עליית הנוער ע"ש הנריטה סולד. הם התחנכו במסגרת בית-הספר המקומי או במסגרות נפרדות, עד התגייסותם לצה"ל והצטרפו כהשלמה לבארי עם גמר שרותם הצבאי. רשימת החברות: "איתנים", "בארות", "אורן", "ברוש", "אלון", "עירית", "יערה" ו"ליבנה". (לגבי כל אחת מחברות הנוער הנ"ל - ע"ע).

המשימות גדלה (עבודות בכתב על השורשים המשפחתיים, עליה למצדה או לגמלא (או פרויקט אחר), הכרת המוסדות האזרחיים, הכרת צורות התיישבות אחרות, מיפגש עם בני נוער בעיר, חלוץ בודד בשדה, החלפת מורים ומטפלות בביה"ס, יום עבודה במשק, מתנה לקיבוץ ועוד). החג כולל הצגה, תערוכה, מפגן אש וטקס קבלת הבנים לחטיבת בני הקיבוץ. מאז 1978 מתפרסמת ביומון בכל חג בר-מצווה,

מאז 1950, חוגגים בבארי את יום עליה על הקרקע, במוצאי יום הכיפורים או באחד מימי סוכות. במרבית השנים בא החג לידי ביטוי בשיחזור יום העליה מבארות-יצחק לנחביר ובפיקניק המוני, או במסיבה גדולה בחדר-האכילה. שנים בהן נחוג חג העליה בהרחבה היו: חג ה-5, חג ה-20, חג ה-25, חג ה-30 וחג ה-40 לעליה (לכ"א ע"ע). ב-1996 חג קיבוץ בארי את חג היובל לעליתו על הקרקע.

חג ה-20: מקהלה משותפת עם נען (!) בין המברכים הרצפלד (!!) וטבנקין (!!!)

בלדה-אגדה המוקדשת לבני המצווה, מפרי עטו של אנדר אלדן. בתום החג נפתח גם "שבוע החטיבה" (ע"ע).

חג ה-5 לעליה על הקרקע - בינואר 1952, במלאות 7 שנים להיווסד הקבוצה ו-5 שנים לעליה על הקרקע, נחוג המאורע ברוב עם. בתכנית - שירת המקהלה, הצגה וברכות. בחדר התרבות הוצגה תערוכה והוצא יומן מיוחד לסיכום היסטורי ולציון ההשגים של קיבוץ בארי.

חג ה-20 לעליה על הקרקע - נחוג בתשרי תשכ"ז (5.10.1966). הוזמנו לחג כל קיבוצי הסביבה, קיבוצים רחוקים וכל מי שהשתתף ביום העליה על הקרקע. בין המברכים - הרצפלד ויצחק טבנקין. בתכנית - טקס חג האסיף בסוכות (ע"ע), בביצוע מקהלה משותפת של קב' נען וקיבוץ בארי ותזמורת נען. קטעי הקריאה והמחול בוצעו על ידי חברים וילדים מבארי. לסיום - כיבוד, זיקוקין וריקודים של כל הציבור כולו. באותו שבוע נחוג גם יום הילד (ע"ע).

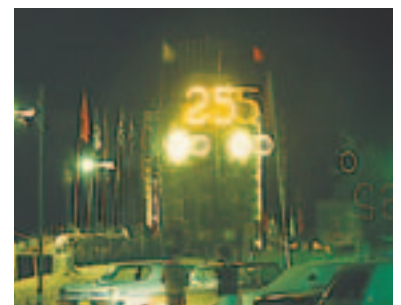
חג ה-25 לעליה על הקרקע - באוקטובר 1971 היו מספר שידורים בקול ישראל ובטלוויזיה הישראלית, על 11 הנקודות. בבארי הוכן חג גדול שבמרכזו חזיון שנכתב ובוים ע"י טוביה סער, איש

חג המחזור - ב-1963 סיימו בני קב' "אשל" (המחזור הראשון) את לימודיהם בביה"ס. חג המחזור באותה שנה היה מלווה במספר ארועים: בליל שבת ובמוצ"ש (5-6 ביולי), נערך משפט פומבי בניהול בני המחזור, על "סיכוייו של הקיבוץ בעתיד". באמצע השבוע נערכה אסיפת חברים, בה אושרו כל בן ובת לחברות בהצבעה אישית ובליל שבת נערך טקס קבלתם לחברות ומסיבה חגיגית, מלווה בקריאת "צרפונו אליכם" (ע"ע), "דבר הבנים" ומופע ב"אופרטה" היתולית, פרי עטם של בני המחזור. לסיום, (במוצ"ש) - הופיעו בני המחזור במחזה - "סוקרטס והנערה". מאז התגבשה מסורת של חג המחזור ובה טקס חלוקת תעודות, נאומי ברכה וסיכום וחלוקת שי לבוגרים. לסיום החג מתקיימת הצגה או לקט מערכונים ופיזמונים, בהומור וסטירה, מפרי עטם של בני המחזור ובביצועם.

חג העליה על הקרקע - מדי שנה,

חג המחזור הראשון: כולנו אח לעול אחד נרתמנו

חג ה-25: מגדל המים הוא, טוביה סער כתב וביים, בן-אחרון, הרצפלד, בנקובר וצימבה השתתפו

חג ה־30: עשר נקודות ונקודה, היום זה נשמע כאגדה... כתב פוצ'ו, ביום שישי לביא

חג ה־40: מחזמר מקומי - עוד תראה ז'אק חרובי עוד תראה... כתבה וביימה נעמי שוורץ

הקרקע בבית-העם, עם מסכת לחג, ארוחה חגיגית, הופעת חבורת הזמר (ע"ע) ומחזמר על "ליזה הנקלטת בקיבוץ ולומדת מה זה שיויון ושיתוף", (עפ"י "גבירתי הנאווה"). המחזמר נכתב ובוים ע"י נעמי שוורץ ועל המוסיקה - מימי קלמר. לאחר שבוע נערך כנס מייסדי בארי, שכלל את כל חברי בארי הוותיקים. בכנס היה מיפגש והעלאת זכרונות במועדון לחבר וסיוור בנחאביר. בערב - מופע חזון של המחזמר "גבירתי הנאווה". באותו שבוע נחנכה בבארי הגלריה לאמנות ישראלית (ע"ע).

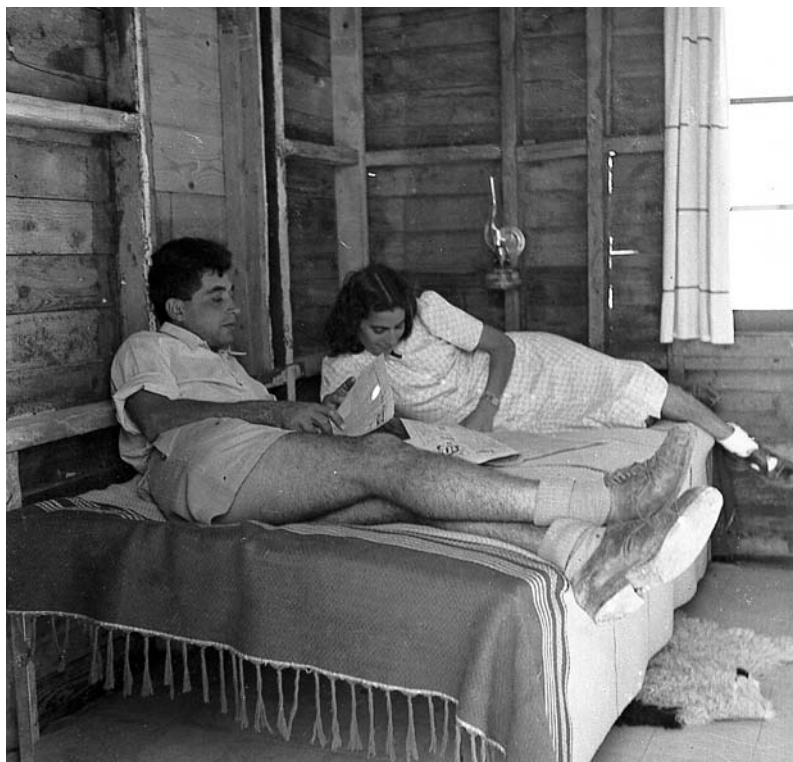
חג ה־45 לעליה על הקרקע -

בספטמבר 1991 נערך משחק - "מחפשים את אוצר בארי". רמזים לאוצר נמצאו בביצורים (ע"ע), בקוראל (ע"ע) ובואדי סיסרא (ע"ע). במוצאי יום הכיפורים נעשה

קול ישראל. החזיון בוצע ע"י חברי בארי בקריאה, מחול ושירת המקלה. כמו כן נכתבה מסכת חג על רבני הדורות בבארי, גרעינים ומחזורי הבנים, מפרי עטו של אנדר אלדן. בחג השתתפו - י. בן-אהרן (מזכיר ההסתדרות), מ. בנקובר (נציג הקבה"מ), צימבה (יו"ר מ.א. "אשכול") והרצפלד. קדם לחג - טיול ותיקים לאורך המוביל הארצי. ב־3 באוקטובר נערך שיחזור העליה לנחאביר ונערך טקס הסרת הלוט מהגלעד בנקודה הישנה. למחרת החג נערך "יום הילד" שכלל - הופעות, משחקים, ומפגן צניחה של חברי בארי.

חג ה־30 לעליה על הקרקע - בערב

סוכות תשל"ז, (באוקטובר 1976) נערכה מסיבה פנימית יחד עם חנוכה בית-העם (ע"ע) ובחול המועד נערך החג על הרשא

חדר: פעם כשהקיבוץ היה מחנה, לדירה קראו חדר, וככה זה נראה

שיחזור העליה מבארות-יצחק לנחאביר ונערכה מסיבה במקום.

חדר - כינוי לדירתו של החבר בשנים הראשונות (בצריף או בבית), שהיה בה חדר אחד בלבד. גם כיום, כאשר הדירה מכילה 3 או 4 חדרים עם שרותים, ישנם רבים הקוראים, עדיין, לדירתם - "חדר". (המטפלת בהקמה: "ילדים, אפשר ללכת לחדרים").

הגדול, לציבור מוזמנים רחב. בתכנית - הופעות מחול של ילדים ומבוגרים, שירת מקהלה, תזמורת מאולתרת והופעת להקות בפיזמונים ומערכונים. הוכנו - תערוכת נוסטלגיה (ע"ע) שהשתמרה עד היום ותערוכת תחביבים. שבוע לאחר מכן נערך בבארי כנס ותיקי 11 הנקודות.

חג ה־40 לעליה על הקרקע -

באוקטובר 1986, נחוג יום העליה על

ושימש כחדר קריאה בעתונים וכתבי עת שונים. שימש גם כ"אולם" להרצאות, השמעת קונצרטים, משחקים, חוגי ריקוד, ומפגשי המקהלה. ב־1962 הפך חדר־התרבות למועדון לחבר (ע"ע).

חדר־אכילה בבארי - בבארות (גדרה)
הוקם חדר־האכילה על יסודות קיימים. בנחאביר נכלל צריף חדר־האכילה בין יתר הצריפים שהוקמו ביום העליה על הקרקע. עם המעבר למקום החדש, הוקם חדר־האכילה בצריף שנרכש ממחנה צבאי בריטי ישן ליד רחובות. שולחנות עץ ארוכים ל־8 אוכלים, עם ספסלים, סיפקה המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית. בשנת 1956 נחנך חדר־אכילה חדש בצריף טרומי (500 מ"ר) ואליה הוצמד מטבח בנוי (כ־200 מ"ר). ב־1973 הורחב חדר־האכילה ב־120 מ"ר נוספים ובראשית שנות ה־80, כאשר הוא היה צר מהכיל את

חדר־האכילה החדש - ב־25 במאי
1980 הונחה אבן הפינה לחדר־האכילה והוא נחנך ב־4 בינואר 1983. שטח המבנה כולו 2540 מ"ר וחלקו המזרחי כולל את המטבח (ע"ע) ששטחו 1130 מ"ר. בנוסף, יש מרתף, ששטחו 950 מ"ר והוא כולל חדרי מכונות, חדרי הקפאה, מחסנים וכלבו (ע"ע). חדר־האכילה, שטחו 1410 מ"ר והוא מחולק ל־3 אגפים. באגף הדרומי ממוקם המועדון לחבר (ע"ע) והאגף המרכזי והצפוני משמשים לארוחות בוקר, צהריים וערב. בחדר־האכילה כ־500 מקומות ישיבה, עם אפשרות הגדלה ל־1200 מקומות ישיבה, סביב שולחנות ערוכים. האגף הצפוני (ע"ע) משמש גם לאירועים מיוחדים. בחדר־האכילה עובדים מדי יום כ־5 ח"ח ו־3 מתנדבים (ע"ע).

חדר־הקריאה - חדר שהוקצה בשנים הראשונות לקריאה בעתונות יומית,

חדר האוכל בבארות שבגדרה

חדראוכל הראשון בבארי: שולחנות ארוכים וספלי פח בבנין שליד המכון הביבליוגרפי

חדראוכל הישן הראשון: צריף שחור עם ספסלים, נסורת בחורף וחרצנים של זיתים בין המרצפות

"חדראוכל־הישן": צריף בצורת מחומש שהפך מחדראוכל צפוף למתפרה מצליחה

"חדראוכל־החדש": נמצא על גבעה רמה בלב הישוב, מושך סועדים מכל פינות המחנה שלוש פעמים, ביום, 365 ימים בשנה

כל הסועדים, החלו בבניית חד"א חדש (ע"ע). חדר־האכילה שימשו בכל הזמנים, בנוסף לארוחות, גם כמקום התכנסות לאסיפות, למסיבות ולחגים (ע"ע).

חדרי־חולים - מבנה צמוד למרפאה
(ע"ע), הוקם ב־1969. בשנות ה־70 שימש לאישפוז חולים קשים או חולים שהיה צורך לבודדם בגלל מחלה מדבקת. חדרי החולים היו באחריות המרפאה וכד"כ עבדה

בשבועונים ובירחונים. ב־1950 רוכזה כל העתונות בחדר־התרבות (ע"ע).

חדר־התה - צריף פיני ששימש כמבנה לכיתת "תאנה". לאחר שפונה, הוסב לחדר בילוי ופעילויות לבני החטיבה בבארי (ע"ע).

חדר־התרבות - צריף שוודי שהוקם בראשית שנות ה־50, בסמוך למגדל המים

חדרים מפורסמים בבארי: מלמעלה למטה - תה, מוסיקה, חולים, תרבות. ברוב החדרים התבצעה פעילות הקשורה לשמם באופן עקיף, למשל בחדרית שתו קפה ובחדרית תרבות שתו תה

הטיפול בבעיות הצעירים עבר לידי ועדת בנים (ע"ע).

חוגים בבארי - מראשית שנות ה-50
התקיימו בבארי חוגים שונים, חלקם פעלו תקופות קצרות בלבד וחלקם התמידו לאורך שנים. החוגים הבולטים הם ידיעת הארץ, ריקודים, תנ"ך, ספרות, שחמט, ברידג' (ע"ע), צילום, קרמיקה והתעמלות, שפעלו במשך עשרות שנים ברציפות

בהם אחת האחיות. בשנות ה-80 שימש המבנה גם למטרות רפואה אלטרנטיבית (ע"ע). ב-1995 הורחב המבנה ושופץ והפך למרכז סיעודי (ע"ע).

חדרי המוסיקה - חדר אחד מהווה כיתה לימוד מוסיקה בביה"ס. יש בו פסנתר וכלי נגינה שונים. חדר נוסף משמש לנגנים, לצורך תירגול ונגינה ואף בו יש אורגן חשמלי וכלי נגינה אחרים.

חֹחוּבָה: צמח ששותלים בנגב, תולים בו תקוות גדולות ואחר־כך מחכים בסבלנות

וחלקם פועלים עד היום. חוגים נוספים כמו דרמה, אנגלית, ערבית, קולנוע וחוג למחשבת ישראל פעלו מספר שנים לא רצופות. מלבד זאת היו עוד חוגים כמו - חוג צפרים, חוג האזנה למוסיקה, חוג רעיוני, חוג שיאצו וחוג שומרי משקל, שהתקיימו תקופות קצרות יחסית.

חוגי בית - התכנסויות מאורגנות בחדרי החברים, לשם דיון מעמיק בנושאים חשובים שעמדו על סדר היום. בין הנושאים שעלו לדיון: "קליטת בנים", "שלמות הארץ" ובשנים האחרונות, "לינה משפחתית", "ביה"ס האזורי" ובעיות ה"צלח"ת" (ע"ע). הדיון בחוגי בית נחשב לאמצעי יעיל לברור בעיות ולהעמקת הדמוקרטיה בקיבוץ. לאחר קיום חוגי הבית, נהוג היה להתכנס לאסיפה רבת לדיון מסכם.

חֹחוּבָה - שיחים שזרעיהם מיועדים לתעשית שמן-סיכה, כוהל, פלסטיקה ומוצרים קוסמטיים. בנטיעות הראשונות, שהחלו באפריל 1992, נשתלו 210 ד'. לאחר שנה נשתלו 300 ד' נוספים. מהווה

חדרי עיון - מבנה בו מרוכזים ספרי עיון, חוברות וקטעי עתונות ממוינים לפי נושאים. חדר העיון ממרקם במבנה של כיתה כוללת ששופץ והותאם לכך. לאחרונה הועברה הספרייה ע"ש גיל אדל ז"ל, למבנה חדר העיון, במטרה לאחד את כל הספריות במבנה אחד.

חובשת - כך נקראה עובדת המרפאה (ע"ע). עיקר תפקידה היה לחבוש פצעים ולגלגל תחבושות שעברו כביסה, לשימוש חוזר. כיום מקובל לקרוא לה, כמו בכל מקום אחר בעולם - "אחות".

חוג הנוער - חוג צעירים בוגרי צבא, מבוגרי כיתה י"ב ועד קבוצת "אשל" ו"בארות" (ע"ע). נוסד ביולי 1963 והיה מתכנס מדי פעם לפעילות תרבותית, רעיונית ולדיונים בבעיות אקטואליות. בתחילת שנות ה-70 הגבירו את פעילותם בחוגים, הרצאות, טיולים ומפגשים עם צעירים מקיבוצים שכנים. לעתים אירגנו גיוסים (ע"ע) לענפי החקלאות. החברות בחוג הנוער היתה וולונטרית. בשנות ה-80 הצטמצמה פעילותו של חוג הנוער וכל

חלק מענף גד"ש (ע"ע) ועובדים בו שני חברים קבועים. ב-1995 החלו שיחי החוחובה לשאת פרי.

חולץ מגפיים - מתקן עשוי מברזל, שהיה מיוצר במסגריה המקומית (ע"ע), או מתקן מעץ שיוצר בנגריה (ע"ע). בשנים של טרם מדרכות (ע"ע), כשהבוץ היה רב, נעזרו בו כדי לחלוץ את המגפיים.

חוש: מבנה מבוץ ופח ששימש בגדרה את אלה שלא אהבו פרימוסים

לכילויים (פיקניק בלע"ז).
חוש - 1) חדרון קטן ומבודד, עשוי מאדמת חמרה וגג של פח, ששימש למגורים. ב"בארות" היו 3 חושות: האחת הייתה של לזר זורע, על שיפולי הוואדי, השנייה - של מוטקה נבו, בצד הצפוני של המחנה והשלישית - של מאיר פרידיש (חבר בארי לשעבר).

חורשת הזיתים: עצים ותיקים שהוצאו ממעגל הייצור, נותנים כיום צל לחובבי פיקניקים ושיפודים

חולצה רוסית: כשסטלין היה אבינו ורוסיה הייתה אמנו, הייתה החולצה הרוסית יותר מ"ליוויס"

חט של פיל קדמון בואדי פילים: שנים רבות אחרי שהוענק לוואדי שמו, בשל צורתו, נתגלתה ב-1975 הסיבה האמיתית

חולצה רוסית ("רובשק'ה") - חולצה רקומה, שהייתה אופנתית בסוף שנות ה-40. האופנה הזו נעלמה, כמו השירים הרוסיים והרבה ערכים אחרים שמקורם ברוסיה.

חופשי (במלעיל) - דברי אספקה שניתן היה לקבל (או לקחת) במחסן אספקה קטנה או בכלבו, ללא חיוב. ראו בזה הגשמת העיקרון הקיבוצי הידוע: "...לכל אחד לפי צרכיו". החלום היה - לכשירחיב, כל המצרכים יחולקו באופן חופשי. אך בפועל המושג הזה בוטל עם הכנסת הצלח"ת (ע"ע).

חופשת צעירים - חופשה בת שנה וחצי (במסלול קצר), או חופשה בת 3 שנים (במסלול ארוך), הניתנת לבני המשק בוגרי צבא, עד גיל 30. החופשה מאפשרת לכל בן או בת לבחור מסלול המתאים לו והיא מעוגנת בתקנון בנים (ע"ע).

חורשת הזיתים - נמצאת בצד מערב, בסמוך לשיכון הוותיקים. בשנות ה-50 הייתה חלק מהמטע, אך נעזבה בגלל אי-כדאיות כלכלית. היא מאומצת זמנית ע"י אבא ברמק (עובד מטע לשעבר) ויש תוכניות להפוך את החורשה לפארק

2) לאחר מלחמת העצמאות, עם המעבר לאדמות ווידאת (ע"ע), נמצאו מספר רב של "חושות" הרוסות, פזורות בשטח שמסביב. בגלל מחסור בחומרי בנין, נאספו הפחים מגגות החושות ומהם נבנתה המקלחת (ע"ע) הראשונה בבארי. את הפחים הובילו על גבי גמלים (ע"ע).

חט של פיל - בסוף ינואר 1975, הגיע לבארי אדם בשם הנדריק, שעסק בחקר קרקעות הלס באזורנו. באחד הוואדיות המובילים למכתש הוא גילה חט של פיל באורך 130 ס"מ. ממצאי חט הפיל באזור, ניתן ללמוד על תנאי האקלים והנוף ששררו בימי קדם ועל השינויים שחלו בהם. החט הועבר לבדיקות בירושלים וגילו הוערך בעשרות אלפי שנים. (מסתבר שהשם "ואדי פילים" יש לו על מה להסתמך).

חטיבת בני הקבה"מ - מרכיב חשוב בחינוך הרעיוני של בני הקיבוץ. הפעילות התנהלה בשיתוף פעולה הדוק עם בית הספר, במסגרת קבוצות גיל (כתות ז'-י"ב), בתא החטיבה המקומי, ובמסגרת ארצית - כחטיבה בתנועת הנוער העובד והלומד. מתחילת שנות ה-90 נפסקה הפעילות

סמל חטיבת בני הקבע"מ: הענף
הצעיר היוצא מהגזע הרחב, סימל
את התחדשות התנועה

חטיבה: בני קיבוץ בחולצות כחולות, כך צמחו דורות
של נעורים. דור לדור הביע אומר וגם דברים אחרים

חינוך משותף: ילדים ראשונים מתחנכים ברפת, לפי עקרונות השילוב בתהליכים סביבתיים והשתלבות בענפי המשק

"חיות הנגב": לוחמי פלמ"ח עזי מבט שנסעו במשוריינים אדירי כוח מצויידים בנשק רב עוצמה

המשותפת (ע"ע) חלק בלתי נפרד מהמעשה
החינוכי. המעבר ללינה משפחתית (ע"ע)
ולבית הספר האזורי (ע"ע) גרר שינוי
במבנה הארגוני, ואת הבית הכולל (ע"ע)
החליפו זוגונים (ע"ע) ומרכזונים (ע"ע).
החינוך לחיי החברה החל ב"קבוצה
חינוכית" וקיבל ליטוש נוסף ב"חטיבה"
(ע"ע), שפעלו בה ועדות דומות לוועדות
בקיבוץ (מזכירות, ועדת עלון, ועדת
תרבות). הפעילות בחטיבה הארצית יצרה
קשר וסולידריות עם בני משקים מרוחקים.
העבודה שולבה בחיי בית-הילדים כבר
בשלהים המוקדמים ביותר: בגיל הרך -
שטיפת הבית, עבודה בגינה. בכיתות
הצעירות - עבודה במשק-ילדים (ע"ע).

הנפרדת במסגרת חטיבת בני הקבע"מ
הארצית וחודשו הקשרים עם תנועת
הנוע"ל במסגרת האיזורית.
ההצטרפות לחטיבה נעשית בסוף שנת
בר-המצווה (ע"ע).

חיות הנגב - אנשי הפלמ"ח שנשלחו
לעזרת הישובים הנצורים בנגב, לאחר
פלישת צבאות מצרים, ב-15 במאי 1948.
עסקו בעיקר בליווי שיירות ובשמירה על
קווי המים (ע"ע). בתוקף תפקידם פעלו
גם בנגב המערבי ובאזור נחאביר. בסיסם
היה במשמר-הנגב.

חינוך מיוחד - מערכת תמיכה לילדים
הנזקקים לעזרה לימודית או טיפול בקשיי
למידה מיוחדים. מערכת זו מאפשרת
לילדים ללמוד את מירב השעות בכיתת
האם, ולקבל תיגבור בהתאם לצרכים.
בחינוך המיוחד עובדות 4-5 חברות
קבועות, המלוות את הילדים מהגיל הרך
ועד כיתה י"ב.

החינוך המשותף - אחד מיסודות הקיבוץ
שמשמעותו אחריות משותפת של כלל
החברה על חינוך הילדים והנוער. האחריות
כוללת דאגה ללימודיהם ולרווחתם של
הילדים, בצד הכשרתם המעשית והרעיונית
לחיי קיבוץ. המסגרת החינוכית איפשרה
תירגול רעיונות השיתוף והשוויון הלכה
למעשה, בתחומי הלימודים, העבודה, וחיי
החברה.

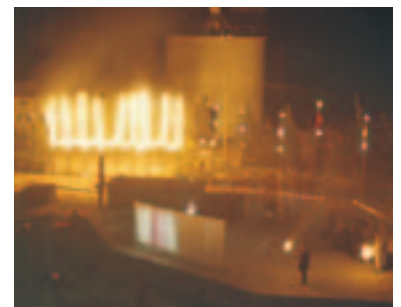
מוסדות החינוך ערוכים בשלוש רמות:
הגיל-הרך (ע"ע גר"ג), חברת הילדים
הצעירה (ע"ע), וחברת ילדים בוגרת (ע"ע
חטיבה). עד מאי 1985 היתה הלינה

חמישיות: משחק חברה פופולרי - ארבעה מתמודדים מניחים קוביות משחק לפי סדר מיוחד ועשרה מעודדים עומדים מסביב וקוראים קריאות עידוד רמות

חירות גרית: פסיפס משוחזר ובאר תלויה על צלע נחל הבשור

חנוכה: אחרי שמכבים את החשמל לכל הקיבוץ, לוקחים למפיונים מבקבוק קולה עם נר, והולכים בשביל המואר ע"י נרות בשקיות נייר, למפגן אש ועשן. אח"כ אוכלים סופגניות, מדליקים חנוכיות ועושים ריקוד נרות לפי הוראות של שוש

בכתות הגבוהות - עבודה בענפי המשק. הלימודים נעשו בדרך חוויתית (לדוגמא: מחנה האדם הקדמון) ובשילוב מקצועות שונים סביב נושא מרכזי (המים - היסטוריה, גיאוגרפיה, ביולוגיה, ספרות וכו'). המסגרת הכיתתית נשמרה במלואה לאורך 12 שנות הלימוד, כאשר לכל תלמיד תוכנית אישית המשלבת לימודים ועבודה.

חירות גרית (אום ג'ראר) - אתר עתיקות ממערב למכרות הגפרית (ע"ע), על הגדה הצפונית של נחל הבשור. המקום התגלה ע"י האנגלים במלחמת העולם

המשחקים לא תחרותיים, מתנהלים בזוגות ולעיתים הויכוחים נשמעים למרחוק.

חממות - בשלהי שנת 1963 הוקמו 3 חממות על שטח של 3 ד', תחת חסותו של ענף הפלחין (ע"ע). הגידול הראשון היה עגבניות לייצוא. היבולים היו גבוהים אך המחירים ירודים. ב-1967 החלו בגידול ציפורנים לייצוא ולשוק המקומי. שנה לאחר מכן הוחלט להפסיק את הגידולים בחממות, בטענה שהם מתנגשים בקטיף בפרדס (ע"ע) ובגלל אי-כראויות כלכלית. ריכוזה את החממות - מירהל'ה חרובי.

חממות של עגבניות: השיחים, הפלחים והיבולים היו גבוהים אבל המחירים היו נמוכים

חממות, כיום, ישנן רק במשק הילדים (ע"ע).

חנוכה בבארי - חג האורים משופע בהדלקת לפידים ומשואות. בשנות ה-50 נערכו מירוצי לפידים אזוריים (רעים, כיסופים ובארי) מבארי לתל-ג'אמה, או מירוצי לפידים מנחאביר לבארי. במשך השנים התגבשה מסורת קבועה לחג שכללה - תערוכת חנוכיות, תהלוכת ילדים נושאי לפידים, מפקד ומפגן אש, התכנסות למסיבה בחדר-האכילה ובה הדלקת נרות, מקהלת ילדים או מבוגרים, שירה, קריאה ומחול ואכילת סופגניות או לביבות חנוכה. במשך שמונת ימי החנוכה דולקת החנוכיה בראש מגדל המים ונערכות מסיבות והופעות שונות במשך כל השבוע. בנוסף על כך, חברים עורכים מסיבות ומדליקים נרות בחוג משפחותיהם, בכתבי הילדים ובגנים. מאז 1967 קוראים, מדי שנה, את מסכת "חנוכיית הדורות", שנכתבה ע"י אנדר אלדן.

הראשונה. באתר, ריצפת פסיפס של כנסייה, מבנים שונים ובורות מים. כתובות ושרידים מהתקופה הביזנטית ומתקופות מאוחרות יותר. נעשו כמה נסיונות להצלת השרידים באתר, ביניהם ע"י כיתת "סביון" (ע"ע). אך האתר נהרס והולך בגלל התמוטטות הגדה כתוצאה מסחף השטפונות שבנחל. המצב אף החמיר לאחר בניית הסכר בנחל ע"י תה"ל.

חמור ספרדי - מחסום כניסה למחנה, עשוי מקורות עץ ומלופף בתיל דוקרני. נפתח ונסגר ע"י הזזתו בצורה ידנית. שני חמורים ספרדיים הוצבו ביום העליה לנחאביר (ע"ע), האחד בצד מערב והשני בצד מזרח של המחנה.

חמישיות - משחק דומינו שהשתרש והתמסד מראשית שנות ה-90. משתתפים בו כ-12 חברי בארי והמשחקים נערכים במועדון לחבר (ע"ע), בשבתות ובערבים.

ח ר צ י ת: מ ח ז ו ר כ', 1986

ח צ י ב י צ ה - מנה חלבונית בתקופת הצנע והמחסור של שנות ה-50. הוגשה בארוחות בוקר או ערב. ליצני הדור היו אומרים: "לתרנגולות שלנו תלו סכיני גילוח מאחור..."

ח צ ר - ענף המשרת את המוסדות וענפי המשק. בראש הענף עומד החצרן (ע"ע). בשנות ה-70 נבנו לאורך הכבישים הפנימיים תחנות ובהן מיכלים לאיסוף אשפה ומיכלי "רמסע" (ע"ע). מאז אוגוסט 1974 האחריות לאיסוף האשפה והריסוסים להדברת זבובים ויתושים, מוטלת על המועצה האזורית "אשכול" (ע"ע).

ח צ רן - החבר האחראי על עבודות החצר הכוללות - הובלת כביסה מלוכלכת למכבסה, חלוקת כביסה נקיה ממחסן הילדים (ע"ע) לגנים ולבתי הילדים, טיפול בתברואה ובנקיון עמדות האשפה ומבצע הובלות שונות לשירות הענפים, המוסדות והחברים. בשנים האחרונות ממלא את התפקיד אברהם בכר (צ"קו) (ע"ע).

ח ר ו ב - מחזור י"ז בביה"ס בבארי. 16 חניכים וחניכות (מהם ילד חוץ אחד), סיימו את לימודיהם בתשס"ג (1983). עד 1995

ח ר ו ב: מ ח ז ו ר י"ז, 1983

נשארו בבארי 8 ח"ח (עמית בירה, רבקה (בכר) מנור, נטע (חרובי) פלג, גל כהן, רן כפרי, יובל לוי, נוגה קריצמן וגל שרמק). מחנכי המחזור - יורם בר-סיני וצפי סיון.

ח ר צ י ת - מחזור כ' בביה"ס בבארי. 20 חניכים וחניכות (מהם 2 ילדי חוץ) סיימו את לימודיהם בתשס"ו (1986). עד 1995 נשארו בבארי - 13 ח"ח (איילת חכים, אילנה גולדשטיין, אמיתי אפרת, גליה

ח צ רן: גיבור התרבות הראשון של ילדי בארי מגיל שנה עד שלוש. גם מביא כביסה וגם נוסע על טרקטור גדול ורועש

ח צ ר

מפה ומשם

- "מיום שנעלם הפרד 'טינופת', תמו כל הצרות", כך אמרנו לעצמנו. אך, הסתבר שהיו אלו אשליות אשר נגוזו. השבוע ראינו את גדעליה העגלון מחפש את הטרקטור שנקבע להובלות החצר ומשום מה נעלם ואיננו...

(יומון בארי 1626 / 6.10.61)

שר"ה בחתונות: ריקוד יהודי עממי וקיבוצי, שרוקדים כיום בעיקר רקדנים ממוצא אנגלוסכסי

חתונות: במשך שנים רבות נהגו לחתן, תחת קשתות מקושטות, מספר זוגות במועד אחד; כך נחסכו זמן, כסף ותורני חיסול

החשמליה הישנה: תיקוני קומקומים, מנהלים וחוטמים מאריכים התבצעו כשירות לחבר

חשמלאי (רוני לוי) על עמוד חשמל (220 וולט): עבודה במתח גבוה ובהספק גדול

הארצית. עד שנות ה-70 נעשו ע"י עובדי החשמליה עבודות פיתוח בדפוס, תאורת חצר ותאורת הגדר. ב-1974 חוזקה הרשת בגלל עומס יתר בקווים ונרכש גנרטור גדול לשעת חירום. ב-1981 הכניסו את מרבית קווי החשמל בקרקע ונרכש גנרטור נוסף לשעת חירום. ב-1988 חוזקו הקווים להתקנת מזגנים (ע"ע). ב-1991, בעקבות אישור החלטות ו. צלח"ת (ע"ע), התקינו מונים בדירות החברים.

חתונות בבארי - במרץ 1945 נערכה החתונה הראשונה ב"בארות" (חתונתם של בוריס ומרים בר-סיני). ביוני 1947 נערכו 3 החתונות הראשונות בנחאביר (אברהם ורבקה שורק, זאב ויונה וכסלר, בודא וגנוסיה דגן). את החופה והקידושין נהגו לערוך מחוץ לבארי. רק באוגוסט 1966 נערכה בבארי לראשונה חופה בטקס דתי (נישואיהם של אודי ושמואלה בר-סיני). עד סוף שנות ה-70 נהוג היה לחוג חג כלולות משותף למספר זוגות, פעמיים בשנה. מתחילת שנות ה-80 החלו לערוך כל חתונה בנפרד. במשך השנים התגבש בבארי נוסח של טקס כלולות (ע"ע), שהפך למסורת.

הלמן, דותן בוכסווילר, ירנין פלד, סיגלית גת, ענת פרומקין, עופרי קפיטנוב, רחל (קראוניק) בנאקוט, רעות (לוי) ילנר, שי דוירי ושרון (שני) אניג'ר. מחנכי המחזור - דני בן-צבי ופסי כהן.

חשמל - ייצור החשמל בבארי בשנות ה-50 נעשה באמצעות גנרטורים (ע"ע). באוגוסט 1961 בוצעה ההתחברות לרשת החשמל הארצית וב-1990 הועברה הרשת למנייה (ספירת הקו"ש) במתח גבוה. עד סוף 1995 נבנו 4 תחנות חלוקה, בעלות כושר אספקה של כ-2950 קילוואט-אמפר (כשליש מהכמות מיועדת לדפוס).

1985 -	771,100	קילוואט-שעה
1986 -	1,032,000	" - "
1992 -	5.200.000	" - "
1994 -	6.200.000	" - "
1995 -	6,350,000	" - "

חשמליה - עיקר העבודות בחשמליה הן - מתיחת קווי חשמל, הכנסת חשמל במבנים השונים ותיקונים שוטפים. ב-1957 נרכש גנרטור חדש בגלל העליה בצריכת החשמל ובאוגוסט 1961 התחברו לרשת

ח ת ו נ ו ת

- לאמיר נודע כי הוא מסודר לשמירה ב-15 בפברואר, שהוא במקרה יום חתונתו. הלך אל יוחי, סדרן העבודה וביקש לשחררו. אמר לו יוחי: "תתחלף לבד". "זאת כבר ניסית", אמר אמיר, "אבל אף אחד לא רוצה להתחלף איתי. כולם רוצים להיות בחתונה שלי." (יומן בארי 2596 / 13.2.66)

יואב והטוריה של יואב: רק הטוריה נחה לפעמים

טיולי משק: זאב בודד בתלבושת מטיילים

טיולי קיבוץ: ותודה לוועדת טיולים על הארגון הנהדר

ובמכונות. בודדים עוד שמרו לה חסד ימים עברו ואחד מהם הוא יואב גורל, שהתמיד לעבוד בפרדס עד עצם היום הזה. עליו היו מספרים שנהג לעבוד עם שתי טוריות וכשאחת היתה מתעייפת, היה עובר לעבוד בשניה.

טיולי בארי בארץ - מדי שנתיים-שלוש, היו מתארגנים טיולים של כלל הקיבוץ ל-2 עד 3 ימים. מטרותיהם המוצהרות היו - הכרת הארץ וגיבוש חברתי. במאי 1947 נערך הטיול הראשון מנווה אילן, דרך עין פאורה, ואדי קלט, לבית הערבה. הטיול הופסק בגלל יריות שנורו מן המארב ע"י 2 ערבים, מהן נפצע אברהם הברון, שהיה מורה הדרך. במאי 1951 נערך טיול מראש

ט"ו בשבט בבארי - בחג הנטיעות הראשון, בתחילת שנות ה-50, נטעו את חורשת החרובים שמצפון לאזור המלאכה. מאז חזרו ונטעו מדי שנה וברבות השנים רבו החורשות מסביב למשק, בחלקן מסומנת שנת הנטיעה. מאז 1970, נוהגים מדי שנה לטעת עצים ע"ש הילדים שנולדו באותה שנה, בטקס מלווה בקטעי שירה מפרי עטו של אנדר אלדן. הנטיעות ועריכת הטקס - בחסותו של ענף הנוי (ע"ע).

טוריה - מעדר רחב וכבד שהיה משמש לעידוד או לחפירת "צלחות" להשקיה בפרדסים. ככל שהעבודה בענפי החקלאות נעשתה יותר ממוכנת, פחת השימוש בטוריה, עד שנעלמה (כמעט) כליל.

ט"ו בשבט: כך הולכים השותלים לשטח הנטיעות, אוכלים פירות יבשים ושואלים למי יש מעדר?

זוהר למצדה ולסדום. הטיול לווה בשרב כבד, אך בסופו של דבר, נגמר בשלום. בפברואר 1954 נערך טיול למכתש רמון והר הנגב. ביוני 1956 - טיול לאילת (3 ימים) ובאותה שנה - טיול בן יום אחד לצפון סיני. ביוני 1958 - טיול לירושלים (3 ימים). בספטמבר 1960 נערך טיול לגליל ועמק החולה. באוקטובר 1963 - לערד, מצדה ועין-גדי. באוקטובר 1964 - טיול ראשון באוטובוסים לגליל העליון ולאורך המוביל הארצי (ב-3 מחזורים). ביולי 1967 - התארגנות בזק לטיול בגדה המערבית וברמת הגולן (ב-3 מחזורים). בספטמבר 1972 - טיול לרמת הגולן ב-2 מחזורים (200 ח"ח). ב-1974 - טיול לירושלים וסביבותיה (43 ח"ח). בנובמבר

הטוריה של ויניה כהן - את בשורת העליה להתיישבות הביא ויניה כהן, בשם ועדת המשק של הקבה"מ. ואלה היו דבריו: "האדמה, אדמת לס פוריה וכשימצאו מים טובים, אפשר יהיה לגדל עליה את כל הגידולים שבעולם. יש לה רק חסרון אחד קטן - היא מלאה ערוצים. את הגדולים שבהם יהיה צורך לסתום בעזרת דחפורים ואת הקטנים - בעזרת טוריות..." התמונה שנתגלתה לאחר העליה להתיישבות, היתה חמורה בהרבה, אך דברי ויניה המשיכו לעורר את חברי בארי לאורך כל הדרך.

הטוריה של יואב - משקמו ענפי החקלאות והתרחבו, סר חינה של הטוריה ומרבית העבודות נעשו בטרקטורים

טיולי ותיקים - נערכו מ-1986 ע"י המ.א. "אשכול". החל מ-1989 אורגנו הטיולים ע"י תקציב ו. גיל הזהב (ע"ע). מדי שנה נערכו כ-5 טיולים בני יום אחד (עד סוף 1995 נערכו 6 טיולים לירושלים, 13 באזור הדרום והנגב, 8 במרכז הארץ ו-4 בצפונה). הטיולים, מרביתם ככולם, אורגנו ע"י זאב רפפורט, מרכז ועדת גיל הזהב (ע"ע).

טיולי חברים בחו"ל - הטיולים במימון הקיבוץ החלו ב-1971, לפי ותק ותור שנבקעו בתקנון נסיעות לחו"ל. עם קבלת תקנון בנים (ע"ע), הוצאו הבנים בוגרי צבא מהתור הרגיל ואפשרו להם לצאת לטיולים בחו"ל במסגרת חופשת צעירים (ע"ע). החל מ-1994 צורף תקציב הנסיעות לחו"ל לתקציב האישי (215 דולר לחבר לשנה).

טיולי כיתות י"ב - המחזורים שסיימו את לימודיהם בשנים 1963 - 1970 טיילו במסגרת חטיבת בני הקבה"מ לאילת וסביבותיה. מ-1968 החלו כיתות י"ב לטייל לסיני (כל טיול בן 8 ימים). בשנים 1982 - 1984 טיילו בוגרי ביה"ס בחו"ל. החל מ-1985 נערכו כל הטיולים לפולין, במסגרת "פרויקט פולין" (ע"ע).

טיולי משפחות - החל מראשית שנות ה-80 הונהגו טיולים קצרים למשפחות. טיולים בני יום (למערות בית-גוברין, לימת ברדוויל, להרי ירושלים, למדבר יהודה, לשומרון ולהרי הנגב). טיולים בני יומיים: לחרמון (1983, 1987) ולחוף צמח (מ-1988 עד 1995, מדי שנה בשנה).

טיולי סיני - ב-1966 נרכשה משאית "מרצדס" עם הנעה קדמית. באוגוסט 1967, מיד לאחר מלחמת ששת הימים, הושכרה ל"חברה להגנת הטבע" ויצאה לטיול הראשון בסיני. הותקנו בה ספסלים, נעשו

טיולי סיני: המרצדס שהוביל מאות מטיילים בין נואיבה (נביעות) לאבוזימה (זנימות)

1974 טיול לסיני (עד שארם א-שייח', ראס מוחמד, סנטה קטרינה, ונואיבה). הטיול נערך ב-2 מחזורים ועוד מחזור של צעירים (בס"ה - 91 ח"ח). באוקטובר 1977 - טיול ב-2 מחזורים לסיני (אל-עריש, תעלת סואץ, סארכיט אל חאדם, ואדי בעבע, ואדי פיראן, ג'בל מוסה ודרך נביעות בחזרה). בנובמבר 1981 - טיול ב-3 מחזורים למזרח סיני.

טיולי בארי בחו"ל - בשנים 1983/84 נערך טיול למצרים ב-5 מחזורים רצופים (כ-240 ח"ח). כל מחזור ארך 8 ימים. המסלול: יציאה מבארי באוטובוס דרך מעבר רפיח לאורך צפון סיני עד קהיר. משם דרומה, לאורך הנילוס, עד אסוואן ואבו-סימבל. משם בטיסה לקהיר וחזרה לבארי. ב-1984 נערך גם טיול ליוון ב-2 מחזורים (כ-80 ח"ח). כל מחזור ארך 7 ימים. המסלול כלל טיסה מנתב"ג לאתונה ומשם באוטובוס מערבה, לקורינתוס דרך נפפליו לפטרה. משם צפונה ליואנינה, לקלמבקה, מטיאורה ודרומה לאתונה דרך דלפי. לאחר שהייה של יומיים באתונה - טיסה בחזרה לארץ.

טיולי סיני: בהרבה מקרים היו הנוסעים מסייעים את המרצדס, ולפעמים - להיפך

טיולי בארי לחו"ל: במסגרת זו הגיעו חברים רבים למצרים, ירדן, יוון, תורכיה וארצות רבות אחרות באגן הים התיכון

ט י ו ל י ם

לאחר טיול הקיבוץ
כטוב לב החברים, לאחר הטיול המוצלח בעקבות המכבים ולאחר
המפקד במודיעין - התחילו לרקום תוכניות לרוב, להמשך נמרץ של
טיולים בעקבות ההסטוריה היהודית:
בפורים - נסייד בפרס ונבקר בשושן הבירה. בשבועות - נצא לסיני כולנו
למתן תורה. בפסח נערוך טיול למצרים ונעלה זכר יציאת מצרים. האם
יימצא התקציב הדרוש? - כלל לא בטוח. דבר אחד נעלה מכל ספק -
"כוח אדם" יימצא גם יימצא למטרה זו.
(יומן בארי 5355 / 25.11.75)

טלויזיות: שותלים דשא, משקים את המדרכות, מחכים שלושה חודשים ואז חופרים תעלות תקשורת, מכסים אותן ואז שותלים דשא ומשקים...

בה סידורים מיוחדים להסעת נוסעים והוצמד לה עוקב נגרר לדלק ומטען. הנהגים הקבועים היו - אפי צורף ועזרא מזרחי. עד סוף 1967 ביצעה המשאית 14 טיולים לסיני עם "החברה להגנת הטבע" ועד 1973 המשיכו להסיע קבוצות מטיילים לסיני, בארגון ישיר של קיבוץ בארי. הטיולים הופסקו במרץ 1979, לאחר 13 שנות שירות ולאחר עשרות טיולים. השתתפו בתורנות להסעת הטיולים עוד כ-10 נהגים מחליפים.

טינופת - פרד עיקש שחי בבארי בשנות ה-50. עמד לרשותו של החצרן לצורך הובלות בחצר המשק. מידי פעם נהג לברוח אל מחוץ למחנה. לתפוש אותו היתה משימה קשה ומתישה. באפריל 1961 הוא נשא את רגליו ונעלם ומאז לא ראו אותו עוד.

טלויזיה בבארי - המכשיר הראשון נרכש ע"י ביה"ס בספטמבר 1968. רק באפריל 1973 אושרה ההצעה לחלק מכשירי טלויזיה לחברים (מגיל 30). ב-1983 החלו לספק טלויזיות צבעוניות, לאחר שהקימו אנטנה מרכזית ומספר צלחות לקליטה מלווינים, מעל הגג של חדר-האכילה החדש והניחו כבלים לכל הבתים במשק. חברי בארי, משתתפים חלקית ברכישת מכשירי הטלויזיה, מתקציבם האישי.

טלפונים בבארי - קו הטלפון הראשון לבארי החל לפעול מהמזכירות באפריל 1954. מספרו היה - "מגדל 101". ב-1959 שונה מספרו ל-"סעד 12" ולאחר מכן ל-"סעד 248". (מרכזית סעד היתה קשורה לאשקלון דרך מרכזית שדרות). בשנות ה-60, קו הטלפון מבארי שינה כיוון, למרכזית אופקים ומשם לאזור חיוג ב"ש (057). ב-1966 הותקן ליד בנין מזכירות בארי, תא טלפון ציבורי, עם חיוג ישיר לאזור אשקלון. תקלות רבות היו בו, בעיקר

בגלל ה"טיפולים" שקיבל מקהל המטלפנים.

באוגוסט 1968 הותקן טלפון ציבורי נוסף, באזור המגורים. לצלצוליו, לא תמיד נמצא המתנדב שירים את השפופרת וכשקראו למישהו, בקולי קולות, לקבל שיחת טלפון, כל דיירי השכונה היו שותפים ל"ארוע". רק ב-1985 נחנכה מרכזית הטלפון המקומית (במרתף של חדר-האכילה) ועימה - כל קווי הטלפון לדירות החברים. בסוף 1995 נספרו בבארי 415 שלוחות לדירות המגורים ו-135 שלוחות למוסדות ולענפים, באזור חיוג דרום (07).

טנים - במאי 1976 נחנך בבארי מגרש הטנים הכפול וביולי 1976 נערך משחק אליפות המשק לכבוד כלולותיהם של עדה וארנון שזר. באותה שנה נפתחו חוגים ללימוד יסודות המשחק, לילדים, נוער ומבוגרים. ב-1979 נכנסה קבוצת שחקנים

פרד ושמו טינופת: למרות שמו עבד קשה במשך שנים ארוכות, עד שנעלם ב-1961

טלפונים: דוד אפרת מקבל את הטלפון 2229

ט ל ו י ז י ה

מפה ומשם

- בשבוע שעבר התקינו את האנטנה לטלויזיה שקנו עבור בית-הספר. היום הגיע המכשיר ויועמד במעבדה של בית-הספר. אחרי הנסיון בהפעלת המכשיר, יש לשער שנוזמן לחזות בו ורק אז תתחלנה הבעיות, מי יפעיל אותו? מתי יופעל? ומי יוכל לחזות בו... הפתרונים להנהלת בית-הספר.
(יוזמן בארי 3164 / 29.9.68)

טנק המים: בנחאביר היו מביאים מים בחביות, מעלים אותם למגדל בדליים, ושותים בכוסות פח

טניס: מחבט מס' 3 של בארי שדורג במקום השלישי באליפות ההתיישבות העובדת ב'1982

מעץ. בתחילה היו מביאים את המים מבארות יצחק בחביות, על גבי עגלה ומעלים אותם בדליים אל הטנק. לאחר מכן היו מביאים את המים מהבאר של שייח' עלי (ע"ע) ואף נקנתה משאבה שהופעלה ביד. בחלוף מספר חודשים, החלו להוביל מים מיד-מרדכי, על גבי משאית צבאית ישנה. השימוש בטנק המים נפסק לאחר שנחנך מגדל המים (ע"ע) וחובר אליו קו המים מניר-עם (ע"ע).

טפטפות - 1 מתקן לחימום מים במקלחת. היה עשוי מפחית קטנה עם ברז שמלאו אותה בנפט או בסולר. הדלק היה מטפטף לתוך משפך המוביל למבער ואם היו מדליקים ומחכים מספיק זמן, המים היו מתחממים.

2 צינורות פלסטיק להשקייה, שהרכיבו בהם פיונים במרחקים מתאימים. המים מטפטפים ישירות אל שורשי הצמחים וכך נחסכות כמויות גדולות של מים. שיטת הטפטפות הוכנסה בכל ענפי החקלאות הצורכים מים להשקיה, החל מתחילת שנות ה-80.

לליגה ב' שהשתתפו במשחקי אליפות הארץ (6 בנים ו-2 בנות) והגיעו להשגים נאים. בפברואר 1982, במסגרת תחרויות בליגה א' (מבוגרים) הגיעו למקום ה-5 (מתוך 8 קבוצות). בראשית שנות ה-80 נכנס ענף הטניס למסגרת חוגי ההעשרה בביה"ס, והשתתפו בו כ-70 ילדים.

במשחקי אליפות ההתיישבות העובדת ב-1982, זכו - עמיחי אלון במקום ראשון (נוער), דוד קרול - מקום שני (בוגרים) ובוריס קפיטנוב - מקום שלישי (בוגרים). במשחקי גמר גביע המדינה בטניס (1993), ניצחה הקבוצה של בארי 3 קבוצות והפסידה ל"הפועל" אילת. ב-1995 פחתה פעילותם של הבוגרים, אך עדיין משתתפים במשחקי ליגה ב' 4 שחקנים. עם המעבר לביה"ס מעלה-הבשור (ע"ע), עברה פעילותם של הילדים לשם, במסגרת חוגי ההעשרה.

טניס שולחן - הפעילות החלה ב-1957 ונמשכה לסירוגין עד 1971.

טנק המים בנחאביר - הוצב ביום העליה על הקרקע על גבי מגדל עשוי

טקס הכלולות: בנוכחות מזכיר העדה התחיבו החתן והכלה להקים קן חם ונדבר נוסף...

טרקטורי שרשראות בבארי: גוררים וגוררים

פרמל סי: הגיבור האדום משנות החמישים הפך לגיבור מקומי ירוק במגרש הגרוטאות של גן כלנית

ג'ון דיר: סוסי העבודה של היום ממשיכים לסחוב מחרשות בשדות, למרות מצוקת החקלאים

טרקטור שרשראות בנחאביר: חרש, חפר, גרר וגויס

משמשים את ענפי העזר והשרותים (בנין, שרברבות, חצר, ומשק הילדים) ואת הענפים החקלאיים (רפת, פרדס, ובעיקר - גר"ש).

טרקטורים TD6 ו-TD14 - טרקטורים ראשונים על שרשראות שנקנו ב-1947. ה-TD6 ביצע עבודות חקלאיות בחלקות הקטנות של "הצופים ב'בארות" (ע"ע) ובשדות האיכרים בגדרה. ה-TD14 הובא ישירות לנחאביר (ע"ע) והוא ביצע שם עבודות חריש בשדות נחאביר ותקופה קצרה הועסק בעבודות שונות בנוזירט (ע"ע). עבד עליו דרך קבע - יאיר חצרוני. בתקופת מלחמת העצמאות, הורכב עליו דחפור ובעזרתו נחפרו כל המקלטים בנחאביר ונבנו סוללות עפר מסביב לצריפים ולמגדל המים, לשם מיגון. במהלך המלחמה גויס הטרקטור ומפעילו לחטיבת הנגב לחפירת עמדות וגרירת כלי רכב. הוא ליווה אותם לאורך חזית הדרום עד אבו-עגילה.

סקס כלולות - טקס שהתגבש במשך השנים, מנוהל ע"י מזכיר הקיבוץ והוא כולל: חתימה של בני הזוג בספר הכלולות של בארי, קבלת תעודה בחתימת ו. חברה והמזכיר, וגביע מכסף, עליו חרוט תאריך הנישואין. הטקס מלווה בברכות, ריקודים והרמת כוסית יין.

טקס קציר העומר - בוצע לראשונה בנחאביר, בערב פסח, תש"ח (1948). הטקס חודש בבארי בשנת תש"י (1950) וקויים מדי שנה, ביום שלפני ליל הסדר, עד אמצע שנות ה-60. מאז חלו הפסקות בקיום הטקס. בשנים 1974 עד 1977 בוצע טקס העומר ע"י בני ה"חטיבה". ב-1986 חודש טקס העומר ע"י ניר אילן ומאז מתבצע ברציפות עד היום. בטקס - מסכת קריאה מפרי עטו של אנדר אלדן, מלווה בשירה ובהופעות מחול. הטקס נערך על במה בפאת שדה תבואה ובסיומו, נקצר העומר בחרמשים, נאלם לאלומות בידי המאלמות ומובל בסך לחדר-האכילה, לטקס הבאת העומר, הפותח את ליל הסדר של פסח (ע"ע).

טרקטורים בבארי - ב-1947 נרכש הטרקטור הראשון על גלגלים - ה"אוליבר" (ע"ע). מיד אחריו - שני טרקטורים על שרשראות TD6 ו-TD14 (ע"ע). מאז, נקנו טרקטורים רבים וישנים הוחלפו בחדשים. כיום יש בבארי 19 טרקטורים בינוניים וקטנים, 5 טרקטורים גדולים ו-3 טרקטורונים (כולם על גלגלים). הם

טקס העומר - כרוז: בא השמש? קהל: בא בא! האקצור? קהל: קצור, קצור, כי צריך עוד ללכת להחליף בגדים ולהתכונן לסדר

1949 י' אלול

מפה מאויירת של בארי לאחד
שביתת הנשק 1949. מתוך
תערוכה בועידת הקיבוץ המאוחד
הט"ז בגבעתי ברנו, אקטובר 1949

יד אנו"ק: הקשר בין נחאביר לאוסטרליה

במפתיע על "יום החברה". התכנית כללה הופעת רקדניות בטן מעזה, ארוחת בוקר חגיגית עם "מלצרים" מקומיים. לאחר מכן הוסעו כל החברות באוטובוסים לטיול ובילוי בעיר הגדולה. החברים החליפו את החברות בעבודות המטבח ובבתי הילדים.

יום הילד - החל מחג ה-20 (ע"ע), חגגו את יום הילד מדי כמה שנים. באותה שנה נבנו מתקנים ומשחקים (רכבת לפעוטות, קרוסלות, רכבל ועוד), שהיוו בסיס ליריד שעשועים בשנים הבאות. כמו כן נבנו ביתנים למשחקים וכיבוד. ב-1968 ובחג ה-25 (ע"ע), נערך ביום הילד מפגן צניחה של חברי בארי (רוני לוי, אמיר א., צ'יקו, משה שגב, גיורא עוז, יהודה ערוסי, יובל גדיש, אודי ברמק ויגאל ארמתי). יום הילד מוצמד לרוב לחג העליה על הקרקע (ע"ע), או לאחד מימי חוה"מ סוכות.

יום העצמאות בבארי - מתחילת שנות ה-50 חגגו את יום העצמאות בבארי סביב

יד אנו"ק - אנדרטה לזכר החיילים האוסטרלים והניו-זילנדים, שנפלו בקרבות על כיבוש עזה במלחמת העולם הראשונה. הוקמה באפריל 1968, ביער בארי (ע"ע), על גבול רצועת עזה. היא מהווה אתר תיירות ונקודת תצפית על האזור. באפריל 1968 נערך טקס לגילוי המצבה שליד האנדרטה.

יובל - בוגרי אולפנים מקיבוצים שונים התחילו להתקבץ בבארי במאי 1971. מטרתם היתה להקים קיבוץ חדש, יחד עם גרעין ישראלי. באוקטובר 1971 מנה הגרעין 27 ח"ח. במאי 1972 סיים הגרעין את תקופת שהותו בבארי וחברי הגרעין התפזרו (חלקם חזרו לחו"ל). המדריכה שלהם היתה רותי פרומקין.

יובלים - בית מגורים לחברים שנבנה בשנות ה-50. ב-1970 הבית שופץ והוסב לבית פעוטים. ב-1992 הוסב פעם שניה, למועדון לקשישים (ע"ע).

יום החברה: החברות נוסעות ליום כיף, החברים מאושרים

יום החבר: החברים נוסעים ליום כיף, החברות מאושרות

יום הילד: ביתנים, צמר גפן מתוק, קרטינג, קרטיב ורכבת פרברים עם קטרזיס

מדורות, עם העלאת זכרונות ממלחמת העצמאות. יחד עם כל בית ישראל עולים לבית העלמין, ביום שלפני החג, להתייחד עם זכרם של חללי מלחמת ישראל. מדי פעם היו נוסעים ביום העצמאות לחזות במצעדי צה"ל, החל מהמצעד הראשון בת"א ("המצעד שלא צעד") דרך המצעד שנערך לראשונה בב"ש ב-1964 ועד המצעד שלאחר מלחמת ששת הימים בירושלים. ב-1956 הוקדש יום העצמאות לעבודה בביצורים. מראשית שנות ה-60 חוגגים את יום העצמאות בבארי

יום הגבר - יום של הפתעות לכל הגברים בבארי, אורגן ע"י חברות הקיבוץ ב-13 בספטמבר 1981. באותו יום נערך טיול לירושלים ובילוי בבית מלון שכלל ארוחת צהריים, סאונה ומכון עיסוי. עם ערב ערכו הנשים בבית קבלת פנים חמה ומסיבה, לכל הגברים.

יום החברה - ב-10 באוקטובר 1978, תחת מסווה של תרגיל התגוננות נגד מתקפת אב"כ, התכנס כל הציבור בבית העם. לאחר סקירה בטחונית קצרה, הוכרז

רונדו ביום העצמאות: כל הציבור רקד על הדשא הגדול לפי הוראת מפורטות של יענקל'ה חרובי

פיקניק יום העצמאות: כל משפחה מקבלת לפי צרכיה, אין צורך להידחק, יש מספיק לכולם...

יום יום: בגדים יפים מבארי נחטפים מהמדפים בקניון עוד לפני השלמת המנדטים

בחדר האכילה עם מסכת חג, הופעות מחול, שירה וארוחה חגיגית. בסיום - זיקוקין דינור ורונדו של כל הציבור. ב-1967 השתתפה מקהלת בארי בהדלקת המשואות בירושלים ונציג בארי השתתף בהדלקת המשואות לכבוד 11 הנקודות. היו שנים שיום העצמאות הוקדש לתחרויות קליעה ותחרויות ספורט שונות, או לטיולים ופיקניקים בחיק הטבע.

יום יום - שם המותג של בגדי ילדים ובגדי מבוגרים הנתפרים יום יום במתפרת בארי (ע"ע). ה"מפעל" הוקם ב-1986 ע"י תמי סוכמן ועובדות המתפרה. תוצרתו נמכרת בקניון (ע"ע) המקומי בלבד.

יום הכיפורים בבארי - עד סוף שנות ה-50 נחשב ליום עבודה רגיל (פרט לאלה שצמנו באותו יום). בתשכ"ג (1962), נקבע ערב יום הכיפורים כערב התייחדות עם זכרם של הנפטרים ומאז מקיימים את הנוהג הזה מדי שנה. יום הכיפורים עצמו מוקדש לשיחת חברים, הדנה בנושאים שונים - נושאי חברה ובעיות אידיאולוגיות קיבוציות, בעיות פוליטיות כלליות ובעיות אקטואליות. בתשנ"ד (1994), הוקדש הדיון ביום הכיפורים לנושא "השלום". היו שנים שבמוצאי יום הכיפורים שיחזרו את העליה להתיישבות מבארות-יצחק לנחאביר.

יום השואה והגבורה בבארי - ערב זכרון מתקיים מדי שנה, יחד עם כל בית ישראל. לאחר הטקס - התכנסות לשיחה או שמיעת הרצאה בנושא השואה או האזנה לסיפורים אישיים של ניצולי שואה.

יומן בארי - דף אינפורמציה המודפס מדי יום, החל מ-3 באוקטובר 1955. לעיתים מצורף אליו מוסף המכיל מאמרים או רשימות של חברים. מייסדו - שלמה גביש ז"ל, שהיה מוזכר הקיבוץ באותה שנה. היומן מחולק בכל ערב על השולחנות בחדר האכילה ונשלח גם לחברים הנמצאים בחוץ. במשך 40 שנות קיומו יצאו לאור יותר מ-11,000 יומנים. ברבות השנים הפך היומן לכלי ביטוי של חברי בארי, לביקורת, להשתתפות בדיונים ולהזדהות עם הקיבוץ. עם זאת הוא משמש להידוק הקשר עם חברים ובנים הנמצאים בחוץ ומהווה אמצעי לרישום ההיסטוריה של קיבוץ בארי. ישנם חברים שאינם מסוגלים לאכול את ארוחת הערב שלהם לפני שקראו את היומן ואלה שמחזיקים לבית - מצפים לו בקוצר רוח.

יומן בארי - בטאון שראשיתו באוקטובר 1945, תחת השם - יומן "הצופים ב"בארות". עד אוגוסט 1949 יצאו לאור 65 יומנים ומאז, שונה שמו ל"יומן בארי". יצא לאור מדי שבועיים עד 3 שבועות

זיקוקין ביום העצמאות - הילדים: "איזה יופי, זה האחרון?" והגדולים: "איזה יופי, כמה זה עלה?"

יומון בארי: המקומון של שנות החמישים בשכפול סטנסיל

יומון בארי: החלטות המזכירות, מפה ומשם, קנסות תנועה, הבריכה פתוחה, הכלבו סגור, נסיעה לים... נסיעה לים... נסיעה לים וכו'... וכו'...

יומון בארי

יומון בארי: לוגו חדש של שנות ה־90. והנושאים נשארו: החלטות, קנסות, ים... ים... ים...

יענים: עוף גדול ומזרז שסומן את ראשו בחול של בתרונות בארי, ועתידו אינו ברור עדיין

ואומנו בקיבוץ רביבים. בתכנית להגדיל את השטח המגודר ב־600 ד' נוספים ולהוסיף עוד כ־450 אפרוחים, במטרה להגיע ללהקה של כ־600 יענים. עתיד הענף מעורפל עדיין, אך הוא מיועד לשיווק ביצי רביה ושיווק יענים, רובם ככולם לייצוא.

יער בארי - נטיעת היער בוצעה ע"י הקק"ל ושטחו כיום כ־9000 ד'. הוא מבותר ע"י ערוצים וואדיות ובמרכזו עובר ואדי נחאביר (ע"ע). היער משתרע ממערב לבארי ועד לגדר המערכת (ע"ע). ניטעו בו בעיקר עצי אקליפטוס וכן עצי ברוש, שיקמה, אורן, חרוב, שיוף ועוד.

יערה - כיתה מוצמדת (ע"ע), בת 21 חניכים וחניכות. בתשנ"ה (1994/95) עברו ללמוד ב"מעלה הבשור" (ע"ע), לאחר שהתאחדו עם הכיתה המקבילה - "סביון" (ע"ע). סיימו את לימודיהם בביה"ס ביולי 1995.

ירח עיון - בשנות ה־50, היה מקובל לקיים מדי כמה שנים, ירח עיון, לכלל החברים. הוא הוקדש בעיקרו לשמיעת הרצאות בנושאים שונים - קיבוץ, יהדות, נושאים כלליים ואקטואליים. ברבות השנים, צומצם ירח העיון לשבועיים בלבד. ב־1984 התקיים ירח העיון האחרון ומאז עברו לשיטה של קיבוץ לומד (ע"ע).

ירעם - גרעין במסגרת הנח"ל. הגיע בנובמבר 1967 ושהה בבארי חצי שנה. היה מיועד לקיבוץ גבר־עם.

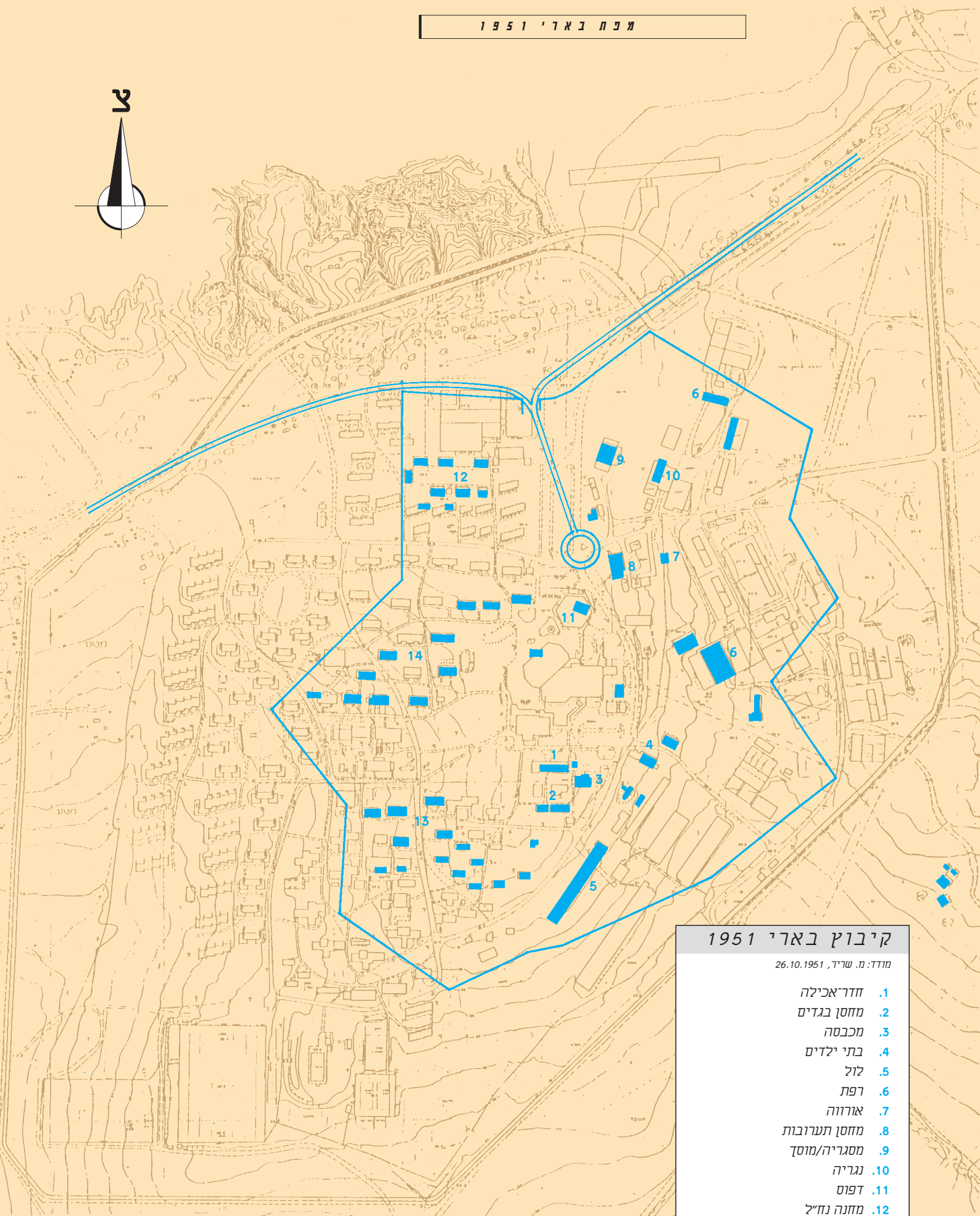
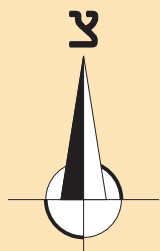
ובס"ה יצאו לאור 200 יומנים. היומן האחרון הודפס בספטמבר 1957.

יח"ם (ישובי חבל מעוז) - שותפות של 13 קיבוצים באזור, למטרת עיבוד ראשוני של תוצרת חקלאית - מיון, אריזה, איחסון בקרור ושיווק. הגידולים העיקריים שבטיפול של יח"ם הם תפוז, גזר ובוטנים.

ילדי חוץ - ילדים המתחנכים בבארי ואינם בנים לחברי הקיבוץ. הגיעו לבארי ישירות, או דרך עליית הנוער (ע"ע). בד"כ אומצו ע"י משפחות מאמצות. כיום, 44 ח"ח מהם הינם חברי בארי.

יעור - בשנה הראשונה לעליה על הקרקע, החלה נטיעת עצי יער בואדיות שמצפון וממזרח לנחאביר (ע"ע). העבודה בוצעה ע"י חברי בארי. הספקת השתילים, ההדרכה והפיקוח - ע"י הקק"ל. שיטת העיבוד הייתה - בניית דרוגים (ע"ע) וסחרונים למניעת סחף, עידור והשקייה אחת לשבועיים (את המים הובילו במיכל על גבי משאית). בשנת 1948 נשתלו כ־20,000 עצי אקליפטוס, אשל ואורן, על שטח של 250 ד'. עם המעבר לבארי החדשה, התרחבו הנטיעות ע"י הקק"ל וכך נוצר יער בארי (ע"ע).

יענים - ענף חדש שהוקם בבארי ביולי 1995. משתרע על שטח מגודר ומוגן של כ־45 ד', מצפון לגבעת שולה (ע"ע), במקום הקוראל (ע"ע) לשעבר. ראשיתו ב־500 אפרוחי יענים, שהודגרו ב"התארגנות צמח" (משקי עמק הירדן)

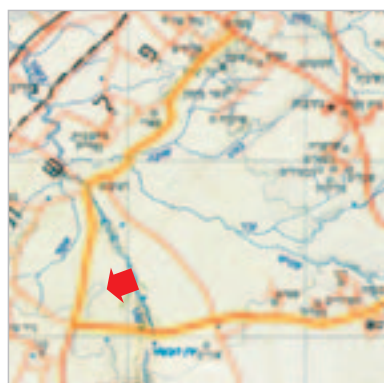
קיבוץ בארי' 1951

מודד: מ. שריר, 26.10.1951

1. חדראכילה
2. מחסן בגדים
3. מכבסה
4. בתי ילדים
5. לול
6. רפת
7. אורווה
8. מחסן תערובות
9. מסגריה/מוסך
10. נגריה
11. דפוס
12. מחנה נח"ל
13. צריפים שוודיים
14. בניינים ראשונים

"כפאן": 67 גליונות של מקומון לאנשים חושבים, שיצא לאור בשנות ה־80

כביש הפרסה: כביש מרכזי בנגב המערבי, שנקרא כך בשל צורתו המזכירה פרסה (בערך...)

כביש פנימי: כבישים מהירים נסללו ברחבי המחנה, ועליהם הורכבו מיד פסי האטה ומחסומים אלקטרוניים

כאן - שבועון שיצא לאור מספטמבר 1984 עד אוקטובר 1986. בס"ה התפרסמו 67 גליונות (שמורים בארכיון). העורכים: הראל יצחקי ויגאל זורע.

כביש הבטון - נסלל בימי המנדט הבריטי, משדה התעופה בעזה ל"ביצורים" (ע"ע) דרך מכרות הגפרית (ע"ע). עד מלחמת העצמאות הכביש שימש כעורק תחבורה עיקרי מנחאביר צפונה. עם פרוץ מלחמת העצמאות ולאחריה, חדלו מלהשתמש בו והיו נוסעים בדרך עפר שעברה ממזרח לבארות-יצחק (ע"ע), עד

כביש סעד - עם הנחת קו המים "מניר-עם לסעד, בארי ונירים, הוכשרה דרך עפר, שחיברה את כביש ניר-עם - עזה לכביש עזה - באר-שבע. בדרך זו נסעו המשאיות שהובילו את הצינורות. במלחמת העצמאות קישרה הדרך בין ניר-עם (שבה היתה מפקדת הנגב) ובין הישובים בנגב המערבי ובאותה דרך ירדה חטיבת "יפתח" לנגב. חורף 1948 היה גשום מאוד והדרך בוצית, רק מכוניות עם הנעה קידמית, או טרקטורים, יכלו לעבור בה. כשחטיבת "הראל" ירדה לנגב, בנו מספר גשרונים לאורך הדרך, וקבוצת

כביש הבטון: האנגלים סללו כביש מבטון לפני שברנדי המציא את מדרכות הבטון של בארי

לכביש סעד (ע"ע). לימים נסלל באותו תוואי, כביש הנגב המערבי (ע"ע).

כביש הנגב המערבי - כביש המוליך מסעד עד נירים ודרומה לניר-יצחק, כרם-שלום ופיתחת רפיח. נסלל לראשונה ב־1951 ולאחר שנים מספר חובר בצומת מגן ל"כביש הרעב" ויצר את "כביש הפרסה" (ע"ע).

כביש הפרסה - הכביש המרכזי בנגב המערבי. מוליך מסעד לצומת מגן ומשם לאופקים ולצומת גילת, אל כביש עזה - באר-שבע. שמו בא לו בגלל צורת הפרסה שהוא יוצר בשטח.

כבישים פנימיים - עד 1996 נסללו בבארי כבישים פנימיים באורך כולל של כ־4000 מ'. לאחרונה הוסיפו פסי האטה כדי למנוע נסיעה מהירה של כלי רכב ממונעים. כמו כן הוצבו מחסומים אלקטרוניים (ע"ע) למניעת כניסתן של מכוניות לאזור השיכון.

כדורגל - היה המשחק הפופולרי בקיבוץ בארי משנותיו הראשונות. בתחילה שיחקו נגד קבוצות מקיבוצים ומושבים שכנים,

כ ב י ש י ם

מפה ומשם
- לאורך התעלה שנחפרה עבור הכבישים העתידיים, נצבע קו לבן, הוא קו בר־לב. הקו נועד למנוע נפילות לאזור התעלה. ליוזמים ולמבצעים - תודה.
(יומון בארי 4722 / 19.10.73)

במגרש שהיה אז מחוץ לגדר, ממערב למשק. ב-1959 נרשמה קבוצת "הפועל בארי" בהתאחדות לכדורגל והחלה לשחק בליגה ג' דרום ובמשחקי גביע המדינה. במסגרת הליגה שיחקו נגד קבוצות מקיבוצים, מושבים ועיירות בנגב והגיעו עד ירוחם, מצפה רמון, דימונה ואילת. בסביבה הקרובה יותר שיחקו נגד קבוצות מאופקים, נתיבות ושדרות ונגד הבדואים מרהט ולגיה. מאותן שנים יש לזכור רבים

בשחקנים מקיבוצי הסביבה, מכפר-עזה, עין-השלושה ורעים. ארקה פרומקין החל בניהול הקבוצה והמשיך בפעילותו זו עד 1993. ב-1978 יצאה הקבוצה לסיור בגרמניה, בחסות המועצה האזורית, תחת השם - "הפועל בארי-אשכול". היא שיחקה עם קבוצות גרמניות בהידלברג וסביבתה וחזרה על מבצע דומה ב-1983. הקבוצה המשיכה לשחק במסגרת ליגה ג' עד סוף 1993. מבין שחקני בארי המשיך מני לשחק

כדורגל: במגרש הכדורגל הישן, ליד הקומתיים הגיעה הקבוצה המקומית עד תחתית ליגה ב'

הפועל בארי בליגה ב' 1964: במקום ה-12 המכובד לפני הפועל ירוחם ואחרי בית"ר קרית מלאכי

שיחקו במסירות והמשיכו כמעט עד לגיל 40 (בין המבוגרים שבהם - ברוך מאיר ויוסל'ה כפרי). את הקבוצה ניהלו באותן השנים חברים ותיקים - גדעון אלון ואחרי - שמואליק אבני.

ב-1960 ניצבה הקבוצה בראש הטבלה וב-1962 זכתה בגביע הנגב המערבי. בשנת 1964 עלתה הקבוצה לליגה ב', אך לאחר שנה, נשרה שוב לליגה ג' דרום. בראשית שנות ה-70 נחנך מגרש כדורגל חדש, ליד פינת החי של ביה"ס, נשתל דשא במגרש, במבצע גיוס של ילדי בארי, שחקני הקבוצה ואוהדיה. ב-1974 הבקיעה הקבוצה את מספר השערים הגדול ביותר בארץ (105) ומני גודארד הוכתר ל"מלך השערים" (52 שערים). באותה שנה תוגברה הקבוצה

כל אותן שנים, כאשר לצידו התחלפו דורות של שחקנים צעירים. החל מ-1993 הפסיקה הקבוצה את פעילותה במסגרת הליגה. בבארי ממשיכים עדיין לשחק, מדי יום שישי, שחקנים ותיקים וצעירים ומתקיימת "ליגה" של קיבוצי האזור. כמו כן יש פעילות ענפה של קבוצת ילדים המתאמנת ומנוהלת ע"י מני גודארד.

כדורי ממון - כדורים עשויים מקמח וביצים שהצטיינו בטעמם המיוחד. נכנסו לתפריט ארוחות הצהריים בבארי מאז הצטרפה ממון (מרים חוסרבי, אמן של דליה ברקאי ורותי לב) לצוות המטבח. משיצאה ממון לגימלאות, לא נמצא מי שימשיך לעשותם וטעמם כמעט ונישכח.

ממון: ממציאת כדורי-ממון, מאכל פרסי עממי שהפך להיט בארוחות הצהריים והערב

כדורגל

מפי הטף
לאחר נצחוננו המזהיר, (2:4) בשדה הכדורגל, שאל ערן: "אבא, את מי ניצחנו?" שמואליק: "את ניר-יצחק."
ערן: "עכשיו הם לא ניר-יצחק, הם ניר-בכה."
(יומון בארי 1949 / 17.3.63)

כדורסל: ב'1978 העפילה הקבוצה לליגה א', לאחר נצחון על הפועל אילת, שניצחה ב'1993 את הפועל ירושלים, שניצחה ב'1995 את מכבי תל-אביב...

קטסל: מיזעור של הכדורסל - הסלים יותר נמוכים, המשחק יותר קצר, הילדים יותר קטנים, ההישגים גדולים והכדור הוא עגול

כדורסל: הירבו לקלוע, לעודד ולצעוק על השופט - צחי גר, הדר גר, יניב גלברד ומושק'ה

קבוצת הבוגרים לליגה א', לאחר ניצחון על "הפועל אילת" (51:79). ב'1981 הצטרף מאמן-שחקן (מבחן), אלי כהן ובעזרתו הגיעו להישגים רבים. ב'1982, הפסד באשקלון על חודרה של נקודה, מנע את הקבוצה מלהעפיל לליגה הארצית. עד 1986 הצטרפו שחקנים מבני בארי ומהאזור, אך לאחר עזיבתו של אלי כהן, ירדה הקבוצה שוב לליגה ב'. מבין הצעירים הצטיינו והתמידו - ניצן רענן, מוטי ברק, והאחים צחי גר והדר גלברד (כשהשניים גם מאמנים לסירוגין). בפברואר 1987, במשחקי אליפות 11 הנקודות, לציון 40 שנה לעליה על הקרקע, זכתה בארי במקום הראשון (נגד משמר-הנגב, תקומה, גלאון וחצרים). מ'1991 המשיכו הבוגרים לשחק בליגה במסגרת קבוצה אזורית (האימונים בנירים). ב'1993 הצטרפו כוחות צעירים - איתי כהן ואריק קראוניק. ב'1994 עבר איתי לשחק במכבי ראשון-לציון בליגה הלאומית. עד סוף 1995 התחזקה הפעילות במשחקי הכדורסל בקרב הילדים (עד גיל 14) ונוער (עד גיל 18) במסגרות הליגה הארצית, המחוזית או בליגה הלאומית לנוער, תחת חסותה

כדורסל - הפעילות בענף ספורט זה החלה בתחילת 1954, כמשחק של חובבים. המשחק נגד גבים, שנערך במאי 1956, נגמר בתבוסה - 52:39, ("המשחק של הקבוצה שלנו היה טוב, אבל הם היטיבו לקלוע לסל"). קבוצת המייסדים כללה את ספי כהן ז"ל, גרעון שומרוני ז"ל, אבינעם סיון, יוסל'ה כפרי ומושק'ה גלברד. בראשית שנות ה-60 שופץ ורוצף מגרש כדורסל זמני וסודרה בו תאורה. ("אצטדיון" זה שוכן כיום בלב שכונת מגורים ומשמש למשחקי ילדים בעיקר). בנובמבר 1962 גברה קבוצה צעירה מקיבוץ קדמה על קבוצה מבארי (38:27), כאשר לסגל הצטרפו מבני המקום - עמירי לב, מרדכי נווה וגידי צרניק ז"ל. במרץ 1971 נחנך מגרש הכדורסל החדש, ליד בריכת השחיה. בטורניר בין ענפי, שנערך לרגל האירוע, גברה נבחרת הפלחה על הפרס, המטע, הדפוס והרפת. ב'1973 הוקמה קבוצת "הפועל בארי", שהעפילה בסוף העונה לליגה ב'. מאמן הקבוצה ומנהלה - אודי ברמק. במקביל, התארגנה קבוצת נערים מבארי למשחקים בליגה לנוער (עילית). ב'1978 העפילה

כדורסל

מפה ומשם

השובלדזור שהחל בהכנת השטח למגרש הכדורסל החדש, נאלץ להפסיק את העבודה בגלל... דבורים! היו בשטח מספר כוורות של החטיבה. את הכוורות אמנם העבירו, אלא שהדבורים מתעקשות לבקר במקום הישן, נו וזה הוציא את מפעיל השובלדזור מהכלים... (יומון בארי 3802 / 22.11.70)

קטיף כותנה: קוטפים בימים ארוכים, כדי להשיג את הגשמים שבאים תמיד מתי שלא צריכים אותם

איחוד ענף השלחין עם הפלחה (ע"ע) לענף גד"ש (ע"ע), נזרעו 320 ד' כותנה. הקטיף נעשה באמצעות קטפות אווריות. ב-1965 היה גודל שטח הכותנה 1000 ד' וב-1985 - 3150 ד'. לקראת סוף העשור הוקטן שטח הכותנה ל-1400 ד' וב-1994 הוגדל ל-2000 ד', לאחרונה נעשה ניסיון לגדל כותנה צבעונית. הקטיף מתבצע בסוף הקיץ, באמצעות שתי קטפות. המפעילים מגויסים מעובדי הגד"ש וענפים אחרים, לימי עבודה ארוכים, בכדי לסיים את קטיף הכותנה לפני בוא הגשמים.

כינוס קבוצה - בהיות קבוצת "הצופים ב"בארות" מפוצלת לשלושה מקומות (גדרה, סדום ונחאביר), נהגו לכנס מדי פעם את מרבית החברים בנחאביר או בגדרה, לדין והחלטות בסעיפים חשובים. הכינוס נקרא אחת לחודשיים, או בכל מקרה של צורך דחוף. כינוס הקבוצה הראשון התקיים בנובמבר 1945. לאחר מכן, עד נובמבר 1947, התקיימו עוד 10 כינוסים, בהם דנו בשאלות חברה, הדרכה, לקראת עליה להתיישבות ושליחות לגולה. במהלך מלחמת העצמאות לא נערכו כינוסי קבוצה, ובמרץ 1949 נערך כינוס גדול וחגיגי, תחת הכותרת: "ממשלט ליישוב".

כיתות מוצמדות - קבוצות נוער שהגיעו לבארי במסגרת עליית הנוער (ע"ע) ושוכצו בביה"ס ככיתות נפרדות (במקום שחסרו כיתות), או שצורפו לכיתות קיימות. הכיתות המוצמדות היו: "אורן", "ברוש", "אלון", "עומר", "עירית", "צלף", "יערה", "ליכנה". (לגבי כ"א מהכיתות - ע"ע).

של המ.א. "אשכול" (ע"ע). האימונים של הילדים והנוער נכללים בחוגי ההעשרה של ביה"ס "מעלה-הבשור" (ע"ע) וקבוצת הבוגרים ממשיכה לשחק במסגרת ליגה ב' דרום.

כדורעף - הפעילות בענף ספורט זה החלה בנחאביר ב-1947, ע"י קבוצת חברים חובבים. חודשה ב-1982 בבארי ונמשכה ברציפות עד 1971. בתחרות שנערכה בדצמבר 1969, נגד קבוצות מנירים, כיסופים ועין-השלושה, ניצחה קבוצת בארי. ב-1979 נכנסה קבוצת הכדורעף לליגה ב'. בראשית שנות ה-80 נפסקה הפעילות בענף הכדורעף.

כדי חלב - עוד לפני היות מכון החליבה (ע"ע) ולפני המצאת מכונת החליבה, היו חולבים את החלב ברפת לתוך דלי חליבה (ע"ע) מיוחד וממלאים כדים עשויים ברזל או אלומיניום. כל כד החיל 30 ל' ואת הכדים היו מרכזים במקרר מלא מים קרים, עד בוא המשאית לאסוף אותם ולהובילם ל"תנובה" (ע"ע). העמסת הכדים המלאים על המשאית נעשתה מדי בוקר ע"י שומרי הלילה.

כובע גרב - כיסוי ראש סרוג מצמר. היה מקובל על אנשי ההגנה והפלמ"ח במלחמת העצמאות. חברי בארי הירבו להשתמש בו גם לאחר מכן, בעיקר בלילות החורף הקרים.

כותנה בבארי - ב-1956, נעשה ניסיון ראשון לגדל כותנה בשלחין. במשך 3 שנים, גודל השטח לא עלה על 50 ד'. קטיף הכותנה נעשה בידיים. ב-1960, עם

קטיף כותנה בידיים: בשנות החמישים נהגו לקטוף את הכותנה בידיים חשופות, לתוך שקים גדולים. אחר כך שקלו את היבול של הקוטף וציינו אותו לשבח. בתמונה: עתליה אבנד ז"ל, "מלכת הכותנה".

כדי חלב: למעלה - כד חלב מקורי 30 ליטר; למטה - ילדי הקיבוץ הראשונים יושבים על כדי החלב הראשונים ברפת הראשונה

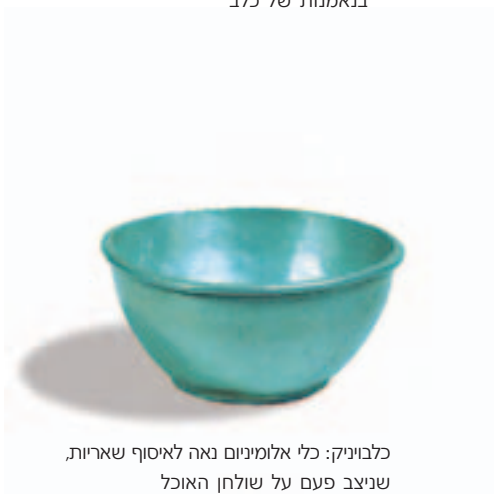
כלב גזעי: יצחק בן־יהודה ז"ל עם הכלב ליי, מחלוצי הכלבים בנגב

כלבה לא גזעית אבל נחמדה: עדה ברמק עם הכלבה דיאנה

כלב חשמלי ברפת: לא נובח, לא נושך, לא אוכל בונזו, אבל עושה את תפקידו בנאמנות של כלב

כלבוניק: כלי אלומיניום נאה לאיסוף שאריות, שניצב פעם על שולחן האוכל

נחאביר, רפאל צורני ומאז הקשרים שלו עם כלא עזה ועם ה"שבאב" של עזה - נותקו.

כלב חשמלי - מסגרת ברזל תלויה על גשר הנע על שתי מסילות. הוא מוצב בחצר ההמתנה של מכון החליבה (ע"ע) ומופעל מתוכו. תפקידו "לרמוז" לפרות שעליהן להכנס למכון לצורך חליבה. ה"רמוז" ניתן ע"י פולס חשמלי בן 1000 וולט בזרם נמוך וכל פרה משתדלת להתרחק ממנו. ה"כלב החשמלי" נבנה כולו במסגרת בארי (ע"ע).

כלבו - הוקם ב־1973 באגף הדרומי של המחסן הכללי. ב־1983 עבר הכלבו למרתף של חדר־האכילה החדש (ע"ע) ובמקומו הוקם הפאב (ע"ע), לאחר איחוד המחסן הכללי (ע"ע) עם מחסן אספקה קטנה (ע"ע) והמתקיה (ע"ע). הוכנסו בו מדפים ושתי קופות רושמות ורוכזו בו כל המצרכים והאספקה לחברים. בשנת 1994 הכלבו היה צר מהכיל את כל המצרכים (ו"הלקוחות") ומדובר כבר על הרחבתו.

כלבוניק - כלי עשוי אלומיניום או נירוסטה, שהיה מוצב בזמן הארוחות על השולחנות בחדר־האכילה, לתוכו היו

כלא עזה - שימש אכסניה לשניים מחברי בארי - אהרן יצחקי ואיזי רייך. יצחקי "בילה" בכלא עזה פעמיים. בפעם הראשונה, בדצמבר 1946, כשהיה בדרכו מנחאביר לדורות, כדי ללמוד את עבודת היעור. בדרך הוא נעצר ללא תעודת זהות, ע"י שוטר בריטי. היות ולא הצליח ליצור קשר עם הבית ואיש לא ידע לאן הוא נעלם, הוא נשאר בכלא במשך שלושה ימים רצופים. רק לאחר שהקים רעש וכמעט ותלש את שער הברזל של כלא עזה, שיחררו אותו מהכלא, עם מחשבות נוגות על מצבו הנפשי. בפעם השנייה נכלא יצחקי במרץ 1947, ביום הורדת המעפילים מהאניה "שבתאי לוו'נסקי" (ע"ע). הוא נשלח ע"י מפקד ההגנה המרחבית, מחופש לערבי, ליצור קשר עם מפקדי המבצע בניצנים, מאחר שקשר האלוט נותק. בדרכו בחזרה, נעצר יצחקי ע"י כפריים ערבים והובא לכלא עזה. מאחר והיה מוכר להם מהפעם הקודמת הם מיהרו לשלחו לחופשי. איזי, לעומת זאת, נסע באוטובוס מיפו לעזה, ערב מלחמת העצמאות, בדרכו חזרה מקורס אלחוטאים. ליד מיג'דל (היום - העיר אשקלון), הוא נעצר ע"י שוטר

כלבו: חנות ענק, שניתן להשיג בה כמעט הכל. ואם לא אז נוסעים לידמרדכי או אפילו לתל־אביב

בריטי, היות ולא היתה בידו תעודת זהות. הוא הובא לכלא עזה והוכנס לתא מעצר יחד עם כמה פושעים מה"שבאב" של עזה. אלה ניסו ליצור עם איזי קשרים שלא היו כל־כך לרוחו. למחרת הצליח איזי להשתחרר מהכלא, בעזרתו של מוכתר

כלבי חובבים - כ־75 מספרם. בחלקם כלבים גזעיים שהובאו מארצות הצפון.

משתתפים בתערוכות ובתחרויות כלבים ואף זכו בתחרויות במקומות מכובדים ובתעודות. ההכנסות ממכירת הגורים מצטברות בקופת הכלביה (ע"ע).

כלבי שמירה - נסיון ראשון להציב כלבי שמירה ליד הרפת, הדיר ופינת-החי, היה בסוף 1958. הדבר נעשה בצורה חובבנית ע"י צ'יקו וראובן נגלר ז"ל, עוד בהיותם תלמידים בביה"ס. מערכת כלבי השמירה התמסדה רק בתחילת שנות ה-80. ב-1995

את מרבית הוצאות אחזקתן.

כלביה - מבנה ששימש קודם לכן כ"אווזיה" (ע"ע). בכלביה הותקנו כ-20 תאים והיא משמשת כיום לגידול גורי כלבים ולהבראה לכלבים חולים. לכלביה יש קופה משותפת של חובבי הכלבים, המנהלת ע"י גזבר/ית נבחרת, לפי תקנון הכלבים (ע"ע). ההכנסות נובעות ממכירת גורים וכל ההוצאות (מזון, טיפול רפואי ובנייה) מכוסות ע"י הקופה. ב-1994 היו

כלבים ובעלי חיים אחרים: הנרי פ' וכלב גזעי (למעלה); כלב עם חבר מהאזור (למטה)

כלבי שמירה: הכלבים ליד הגדר חיים חיי כלב

כלבים ובעלי חיים: צ'יקו הוא ידידו הטוב ביותר של הכלב ולהפך

ההכנסות 52,900 ש"ח וההוצאות - 43,000 ש"ח. הכלביה משמשת גם כמקום שמירה לכלבות מיוחמות ומקום משמר על כלבים שבעליהם נעדרים בגלל נסיעה או שירות במילואים.

כלניות - מאז הוכרז עליהן כפרח מוגן, התפשטו הכלניות באזור בארי. הן מרוכזות בבתרונות בארי (ע"ע) וב"מרכז המלך" (ע"ע), בסביבות נחאביר. מדי שנה,

היו בבארי כ-16 כלבות, קשורות דרך קבע ברצועות לכבלי פלדה. הן פזורות לאורך גדר המשק ממזרח ומדרום (משער הפלחה ועד פינת-החי של ביה"ס). רובן כלבות זאב גזעיות, שתפקידן להתריע ולגרש מסתננים הבאים למטרות גניבה. הכלבות נמצאו יעילות בשמירה ומאז הצבתן, מספר הגניבות שואף לאפס. כל אחת מהן ממליטה גורים מדי שנה ומכירתם מכסה

כלבים

מפה ומשם
למי שזוכר את מסע ירח הדבש של 'זודקה' אפרת לגרמניה, ישמח לדעת
כי בנה ארצי זכה השבת בתערוכות כלבים, בתואר - "הגור היפה ביותר
ומנצח גורים".
(יומן בארי 6866 / 21.12.80)

כלניות בבארי: בחורף מתכסים הוואדיות ברבבות כלניות בצבעים מרהיבים (אדום) ומאות אנשים, בעשרות סבוראים, באים מכל חלקי הארץ לראות אותן

ועל קרקע הלאום. פירסם מאמרים בכתבי-עת שונים. מ-1912 חתר לאיחודם האירגוני, המקצועי והמדיני של פועלי א"י. בסוף 1920 היה בין מקימי ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בא"י וב-1930 הביא לאיחוד "אחדות-העבודה" עם "הפועל-הצעיר", למפלגה אחת (מפא"י). ב-1925 ייסד את העתון "דבר" והיה לעורכו הראשי. בשלב מאוחר יותר ייסד את הוצאת הספרים "עם עובד". היה ממקימי בנק-הפועלים, "המשביר", "ניר" וחתר ללא לאות לאיחוד התנועה הקיבוצית. היה פעיל בהסתדרות הציונית ובמוסדותיה. נאבק בכל כוחו נגד הגבלותיהם של שלטונות המנדט הבריטי. יצא בשליחויות שונות לגולה ופעל לעליית יהודים לארץ. עם פירסום "הספר הלבן" הבריטי (1939) תמך במאבק נגד ממשלת המנדט. לאחר פרוץ מלחמת העולם השנייה צידר בהתגייסות לצבא הבריטי, לשם הכשרת כוח יהודי עצמאי. מלבד היותו מנהיג, היה גם מורה ומחנך והירבה להיפגש עם חניכי תנועות הנוער בארץ ובגולה. בנוסף לפעילותו המדינית והחברתית, הטיף לשמירה על ערכי היהדות. לאחר מותו, יצאו לאור כתביו של ברל ב-12 כרכים ובהם מאמרים, מסות והרצאות משלו. על שמו נקרא קיבוץ בארי. (פרטים נוספים ר' האנציקלופדיה העברית כ', עמ' 1015).

בחודשים פברואר מרץ, הן פורחות בצבען האדום ומושכות אליהן תיירים (וחרקים), מכל קצות הארץ, מי ברגל ומי ברכב.

נכפפים - נעלי עץ עם רצועות בד ששימשו את המתרחצים במקלחת הציבורית (ע"ע). הם היו מתבלים מהר ולכן היה מחסור תמידי בכפכפים. כל מי שבא להתקלח, נאלץ לרוב להזמין את הכפכפים אצל מי שעמד לסיים את הרחצה ולחכות להם בסבלנות.

כפר סולד - קיבוץ בגליל העליון, אליו נשלחה קבוצת הנוה"ע ממעוז-חיים, שבחרה בשם - "הסוקלים" (ע"ע). עד 1943, לפני עלייתם לגליל, ישבו אנשי כפר סולד כפלוגה, במחנה הסוכנות בגדרה. לאחר כחצי שנה עברה קבוצת "הסוקלים" לאותו מחנה בגדרה וקראה לעצמה - "בארות" (ע"ע).

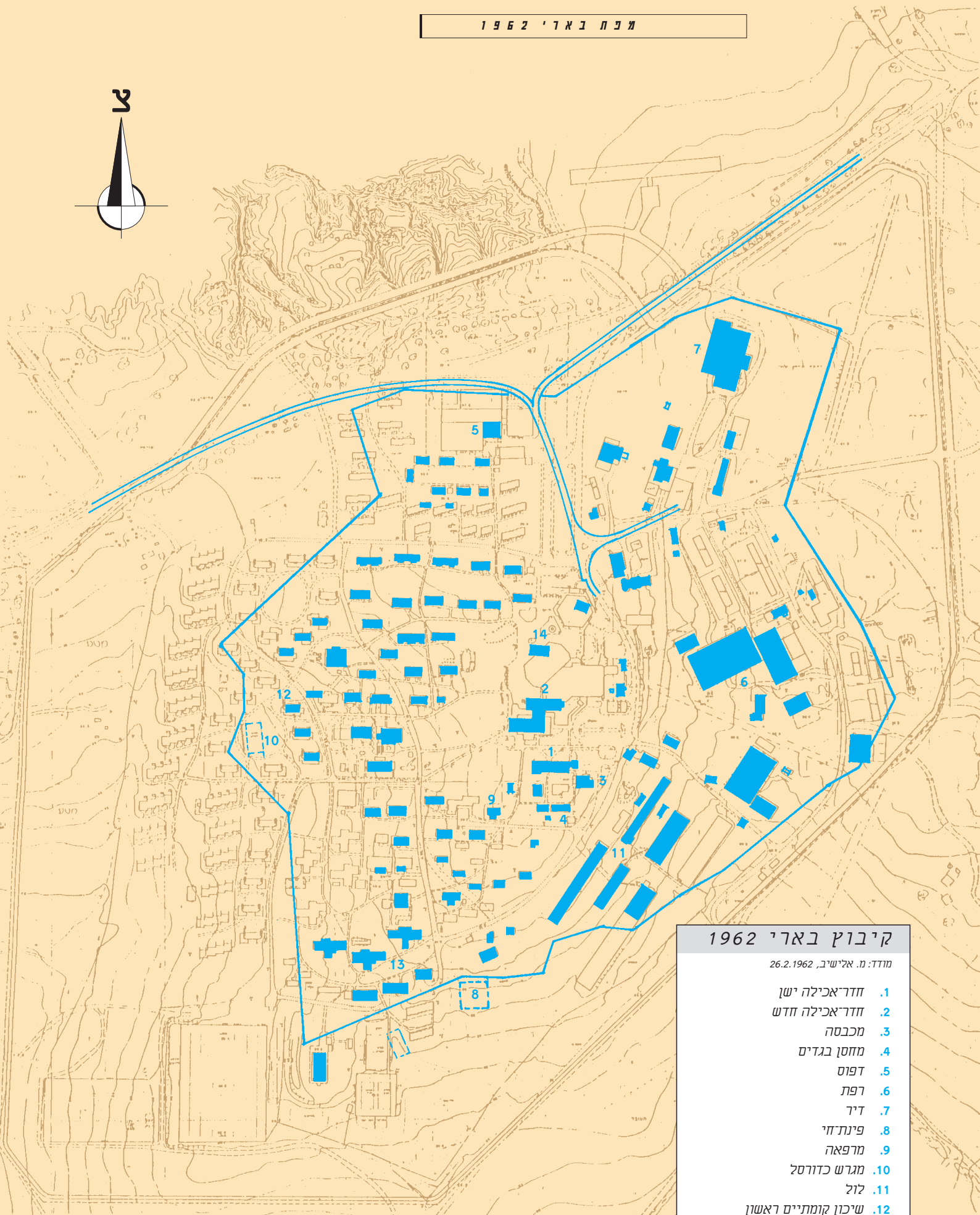
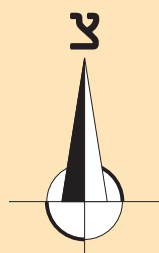
נצולסון ברל (בארי) (1887-1944) - מורה-מנהיג של תנועת העבודה הציונית, הוגה-דעות וסופר. בצעירותו, ברוסיה, התמיד בקריאה בספרות ההשכלה (בעברית) ובספרות המהפכה (ברוסית). הושפע מהמהפכה הרוסית של 1905 ומהמפלגות היהודיות בגולה. עלה לארץ ב-1909. הירבה לנדוד ולעבוד במקומות שונים בארץ. שאף להגיע להתיישבות חופשית, המתנהלת על יסוד עבודה עצמית

כפכפים מהמקלחת הציבורית: מנעלים מיוחדים שפותחו בקיבוצים ועוצבו במבנה אורטופדי מיוחד

ברל (בארי) נצולסון: מורה ומנהיג, לוחם וחולם, שלא חלם שייסדו בנגב קיבוץ על שמו

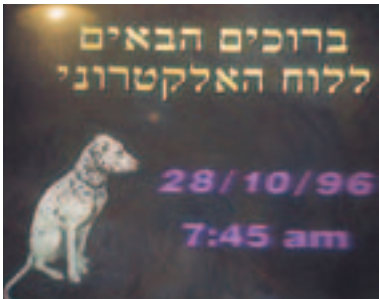
קיבוץ בארי 1962

מודד: מ. אלישיב, 26.2.1962

1. חדראכילה ישן
2. חדראכילה חדש
3. מכבסה
4. מחסן בגדים
5. דפוס
6. רפת
7. דיר
8. פינת יחי
9. מרפאה
10. מגרש כדורסל
11. לול
12. שיכון קומתיים ראשון
13. בית הספר
14. חדר תרבות

לוח המודעות בחדר האוכל החדש: מבוסס על טכנולוגיה מורכבת של לחצנים קפיציים, שאין דומה לה בכל לוחות המודעות בארץ. הלוח עוסק בעיקר בתורנויות שמירה, כביסה וצמח

הלוח האלקטרוני: עם מהפכת התקשורת העולמית עברו ללוח אלקטרוני דינמי ומשוכלל. ההודעות נשארו אותן הודעות: תורנות שמירה, כביסה וצמח

להקת העץ בגדרה: להקה משנות הארבעים, חבריה התמחו בפזמונים וב"הימנון הקרש"

הלהקה החדשה בלול ד': להקה משנות השבעים, חברותיה התמחו בקרקורים ובהטלת ביצי מאכל

ב"בארות" (ע"ע). הלהקה כללה רווקים בלבד והופיעה בשירים ובפזמונים בחתונות הראשונות. ההימנון הקבוע שלה היה "הימנון הקרש".

להר - גרעין המיועד לקיבוץ צובא, יחד עם גרעין "מרשה" (ע"ע), הגיעו להכשרה בבארי במסגרת הנח"ל, בדצמבר 1964. שני הגרעינים סיימו את הכשרתם במאי 1965.

לוח מודעות - מאז ומתמיד, מוצב בכניסה לחדר-האכילה. הוא מחולק למדורים וניתן למצוא בו הכל - יומון טרי (ע"ע), דף של "לצאת מהבלבול" (ע"ע), מודעות על ישיבות, מודעות "החטיבה" (ע"ע), רשימת תורנויות שמירה וסידור רכב. מודעות על אבידות, או על מציאת אבידות. לעתים, תלויים על הלוח מפתחות, כפפות או מטפחות שמישהו מצא. בנוסף, יש גם 3 לוחות ניידים, עליהם מתפרסמות מודעות על מופעי תיאטרון, כנסים

ל"ג בעומר בבארי - יום חגם של הילדים בעיקר. בערב החג - שירה וריקודים סביב מדורות ובחג - פיקניק והקמת מחנונים בחיק הטבע ובהם משחקים ותחרויות ספורט. החל מ-1960 הוכרו על מגן ע"ש אשרי בודנקין ז"ל, שנפטר במאי 1959, בגיל 11 שנים. המגן הועבר מדי שנה לקבוצה המנצחת.

לדר (עור - באידיש) - כינוי למוצר ממישמש טחון ומיובש לשכבה דקה. שומר על טעם הפרי ונשמר זמן רב. בבארי נהגו לייצרו כמעט בכל בית, בתקופה בה חלקות המישמש היוו חלק מהמטע (ע"ע) והפרי היה מצוי בשפע. יצרני ה"לדר", רובם, היו מייבשים אותו בתבניות חשופות לשמש במשך מספר ימים. אחרים היו מייבשים את התבניות בתוך סוכות מכוסות בפלסטיק ומחוממות באמצעות פתיליות.

להבה - ההכרזה על הקמת הגרעין - ביולי 1960. רובם בוגרי ביה"ס החקלאי

ל"ג בעומר: חותכים ענף רך, מקשיתים אותו וקושרים חוט שפגט, יורים חיצים מענף דק שנתקעים על צמרת העץ ואז מתחילים מהתחלה. כיום יש המשתמשים בצינור פלסטיק מהניו וחץ מהנגריה

וטיולים, מסיבות ואירועים חגיגיים ולהבדיל - מודעות אבל. לאחרונה נוסף על כל אלה - לוח מודעות אלקטרוני (ע"ע).

לוח מודעות אלקטרוני - הודעות שוטפות המשודרות ברצף, ברשת הכבלים של בארי. הלוח מופעל מאז ספטמבר 1995.

לול - ב-1946 הוקמו ב"בארות" 6 לולים קטנים ע"י עובדי הנגריה. את הלולים תיכנן הארגון יהודה גודריץ (אביהם של מונה עופר ומיכאל גדיש). כלולים שוכנו 600 תרנגולות וכל הביצים סופקו למטבח. בראשית שנות ה-50, עם המעבר לבארי החדשה, הוקם ע"י נגריה גבר-עם, הלול

בחדרה וחלקם מבתי-ספר אחרים. כעבור שנה, לקראת התגיסותם לנח"ל, התאחדו עם חברת "בארות" (ע"ע) והיוו גרעין אחד אשר השלים את קיבוץ בארי.

להעיר - לפני היות השעונים המעוררים, היה רכז השמירה, מדי ערב, תולה על לוח המודעות את הפתק "להעיר" וכל מי שהיה זקוק להערה היה רושם את שמו ליד השעה המתאימה (לעתים בתוספת הערות כמו - "להעיר חזק", "להעיר בשקט", "להזהר מהכלב" וכו').

להקת העץ - להקת הזמרים הראשונה שהוקמה ב-1945, בקבוצת "הצופים

ליבנה, מחזור ל', 1996

לול בגדרה: 600 תרנגולות סיפקו למטבח את כל הביצים, אותן נהגו לשים בסל אחד

לול תרנגולות בבארי: מיון ביצים מהיר וקפדני

לול תינוקות בבארי: חינוך ילדים זהיר וקפדני

הילדים, בגודל מטר על מטר, בהם היו משכיבים תינוקות שטרם למדו ללכת. משלמדו הפעוטות לזחול והחלו לעמוד על רגליהם, היו מבליים את שעוניהם כלול משותף בגודל 4 מ' על 4 מ'.

ליאון הספר - החל מ-1960 היה בא מדי חודש לבארי לספר את הבחורים ואת הילדים. התמיד בנאמנות בתפקידו זה עד סוף 1987, השנה בה סיים את עבודתו ויצא לגימלאות.

ליבנה - 18 ילדים עולים מרוסיה, שהגיעו לבארי ב-1992, במסגרת אולפן קיץ. 16 מהם נשארו ככיתה מוצמדת בכיה"ס בבארי. בתשנ"ה עברו יחד עם כל השיכבה העליונה לביה"ס "מעלה-הבשור" (ע"ע). מחנכת המחזור - נעמי מוקה.

לימודים - בעשרים השנים הראשונות, נהוג היה לשלוח חברים ללימודים לפי צרכי המשק. (הכשרת מורים, מטפלות, מרכזי משק וקורסים מקצועיים בתחום החקלאות והמלאכה). כמו כן, השתתפו רבים בקורסים השונים באפעל, במטרה לרכוש השכלה כללית וביסוס רעיוני-קיבוצי. מראשית שנות ה-70 החלו לשלוח חברים גם ללימודים אקדמיים באוניברסיטאות ובמכללות. אחוז הלומדים נע לרוב בין 7% ל-8% מכלל העובדים.

הראשון - לול א'. עד סוף שנות ה-60 הוקמו 4 לולים נוספים, בית אימון לאפרוחים ומדגרה (ע"ע). מספר העופות המירבי בשנה הגיע ל-21,000 מטילות. בשנים הראשונות ייצרו בעיקר ביצי מאכל והתרומה ליום עבודה היתה נמוכה. החל משנת 1959 עברו לייצור ביצי רביה, לפי מכסות ייצור (כ-2,000,000 ביצים בשנה). הוכנס מיכון בהאבסה ובאיסוף הביצים. ב-1984 הוקם לול חדש ומבודד, מחוץ לגדר המשק. עד 1987 נמשך הפיתוח ודווח על הכנסה גבוהה ותרומה יפה ליום עבודה, אך מאז חלה ירידה ברווחיות וקשיים באיוש הצוות. ב-1990 הוחלט לחסל את הענף. כלול עברו כ-6 ח"ח ובין עובדיו היו: זאב עופר, רבקה שורק, יענקל'ה חרובי, אליהו שהרבני ז"ל, ברוך מאיר ויצחק בכר. לול ד' (ע"ע) הפך למחסן וזה שמחוץ למשק הושכר לקב"נר-עם. החל מ-1995 הוא משמש כמחסן נייר למפעל הרפוס (ע"ע).

לול ד' - היה הלול השלישי בגודלו (שטחו 950 מ"ר). מאז חיסול ענף הלול (ע"ע) שימש לאיכסון ציוד ישן של מוסדות וענפי המשק השונים. גדולים ממנו: לול ג' (1450 מ"ר) והלול החדש (1850 מ"ר).

לולים לתינוקות - היו בחצרות בתי

ל 1

הגיעו 2300 אפרוחים לחידוש להקת המטילות. בגלל מזג האוויר הקשה, הגיעו האפרוחים במצב של עלפון. בגיוס של עשרות חברים (שענטקו אותה שעה במיון תפוחי אדמה) נעשה מאמץ, ע"י השקיית האפרוחים, להצילים. טרם נודעו תוצאות הנזק. (יומן בארי 224 / 26.7.56)

לינה משותפת: שיטת לינה המקובלת משנות השמונים - ילדים ממשפחה אחת, ישנים בבית ההורים בפקוק ההורים או הסבתא או בייביסיטר

לינה משותפת: שיטת לינה שהיתה מקובלת עד שנות השמונים - ילדים ממשפחות שונות, ישנים בבית משותף בפקוק שומרת'לילה וחבר'שישןב"מיטת'החבר"

ליאון הספר: "המזכירות בארי, אבוא ביום חמישי 23.11.1965". מספר עממי, עם חוברות של "בול", שסיפר בהתמדה עד שפרש ב'1987

מכליו של ליאון הספר: מגזזה מיוחדת, שאיפשרה את עיצוב השיער בסגנונות "ספיחס" ואחרים

בלישכה פעלו 3 חברים, ביניהם חברי בארי - גרעון גולני (ב'1947) ואחריו - יואב גורל. בתקופה זו הוקמו קבוצות הכשרה וחברות נוער ונקלטו ילדים (אחים ואחיות של חברי התנועה), ב'28 משקים של הקבה"מ ובמספר משקים של "חבר הקבוצות" ושל "הקיבוץ הארצי". לישכת הקשר דאגה לקליטתם של העולים, ליוותה אותם בראשית דרכם, ערכה כנסים הכשרות והיתה בקשר ישיר והדוק עם התנועה בעירק. כמו כן עבדה הלישכה בתאום מלא עם ועדת העלייה של הקבה"מ. עם בוא העלייה ההמונית בראשית שנות ה'50 וחסול גולת בבל, סיימה לישכת הקשר את תפקידה ואת פעילותה.

לס - אבק סלעים ממדבריות אפריקה, הנישא ע"י הרוחות הנושבות משם צפונה. בגלל מבנהו והרכבו, הוא כמעט בלתי חדיר למים ולכן אדמת הלס נתונה לסחף מתמיד ונוצרים בה ערצים וואדיות (ע"ע). עם זאת, אדמת הלס שומרת היטב על הלחות. בישראל מתפשט הלס עד לגב הצפוני, ועם הרוחות מגיע לכל חור וחור לכל פינה בחדרי החברים, מה שחייב שטיפת החדרים לפחות פעם בשבוע (בדרך כלל בימי חמישי).

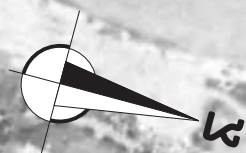
לצאת מהבלבול - דף ידיעון מורפס ובו שעות הפתיחה של כל המוסדות במשק ושעות הקבלה של כל בעלי התפקידים. הדף הוצא לראשונה ב'1987, ביוזמתן ובביצוען של מיקי אילן וסמדר ברמק. כיום נמצא תחת חסותה של המזכירות הטכנית, מעודכן מדי חודש ומחולק לכל חברי הקיבוץ.

החל מ'1985 נקבע מסלול לימודים נפרד לבני הקיבוץ ואחוז הלומדים מבין חברי המשק נקבע ל'6.5%, בשנת 1991 ול'4.5% מכלל העובדים, בשנת 1996. מדי שנה מובאת רשימת הלומדים לאישור האסיפה הכללית (ע"ע).

לינה משותפת - היתה נהוגה בקיבוץ בארי מאז הקמתו, כאחד מעקרונות החינוך המשותף (ע"ע). הילדים היו לנים בלילות בבתי הילדים ובבתים הכוללים (ע"ע). שומרת הלילה (ע"ע) היתה פוקדת אותם מספר פעמים בלילה או מקשיבה להם בשנתם באמצעות השמרטף האלקטרוני (ע"ע). במרץ 1981 הוחלט לעבור ללינה משותפת (ע"ע) ובמאי 1985, לאחר הרחבת דירות החברים והכנות מתאימות, בוצע המעבר. בכיתות י"א-י"ב חוזרים בני הנוער ללינה משותפת בבתי הנעורים.

לינה משותפת - החלה במאי 1985 ומשמעותה - לינת כל הילדים בבית הוריהם. הדבר חייב הכנסת שינויים במוסדות החינוך והשירותים במשק והרחבת דירות החברים. המעבר ללינה המשותפת התבצע תוך יום אחד, שהיה יום "חג" וכלל הופעות היתוליות של הורים וילדים לבושים בפיז'מות, חבושים בכובעי גמדים ונושאים תרמילי גב ובגדים בתוכם. בהגיעם לכיתות י"א-י"ב חוזרים הילדים ללינה משותפת (ע"ע).

לישכת הקשר הבבלית - מוסד שהוקם בארץ ע"י הקבה"מ, כדי לקלוט עולים מעירק, בשנים 1941 עד 1951. העולים, חברי המחותר הציונית בעירק, בוגרים, נוער וילדים, הגיעו בדרך בלתי ליגאלית.

באר' 1968

1. מגדל המים
2. חדר-אכילה
3. לול
4. רפת
5. דפוס
6. מגרש כדורגל
7. פינת-חיי
8. שיכון משמר הגבול
9. בית-הספר
10. סככת מיון

מאפיה: בנחאביר אפו לחם ולחמניות בייצור עצמי; כשלמדו לאפות עוגות התחילו לקנות את הלחם בנתיבות

מכשיר רדיו פילקו: 40 מכשירים נקנו ב"מבצע רדיו" ב־1953, לפני שהוקמה רשת ג' וגלגל צ'

מבצע שקל: החלפת הלירה הישראלית בשקל ב־1980 שמה את דפוס בארי על המפה

את העובדים ובעלי המקצוע, לעבודה במשמרות ובשעות נוספות ונעזרים בכוחות עבודה שמחוץ לדפוס. לעתים גולש המבצע עד לאביב, לחודשים מרץ - אפריל.

מבצע רדיו - ב־1953 נערכו בשטחים שממערב ומצפון לבארי, קידוחים לחיפוש נפט, ע"י חברת מחצבי ישראל. קיבוץ בארי נתבקש לשלוח מדי לילה קבוצת חברים, לצורך שמירה על המתקנים. חברי בארי נענו ברצון לבקשה והחליטו על השתתפות כל חבר וחברה בתורנות השמירה (לאחר יום העבודה). התמורה הוקדשה לרכישת מכשירי רדיו לחברים. המבצע עבר בהצלחה ובאוגוסט 1953 נרכשו 40 מכשירי רדיו חדשים. אלה היו מכשירי הרדיו הראשונים שחולקו לחברים.

מבצע שקט - מבצע שהחל באוגוסט 1952 ונמשך כשנתיים. מטרתו היתה לצמצם את הרעש בחדר-האכילה בזמן הארוחות. הדגש הושם על הסברה בכתב ובע"פ, (כולל הערות אישיות). כמו כן הותקן בחוץ פנס אדום (ע"ע) וכשלא נותרו מקומות ישיבה פנויים בחדר-האכילה, היו מדליקים אותו, "רמז" לכל אלה שנשארו בחוץ. בראש המבצע עמד בוריס בר־סיני.

מבצע שקל - מבצע חדר־פעמי שנערך בדפוס בארי בתקופת המעבר מהלירה לשקל. היה צורך להדפיס בדחיפות כמות גדולה של מסמכים והמחאות למוסדות הפיננסיים בישראל. באותה עת גויסו בבארי כל כוחות העבודה האפשריים לביצוע העבודות.

מבשרת - גרעין תעשייתי מירושלים,

המאגר - משותף לבארי ולקיבוץ רעים. נבנה על הגדה הדרומית של נחל גרר והחל לפעול במאי 1982. המאגר מסוגל לאגור 1.5 מיליון מ"ק מי שטפונות, בעזרת 8 משאבות המופעלות בהדרגה ושואבות את המים הנאגרים ע"י סכר שנבנה בתוך הנחל. שטח המאגר 250 ד' והוא מספק לבארי עד 500,000 מ"ק מים בממוצע בשנה. מאפשר השקיית כ־1000 ד' כותנה (ע"ע). מדי פעם מנסים כמה ספורטאים לגלוש על פני המים בגלשני רוח וכמה דייגים לדוג שם דגים.

מא"ז בארי (מפקד אזור) - תפקיד המוטל על חבר בדרגת קצין, שמשמעותו - פיקוד על אזור בארי, במקרי חירום או בעיתות מלחמה. מא"ז בארי מ־1992 הוא אלון כסלו.

המאפיה בנחאביר - בתקופת מלחמת העצמאות, הוצב בבונקר שליד מגדל המים (ע"ע), תנור לאפית לחם. היה עשוי ברזל ומוסק במבער של נפט. ניתן היה לאפות בו עד 24 ככרות. האופה היה דוד אפרת, והוא דאג שלא יחסר לחם ומדי פעם, גם לחמניות. מספרים שניחוח הלחם הטרי היה מגיע לכל קצות המחנה ואף הגיע למשלט הגפרית (ע"ע). עם ההעברה לבארי החדשה, הועבר גם תנור האפיה והוצב בפחון ליד המדרגה. במשך כשנה נמשכה אפית הלחם בבית אך לאחר מכן, החלו לקנות לחם מבחוץ.

מבצע חורף - עונה "בוערת" בדפוס בארי (ע"ע) בחודשים דצמבר - פברואר, כאשר חל גידול בהזמנות (בעיקר ממוסדות ממשלתיים ומבנקים). בעונה זו מגייסים

המאגר: מיליון וחצי קוב של מי שטפונות הופכים בחורף גשום לאגם הגדול ביותר בנגב המערבי

הראשונה בעלת קיבולת של 3000 ביצים נרכשה באוקטובר 1956. בתחילה היתה ההדרגה לצרכי הלול בבארי (ע"ע). בסוף 1966 החלו להדרג ביצים עבור משקים אחרים באמצעות איגוד מגדלי עופות. ב-1969 הוסיפו עוד מדרגה ותא בקיעה. שתי המדרגות הופעלו בתפוסה מלאה. למערכת הוצמד צופר אזעקה, שהיה מזעיק את הלולנים, ביום ובלילה, על כל תקלה קטנה. ב-1974 הוחלט לחסל את המדרגה משיקולים כלכליים וצופר האזעקה הועבר לדפוס. מרכזות המדרגה היתה שרה צרניק.

מדרכות - עד שלא נסללו המדרכות הראשונות, היו מדרשדים מדי חורף בבוקר ובקיץ, הולכים בשבילים מעלי אבק. בנובמבר 1958 החלו בסלילת מדרכות מאספלט שאורכן הכולל הגיע ל-2600 מ'. אלו היו מדרכות זמניות שלא שרדו זמן רב. מאז, כל המדרכות בבארי יצוקות בטון ואורכן הכולל מגיע כיום ל-7000 מ'.

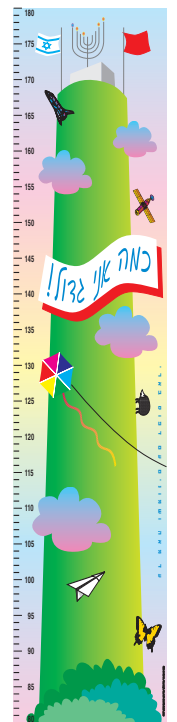
20 חברים ו-4 חברות, הגיעו לבארי להכשרה בנובמבר 1966. מטרתם היתה להקים מפעלים תעשייתיים באזורי פיתוח, בעזרת המרכז לקואופרציה. לבארי באו כדי לרכוש נסיון בעבודה ולשם גיבוש חברתי. לאחר מסלול האימונים בנח"ל, חזרו לשל"ת בבארי והשתחררו מצה"ל ביולי 1969. מבני הגרעין נשאר בבארי מאיר חדר. מנח"ל הגרעין היה משה שגב.

מגדל המים - 1 בנחאביר, נבנה ב-1947, ע"י חברת "סולל בונה". גובהו 11 מ' וקוטר בסיסו 7 מ'. יכול להכיל כ-600 מ"ק מים. שימש לאגירת מים במלחמת העצמאות (ע"ע) ועמד בפני כל ההפגזות וההפצצות. 2) בבארי - נבנה בראשית שנות ה-50, ע"י ס"ב, והוא מכיל כ-250 מ"ק מים. משמש בעיקר לאגירת מים לשעת חירום. בראש המגדל נבנתה עמדה עם זרקור ושומרים רבים האירו בעזרתו, מדי לילה, את גדר המשק ואת השטחים שמסביב. לימים, היציבו המסגרים במקום הזרקור, חנוכית ברזל, הדולקת מדי שנה בכל שמונת ימי החנוכה.

מגדלי שמירה - מגדל השמירה הראשון הוקם בראשית שנות ה-50 על הגג של בית השיח' (ע"ע). עשוי עץ עם קירות מגן מסביב ומעליו הורכב זרקור "ענק". מדי לילה היו השומרים מטפסים על המגדל ואם לא נרדמו בעת השמירה, היו מאירים את כל השטח שממזרח ומדרום למשק. (זרקור נוסף הוצב מעל מגדל המים (ע"ע)). שני מגדלי שמירה נוספים, עם זרקורים, הוצבו ע"י משרד הבטחון, האחד ליד הרפת והשני ליד השער הראשי, אך כמעט ולא השתמשו בהם.

מגרשי חניה - בבארי שני מגרשי חניה מרכזיים. האחד בכניסה לחצר הקיבוץ (ל-49 מכוניות) והשני ליד חדר-האכילה (ל-26 מכוניות). בנוסף יש עוד 6 מגרשי חניה קטנים לאורך גדר המשק.

מדרגה - מוקמה בבית הערבי הישן.

מגדלי מים: המבנה הענק (8 מטרים) עם החנוכה והדגלים הפך לסמל של בארי, וזכה להנצחה גם בפוסטר ארוך (1 מטר); משמאל - מגדל המים בנחאביר - סמל בפני עצמו

מגדלי שמירה: בלילה שמרו השומרים. ביום באו היונים וחירבנו על כסא השומר

מדרכות: דרכי בטון המהוות את תשתית התנועה בבארי, בחורף משמשות לזרימת המים ובקיץ משקים אותן בעזרת ממטרות

מדרכות

מדרכות בבארי
מזפתים מדרכות באורך 2600 מ'. הנהגים והעגלונים מתבקשים לא להכנס לאזור המגורים, אלא לדברים חיוניים בלבד (הוצאת אשפה, כביסה ומקרי עזרה ראשונה). אנחנו נאסור כל נסיעה לחנייה בשטח המגורים, כי נוסף על האבק, הרעש והסכנה לילדים, זה עלול להרוס את המדרכות.
(יומן בארי, 24.11.58 / 768)

מועדון החטיבה: צריף שוודי
בו רקדו דורות של בני
הנעורים לצלילי החיפושיות,
הדלתות ומטליקה

המועדון לחבר הישן: צריף שוודי בו קראו "למרחב"
ושתו תה לצלילי בטהובן, צ'קובסקי ווילנסקי

המועדון לחבר החדש: שותים קפה עם קצפת,
קוראים "לאשה" ו"מסע אחר"

לפעולות תרבות ומסיבות. בראשית שנות
ה-60 צורף למועדון החטיבה גם ה"דיסקו"
(ע"ע). בסוף 1995 הועברה פעילות
החטיבה לאחת הכיתות בביה"ס.

מועדון המסך הגדול - חוג של חברים
המתכנס מדי שבועיים במועדון לחבר
(ע"ע), לצפות בסרטים מובחרים. בסוף
1992 נרכש מקרן לסרטי וידאו ובינואר
1993 החל החוג לפעול. (מפעיל ויוזם
החוג - חיים רענן).

מועדון הקשישים - הוקם ב-1975
בבניין מגורים הסמוך לחדר-האכילה.
ב-1992 הועבר המועדון לבית "יוכלים"
(ע"ע) שהתפנה מילדים. המועדון מספק
תעסוקה ומקום בילוי להורי חברים
קשישים ולחברים שיצאו ממעגל העבודה.
במועדון עוסקים במלאכות יד שונות,
מארגנים מסיבות חג וימי הולדת ואף
מארגנים טיולים קצרים לחברי המועדון
(למי שיכול, כמובן).

המועדון לחבר - ראשיתו, צריף שוודי
ששימש כחדר תרבות (ע"ע). לאחר שעבר
שיפוץ, הפך בפברואר 1962, למועדון
לחבר. הוגשה בו שתיה חמה וקרה, חומר
קריאה ומשחקים והושמעו בו קונצרטים
והרצאות. החל מ-1968 נקבעה אחראית
על המועדון שהתחלפה מדי כמה שנים.
בתחילת שנות ה-70 הנהיגו בלילות שבת
מועדון חצות, שהוקדשו לריקודים, בעיקר
של חוג הנוער. ביוני 1981 המועדון פורק
ופינה את מקומו לחדר-האכילה החדש
(ע"ע). בפברואר 1983 נפתח המועדון
מחדש, באגף הדרומי של חה"א. המועדון
פתוח לחברים ולאורחים, 3 ערבים בשבוע
ובשבת בצהריים. יש בו חומר קריאה רב,
משחקים ומוגשים בו משקאות חמים וקרים
עם כיבוד קל. משמש גם לשיבות מזכירות

המוביל הארצי - קו המים המוביל את
מי הכנרת לדרום הארץ. הושלם בשנת
1964 כשחובר לקו ירקון-נגב (ע"ע). הוא
מוביל כמיליון מ"ק מים ביממה. סיפק מים
שפירים לשטח חצר בארי ולהשקיית המטע,
הפרדס והשלחין. מאז הנחת קו השפדן
(ע"ע), משמשים מי המוביל הארצי לצורכי
הבית בלבד. מכסת המים השפירים
המוקצבת לבארי, כ-250,000 מ"ק בשנה.

מוכתר - תפקיד שהיה נהוג בארץ-ישראל
לפני קום המדינה. בעל התפקיד שימש
כנציג הישוב בפני שלטונות המנדט הבריטי
וכמקשר עם השכנים הערביים. ב"בארות",
כיהן בתפקיד, רפאל בר-לב (ברנדי);
ובנחאביר - משה הלר ולאחריו - רפאל
צורני. כולם נבחרו באסיפה ואושרו ע"י
השלטונות הבריטיים.

מוסדות המשק העיקריים - אסיפה
(ע"ע), מזכירות (ע"ע), ועדת המשק (ע"ע),
הוועדה הכלכלית (ע"ע), ועדת חברה (ע"ע)
ועדת חינוך (ע"ע), ועדת תרבות.

מוסך - ענף המבצע את כל עבודות
הטיפול והשיפוץ של הרכב הממונע במשק,
(המכוניות, הטרקטורים והמכונות
החקלאיות הממונעות). מאז 1956 הופרד
מהמסגריה (ע"ע) וצויד במיטב המכשירים
הדרושים. במוסך כ-4 עובדים.

מוסיקה בבארי - בבנימינה ובגדרה
התבטאה הפעילות בשמיעת קונצרטים
קלאסיים מתקליטים 78 סיבוכים בדקה,
על גבי פטיפון עם מנואלה. הקונצרטים
נערכו לרוב בחדר-האכילה או בחדר
התרבות ולעיתים - על הרשא. בבנימינה
הוקמה מקהלה, בניצוחו של יוקי גרוספלד
ז"ל ובגדרה - בניצוחו של בוריס בר-סיני.
בקבוצת "הצופים ב"בארות" נמשכה
פעילותה של המקהלה (ע"ע) והוקמה
תזמורת מנדולינות (ע"ע). עליזה ארבל
ז"ל הניחה את היסוד ללימוד הנגינה על
אקורדיון ופסנתר והתרבו הלומדים נגינה
בכלי נשיפה, כלי פריטה, כלי קשת וכלי
נגינה אלקטרוניים. מאז 1972, המורה
למוסיקה בביה"ס היא מימי קלמר והיא
מפעילה גם את מקהלת הילדים. כיום
מתבצעת מרבית הפעילות המוסיקלית
במסגרת האולפן למוסיקה במא. "אשכול".

מועדון החטיבה - צריף שוודי שהובא
מקדמה ב-1962 (ע"ע). שימש כמקום
התכנסות לבני חטיבת הבנים (ע"ע),

שונים. כמו כן, מטפלת בנושאי בריאות, רווחה, בטחון, תברואה, תחבורה ועוד. לאחרונה החלה בפיתוח אתרי תיירות ישנים וחדשים. בשנים 1974 - 1980 שימש שמואליק אבני מבארי כיו"ר המועצה ובשנים 1991 - 1997 כיהן אברהם דגן (בודא) בתפקיד זה.

המועצה הרעיונית של התק"ם -
התקיימה בבארי ב-28/29 ביולי 1989. היא דנה בבעיות הכלכליות והחברתיות שנוצרו עקב המשבר אליו נקלעה התנועה. השתתפו במועצה כ-500 צירים מכל קיבוצי התק"ם בארץ והתארגנות בבארי, לקראת המועצה היתה למופת. האורחים לנו חלקם בדירות חברי המשק וחלקם במשקים השכנים. הדיונים המרכזיים התנהלו בבית העם (ע"ע). בפתיחה החגיגית השתתפה חבורת הזמר של בארי (ע"ע).

מועצת הקיבוץ המאוחד - התקיימה בבארי בפברואר 1977. במועצה דנו בנושאים מדיניים ובבעיות הכלכליות של מדינת ישראל. בין המשתתפים - ראש הממשלה יצחק רבין.

מושפה - השם הערבי של גבעת שולה (ע"ע). גירסה א' (לפי המילון): מקום גבוה, הצופה על סביבותיו. גירסה ב' (עממית): טוענת כי הסוקרים והממפים הבריטיים בשנות ה-70 של המאה שעברה, נהגו לשאול את התושבים המקומיים מה שמו של האתר שבקרבם. התשובה שקיבלו: "מוש עארף" (בערבית - "אינני יודע").

מזגנים בבארי - ב-1979 החלו להתקין מזגנים במקומות עבודה מסוימים ובדירות החברים שנוקדו לכך מסיבות בריאות. רק בקיץ 1990 החלו לספק מזגנים לכלל החברים, לפי הוותק. התקנת המזגנים התאפשרה הודות לחברה לילי שפיץ, שהקדישה כספי ירושה שקיבלה, לביצוע המשימה. (מאז הם נקראו על שמה - מזגני לילי). בשנים שלאחר מכן המשיכו להתקין

המועצה האזורית אשכול: מיליון דונם, מעירות בארי ועד חולות חלוצה; יושבי ראש: בודא, שמואליק, מנצ'ר ואחרים

וועדות המשק, לארועים חגיגיים עבור קהל מצומצם ולקונצרטים ומופעי תיאטרון קאמריים. בעשור האחרון הונהג מועדון יום ב' (מועדון אמצע השבוע), בו נשמעות אחת לחודש, הרצאות על נושאים שונים. בשנים האחרונות התווסף גם מועדון המסך הגדול (ע"ע).

המועצה האזורית אשכול - הוקמה ב-1951 ונקראה מ.א. חבל מעון. ב-1969 הוסב שמה למ.א. אשכול, ע"ש ראש הממשלה לשעבר - לוי אשכול ז"ל. שטחה כמיליון ד' - מקיבוץ בארי בצפון ועד חולות חלוצה בדרום ומגבול המועצות האזוריות עזתה ומרחבים במזרח ועד גבול רצועת עזה וגבול סיני במערב. במועצה 14 קיבוצים, 13 מושבים ושני מרכזים קהילתיים. במועצה - 20 גנים, 3 בתי-ספר יסודיים ושני בתי-ספר איזוריים לחטיבת הביניים והחטיבה העליונה (הבשור ומעלה הבשור (ע"ע)). בנוסף, פיתחה המועצה מערכת חינוך משלים בתחום הספורט, המחול והמוסיקה. בתחום התרבות דואגת המועצה להצגות, סרטים, חוגים וארועים

מועצת הקיבוץ המאוחד בבארי: מאמץ מאוחד עקשני... (וער של אלף זרועות)

המועצה הרעיונית בבארי: 500 צירים, התארגנות למופת, למרות הבעיות הכלכליות והחברתיות

מזכירות

מהחלטות המזכירות מיום 10.12.54
- מבטלים החלטה ישנה של המזכירות שבעלי תפקידים מרכזיים זכאים להבראה נוספת על חשבון הקבוצה.

מהחלטות המזכירות (18.1.63)
- המזכירות קובעת כי אין מקום, במסגרת המוסדות שלנו, להתבטא בביטויים לא יפים ומעליבים.

מחזורים בבארי: כל מחזור, מאשל ועד בכלל נקרא אל הדגל ויודע את מקומו, למשל: יובל היה בתאנה, צ'יקו מאשל וצחי מגפן

קיר המחזורים: בשנים האחרונות יש מחזורים הכותבים סיסמאות שונות על קיר כיתה בבית הספר

תמונת כל המחזורים (עד 1994) שהודפסה לרגל סיום ביה"ס התיכון בבארי והמעבר למעלה הבשור

מזכירות (רחבה) - המוסד המרכזי
בקיבוץ, לאחר האסיפה (ע"ע). חברי המזכירות בתוקף תפקידם הם - מזכיר הפנים, מרכז המשק, הגזבר (ע"ע), מרכז ו. חברה ורכז העבודה וכמו כן, עוד 5 חברים נבחרים המתחלפים מדי שנה. בסמכותה של המזכירות לדון ולהחליט בכל הסעיפים החברתיים והמשקיים של בארי. סעיפים עקרוניים, בחירת ועדות או בעלי תפקידים ונושאים בעלי חשיבות מיוחדת מובאים לאישור או לדיון ולהכרעת האסיפה. ישיבות המזכירות הרגילות מתקיימות אחת לשבוע, בימי שישי.

מחבט זבובים - ידית מוארכת עשויה
מחוט ברזל ופיסת עור או פלסטיק. אחד הכלים החשובים לחיסול זבובים ויתושים. (מלבד ריסוסים ומלכודות זבובים (ע"ע)).

מחזורים בביה"ס - מאז 1963 סיימו
את לימודיהם בביה"ס בבארי 470 נער ונערה ב-29 מחזורים, (מהם - 130 ילדי חוץ). מכלל המסיימים, 261 נשארו בבארי (מהם נפטרו 8 ח"ח). 21 עברו לקיבוצים אחרים ו-188 עזבו. 61 הביאו בני/בנות זוג מבחוץ. ואלה שמות המחזורים: "אשל",

מזגנים בדירות החברים במסגרת תכנית השקעות הרווחה, כשהחברים משתתפים בחלק מהעלות. מזגנים במוסדות משקיים וציבוריים הותקנו במסגרת תכנית ההשקעות הכללית.

מזכיר פנים - ממלא תפקיד מרכזי בחיי
הקיבוץ ובקשרים עם מוסדות התנועה. עומד בראש המזכירות (ע"ע) ומתפקידיו להכין את הדיונים לקראת ישיבות המזכירות והאסיפות, לדאוג לביצוע החלטות שהתקבלו, לפקח על פעילותן של הוועדות השונות ולטפל בכל נושא אירגוני הקשור לבארי. בתוקף תפקידו, חבר בוועדת חברה, ו. קליטה, הוועדה הכלכלית, שולחן-עבודה, ו. מינויים וועדת אסיפה (לגבי כ"א - ע"ע). המזכיר נבחר אחת לשנתיים. המזכיר כיום - יואל מגיד. (רשימת המזכירים בעבר, ראה נספח).

מזכירות פעילה (מצומצמת) - מורכבת מבעלי התפקידים המרכזיים
(מזכיר, מרכז משק, גזבר, רכז עבודה ומרכזת ו. חברה). מתכנסת אחת לשבוע, או לפי הצורך, לדון ולהחליט בסעיפים שוטפים כמו - הכנה לישיבות מזכירות, עניני כספים, סעיפים אישיים מיוחדים ועוד.

מחסומים אלקטרוניים: מעכבים את כניסת המכוניות לשבילי המחנה, אבל נפתחים באופן אלקטרוני לכל הרוצה לצאת

מחסן בגדים: בבקשה לבדוק בבלתי־מזוהים, יתכנו טעויות אנוש בחלוקה

"שלהבת", "דרור", "תאנה", "ערבה", "הדס", "שבולים", "צבר", "גפן", "רימון", "רותם", "אלון", "דקל", "שיטה", "דגן", "עומר", "חרוב", "תומר-שיזף", "חרצית", "הדר", "אגוז", "ארז", "צלף", "זית", "צאלון", "נרקיס", "רקפת", "סביון-יערה" (לגבי כל מחזור ע"ע). המחזור

"סביון-יערה" היה הראשון שסיים את לימודיו בביה"ס מעלה הבשור. כל מחזור סיים את לימודיו בביה"ס בחג מחזור (ע"ע).

מחלקת בארי - מחלקה מהרזרבה ההתיישבותית של הפלמ"ח, שהוצבה בנחאביר בתחילת מלחמת העצמאות (ע"ע). תפקידה היה לחזק את מערכת ההגנה של נחאביר. עסקו בשמירה על הקוצרים בשדות, על קו המים (ע"ע) ועל קשר עם הישובים השכנים. השתתפו בכיבוש הכפר הערבי בריר (ברור-חיל כיום).

מחלקת ההתיישבות של הסוכנות היהודית - הגוף המטפל בהקמת ישובים חקלאיים במדינת ישראל. המחלקה תמכה בישובים מאז הקמתם ועד ביסוסם המשקי-כלכלי ודאגה לספק להם אמצעי ייצור, מבני משק ומבני מגורים. המימון ניתן כהלוואות בתנאים נוחים לזמן ארוך, במסגרת תקציבי הסוכנות (ע"ע). קיבוץ בארי היה תחת חסותה של המחלקה להתיישבות מראשיתו ועד תחילת שנות ה-80.

מחנה הנח"ל: בשנות החמישים זרם כאן הנח"ל; משנות השישים זרמו הבירות

מחנה הנח"ל - 6 מבנים (הכוללים 17 חדרים) ומועדון, מסודרים בצורת האות חית. נבנו ע"י משרד הבטחון ב-1950, בצד הצפוני של המשק ושימשו שיכון למחלקות נח"ל (ע"ע) ששהו בבארי. רשמית נחנך המחנה ב-1951, ע"י מחלקת נח"ל, שכללה את ההכשרה הבבילית (ע"ע). קדמו להם חברי הכשרת "במעלה" (ע"ע) בחורף של אותה שנה. הם שוכנו במחנה הנח"ל באופן זמני, לאחר שהאוהלים שלהם התעופפו בסערה. בפברואר 1960 הועבר המחנה לרשות קיבוץ בארי והוא שימש בעיקר לשיכון מחנות עבודה, עובדים זמניים ומתנדבים (ע"ע). בגלל הבנייה הגרועה, המבנים נסדקו והתפוררו עם השנים ולא היו ראויים עוד למשכן בני אדם ובאוקטובר 1995 חוסל מחנה הנח"ל סופית ובמקומו נבנה שיכון לצעירים.

מחנות עבודה - קבוצות נוער שאורגנו ע"י תנועות הנוער או מטעם בתי-הספר, ובאו לעזרה בביצוע עבודות עונתיות בוערות בקיבוצים. מחנות העבודה אורגנו לתקופות קצרות יחסית ובמגמה של גיבוש חברתי וחינוך להתיישבות. קיבוץ בארי קיבל מדי פעם מחנות עבודה מאז היווסדו ועד סוף שנות ה-80.

מחסומים אלקטרוניים - ב-1995 הותקנו 7 מחסומי כניסות בכבישים שמסביב לחצר המשק, במטרה למנוע כניסת כלי רכב לאזורי המגורים. ליד חלק מהם נבנו מגרשי חניה (ע"ע).

מחסן בגדים - תפקידו של מחסן הבגדים מאז היווסדו היו: (א) תיקון וגיחון הבגדים המגיעים מהמכבסה, (ב) הנפקת בגדים חדשים לחברים, (ג) שמירה על חלוקת בגדים שיויונית. מחסן הבגדים הראשון בבארי הוקם בצריף שנשאר לפליטה מהפגזות המצרים בנחאביר והועבר לבארי. לידו הוקמה המכבסה (ע"ע). ב-1956 הועבר מחסן הבגדים לצריף חדר-האכילה הישן וב-1964 הוקם במקומו מבנה חדש שהכיל בתוכו גם את מחסן בגדי הילדים (ע"ע). חלוקת הבגדים לבני הנעורים ולמתנדבים נעשתה במחסנים נפרדים. ב-1995 עבדו במחסן הבגדים כ-10 חברות ותיקות, (עם עזרה של זמניות). מאז 1988 מרכות חברה אחת את שני המחסנים. בסוף שנת 1995 - המרכות היתה רחל אבני. (רשימת מחסנאות בעבר, ראה נספח).

המחנה - כינוי לשטח שבתוך גדר הישוב, הכולל את המרשאות, השטחים המעובדים, המבנים ומוסדות המשק. השם נשמר מהימים בהם היה קיים רק מחנה אוהלים וכמה צריפים דלים. (נוהגים לומר: "שטח המחנה כיום הוא כ-500 דונם" וכן: "נאסר על הילדים לצאת מהמחנה ללא רשות").

מטעים: ליבלו אגס וגם תפוח, וגם שזיפים ואפרסקים ומישמש וענבים, אבל בסוף עקרו את הכל ושתלו חוחובה

מחסן ילדים - בצמוד למחסן בגדי חברים הוקם מחסן נפרד לבגדי ילדים, שמילא אותן הפונקציות. בראשית שנות ה-90 נתווספה למחסן הילדים "חנות יד שניה", (נוסדה ע"י מיקי אילן), המאפשרת קניה או מכירה של בגדי ילדים, במחירים סימליים. ב-1995 עברו במחסן הילדים כ-5 חברות, רובן ותיקות.

מחסן כללי - בו רוכזה כל האספקה לצרכי המשק ולצרכי האוכלוסיה בקיבוץ. אספקת המצרכים מבחוץ בוצעה ע"י רכז הקניות או הומונה ע"י המחסנאי, ישירות מהספקים. את המחסן ניהל מחסנאי ממונה ע"ו. עבודה ותפקידו היה לחלק את האספקה ליעדיה. באוגוסט 1970 רוכזו כל סוגי האספקה לחברים במוסד אחד - בכלבו (ע"ע).

מחסני פרודוקטים - מחסנים הממוקמים במטבח ובהם שמורים כל מצרכי המזון המובאים מבחוץ. המחסנים כוללים מחסן שבועי לצריכה שוטפת, ומחסנים לטווחי זמן ארוכים יותר. בנוסף עליהם יש 7 חדרי קירור בגדלים שונים ושני חדרי הקפאה. מחסן הפרודוקטים שימש מדי פעם יעד לביקורי לילה, לאלה שלא הסתפקו במנות המזון שחולקו בחדר-האכילה.

מחסן תערובות - היה חלק מהמחסן הכללי (ע"ע) והכינו בו תערובות של מזון מרוכז עבור הלול (ע"ע) והרפת (ע"ע). את התערובות העבירו לענפי החי במכונת השברולט הישנה (ע"ע), לאחר שהרכיבו עליה מכל מיוחד. הכנת התערובות נפסקה ב-1966, משחללו לקבל תערובות מוכנות ממכון התערובות "מתמור".

מחש"ק (מחשב שיקים) - מכונת הדפסה בדפוס בארי (ע"ע), המדפיסה צ'קים בדפוס רגיל ובדפוס מגנטי, בשיטה ממוחשבת.

מחתרת האצ"ל - הימים ימי המאבק בשלטונות המנדט הבריטי. אחת מחברות "הצופים ב'בארות" (ע"ע), החלה לקבל פתקים מיסתוריים בכתב מעוות, מלאים דברי נאצה ואיומים. לאנשי הבטחון לא היה ברור מקורם של הפתקים, אך אחת ההשערות היתה, שזהו נסיון להקים בקבוצה תא מחתרת של האצ"ל. היה חשש רציני מנוק העלול להגרם, מה גם שב"בארות" התמקם אז פיקוד ההגנה של גליל הדרום. נעשו מספר פעולות מעקב

ע"י מספר מצומצם של חברים, שבעקבותיהן הוחלט ל"העזיב" זוג חברים שהחשד נפל עליהם. עם פרוץ מלחמת העצמאות נעלמו הפתקים ונאלמו כותביהם ועד היום אין יודעים מי כתב את הפתקים הללו ולא נמצאה הוכחה לכך שאמנם היתה זו מחתרת של האצ"ל. (לקראת חג ה-40, נשלח באיחור רב, מכתב התנצלות לאותו זוג, אך את הנעשה אי אפשר היה להשיב).

מחתרת "סנה'איסטית" בבארי -

ב-1954 התגלה בבארי תא מחתרת, שבראשו עמדו יוקי גרוספלד ז"ל ורפי שלו ז"ל. שני חברים פעילים, מתומכי האגף השמאלי במפ"ם. לאחר שנתגלה, התברר שהתא עסק בפעילות אידיאולוגית-פוליטית ובהתארגנות חברתית. בפעילות זו השתתפו מספר צעירים מ"במעלה" (ע"ע). הדבר הובא לדיון באסיפה, לאחר גילוי הדעת שפירסמה עתליה (סלמנוביץ) אבנר ז"ל, שהיתה אחת הצעירות שלקחו חלק בפעילות התא. בעקבות הגינוי והסנקציות שהטילה האסיפה על אותם חברים, עזבו את בארי 3 משפחות ו-5 חברים צעירים (רובם עברו לקבוץ עין-דור).

המטבח בבארי - ציוד המטבחים בבארי, בשנותיה הראשונות, היה דל למדי. לרוב בישלו על פרימוסים, וכיריים של גז. ברכות השנים נוסף השימוש בקיטור וחשמל. כיום המטבח מצויד בסירי קיטור, מחבתות חשמליות, תנורי אפיה וחימום ומכונות להכנה ועיבוד מזון. במטבח עובדים כ-10 עובדים, כולל שני טבחים שכירים. לאחרונה נפתחה במטבח מחלקה לאפיית "עוגות דוליס" (ע"ע), ומחלבת "שביל החלב" (ע"ע). תוצרתן מסופקת לכלל החברים במרכולית (ע"ע).

חנות המחש"ק בדפוס סימלה את המעבר מחברה חקלאית-אגררית לחברה תעשייתית-נהנתנית

המטבח של פעם: סירי קיטור, קציצות בשר, פשטידות צמחוני ומרק עם גערגאלך

ומכשירים למדידת כמויות המים. המערכת נחנכה ביוני 1978 והיא מאפשרת הפקת כ-90,000 מ"ק מי קולחין בשנה, המשמשים להשקית 200 ד' חוחובה (ע"ע) וכ-150 ד' חיטה לגרעינים (בחורף) וגידולי מספוא (בקץ).

מים - עם העליה להתיישבות, הובילו את המים מבארות-יצחק לנחאביר, בחביות על גבי עגלה רתומה לפרד. לאחר מכן הובילו את המים (באותה שיטה) מהבאר של השיח' עלי (ע"ע). בשלב נוסף נרכשה משאית "פורד" ישנה, העמיסו עליה מיכל של 4 מ"ק והובילו מים מיד-מרדכי, לשתיה ולהשקית השתילים ביעור (ע"ע). באוגוסט 1947 נסתיימה הנחת קו המים הראשון (6), שהוביל מים מניר-עם לנחאביר. עם המעבר לבארי החדשה, החלו בהנחת קו המים ירקון-נגב (ע"ע), שחובר לאחר מכן למוביל הארצי (ע"ע). ב-1982 נבנה בנחל גרר מאגר (ע"ע) וב-1984, נחנכה באר מים מליחים (ע"ע), בחלקה צפונית של שטחי בארי. ס"ה כמות המים העומדת לרשות בארי בשנה כ-3,550,000 מ"ק.

מים חמים בבארי - 1 ליד המקלחת הציבורית הבנויה עץ ופח גלי, היה ניצב דוד ומבער סולר. מדי פעם המבער היה מתקלקל ואז המים היו קרים מדי או שהיו הופכים לקיטור. משנבנו בתי הילדים ושיכון הקומתים, הרכיבו בהם דודים חשמליים או דודים עם טפטפות (ע"ע). ב-1977, משהחלו לבנות את שיכון הוותיקים, חוסלו הטפטפות והוקם מכון מרכזי לחימום מים. כיום יש בבארי 5 מכונים מרכזיים לחימום מים. (2) בראשית שנות ה-50 נעשו באיזור בארי מספר קידוחי נפט (ע"ע). בשטחים הצפוניים של בארי נמצאו מים חמים בעלי איכות גבוהה. הגילוי הזה התפרסם רק בינואר 1993 והביא למחשבות על הקמת מרחצאות מרפא.

מטעים - הנסיונות הראשונים לנטיעת עצי פרי נעשו בנחאביר. על שטח של כ-50 ד' נטעו גפן, שזיף, זית ואגבות (ע"ע). עם המעבר לבארי החדשה, נטעו גפן, שזיף וזית, על שטח נסיוני של 90 ד', ממערב למשק. ב-1958 הגיע שטח המטע ל-230 ד' ונוספו בו אפרסק, מישמש, אגס ותפוח. העבודה השוטפת נעשתה ע"י הצוות. קטיף הפרי נעשה בעזרת מחנות עבודה (ע"ע) וגיוסים (ע"ע) של חברים וילדי ביה"ס. ב-1964 הוחלט לעקור חלק מהגפנים ועצי האפרסק (כ-30 ד'), בגלל אי התאמת הזנים. ב-1969 הכניסו השקיה בטפטפות (ע"ע). הוחלט לעקור עוד 55 ד' אפרסק. הסיכומים ב-1971 מראים על תרומה נמוכה של המטעים (היבולים נמוכים וההוצאות מרובות). עד ינואר 1974 נעקרו רוב עצי הפרי וביוני 1977 חוסלה חלקת המישמש האחרונה. מהמטע כולו נותרה רק חורשת הזיתים (ע"ע), הכלולה עתה בחצר הקיבוץ. בין עובדי המטע היו: ברוך בהיר, אבא ברמק ואברהם צוקרמן ז"ל.

מי קולחין - מי ביוב מטהרים מבריכות השיקוע (ע"ע), מדרום מערב למשק. במקום הוקמה תחנת שאיבה, מערכת סינון

קו המים לבארי: קו שישה צול שהונח ב-1947 ובו זרמו מאז מים רבים

ביתן המים החמים: מבנה ארכיטקטוני מיוחד המסתייר דוד חימום רגיל

מים מליחים: באר מים ללא סוכר שנתגלתה בשדות בארי בעת חיפושי נפט; כשחיפשו מים מצאו באר גז טבעי

מ'ס

מי אמר שאין מים מתוקים בנגב? הנה רק אתמול החל לנבוע מעין של מים מתוקים בחורשה שע"י מחנה הנח"ל. מסתבר שבאותו מקום קבור זה כ-20 שנה קווי מים ישן של 3 צול, מברזל ושנשכח מלב כולנו. (הוא כבר לא מספק מים לנח"ל). תוך כדי הכנת המקום לפינת הנוער החדשה - קיבל כפי הנראה "דיגדוג" קל ואז פרץ המעיין.
(יומון בארי 4096 / 9.11.71)

תאי כביסה: פיג'מת טריקו צבעונית מפלנל שמים בכביסה עדינה יחד עם גרביים כחולים בהירים

מכורות: הדבש, העוקץ ופחית 3 קילו ברדיה טבעית ללא חימום

הקברות של בארי (ע"ע), נוצר בתודעת הציבור קשר אסוציאטיבי בין המישמש לבית הקברות. (חברים נוהגים לומר: "בסוף ניפגש כולנו במישמש").

מכבסה - תחילתה בצריף פחים קטן בבארות (גדרה) עם מכונת כביסה אחת וללא מסחטה. ב-1948 החלו לכבס כביסת חוץ לבתי הארחה בגדרה ולמחנות הצבא הבריטיים הסמוכים למושבה. בבארי, בשנות ה-50 וה-60, שכנה המכבסה עם ציוד דל, בצריף עשוי עץ ופח. רק בסוף 1968 נחנך המבנה החדש של המכבסה. שטחה כיום (לאחר הרחבתה) כ-185 מ"ר ובה - 3 מכונות כביסה וסחיטה ו-3 מכונות ייבוש. כמות הכביסה השבועית בקיץ כ-4.5 טונות ובחורף כ-6.5 טונות. כיום עובדות במכבסה דרך קבע - שתי חברות. פעם היה נהוג "לזרוק" כביסה מלוכלכת, בדרך לאסיפה או לאחריה. אך מאז שהאסיפות משודרות בכבלים ומאז הלינה המשפחתית, כל אחד נוהג כפי שעולה על רוחו.

מכורות - הוקמה ביוזמתו של יוסף שזר, בנובמבר 1954. בתחילה היו בה 10 כוורות בלבד ומשנה לשנה מספרן גדל. מדי שנה באביב, משהחלו הצרעות בשדה להתרבות, היו מכריזים על מצוד אחריהן ותמורת מספר צרעות מוסכם, קיבלו חפיסת שוקולד. ב-1968 היו במכורות כ-140 כוורות, אך מאחר ולא נראתה אפשרות להגדילה, הוחלט לחסלה באותה שנה בגלל אי-כדאיות כלכלית.

המכון הביולוגי - ראשיתו בסוף שנות ה-40 והמשכו בשנות ה-50, כאשר החבר מאיר בוכסוילר (בוכסי) החל לאסוף חומר למדריכים בתנועות הנוער, כתחביב וכיעוד. בראשית שנות ה-60 זכה המפעל להכרה רשמית של מזכירות הקב"מ ואושר כמכון ביולוגי ע"י מוסדות אפעל. המכון זכה לתמיכה ולעידוד גם מהמוסדות בבארי והוקצה למכון מבנה

חמישים שנות כביסה בנגב - מנחאביר עד בארי

מים מליחים - נמצאו בשטחי בארי הצפוניים, לאחר קידוח שנעשה ב-1984. המים נתגלו על שכבת חרסית בעומק 136 מ'. לבאר יש ספיקה של כ-220 מ"ק"ש והמיכסה השנתית שלה - 500.000 מ"ק. מליחות המים - 1200 מ"ג כלור בליטר. מי הבאר משמשים להשקיית כ-1300 ד', לגידולי חיטה, כותנה וחורובה (ע"ע).

מישמש - החלקה האחרונה שחוסלה בענף המטעים (ע"ע). בגלל קירבתה לבית

מכבסה

מהנעשה בביתנו
- ישנם סיכויים רבים לקבלת כמות גדולה של כביסת חוץ למכבסה
שלנו, בעיקר מה"צבא העברי" בסביבה ומאכרי המושבה, אשר חדלו
לכבס את כביסתם ע"י ערביות.
(יומן בארות 54 / 10.3.48)

מכון קיטור (ישן וחדש): מספק קיטור הנחוץ לקיום שרותים חיוניים - כביסה, תה וביצים קשות

מכון ביבליוגרפי: מספק חומר הנחוץ לחקר הנושא הקיבוצי; בתמונה - בוכסי ליד טבנקין

מיוחד. למרות החסות שניתנה ע"י מוסדות התנועה, עמד בוכסי על כך שעיקר העבודה במכון תעשה בבארי. עם הקמת "יד טבנקין" צורף המכון הביבליוגרפי אליו. ייחודו של המכון הוא באיסוף מאמרים ופירסומים מתוך עיתונות, תדפיסים, שיכפולים ובטאונים, במירב הנושאים, עם דגש על הנושא הקיבוצי. כל החומר ממזין, מקוטלג ונגיש באמצעות מחשבים והוא משמש בעיקר לצרכי מחקר ולהדרכה בתנועות הנוער. בשנות ה-60 החלה אוניברסיטת תל-אביב לשתף פעולה עם המכון. הוכנו מפתחות רב שנתיים (לשנים 1923 - 1967) לכתבי העת של התנועה הקיבוצית. מאז ראשית פעילותו של המכון פורסמו ע"י בוכסי עשרות מאמרים וכ-10 ספרים, בשפות שונות. למכון הוקצה מקום נכבד ב"יד טבנקין", אך בגלל מחסור בכספים ובכוח אדם, מתנהלת העברתו בעצליים וחלק מהחומר נמצא עדיין בבארי.

מכון הקיטור - המכון הראשון, עשוי עץ ופח, נבנה בשנות ה-50, צמוד למכבסה (ע"ע). הפעיל אותו במשך שנים - דבל'ה

קילו-קלוריות בשעה. דוד שני (רזרבי) מופעל רק כאשר קורות תקלות בדוד הגדול - כ-4 עד 5 ימים בשנה. האחראי על התחזוקה של המכון ומכונני חימום המים - אלכס קרבונה.

מכונני חליבה בבארי - המכון הראשון היה צריך פח באזור הרפתות. החליבה נעשתה במכונת חליבה ניידת. ב-1957 נבנה מכון חליבה ל-12 פרות. מכון החליבה החדש נחנך באוקטובר 1981 ובו 20 עמדות חליבה, עם אפשרות להוספת עוד 8 עמדות. המכון מקושר למחשב, האוסף נתונים על כל פרה ופרה, באופן אוטומטי (כמויות חלב, אחוזי שומן, מחלות ועוד).

מכרות הגפרית - נמצאים כ-2 ק"מ מדרום לנחאביר. מצבורי הגפרית נתגלו ע"י הקצין הבריטי ל.ל. ויליאמס, ב-1917, ערב כיבוש העיר עזה. ב-1930 הוא הקים חברה לכריית הגפרית וב-1933 החל בהפקת הגפרית בעזרת מומחים מאנגליה ופועלים מעזה. הכרייה הופסקה במלחמת העולם השנייה, בגלל המחסור בחלקי חילוף ואי היכולת לשווק את הגפרית. ב-1945

מכון חליבה: מספק חלב הנחוץ להכנת גבינה, שמנת ונסיקפה עם חלב

רכשה "תנובה אקספורט" את מניות החברה, אך הכרייה לא חודשה. עד מלחמת העצמאות המפעל נהרס ברובו וכל מה שנותר היה לפירוק "נדר" למקומות אחרים. בזמן המלחמה פורקו העץ והפחים מגגות

גיטל. המכון החדש הוקם ב-1983 בסמוך למטבח (ע"ע) ובו שני דודי קיטור. מספק קיטור למכבסה, מחסן הבגדים ולמטבח. הדוד פועל כל ימות השנה, 24 שעות ביממה ובנקודת השיא הוא מייצר מיליון

מכרות הגפרית: מפעל משנות ה־30, שניצל את אוצרות הטבע הייחודיים שבאזור; מימין – שרידי המכרות; למעלה – מבנה המפעל

מכתש בארי: אחד מאתרי התיירות הייחודיים המושך מאות תיירים כל שנה

מלחמת העצמאות: הישוב בנחאביר הפך למשלט; המשלט הפך לישוב, אולי בזכות אותם זמנים

הפגזות והפצצות של הצבא המצרי, נחפרו עמדות, תעלות קשר ומקלטים. הצריפים, רובם נשרפו או נהרסו ונגרם נזק לרכוש. הישוב הפך למשלט. לאחר כיבוש יד־מרדכי ופינוי כפר־דרום, התרופף הקשר עם הישובים האחרים. הצבא המצרי ניסה לכבוש את בארות־יצחק (ע"ע) ואף חדר לתוך המשק. תותח יחיד שהוצב בקיבוץ סעד פגע במשוריינים של הצבא המצרי וגרם להם לסגת עם אבירות כבדות. משלט נחאביר היה מוקף משלושת צדדיו והורגש מחסור במזון טרי. המצור, ניתוק הנגב ואי הוודאות לגבי העתיד, גרמו למצב רוח קשה. בהפוגה השניה הגיעה תגבורת מגדרה לנחאביר ועם תום הקרבות נקראו כל שלוחות הקבוצה לכנס בנחאביר לשם התארגנות מחדש, עם הסיסמא: "ממשלט לשוב". במהלך המלחמה נפלו 6 חברי בארי: רפא פראנק ז"ל ויצחק בן־יהודה ז"ל – בהגנה על המקום; חיים טייבלום ז"ל וגרישה ברנשטיין ז"ל – בלוחי שיירות לנגב; גרעון בן־דוד ז"ל – בפעילות מודיעינית מאחורי קווי האויב; יצחק גראופה ז"ל – בהגנה על בארות־יצחק וכן,

המבנים והם שימשו לבניית בונקרים ועמדות בנחאביר (ע"ע). שרידי בית החרושת ובורות הכריה הם אתרים ייחודיים בארץ ומהווים מוקד משיכה תיירותי. **מכתש בארי** – שטח מבותר דמוי מכתש, בין קיבוץ בארי וקיבוץ עלומים. פיתחו הרחב פונה לכוון מערב. נקרא גם "בתרונות בארי" (ע"ע).

מלחמת העצמאות – בפברואר 1948 החלו בנגב המאורעות שקדמו למלחמה. קבוצת "הצופים ב־בארות" היתה מפוצלת באותה עת לשלושה מקומות – גדרה, נחאביר וסדום (כ"א ע"ע). בגדרה נשארו הילדים ומספר חברים וחברות שהחזיקו את המשק. בסדום נשארו מעטים ובנחאביר היו כ־25 ח"ח. גם בגדרה וגם בנחאביר החלו בעבודות ביצורים. לאחר זמן לא רב צורפה לנחאביר קבוצת רורבה מהפלמ"ח – "מחלקת בארי" (ע"ע). בתחילה היה המאבק נגד התנכלויות של ערבים מקומיים ("האחים המוסלמים") ועם ההכרזה על הקמת המדינה התנהלה המלחמה נגד הצבא המצרי שפלש לנגב והתקדם צפונה. תחת

מלחמת העצמאות

– בינתיים ממשיכים אנו לחרוש ולזרוע את שדותינו. מחלקת בארי (מחלקת הפלמ"ח מהרזרבה ההתיישבותית), שומרת במשוריינים אשר בקושי נושאים את עצמם, על קו המים. מחלקה זו גם מהווה את הקשר החי הייחודי כמעט, בין המשקים ובין צפון הארץ. – - -
– 29 ביוני 1948 – נסיעה אחרונה דרך כביש הבטון לנחאביר. התושבים הערבים בכפרים מראים איבתם בגלוי ע"י קריאות גנאי ורגימת מכוניתנו באבנים. משוריינים בריטיים מלווים אותנו עד הכניסה לכביש הבטון המוביל לנקודה. המתיחויות בינינו ובין שכנינו גוברת והולכת... (מתוך יומן אישי / חיים חוטר־ישי)

מלחמת ששת הימים: לוחמים מקומיים בבור הפיקוד של הקיבוץ

מלחמת ששת הימים: אלחוטאית בבונקר הפיקוד הקדמי שליד המזכירות

הנוער "איתנים" והגיעו מתנדבים ממקומות שונים בארץ: ב־1 במאי 1956 הגיעו 120 פועלים מתנדבים מאשקלון, עורכידין, פועלי דחק, כולם עזרו בחפירת תעלות ובביצורים. בסוף אוקטובר 1956 הוכרז על מצב חירום, גוייסו המשאיות וכלי רכב אחרים של בארי, וחיי הקיבוץ אורגנו בהתאם. עבודות בלתי חיוניות צומצמו ומרבית הסמכויות רוכזו בידי המא"ז (ע"ע). בקיבוץ בארי ובסביבותיו התארגנו יחידות גדולות של צה"ל וב־2 בנובמבר 1956, לאחר הפגזה כבדה על עזה, עלו כוחות צה"ל על העיר. טור אחד נע מנחאביר דרך כביש הבטון (ע"ע), והטור השני - מעל הצוקים שמדרום לבארות-יצחק. כעבור יומיים של לחימה הושלם כיבוש רצועת עזה. עם שוך הקרבות יצאו רבים לסיורים בסיני, בקבוצות קטנות ובטיול מאורגן ע"י המשק. במרץ 1957 עזב צה"ל את רצועת עזה והעבירה לידי האו"ם. בבארי התקבלה הנסיגה ברגשות מעורבים.

מלחמת ששת הימים - בתקופת ההמתנה הפך קיבוץ בארי למקום הערכות של כוחות צה"ל (טנקים, תותחים וחיילים). חברים רבים גוייסו ליחידותיהם ובבית, החברים שנשארו, עסקו בחפירת עמדות ותעלות קשר ונכנסו לכוננות מלאה. ב־5

שולה אנגלסברג ז"ל, שנפלה מכדור מסתננים, עם תום המלחמה.

מלחמת יום הכיפורים - עם פרוץ המלחמה, ב־7 באוקטובר 1973, נקראו למילואים 58 מחברי בארי. בבית הוכרזה כוננות מלאה. נפגעו בעיקר הענפים החקלאיים (גד"ש, הרפת והלול). בני הכיתות הגבוהות נחלצו להחזקת הענפים. החלו להגיע ידיעות על 5 פצועים מחיילינו ויותר מאוחר, על נפילתם בשבי של שניים מחברינו - דרור מגור וגיורא עוז (ע"ע). ב־25 באוקטובר נכנסה הפסקת האש לתוקפה וב־20 בנובמבר, דרור חזר מהשבי ויומיים אחריו חזר גם גיורא. ב־29 בנובמבר נודע על נפילתו של אייל עברי ז"ל בקרבות מעבר לתעלת סואץ. לאחר זמן, נודע על נפילתו של דובי עופר ז"ל בקרב ליד גשר הפירדון ועל נפילתו של אורי חוטר-ישי ז"ל בקרב על החווה הסינית.

מלחמת סיני - החל מנובמבר 1955 הורגשה עליה במספר ההסתננויות והפיגועים בארץ ובעיקר בדרום. המתוחות גברה, הגבירו את האימונים והחלו בחפירת תעלות וביצורים, בשיפוץ מקלטים ובבניית בונקרים. גויסו לעבודה חברים ובני חברת

מלחמת ששת הימים: תעלות קשר ושקי חול, ליד מחסן בגדים, הפכו את הקיבוץ למוצב קידמי

מלחמת ששת הימים: פגיעה ישירה של פגז האויב בחדר של משפחת גת

מלחמת סיני

על הנסיגה מעזה הפקרת עזה היתה לעובדה. בליל חורפי גשום עזב צה"ל את הרצועה והעבירה לידי כוחות האו"ם. לא יארכו הימים והפולש המצרי יחזור לשכון לפתח ביתנו. גבול הדמים אשר הוסט בגבורתם של כוחות צה"ל, חזר לקדמותו. ביתר שאת עלינו לחגור שנית את הנשק ולהיכון לבאות, עד יבוא יום בו ישוב ישראל וגאל את אדמת עזה השדודה. (יומן בארי 357 / 8.3.57)

מנחת בארי: מטוסי ריסוס עקשניים נוחתים ומרססים למרות נסיונות הפינוי של המקומיים

ביוני 1967, המלחמה החלה עם יציאת הכוחות לכיבוש רצועת עזה. מתחילת הקרבות התחפרו המבוגרים בעמדותיהם והילדים עם המטפלות במקלטים. פגזים שנורו מהעיר עזה נחתו בשדות, פגעו בגג של גן "שקר" (ע"ע) ובדירתה של משפחת גת. ב-7 ביוני נכבשה רצועת עזה כולה וב-10 ביוני נסתיימה המלחמה. מקרב חברי בארי שהשתתפו בקרבות, היו מספר חברים שנפצעו קל.

מלכודת זבובים - כלוב עשוי מסרגלי עץ ורשת צפופה. בחלקה התחתון של המלכודת יש משפך עם פתח צר, עשוי אף הוא מרשת ומתחתיו שמים מזון-מושך-זבובים. משנכנסו פנימה, שוכחים הזבובים את הדרך החוצה. בחצר הקיבוץ מפורזות כמה עשרות מלכודות מסוג זה, וניתן לחוש בהן ממרחקים, בגלל ריחן העז.

ממתקיה - מוסד לאספקת משקאות ודברי מתיקה שבשנות ה-60 היה ממוקם בצריף, בנפרד ממחסן האספקה הכללי. המצרכים, חלקם ניתנו בקיצוב וחלקם סופקו "חופשי" (ע"ע). את הממתקיה ריכזה מרים מאיר. ב-1972 אוחדה הממתקיה עם הכלבו (ע"ע).

מנדוש - כינוי שניתן למנחם דוד בתקופת מלחמת העצמאות, בהיותו אפסנאי בגדוד השני של הפלמ"ח בנירעם. כעובד דפוס היה גורס את כל האבטיחים (ע"ע) ומחלק פנקסים לכל דורש. בערבים הוא נוהג לחלק מסטיקים לילדים.

מנחת בארי - הוקם בינואר 1973 ע"י "כימאיר" (חברת ריסוס של ארגוני הקניית בישראל). מאז הוא משמש את מטוסי הריסוס עבור הישובים בנגב המערבי. ב-1991 עבר המנחת לידי חב' "כימניר". ב-1993 התארגנה קבוצת חברים שוחר איכות הסביבה בבארי (כ-60 ח"ח) ודרשו את חיסולו של המנחת, בגלל מטרד הריחות, זיהום הסביבה והסכנה לבריאות. באסיפה שנערכה באוגוסט 1993 הוחלט לתבוע את פינויו, אך עד היום, המנחת טרם פונה.

מנצ'ר (אברהם דבורי) - בהיותו תלמיד בכיתה ד', "התנדב" לעזור לדוד אפרת בתיקון נעלים. דוד הסתכל עליו ואמר: "אויכעט מיר א-מענטש" (באדיש - "גם כן בן-אדם"). חבריו לכיתה קלטו את הבטוי ומאז קראו לו - מנצ'ר. לימים הפך

מנצ'ר לחתנו של דוד.

מ.ס.ב. (מבצע לסיום הבריקה) - כאשר בריכת השחיה כמעט והיתה גמורה ועבודות הגמר והפיתוח נדחו בגלל מחסור בעובדים, לא נותרה דרך אחרת אלא לגייס את כל חברי בארי לעזרת הבנאים כדי לסיים את העבודה. המבצע החל ביולי 1956 והבריקה נחנכה ב-13 באוגוסט 1956 במסיבה חגיגית.

מסגריה - הוקמה בראשית שנות ה-50 והיא כללה את המוסך והשרברבות. ב-1956 הוקם המוסך (ע"ע) כענף נפרד וכן גם ענף השרברבות (ע"ע). העבודות במסגריה כיום הן: תיקון מכוונות חקלאיות, הקמת סככות ומבנים, הנחת קווי השקיה ועוד. במסגריה כ-4 עובדים.

מספוא - ענף שגידל ירק טרי לפרות ברפת. את הירק היו מובילים לרפתות מדי יום. בנוסף, עובדו שטחים למרעה זרוע (אספסת, עשבי קיץ וחורף). ב-1954 היה שטח המספוא כ-50 ד' וב-1959 הגיע שטחו ל-325 ד', (200 ד' מרעה זרוע, עונתי ורב שנתי ו-125 ד' סלק בהמות, פנסילריה, וכרוב מספוא). החל מ-1960 הוצמד ענף המספוא לרפת וב-1988, משהפסיקו להאבס את הפרות בירק טרי, צורפו שטחי המספוא לשלחין (ע"ע).

מספרה - עד 1960 היה בא מדי חודש ספר מבחון לעצב את ראשי החברים. מקום קבוע למספרה לא היה ועבודת הספרות נעשתה בכל חדר שנמצא פנוי. החל מ-1960 הגיע לאיון הספר (ע"ע) לראשונה והמשיך לבוא מדי חודש במשך שנים. ב-1962 נחנכה מספרה בכוכ קטן, בצד

מנדוש: כינוי למנחם דוד, מאנשי הפלמ"ח הנודעים בנגב וב"הנגב"

מלכודת זבובים: מיתקן מיוחד המכנס זבובים לעצורניעם גדולות

נעשתה תוך כדי נשיפה (בפה כמובן), ולצליליה היו חברי בארי ורקדים הורה וריקודים עממיים. היטיבו לנגן במפוחית - חיים חוטר-ישי, יענקל'ה חרובי ולאצ'ה גדיש.

מפלגות בבארי - מרבית חברי קבוצת "הצופים ב'בארות", בשנותיה הראשונות, היו חברים או תומכים במפלגת אחה"ע. היה גם גרעין של חברי מפא"י שהיה

המערבי של המקלחת הציבורית (ע"ע) וב-1980 נפתחה מספרה בבית מס' 16, ממערב לדשא הגדול (ע"ע). במספרה עובדת מרים אפרת ופעם בחודש מגיע גם ספר מנתיבות.

מעטפית - פיתוח עצמי של דפוס בארי (ע"ע) ביזמתם ובביצועם של במיק סלע, גיורא עוז, רוני פוקס ועודד הרגיל. המכונה מייצרת אגרות ומסמכים לדיוור ישיר,

מפגן-אש: שקים, סולר, תמרות עשן, סיסמאות בוערות וילדים קופצים דרך סמל החטיבה הבוחר

הבלוקים הוכנו לצורך בניית חדר-אכילה ב"בארות" (גדרה) ושימשו דגם למפעל הבלוקים שהוקם כשנה לאחר מכן.

במיעוט. בעקבות הקמתה של מפ"ם, ב-1949, החל גל עזיבות של חברי מפא"י, חלקם למשקים אחרים וחלקם אל מחוץ לקיבוץ. ב-1954, עם הפילוג במפ"ם, נשארו מרבית חברי בארי חברים ותומכים באח"ע. בקרב אלה שנשארו חברי מפ"ם צמחה מחתרת סנה'איסטית-שמאלנית (ע"ע). מרבית חברה עזבו את בארי באותה שנה ועברו לעין-דור. עם האיחוד מחדש של אח"ע ומפא"י, בתחילת 1968 והקמת מפלגת העבודה והמערך, הצטרפו מרבית חברי בארי למפלגת העבודה.

מפעל הבלוקים - ענף שהוקם ע"י פלוגת "הצופים ב'בארות", בגדרה. עבדו בו שני חברים, ראובן קלמר ויוקי גרוספלד ז"ל וייצרו בלוקים לבנייה בעזרת תבניות מתפרקות. ערכוב הבטון נעשה בידים והעבודה היתה מפרכת. המפעל נסגר כעבור מספר חודשים מחוסר קונים לתוצרתו.

מפעל הבניה של הקבה"מ - חברה קבלנית של הקבה"מ שמטרתה העיקרית היתה - ביצוע עבודות בניה בקיבוצים. היא פעלה מראשית שנות ה-50 ובבארי

ההרפסה מתבצעת בדפוס רגיל ובהרפסה מגנטית. המעטפית ומציאייה זכו בפרס קפלן (ע"ע) ב-1986.

מעלה הבשור - בית חינוך איזורי בתחום המועצה האזורית "אשכול". ראשיתו במוסד החינוכי של הקבה"א והצטרפו אליו כל קיבוצי התק"ם בנגב המערבי. כיום, שותפים בו 12 קיבוצים, (6 מהתק"ם ו-6 מהקבה"א). ובשנת 1996 למדו בו כ-600 תלמידים, בני קיבוצים, ילדי חוץ וילדי עלית הנוער. קיבוץ בארי הצטרף ל"מעלה הבשור" בשנת הלימודים תשנ"ה (1995) ולומדים בו 123 תלמידי בארי, מכיתה ז' עד י"ב, (מהם 80 בני משק).

מפגן אש - מופעי ראווה של לפידים, סמלים וכתובות-אש, בחנוכה ובחגיגות ה"בר-מצווה" (ע"ע). דרך ההכנה: ליפוף סמרטוטים טבולים בסולר על גבי תיל ורשתות מתוחות על עמודים והדלקתם, בתוספת פירוטכניקה. המופעים מבוצעים ע"י בני חטיבת הכנים (ע"ע).

מפוחית פה - כלי נגינה עממי שהיה מקובל בשנות ה-40 וה-50, לפני היות האקורדיון והקלטת. הפקת המנגינות

מפוחית פה: כלי נגינה עממי ונייד, ששימש את החלוצים בערבי הריקודים; בתמונה - המפוחיות המפורסמות של יענקל'ה חרובי

מעטפית: המצאה מהפכנית ששינתה את פני הדיוור בארץ, וגם את המצב הכלכלי של בארי

מקהלת בארי, חברים וילדים, בניצוח איזי: נינים דוברים אלי... ומשה היכה על סלע... ועוד...

מצפה הכוכבים הגדול עם בורים האסטרונום

מפעל העור: נסיון נוסף לתעשייה שלא קרם עור למרות שמו

ממערב למטעי החוחובה (ע"ע) ומרחפים ממטר אחד עד לגובה של 1000 מ'. לדעתם, קיבוץ בארי נראה מלמעלה, הרבה יותר יפה. בבארי יש כ-10 בעלי הסמכה לריחוף במצנח (ללא מנוע).

מצפה הכוכבים בבארי - נפתח בטקס צנוע בספטמבר 1960. בצריף עם גג נפתח הוצבו שני טלסקופים, האחד עם מראה 6" והשני כולו עדשות, מעשי ידיהם של בורים ואודי בר-סיני. המצפה שימש במשך שנים רבות את החוג לאסטרונומיה בביה"ס וכן - לתצפיות על ארועים מיוחדים בשמיים. מסיבות טכניות ובעיות של עודף תאורה, הועבר המיצפה מספר פעמים לפינות שונות של המשק. ב-1994 ניקנה טלסקופ נוסף עם מראה 8", אך המצפה עצמו התפרק בסערה וחוסל לאחר מכן.

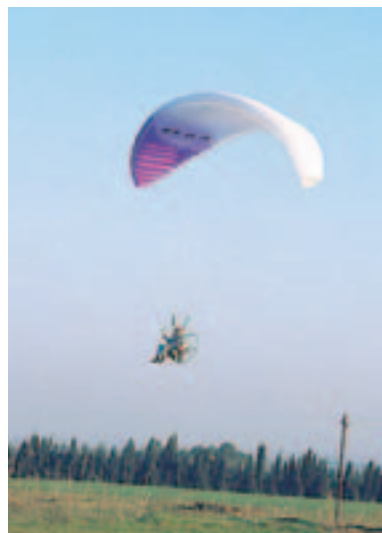
מקהלת בארי - תחילתה עוד בגדרה ובכנימינה. לאחר איחוד קב' הצופים ב' עם "בארות" (ע"ע), אוחדו גם המקהלות בניצוחו של בורים בר-סיני. ביולי 1952 הופיעה מקהלה משותפת של בארי, ריכבים ומשאבי-שרה בכנס המקהלות בגבעת ברנר. מקהלת בארי הופיעה במסיבות ובארועים שונים, אך בעיקר בלילות הסדר, מדי שנה בשנה. ב-1954 מנתה המקהלה 60 ח"ח, בניצוחו של איזי רייך. בשנות ה-50 וה-60 הופיעה בחגים פנימיים (פסח, סוכות וחגי העליה) והשתתפה בכנסים אזוריים וארציים. החל מאמצע שנות ה-60, פעילות המקהלה לא היתה רציפה, אך עדיין לקחה חלק במסיבות וחגים. המנצחים, לרוב, הובאו מבחוץ. מסוף שנות ה-80 היא חדלה מלהתקיים והפעילות בתחום זה עברה ל"חבורת הזמר" (ע"ע).

מקלחת ציבורית - מוסד מוכר בשנותיו הראשונות של הקיבוץ. המקלחות הראשונות בגדרה, בנחאביר ובבארי, היו עשויות מסגרות עץ ופח, עם רצפות בטון, מה שחייב שימוש בכפכפים (ע"ע). המקלחת חולקה לשני אגפים (לחברות ולחברים) ובה ספסלים ומדפים לבגדים. רק באמצע שנות ה-50 הציבו ליד המקלחת דוד למים חמים (ע"ע) ועד אז היו מתקלחים במים קרים, או שהיו מביאים מים חמים בפחיות מהמכבסה. מלבד היותה המקום היחיד לרחצה, עבור האוכלוסיה הבוגרת, מילאה המקלחת תפקיד חשוב במיפגש חברתי של חברים וחברות (כל קבוצה בנפרד), החלפת אינפורמציה ורכילויות

נבנו על ידה בנייני המגורים הראשונים, המקלטים והממגורות (הסילו). בתחילת שנות ה-70 התאחדה החברה עם חב' "סולל-בונה", שהמשיכה בביצוע עבודות בניה בבארי.

מפעל המיל - מס מיוחד שהוטל על הקיבוצים ע"י ועדת התרבות של הקבה"מ. מטרתו - מימון פעילות תרבותית ורעיונית מרכזית עבור הקיבוצים.

"מפעל הספר לחבר" - מבצע מיוחד שאורגן מדי שנה בשנות ה-40 וה-50, ע"י ועדת התרבות והמוסד לאספקה של הקבה"מ, בשיתוף עם הוצאות הספרים. מטרתו היתה לספק לפחות ספר אחד בשנה לכל חבר במחירי הנחה, מתוך הקטלוגים של הוצאות הספרים. יש אומרים, שבזה נפתח הפתח לספריות הפרטיות.

מצנחי רחיפה: שיטה להתרומם מעל המציאות האפורה בעזרת מצנח צבעוני ומאוורר גדול

מפעל העור - הוקם ב-1946 בבארות (גדרה), כיוזמתו ובעזרתו של אביה של שוש אהלי (חברת בארי לשעבר). נרכשו שתי מכונות תפירה וכלים שונים. ייצרו מספר דוגמאות של תיקים, ילקוטים ותרמילים מעור ומבד קנבס. במפעל עבדו 5 חברים. הוא נסגר כעבור פחות משנה, בגלל העדר ביקוש לתוצרתו.

מצנחי רחיפה - בבארי יש שלושה מצנחים ממונעים פרטיים: צהוב עם הכתובת "בארי" (אלכס), כחול (אוריאל) וכחול-לבן (ארנון). הם נוהגים לרחף בין שמים וארץ, מעל שטחי בארי, מדי שבוע או בשבתות, מצוידים בקסדה, מד גובה ומכשיר אלחוט. מתרוממים משדה פתוח,

מקלט במלחמה: ברוב המלחמות ירדו הילדים מתחת לקרקע ונשארו שם עד תום המלחמה

ופיתוח קול בשירה בציבור של כל המתרחצים. ב-1962 נבנתה מקלחת חדשה, לא הרחק מהמכבסה, בנויה בטון ובלוקים. אך בד בבד נבנו גם מקלחות בדירות חברי הקיבוץ ומאז, חדלה המקלחת הציבורית למלא את תפקידה החברתי והיא שימשה את האוכלוסיה הזמנית ואת המתנדבים (ע"ע).

מקלטים - בנחאביר, בעת מלחמת העצמאות, היו בנוסף לבונקרים (ע"ע) 4 מקלטים (מקלט חה"א, מקלט המרפאה, מקלט הנשקיה ומקלט המטה). הם נחפרו

הלמידה והחינוך לערכים לא מצאה הועדה הברלים משמעותיים בין בתי-הספר ובתחום החברתי מצאה עדיפות לביה"ס האזורי, בגלל מספרם הרב של התלמידים מאותה שכבת גיל. המסקנות הובאו לדיון פתוח באסיפה, אך ההכרעה לעבור לביה"ס האזורי "מעלה הבשור" (ע"ע) נפלה רק ב-1993.

מרבד המלך - חלקת אדמה ביער בארי (ע"ע), המתכסה מדי חורף, בכלניות (ע"ע). כשהן פורחות, החלקה נראית כמו שטיח אדום. את השם, "מרבד המלך", נתנו ילדי

מקלחת ציבורית: שרידי מבנה הפח שהיה המוסד המרכזי - לחברים, וחלון הצצה לעולם - לילדים

מרוץ הרצועה: מרוץ עממי ותחרותי המושך, מדי שנה, את טובי הרצים

בעזרת טרקטור דחפור (TD14) וכוסו בצינורות פלדה ובאדמה. בזמן המלחמה הם שימשו הגנה על הלוחמים, מפני הפגזות והפצצות הצבא המצרי. בבארי ישנם כיום (1996) 18 מקלטים, מהם שניים עיליים. רובם בשימוש שוטף למטרות כמו: מרפאה, נוסטלגיה, ארכיאולוגיה, חדר-כושר, חוג צילום, קרמיקה, אולפן וידיאו וארכיון.

מק-תיכון - ועדת אד-הוק שהוקמה ב-1989 בראשותו של גיורא עוז. תפקידה היה לבחון את אפשרות המעבר מביה"ס המקומי (ע"ע), לבית-הספר האזורי. לאחר בדיקת הנושא מצאה הועדה עדיפות לביה"ס בבארי, במעורבות גבוהה יותר ויחסי גומלין בין הקיבוץ וביה"ס. בנושא

מרוץ הרצועה - מתקיים מאז 1961, מדי שנה בחודשי האביב, במסגרת המועצה האזורית "אשכול". במרוץ העממי משתתפים חברים ונוער מבארי. במרוץ התחרותי במאי 1991, זכה נחשון נגלר במקום הראשון ובמרוץ שהתקיים במאי 1994 זכו במקומות הראשונים - אורי לב (5 ק"מ) וניצה שיפרוני (הליכה 5 ק"מ).

מרכולית - פועלת מאז 1983 במבנה חדרי-האכילה החדש ומספקת מוצרי חלב, ירקות, פירות ומוצרי מזון אחרים. חלקם מסופקים מבחוץ וחלקם - ממשק הילדים (ע"ע) ומ"שביל החלב" (ע"ע). בשנים שלפני כן, חברים נהגו לאכול את

משפך: כלי השקיה קדום להשקיית ערוגות הגזר והפטרוזיליה בכיתה ב' (לא היה בשימוש בבראות ובבארי)

מקלטים

מפה ומשם

- המספר 70 זכה! כל יתר החברים אשר המרו על מספר אחר, טעו בהחלט. אחר מדידות מדויקות הוכח כי גובה המים במקלט על יד ג', היה לפני השאיבה בדיוק 70 ס"מ, לא פחות ולא יותר. (יומן בארי 1084 / 2.3.60)

מרפאת שיניים: נן, רינה, תכנין לי קצת אמלגמה, ספאסיבה ודוסידאניה...

צילום רנטגן. ב־1975 הועברה מרפאת השיניים עם המרפאה הכללית, למבנה חדש והורחבה ב־1996. כיום עובדים במרפאה 2 רופאי שיניים למבוגרים ורופא אחד לילדים, המכסים 5 ימים בשבוע וכן, סייעת (רנה גלמור) ושיננית (שלומית צמח).

מרשה - גרעין שהיה מיועד לקיבוץ בית־גוברין. יחד עם גרעין "להר" (ע"ע), הגיעו להכשרה בבארי במסגרת הנח"ל, בנובמבר 1964. שני הגרעינים סיימו את הכשרתם במאי 1965.

משאבי אנוש - צוות שנבחר ב־1994 ובא לענות על הצורך הגובר של טיפוח החבר במקום עבודתו וקידום חברים בעלי יכולת ניהולית. מטרתו לגשר בין היכולת, השאיפות והכישורים של החברים בתחום העבודה, לבין צרכי המערכת הקיבוצית. הצוות מייעץ ומסייע לחברים ולמקבלי ההחלטות בתחומי העבודה והתפקידים. מייעץ ומסייע לחברים המסיימים תפקיד,

מרפאה: קצת סגול או ריבול עם גזה ותחבושת עם פלסטר והכל היה עובר

עבודה, צבא או לימודים, בכניסה למקום עבודה חדש. עוזר בפתרון בעיות ותכנון לטווח ארוך של צוותי עובדים בדפוס ובענפים אחרים. הצוות משתתף דרך קבע בשייכות של "שולחן עבודה" (ע"ע). הוקם מאגר מידע ממוחשב המבוסס על ראינות עם חברים, ככלי לתכנון ולקבלת החלטות בנושאי עבודה, תפקידים ולימודים. הצוות מארגן השתלמויות לחברים, בתאום עם מרכז המשק ומרכזי הענפים ובהתאם ליכולתו ולשאיפותיו של החבר. צוות משאבי אנוש נעזר בלמידה וייעוץ מגופים שונים העוסקים בנושא זה בארץ. הצוות

ארוחותיהם בחדר־האכילה בלבד והסתפקו בשקיות פרי, שחולקו מדי פעם ע"י האקונומיה. רק משעלתה רמת החיים ומשפחות החלו לאכול גם בדירותיהם, גבר הצורך בהקמת המרכולית. מאז 1994 נמכרות במרכולית גם "עוגות דוליס" (ע"ע).

מרכז המשק - אחראי על פעילותם של ענפי המשק ועל פיתוחם, עורך תכניות משק שנתיות ותוכניות לטווח ארוך. הוא עומד בראש ועדת המשק, והוועדה הכלכלית וחבר בתוקף תפקידו במזכירות, מזכירות פעילה, ו"שולחן עבודה" (ע"ע). כמו כן הוא חבר בוועדה הכספית, ו. תכנון, ו. תקציב, ו. רכש והנהלת הדפוס. מרכז המשק נבחר לתפקידו אחת ל־4 שנים. מרכז המשק ב־1996 - יובל בר. (רשימת מרכזי משק בעבר, ראה נספח).

מרכזון - מבנה בית כולל (ע"ע) שמאז המעבר לביה"ס "מעלה הבשור" (ע"ע), הוסב למקום מפגש לבני הנעורים בשעות הפנאי. יש בבארי שני מרכזונים: מרכזון צעיר (לכיתות ז'-ט') ומרכזון בוגר (לכיתות י'-י"ב). לכל מרכזון נבחר צוות צעירים המתכנן ומבצע את פעילותו בארועי תרבות, קבלות שבת ומסיבות ימי הולדת. לאחרונה החלו לפעול בטיפוח חוצות בארי, בעזרת צוות עובדי החינוך המשלים.

מרפאה כללית - בגדרה שכנה המרפאה ב"בית־האדום" (ע"ע). בנחאביר היתה המרפאה בבית הבטחון (ע"ע) ועם פרוץ מלחמת העצמאות הועברה לכונקר. עם המעבר לבארי, הועברה המרפאה תחילה לצירף אלומיניום וב־1950 הועברה המרפאה לאחד החדרים בבית ערבי משופץ. רק ב־1954 נחנך בנין המרפאה הראשון וב־1975 הוקם מבנה חדש למרפאה שהורחב ב־1994. במשך כל השנים, נשאו האחיות בתפקיד של מתן השרות הרפואי. לא אחת היה תפקידן כרוך גם בבעיות חברתיות. במרפאה עובדות כיום 5 אחיות ורופא. האחיות שהתמידה בעבודתה במרפאה, מאז הקמתה ועד היום - מרים בר־סיני.

מרפאת שיניים - הוקמה ב־1956, בחדרון קטן שבמרפאה הכללית (ע"ע). הרופאה הראשונה היתה ד"ר דורה מנחם, שעברה עם מעט כלים אלמנטריים ומקדחת שיניים המופעלת ברגל. בשנים 1967/68 נרכשה מקדחת שיניים חשמלית ומכונת

משאית פורד משוריית ב-1948 - עם במיק, לילי ש' ומוטקה מ'

החורף, בזמן ארוחות הערב ומטרתה העיקרית היתה - למנוע התרוצצות הילדים בחדר-האכילה. את המשחקיה הפעילו הורי הילדים בתורנות.

משלט הגפרית - משלט שהוקם במכרות הגפרית (ע"ע), במהלך מלחמת העצמאות, ע"י אנשי הפלמ"ח. יום אחד נעשה נסיון ע"י הצבא המצרי לכבוש, אך הוא נהדף בעזרת ירי מרגמות מנחאביר. בהכנות לכיבוש באר-שבוע הוחלפו אנשי הפלמ"ח בעולים, יוצאי צפון-אפריקה, תחת פיקודם של מספר חברים מנחאביר.

משלט נחאביר - בתקופת מלחמת העצמאות הפכה נחאביר למשלט. מסביב למחנה נחפרו 6 עמדות לרובאים. (עמדה מס' 1 כונתה "עמדת חו"ל", בגלל היותה ממוקמת על גבעה, מעבר לדרך), עמדות למרגמה, ללהיבור ולמקלע כבד ו-4 עמדות אנטי אוויריות. בין העמדות נחפרו תעלות קשר שחיברו ביניהן וחיברו אותן עם המקלטים, הבונקרים וריכוזי התחמושת. את המשלט הקיפה גדר צבאית ובצד צפון הונח שדה מוקשים. עם תום המלחמה כוסו כל העמדות והבונקרים ע"י הקק"ל וב-1996 החלו לשחזר את המשלט כאתר הנצחה ל"א הנקודות.

משמר הגבול - כינוי לשכונת מגורים בצידו המערבי של המשק ששוכנו בה

מונה 4 חברות וחברים, מתוכם, חברה אחת במשרה מלאה בדפוס (לילך קיפניס) ואחת במשרה חלקית בקיבוץ (חנה רענן).

משאיות בבארי - הראשונות היו ה"פורד" וה"דודג'", מכוניות משומשות שנרכשו ב-1947. בתחילת 1948 נשלחו שתי המכוניות למסגריה רביכים בראשל"צ, כדי לשריין בהן את תא הנהג. עם פרוץ מלחמת העצמאות, נרתמו שתיהן להובלת אספקה לנחאביר ולנגב בכלל. מכונית ה"דודג'" יצאה מכלל שימוש לאחר שעלתה על מוקש, כאשר הסיעה את אנשי הצ'יזבטרון (ע"ע). ה"פורד" נמכר במחיר סימלי ב-1950. מיד עם תום מלחמת העצמאות נרכשו שתי משאיות חדשות, האחת - "סופרווייט" ואחריה - "מק" דיזל. עם הצטרפות קב' בארי לקואופ' "הנגב" (ע"ע), הועברה משאית ה"סופרווייט" לרשות הקואופרטיב. בתחילת שנות ה-60 הוחלפה משאית ה"מק" במשאית "סקניה" וזו הוחלפה, ב-1966, במשאית "מרצדס", ששימשה בעיקר לטיולי סיני (ע"ע). ב-1974 היא הוחלפה במשאית "מרצדס" חדשה שהמשיכה לשוטט ברחבי סיני עד 1979.

משחקיה - חדר משחקים שהוקם במרתף חדר-האכילה והופעל בין השנים 1989 ל-1994. המשחקים למשחקיה נתרמו ע"י חברים בבארי. המשחקיה הופעלה בחודשי

משאיות שנות החמישים: הסופרווייט, השברולט והמק

משאיות שנות הששים: הסקניה

משאיות שנות השבעים: המרצדס

מ ש א י ו ת

מפה ומשם

אמנם, הגיע רק תא הנהג והגלגלים של האוטו החדש, אבל, מי שלא ראה את זיו שפמו של אפרים, לא ראה נושא שפם מאושר מימיו. ניתנה הרשות לכל אחד מילדי הגנים והפעוטים לנגוע בו (באוטו ולא בשפם) שלוש פעמים ועוד פעם אחת ודי...
(יומן בארי 1051 / 24.1.60)

משק ילדים: ילדים מאושרים מגדלים באופן אישי אוגרים שמחים, ואוזנים משקפים מהצד

מתפרה: פעם תפרו בגדי ערב מהודרים, עכשיו בגדי "יום-יום" נהדרים

המתבן הישן: קש ותבן וחציר, שנשרפו פעם בשריפה אחת גדולה (במתבן אחר)

לקומזיצים של לא מעט מחברי "בארות".

מתבן - מבנה עשוי עץ, עם כיסוי מפח אלומיניום. הוקם ליד הרפת בשנת 1950, ע"י צוות הנגרים של קיבוץ בארי. גודלו היה 16 מ' על 12 מ' והוא שימש לאיסכון חבילות חציר. קיבל במהלך חייו מספר נגיחות של טרקטורים, עד שהתמוטט סופית באמצע שנות ה-80. מתבנים אחרים עדיין עומדים על תילם.

מתנדבים - הקבוצה המאורגנת הראשונה הגיעה משווייץ בינואר 1970. הם שהו בבארי 3 חודשים ומטרתם היתה - הכרות עם הקיבוץ. עד 1973 הגיעו בעקבותיה עוד 5 קבוצות מאורגנות והם הועסקו בעבודות שונות במשק. באוקטובר 1973, בעקבות מלחמת יום הכיפורים, הגיעה קבוצת צעירים יהודים מארה"ב, חלקם במסגרת שירות לעם וחלקם על מנת להשאר בארץ. (מהם נשאר בבארי - יואל מגיד). בשנים 1974 - 1984 המשיכו לבוא קבוצות מתנדבים יהודים מדרום אפריקה, מדרום אמריקה (במסגרת מבצע "תפוז" ו"אתגר"), מאנגליה (קב' "כיוון") וסטודנטים מארה"ב. רובם ככולם - במטרה להכיר את הארץ, את הקיבוץ וחלקם בכוונה לעלות לישראל. החל מסוף שנות ה-70 החלו להגיע מתנדבים מארצות אירופה ואמריקה, בקבוצות קטנות וכבודדים. עד 1990 עבדו בעיקר בקטיף בפרדס (ע"ע) ובענפי המשק השונים. מקום שיכונם היה במחנה הנח"ל לשעבר (ע"ע). במשך השנים נקלטו בבארי רבים מהמתנדבים והמתנדבות, שנישאו לבנים ובנות מחברי בארי.

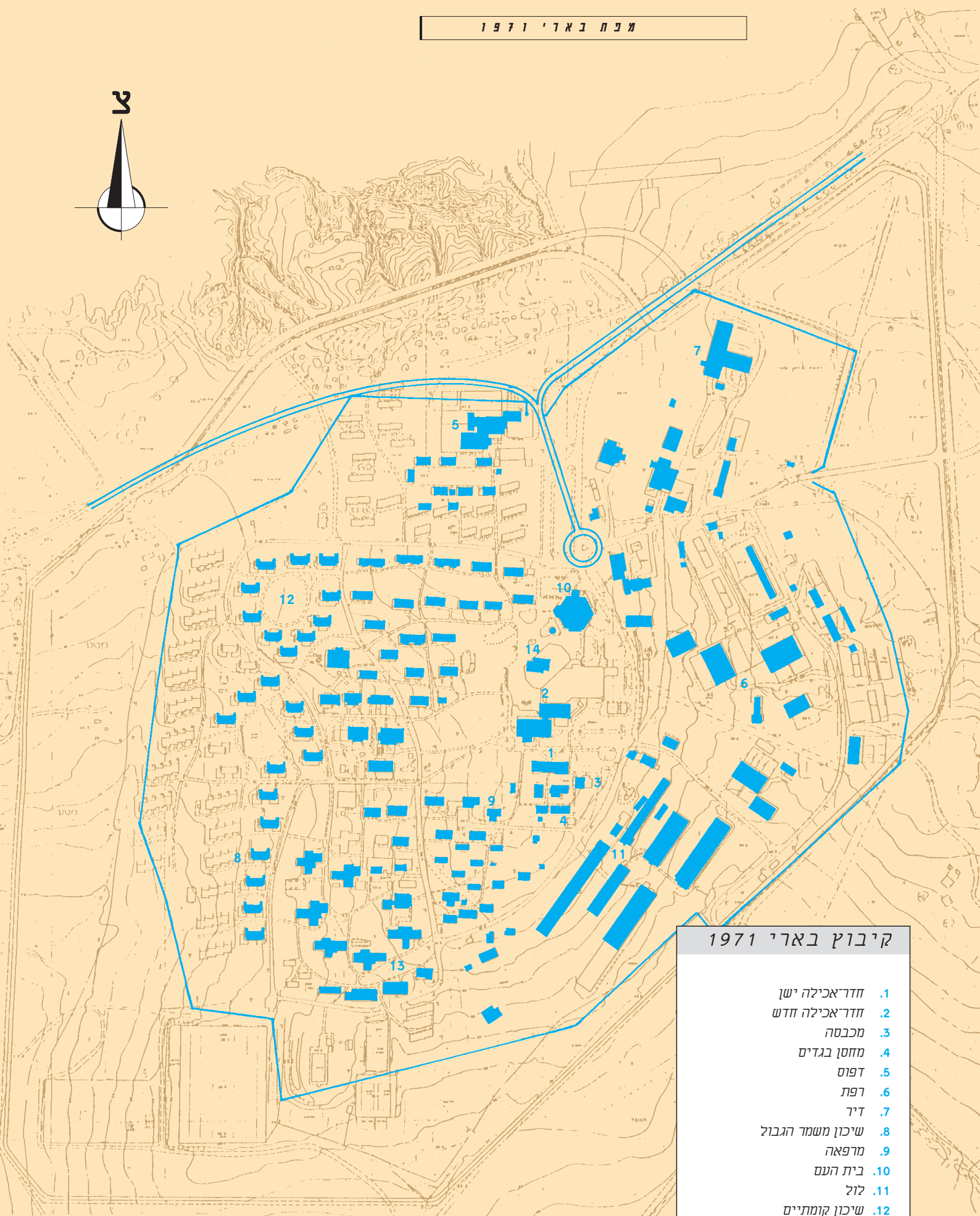
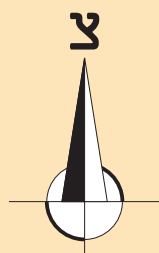
מתבן - 40 חברי גרעין ו', במסגרת תנועת הצופים, שהיה מיועד לרתמים (ע"ע). ב-1986 התגיסו לנח"ל, לאחר 3 חודשים של של"ת מוקדם בבארי.

מתפרה - ענף שירות שעיקר תפקידו לתפור בגדי ילדים, בגדי חברות (שמלות, חלוקים, מעילים) לפי הזמנה וביצוע תיקונים עבור מחסן הבגדים (ע"ע). בתחילה היתה המתפרה מפוצלת לחדרים שונים במשק. ביוני 1986 רוכזה המתפרה למבנה חד-רהאכילה הישן (ע"ע) שהתפתה. כיום עובדות במתפרה כ-8 חברות ותיקות ו-4 צעירות. בגדי ילדים ובגדי "יום-יום" (ע"ע), מסופקים לחברים באמצעות הקניון (ע"ע). מרכזת המתפרה - תמי סוכמן.

בעיקר חברי "במעלה" (ע"ע). השם ניתן לה בגלל קירבתה לגדר הקיבוץ. בשנות ה-70 הועתקה הגדר מערכה לצורך בניית בתי מגורים, אך למרות זאת, שם השכונה נשאר בעינו.

משק הילדים - המרכיב המרכזי בהכשרה לחיי עבודה בחינוך המשותף (ע"ע). מורכב משתי יחידות בסיסיות - 2 חממות ומטע קטן ומגוון, בניהולו של רמי גולד ופנית-החי בניצוחו של ארז מנור. משק הילדים שייך למסגרת ביה"ס "נופים" וב-1995 למדו בו כ-120 ילדים ועבדו במסגרת החינוך המשלים כ-80 ילדים. תכנית הלימודים ייחודית ומשתלבת עם הלימודים בביה"ס, בכיתות א'-ו'. הלימודים במשק הילדים בנויים על תצפיות חוויתיות במסגרת עונות השנה, הכרת מחזור החיים תוך מעקב אחר בע"ח, טיפול אישי בבעלי-חיים, פרחים וירקות, הכרת מערכות חיים, מעקב אחר צמחים מבתי גידול שונים, השבחת בע"ח והכרת מחלות בבע"ח. החינוך המשלים נועד לכיתות ו'-י"ב ומטרתו חינוך לעבודה, ניהול וביצוע עבודות, עם דגש על פיתוח העצמאות והיצירתיות של התלמידים. התלמידים מגדלים צמחי נוי, ירקות ותבלינים, מטפלים בחיות, בעופות ובבע"ח. מפעילים ומתחזקים את החממות, ועוסקים באחזקת המבנים והרחבתם (עבודות נגרות, מסגרות ובנין). כמו כן נעשות במשק הילדים עבודות אישיות ועבודות גמר לבגרות בבילוגיה בהדרכת מורים ובעלי מקצוע. שרות נוסף ניתן לחברי בארי בגידול ואספקת צמחי בית וגינה בניהולו של אליהו גת. עד 1993 היה גם גן ירק (כ-25 ד'), שעובד ע"י בני חטיבת הבנים (ע"ע). התנובה נמכרה כאספקה לבית או למשקים בסביבה והתמורה הוקדשה לאיסוף כספים לפרוייקט פולין (ע"ע). גן-הירק חוסל עם הרחבת הבניה של שכונת "הדרים" (ע"ע) ויעוד חלק מהשטח למגרשי ספורט.

משק פטר - חווה חקלאית פרטית של יהודי בשם פטר, שהיתה צמודה לגדר של "הצופים ב'בארות", בגדרה. היה בה משק מגוון (פרדס, מטעים, רפת, לול ופלחה) ומנהלה היה פיליפ. מספר רב של חברי הקיבוץ עבדו כשכירים ב"משק פטר" כעובדים קבועים או כעובדים זמניים. הלול של "משק פטר" היה מקור אספקה

קיבוץ בארי 1971

1. חדראכילה ישן
2. חדראכילה חדש
3. מכבסה
4. מחסן בגדים
5. דפוס
6. רפת
7. דיר
8. שיכון משמר הגבול
9. מרפאה
10. בית העם
11. לול
12. שיכון קומתיים
13. ביתהספר
14. חדר תרבות

נהג בית: נהג ליעדים קרובים - המועצה, הכביש, הגוש, התמרור ועוד אתרים ברדיוס 30 ק"מ

נגריה: ענף ההופך קרשים לצריפים, מתבנים, סככות, ארונות, דלתות וחלונות

נוטרים: נוטר עם רובה קנדי (מיכאל גדיש) וחלוץ עם טוריה ארץ-ישראלית

ב"בארות" (גדרה) הוצבה תחנת נוטרים עם מספר רובים קנדיים, בקומה ב' של "הבית האדום" (ע"ע). הנוטר האחראי על התחנה מטעם "בארות" היה - מיכאל גדיש.

נוי - ענף שהחל את צעדיו הראשונים ב"בארות" (ע"ע), בראשותו של מוטקה נבו ז"ל. ממשיכיו בבארי היו: אהרן יצחקי ואליהו גת. עד תחילת שנות ה-60, עסקו עובדי הענף בשתילת ורדים ודשא במרכז המחנה ונטיעת חורשות אורנים, חרובים ואשלים. באותן שנים נקנו מכסחת דשא, טרקטור וכלים חקלאיים שונים. ענף הנוי לקח תחת חסותו את הנטיעות בט"ו בשבט (ע"ע), הנערכות בבארי מדי שנה. כמו כן, אימץ את חורשת הזיתים, לאחר חיסול המטעים (ע"ע). בשנים 1983 - 1984, עם גמר בניית חדר-האכילה החדש (ע"ע)

נאות בארי - מרכז סיעודי. הברורים הראשונים החלו בסוף 1983, כאשר בעיית האישפוז הסיעודי נראתה באופק. אולם, רק ב-1993, משנמצאו האמצעים לכך, הוחלט על הרחבת חדרי החולים (ע"ע) והפיכתם למרכז סיעודי. בנייתו נסתיימה ב-1995. במבנה 7 חדרים ובהם 11 מיטות, והוא נושא את השם: נאות בארי.

נגריה - הוקמה ב"בארות" לצרכי עבודות בדק ובניית סככות ומבנים מעץ. לאחר מלחמת העצמאות החלה תנופת בניה גדולה בבארי, בהקמת צריפים, גגות למבנים, סככות ומבני משק. 4 עד 6 עובדים קבועים עם עזרה של נח"לאים. בשנת 1950 הוקם המבנה לנגריה ונרכשו מכונות נגרות. בנוסף על העבודות לבית נעשו עבודות לחוץ - הקמת צריפים

נוי: הדשאים, העצים וכל מה שבין הבתים והמדרכות

והרחבת הבתים ללינה משפחתית ולווייתקים (ע"ע), חלה "מהפכת חצר" בבארי והיה צורך לתכנן את הנוי מחדש. מתכנן הנוי - יוסף קריב. לשם שיקום הנוי בבארי התגבש צוות של כ-5 עובדים קבועים, עם עזרה של מספר ילדי ביה"ס ומתנדבים ונרכשו כלי עיבוד חדשים. החל מ-1993 נכנס ענף הנוי לעידן של השקיה ממוחשבת, עם טפטפות, ממטירים ואביזרי השקיה חדישים. מרבית השטח מרושתת במערכות להשקיה קבועה. כיום מעובדים בבארי כ-150 דונם מרשאות ועוד כ-50 דונם חורשות עצי נוי ושיחים מסוגים שונים. מרכז הנוי מאז 1984 - ניר אילן.

נוזרים - מחנה צבאי בריטי בקרבת העיר עזה שהוקם בשלהי מלחמת העולם השנייה. קבלנית בניית המחנה היתה חברת "סולל-בונה". מספר חברים מבארות ומנחאביר התקבלו לעבודה במחנה נוזרים

ומתבנים בקיבוצים סמוכים ולולים עבור מושבי הסוכנות בנגב. החל משנות ה-60 הצטמצם מספר העובדים העוסקים בעיקר בעבודות אחזקה ובדק. משנות ה-70 ועד היום ייצרו ארונות, דלתות וחלונות לבתי מגורים ולבתי ילדים ועוד. מאז 1961, הונהגה, ביוזמת חנן בשוראי, תורנות נגרים בשבתות - עזרה לחברים חובכי נגרות.

נהג בית - חבר קבוע הצמוד למכונת "טרנזיט" ועיקר תפקידו להסיע נוסעים מקיבוץ בארי ואילו, בסביבתו הקרובה, בתחום המועצות האזוריות "אשכול" ו"שער הנגב".

נוטרים - שוטרים מיוחדים שגויסו למשטרה הבריטית בארץ, בשנות ה-30 וה-40. היו אלה לרוב אנשי "ההגנה" שעסקו בשמירה על הבטחון, בפעולות פטרול ובאחריות על תחנות משטרה.

נחאביר בהפוגה ב־1948: הצריפים והצינורות עברו לבארי אחרי המלחמה, המגדל נשאר במקומו

נחאביר: ב־1948 - ישוב חי ולוחם

נחאביר: היום - בית בטחון, מגדל ולוח זכרון

או ערוצים הנוצרים באדמה. שמו העברי - נחל סחף.
(2) שם הישוב שהוקם ע"י קבוצת "הצופים ב'בארות" (ע"ע). הוא כולל את האדמות שמדרום לוואדי נחאביר, ממזרח לכביש הבטון (ע"ע) ומצפון למכרות הגפרית (ע"ע).

נח"ל במחנה הנח"ל בבארי: הורה חסה, הורה צנן - בין השל"ת, החל"ת והבבל"ת

נח"ל בבארי - מחלקת הנח"ל הראשונה
הגיעה לבארי ביוני 1951. המחלקה כללה שתי הכשרות יוצאי בבל (מחולתא ויגור). מהם נשארו בבארי 4 ח"ח - יעקב צמח וכרמלה צמח, דויד ושושנה עברי. בעזרת משרד הבטחון נבנה מחנה נח"ל (ע"ע). עד היום עברו בבארי 8 מחלקות נח"ל במסגרת צבאית מלאה ועוד 10 מחלקות

ומנחאביר התקבלו לעבודה במחנה נוזירט והמשיכו לעבוד בו עד פרוץ מלחמת העצמאות. לאחר המלחמה הפך המחנה הצבאי למחנה פליטים פלסטינים.

נוסטלגיה - תערוכה מתמדת שנשארה
מחג ה־30 (ע"ע) והוכנה ע"י אודי בר־סיני ויגאל זורע. התערוכה מוקמה במקלט, באזור ביה"ס. היא מספרת את תולדות קיבוץ בארי במשך 30 שנותיו, בתמונות, מפות, קטעי יומנים ומוצגים שונים מאותה תקופה.

נופים - ב"ס יסודי ממלכתי בקיבוץ בארי. השם נבחר בשנת תשנ"ה, לאחר המעבר של ילדי חטיבת הביניים והחטיבה העליונה ל"מעלה הבשור" (ע"ע). בשנת תשנ"ה בית־הספר מנה כ־135 תלמידים, (מהם 20 ילדי חוץ, רובם משדרות) ועבדו בו כ־30 ח"ח, מורים מטפלות ואנשי מנהלה. מנהלת ביה"ס נופים כיום (1996) - מתי וייס. (רשימת מנהלי ביה"ס בעבר ראה נספח). ביה"ס "נופים" כולל בתוכו גם את משק הילדים (ע"ע).

נחאביר - 1 שמו הערבי של הוואדי הזורם בחורף, ממכתש בארי מערבה, אל נחל הבשור. פרושו של השם - מבתרים

נופים: סמל בית־הספר הממלכתי, המסמל את הנופים עוצרי הנשימה של הנגב המערבי

נוסטלגיה: כפכפים ופרימוסים, כולביניק, שינל וסטן ועוד כלים שנס ליחם

נוזירט

מהחלטות המזכירות (14.11.46)
- כיום יש לנו 8 כרטיסי עבודה בנוזירט. ההובלה עולה לנו 20 לא"י לחודש. הכרחי לשמור על כל שמונת המקומות. בזה גם מוזילים את הוצאות ההובלה.

ניקוד: ארון שווה 300 נקודות, כיסא - 50 נקודות, פטיפון - 500 נקודות, טלוויזיה צבעונית - אסור

נחשים: גם הנחש הוא לפעמים ידידו של האדם

נחל גרר: כביש בארי היה סגור בגלל השטפונות, היום יש גשר והנחלים הולכים אל הים או אל המאגר

ניחוח חציר - תכנית רדיו שהוקלטה ביולי 1957, ע"י יצחק שמעוני ונקדימון רוגל, מ"קול ישראל". בתכנית השתתפו - מקהלת בארי (ע"ע) ולהקה מקומית (איזי רייך, בוריס בר-סיני, דוד עמוסי, אהרן יצחקי, יאיר חצרוני, צילה זיו ואורה סופר). התכנית כללה מערכונים ופיזמונים של הומור וסטירה, על הווי החיים בבארי.

ניצנים - בית התינוקות הראשון שנבנה בבארי, בראשית שנות ה-50. נבנה תחילה כבית מגורים וב-1953 שופץ והוסב לבית תינוקות. גם כיום מבליים התינוקות בבית זה את שנתם הראשונה ומספרם מגיע עד ל-12. עובדות בו 4 מטפלות.

ניקוד - שיטה לחלוקת ריהוט וציוד שהתקבלה בבארי בספטמבר 1954. השיטה פותחה ע"י צוות בראשותו של בוכסי (מאיר בוכסוילר). מטרתה היתה לגוון את אפשרות הבחירה של כל חבר ועם זאת להמנע מהצורך בהתחשבנות כספית. כל פריט קיבל ניקוד לפי ערכו הכספי הממוצע וניתן היה לבחור אותו מתוך רשימות הפריטים. הרשימות התחלקו ל-3 סוגים: ציוד וריהוט יסודי, ריהוט משלים וריהוט קבע והן עודכנו מדי פעם באסיפות. שיטה זו התקבלה גם במועצת הקבה"מ, במרץ

במסגרת של"ת. בבארי ישנם כיום 80 ח"ח ששרתו בנח"ל, מהם 13 בוגרי ביה"ס בבארי.

נחל גרר - ראשיתו במורדות המערביים של הרי חברון. בהמשכו הוא עובר בין קיבוץ רעים וקיבוץ בארי ונשפך אל נחל הבשור. בחורף זורמים בו מי שטפונות ובקירבתו נבנה מאגר (ע"ע) משותף לשני הקיבוצים. בכלי התקשורת הוא נקרא משום מה - נחל בארי.

נחשים בבארי - 1) עד תחילת שנות ה-70 היה אזור בארי נקי מנחשים ארסיים. הצפע היה נפוץ מצפון לאזור אשקלון והפתן השחור - מדרום לבאר-שבע. נחש הצפע הראשון נלכד בחלקת האגסים של בארי, ביולי 1971, ע"י ישי אדמתי. מאז נתקלים בהם כמעט מדי קיץ. 2) החל מ-1990 נאספו ע"י סימון קינג, בשיתוף ילדי ביה"ס, מספר נחשים רב. במשך השנים שוכנו במקומות שונים (בצריפים, במקלט ובכיתת האנגלית לשעבר). לאחרונה הועברו הנחשים למשק הילדים, לקרון שנרכש עבורם. ישנם כ-18 זנים שונים והגדול שבהם הוא פיתון בורמזי, שאורכו 4 מ' ומשקלו 40 ק"ג.

נ י ק ד

מישיבת המזכירות ביום 28.1.66
- המזכירות התייחסה להחלטת ו. חברה בקשר למטריות, בה נאמר:
שהועדה מציעה להוסיף מטריה לרשימת הפריטים הלא מנוקדים. נראה
למזכירות שיש ליזום דיון כולל בהפרדת תקציבי אספקה וריהוט ובפיקוח
עליהם.

נרקיס, מחזור כ"ז, 1993, 1994: "מחזור שגומר פעמיים"

נשקיה: סטנים, בזות, עוזים, צ'כים, מקלעים ישנים ומרגמות קלות, והתותחים - ששש... במקום אחר

נעלי מנוחה לילדים: בארבע, בהקמה, נועלים נעלי מנוחה והולכים להורים, עד ההשכבה

נעליים קצוצות: שיטה חסכונית משנות החמישים, להארכת חיי הנעל

היה להאריך את חייהן (של הנעליים).
נקודה - כינוי למקום ישוב שאך זה עלה להתיישבות. ("י"א הנקודות"). כיום נוהגים לומר זאת בקיצור: "אנחנו על המפה".

נרקיס - מחזור כ"ז בביה"ס בבארי. 10 חניכים וחניכות (מהם 4 ילדי חוץ). ב-1990 התאחדו עם כיתת "צאלון" וסיימו את לימודיהם בתשנ"ג (1993). ב-1995 התגייסו לצה"ל - דור לוי, ניצן מורן, ירון זורע, איתי כהן, אבישי קמינר, רן שפר, לירון שטיינהרדט, שפרה חשאי, תמר שניר ומיכל מינסקה. מחנכי המחזור - אורי בן-צבי ואולגה נשיא. סיסמת הסיום שלהם היתה: "המחזור שגומר פעמיים".

נפט: בתקופת הפרימוסים והברורים הסתובבו במחנה הרבה מחפשי נפט

נשקיה - מבנה בטון נעול בדלת כרזל ובריח, בו נשמר הנשק שהופקד בידי המשק לצורכי שמירה ושעת חירום. ב"בארות" (בגדרה) היתה הנשקיה ב"בית האדום" (ע"ע). הנשק ניתן מידי המשטרה הבריטית. בנחאביר נבנתה הנשקיה במרכז המחנה ובבארי - במרכז חצר המשק. הנשקיה נמצאת באחריותו של הרבש"ץ (ע"ע) והיא מכילה נשק קל עבור כיתת כוננות ועבור השומרים כלילות.

1958 ונכללה ב"אורחות חיים של התנועה הקיבוצית" (ע"ע). בשנים 1960 עד 1970 הוכנסו שיפורים בשיטת הניקוד והיא הועתקה גם לענפי צריכה אחרים (חלוקת בגדים, חלוקת מצרכים ונסיעות לחו"ל). ב-1972 בוטלה שיטת הניקוד והתקציבים מהסעיפים הנ"ל נכללים במסגרת התקציב האישי (ע"ע).

נסיעות לים - הסעה מאורגנת בשבתות, בעונות הרחצה בים. חופי הרחצה המועדפים הם חוף זיקים וחוף העשרה. את ההסעות היו מארגנים - יצחק ואולגה נשיא. בשנים האחרונות, מתבצעות הנסיעות לים בקבוצות, בהתארגנות עצמית.

נעלי מנוחה - נעליים שמשמשות בהן לאחר שעות העבודה או בשבתות, חגים וימים טובים. בשנות ה-40 וה-50 היו מקבלים זוג נעלי מנוחה אחת לשנתיים.

נפט - נוזל בעל ריח חריף ששימש כמקור האנרגיה העיקרי בבארי בשנות ה-50. הנפט שימש לתאורה חליפית (עששיות ופנסים - ע"ע), לחימום (תנורי נפט) לאפיה ובישול (פתילות ופרימוסים - ע"ע) ולמים חמים. את הנפט היו מביאים לחדרים במיכלים קטנים וכבדים, אותם היו ממלאים מהמיכלים המרכזיים, שהוצבו במספר נקודות במחנה. עם המעבר לגז וחשמל, פחתה חשיבותו של הנפט והמחיר לחיבת ירד.

נעלים קצוצות - בקיבוץ בארי בשנותיו הראשונות, כשנעלי הילדים נעשו קטנות מדי לרגליהם של הקטנים ולא היה די כסף לקנות חדשות, היה הסנדלר מקצץ את חרטומן (של הנעליים) שלא תלחצנה על אצבעות רגליהם (של הילדים) וכך ניתן

סדום: חברי הפלוגה המקובצת
ביס'המלח לא ליקקו דבש

סדומה: הפרה הראשונה שנרכשה מתל'וסף עם
מיכאל גדיש שהגיע משכונת בורוכוב

בקבוק סודה: בקבוק זכוכית מיוחד שהחליף את
הג'ארה בראשית שנות השישים

המלח ומשם במשאיות לנמל חיפה. העבודה נעשתה בעיקר ע"י פלוגה מקובצת של מגויסים חברי הקבה"מ (כ-200 ח"ח). כל חבר התחייב לעבוד במפעל לפחות שנתיים. מלבד זאת עבדו בסדום גם פועלים בודדים, יהודים וערבים. המוסדות תלו תקוות רבות בהקמת התיישבות יהודית בחופו הדרומי של ים המלח. הגרעינים המרכזיים בפלוגה המקובצת בסדום היו בראשית שנות ה-30 חברי רמת רחל ואחריהם חברים מקובצת החוגים מרעננה (מעוז-חיים). מראשית שנות ה-40 היו חברי קדמה את הגרעין המרכזי בסדום (כ-40 ח"ח) ובשנים 1945 - 1948 - עמדו בראש הפלוגה המקובצת בסדום (ע"ע), חברי קבוצת "הצופים ב'בארות" (כ-20 ח"ח).

סדומה - הפרה הראשונה ב"בארות" (ע"ע), נרכשה בתל'וסף ב-150 לא"י. תנובתה השנתית היתה כ-5000 ל' חלב.

סהרונים - גומות בצורת סהר שנחפרו במדרונות הואדיות בנחאביר, בשנים הראשונות לעליה על הקרקע. נחפרו בטוריות לצורך נטיעת עצי היעור (ע"ע), למניעת הסחף.

סודה - מתקן עם ברזים למי סודה, הותקן לראשונה בקיץ 1963. המתקן הוצב

סביון יערה - מחזור כ"ט, המחזור הראשון שסיים את לימודיו בביה"ס "מעלה הבשור". 32 חניכים וחניכות, מהם 19 ילדי חוץ ופנימיה, שסיימו את לימודיהם בתשנ"ה (1995). בבארי נשארו 16 ח"ח, קרן אלנקרי, רויטל בניון, רותי בר-סיני, ענבל ברקאי, מירי גר, עופר גתי, אורי וולכביאנסקי, מתן כסלו, ליאור לוי, נבו נגלר, כפיר סיון, סהר פוקס, יגון קפיטנוב, שי שזר, איילת שלוי וטל תבורי. מחנכי המחזור - אורי בן-צבי וורד גולד. סיסמת הסיום שלהם היתה: "המחזור שלא יחזור - וטוב שכך".

סגירת מרפסות - בוצעה בשנות ה-70 בבתי הקומתיים, לצורך הרחבת הדירות לחברים הוותיקים. העבודה בוצעה ע"י המשק ובמימונו. לאחר שהוותיקים עברו לדירות חד-קומתיות ולאחר המעבר ללינה משפחתית (ע"ע), החל גל נוסף של סגירת מרפסות. אף הוא נעשה לצורך הרחבת הדירות הקיימות, אך הפעם בוצעה העבודה ביוזמת הדיירים ובמימונם.

סדום (מפעל האשלג) - הוקם ב-1934 ע"י מ. נובומייסקי. במקום נבנו בריכות ייבוש ובהן משאבות שטות לשאיבת תמיסת המלח למפעל, מתקני סינון, תנורים לייבוש החומר ומתקני אריזה. את האשלג הובילו בסירות מטען נגרות לצפון ים-

סביון יערה: מחזור כ"ט' 1995 - "המחזור שלא יחזור - וטוב שכך".

סודה

מפה ומשם

מתקן הסודה בחדר'האכילה כבר הותקן והיום בארוחות הצהריים הוגשו בקבוקי סודה לאוכלים. אחרי כמה ימי הרצה ונסיון מקווים עובדי חדר'האכילה לשפר את טיב הסודה ואת צורת ההגשה. בינתיים ההתרגשות רבה. בקבוקים בדומה לאלו שבחדר'האכילה יחולקו גם לחדרי החברים. לרוויה:
(יזמון בארי 2021 / 4.7.1963)

הסוסה דינקה: סוסה אצילית שנשארה על גבה את דור הרוכבים הצעיר בשנות החמישים והשישים

סידור עבודה: למעלה - המבנה, למטה - החברים; "מחר, חבר, אני צריך שבת"

סוכות: במשך השנים תפסו סוכות שכונתיות את מקום הסוכה המרכזית

מו"מ מייגע, הביא עימו סוס לבן וקיבל בתמורה את הסוסה, למרות המום ברגלה. הסוס הלבן שימש לשמירת שדות, עד שלילה אחד, כחודש לפני פרוץ מלחמת העצמאות, הוא קם וברח. (משערים שחזר לבעליו הקודמים).

הסוסות הראשונות בבארי, בראשית שנות ה-50, היו "דבע" ו"ג'ממה" (ע"ע). לאחר מכן נוספה גם הסוסה "שחורית". הן היו צמודות לרפת ושימשו את היוצאים למרעה. לפני מבצע סיני, השתיים הראשונות ברחו לכיוון עזה, ובשנות ה-60 נקנו במקומן הסוסות "דינקה" ו"מיקי". כמו כן, נתקבל במתנה הסוס "שוקו" (ע"ע). "דינקה" המליטה את "קיקו" ואת "סופה" ו"מיקי" המליטה את "מאיה". בשנות ה-70 "קיקו" ו"מאיה" נמכרו "ומיקי" הועברה לפינת החי במשק הילדים (ע"ע). בשנות ה-80 נוספה לפינת החי הסוסה "סול" ועוד שתי סוסות פוני. בתחילת שנות ה-90, משחדלו לצאת עם הפרות למרעה, נמכרו כל הסוסות. עם הקמת האוורוה הצמודה למשק הילדים, נקנו 4 סוסי רכיבה - "קוד", "גולן", "בלק" ו"פרינסס", והם משמשים את החוג לרכיבה עד עצם היום הזה.

סוף-סוף - שמו של העיר (חמור צעיר) שהמליטה האתון זירגיל (ע"ע).

משהתעברה, הלכה ושמנה וכולם חיכו בקוצר רוח להמלטה. ביום שהמליטה, כולם צעקו בשמחה: "סוף סוף..." מאז נקבע שמו של העיר - "סוף-סוף".

סידור - צורת אירגון מקובלת בבארי, לסידור תורנויות או ביצוע עבודות שמשותפים בהם כל החברים והחברות (סידור עבודה, רכב, שמירה ועוד). הסידור נעשה ע"י סדרן נבחר המתחלף מדי שנה.

בחדר-האכילה, באזור הגטו (ע"ע). יחד עם זאת חולקו לחברים בקבוקי זכוכית עם שסגור מיוחד, לאספקת מי סודה לחדריהם. משנבנה חדר-האכילה החדש (ע"ע), הוקם בו מתקן למשקה חם, מים קרים ו...מי סודה. עם הופעת בקבוקי הפלסטיק, נעלמו אט אט אחרוני בקבוקי הזכוכית הכבדים.

סוכות בבארי - בתשכ"ג (1962) נערך לראשונה טכס חג האסיף. המסכת לחג נכתבה ע"י אנדרד אלדן והולחנה ע"י דוד זהבי. במסכת, שהותאמה לגידולים שבמטע, שולבו קטעי קריאה, שירה, נגינה ומחול. כמו כן, נטלו בה חלק - מקהלת ילדים, מקהלת חברים וכלל הציבור. מדי שנה נבנתה סוכה גדולה ונערכה סעודה חגיגית. בשנים תשל"ט - תשמ"ה (1979/84), נחלק הציבור ל-12 בתי-אב ב-12 סוכות נפרדות. ארוחת החג וקישוט הסוכה אורגנו ע"י היושבים בה. קדם לארוחה, טכס חג האסיף בצורתו המחודשת. בשנים האחרונות התרבו היוזמות להקמת סוכות משפחתיות. בנוסף על כך, נוהגים להקים סוכה גדולה, הצמודה לחדר-האכילה ומקיימים בה מסיבת חג צנועה. היום האחרון של סוכות מוקדש לרוב למשחקי אסיף ולתחרויות ספורט, בין ענפי המשק השונים.

סולמן - ערבי בדואי, רועה צאן, ממלא תפקיד של שומר על שמורת בארי (ע"ע). בהסכם עם הקרן-הקיימת-לישראל הוא נוטה את אוהלו ביער בארי (ע"ע), למשך חודשי החורף.

סוסיים בבארי - הראשונה היתה סוסה אלמונית בצבע חום, ששימשה את שומרי השדות בנחאביר. לימים הגיע לנחאביר השיח' מוסה אבו-מועליק (ע"ע) ולאחר

סנדלריה: הסנדלרים מלמעלה למטה -
בוכסי, יהושע ברוכים ודוד שר (אפרת)
דאגו שהחלוצים לא ילכו יחפים

סככת הטרקטורים: כאן חנו במשך השנים
הפרגוסון, הפרמל, הדיפור וגם הג'ון דיר והקייס

סככת מיון: פעם מיינו שם אפרסקים, אגסים, תפוחים ושיזפים. היום מתעמלים שם על מזרונים

בעלי אופניים (ע"ע), שאינם מסתדרים בכוחות עצמם. בראש אגף הטיפולים עומד מזה 30 שנה - דבליה גיטל. בסוף 1995 הוקם מבנה חדש לטיפולים בטרקטורים, בצמוד למוסך.

סככת מיון - סככה שהוקמה ליד האסם (ע"ע) ובה מכונה למיון הפרי מהמטע, לפני שליחתו לשוק. עם חיסול המטע הפכה הסככה לאולם התעמלות.

הסליק - חביות, או מכלים, שהוטמנו באדמה בתקופת המנדט הבריטי, להסתרת נשק בלתי ליגלי בגדרה ובנחאביר.

בנחאביר הטמינו מכלים עם רובים וכדורים, לפני שפרצה מלחמת העצמאות. משפרצה מלחמת העצמאות, הגיעה ההוראה לנחאביר להוציא את הנשק, אך לא זכרו את מקומו המדויק של הסליק. ניסו בתחילה לגלותו ע"י קידוחים בקרקע. לאחר מכן הביאו "סקרייפר" מיד-מרדכי שגרד את פני השטח. ה"סליק" נתגלה במרחק רב ממקום החפירה, רק לאחר שהובא מגלה מוקשים ממפקדת הפלמ"ח בנגב.

סנדלריה - ענף שירות המלווה את קיבוץ בארי מימי ראשונם. משנת 1951, בנוסף לתיקוני נעליים, ייצרו נעלים עבור חברי בארי ועבור קיבוצים שכנים. המבנה לסנדלריה הוקם בחורשת האקליפטוס ליד הלולים, משרידי צריפים שהובאו מנחאביר

סידור עבודה - נעשה מדי יום ע"י סדרן העבודה, שהוא גם חבר ועדת העבודה (ע"ע). תפקידו לסדר עובדים למקומות העבודה הנדרשים לפי התקנים, או על פי הדרישות והצרכים המיוחדים של הענפים במשק. כיום מרבית החברים מסודרים במקומות עבודה קבועים וסידור העבודה עוסק בעיקר באיוש ענפי השרות (מטבח, ח"א, מחסן בגדים, נוי), ענף גד"ש בעונות "בוערות" ועוד. כמו כן - שיבוץ תורנויות לחדר-האכילה ולשמירה (ע"ע). לאחרונה הוכנס מחשב, כאמצעי עזר לסידור העבודה וסידור כל התורנויות.

סידור רכב - נעשה ע"י סדרן הרכב. מדי יום הוא מרכז את כל הזמנות הרכב ותולה את גליון סידור הרכב על לוח המודעות (ע"ע).

סידור שמירה - נעשה ברובו ע"י סדרן העבודה (ע"ע). את שיבוץ השמירה האזורית מבצע סדרן מיוחד, שנבחר לתפקידו מדי שנה עד שנתיים. גליון סידור שמירה מעודכן תלוי דרך קבע על לוח המודעות (ע"ע).

סככת הטרקטורים - הסככה בצד המזרחי של אזור המלאכה, המשמשת לחניית טרקטורים מחוסי עבודה. לידה נמצא אגף הטיפולים שבו נעשים החלפת שמנים לטרקטורים ותיקון תקרים ("פנצ'רים"). לעתים, מגיעים לשם גם

סנדלריה

מהסנדלריה מודיעים: כל הסנדלים שנמסרו לתיקון בשנה שעברה -
מותקנים והחברות והחברים מתבקשים לבוא לקבלם. (הם מפריעים!).
אפשר לקבלם בכל יום בין השעות 9:00-10:30.
(יומון בארי 5297 / 16.9.75)

פעילות בענף הטניס (ע"ע). באותה שנה נפתח גם חוג לנוער בענף הג'ודו. בראשית ינואר 1980 הסבו את סככת המטע הפנויה, לאולם התעמלות, בסיוע המ. א. "אשכול". בינואר 1993, לאחר דיון ממושך, הוחלט לתכנן הקמת אולם ספורט (ע"ע), שחלקו ימומן מכספי העמותה (ע"ע).

ספרית בארי - עד 1995 היו בבארי מספר ספריות נפרדות - ספרית ילדים (כ-6000 ספרים), ספרית ספריילמוד, ספריה לועזית (כ-1000 ספרים), ספרית ספרי עיון (כ-20,000 ספרים) והספריה ע"ש גיל אדל (חבר הכשרת הצופים במעוז-חיים שנפטר ממחלה ב-1943). הספריה מכילה כ-5000 ספרי קריאה ועיון להשאלה ומספר הקוראים הפעילים בה, כ-200 ח"ח. ב-1996 אוחדו כל הספריות תחת קורת גג אחת, כמרכז חברתי תרבותי פעיל שיכלול בתוכו בית ספריות, עמדות מחשבים וחדר הנצחה. בספריה עובדות 4 חברות (יהודית רפפורט, אילה נטע, רנה הכרונ וניבה שגב).

סרטי קולנוע (הקרנה) - בשנות ה-50 ועד שנות ה-70 היתה הקרנת הסרטים מתבצעת בחדר-האכילה, על גבי מסך לבן שהשתלשל מהתיקרה. בימי הקיץ החמים, ההקרנה נעשתה על הדשא הגדול, על גבי מסך מאולתר. הסרטים (16 מ"מ), היו מגיעים מהמדור לסרטים של המרכז לתרבות והוקרנו במקרן שנרכש ע"ו. התרבות. תרגום הסרטים היה מוקרן בצד המסך באמצעות מקרן מיוחד. תמיד היתה בעיה למצוא חבר שיריץ את סרט התרגום ולרוב היו נשמעות קריאות מקרב קהל הצופים: "מה נרדמת? יותר מהר!", או "למה אתה רץ?"... הבעיה נפתרה משהחלו להופיע סרטים עם התרגום בגוף הסרט. ב-1977, עם חנוכת בית-העם (ע"ע), עברה הקרנת הסרטים לבית-העם. עם רכישת מכשירי הטלוויזיה הצבעונית, פחת מספר הצופים בסרטים בבית-העם והקרנת הסרטים בו נפסקה ועברה ל"מועדון המסך הגדול" (ע"ע).

סריגה - בשנות ה-50 וה-60 היה נהוג לחלק חבילות צמר לשם סריגת סודרים לחברים. הדבר נעשה בתנאים של צנע ומסיבות חסכון. העבודה הוטלה בעיקר על כתפי החברות, שהיו סורגות את הסודרים בשעות הפנאי, או תוך כדי השתתפות באסיפות (ע"ע).

ספורט: ההשתתפות היא העיקר. הקפת התבור, צליחת הכנרת ובעיקר - מרוץ הרצועה (בתמונה)

לאחר מלחמת העצמאות. בשנת 1973 הועברה הסנדלריה לצריף חדר-האכילה שהתפנה. עד 1990 עדיין ייצרו נעלים בסנדלריה אך מאז מבצעים בה תיקוני נעלים בלבד. הסנדלר הראשי במשך 50 שנות קיום הסנדלריה היה דוד אפרת, שלמד את המקצוע מגיל 12, בבית הוריו בפולין.

סניטריות - עבודת ניקיון השירותים והמקלחות הציבוריים (ע"ע) בבארי. בשנות ה-50 וה-60 נעשו עבודות הניקיון מדי יום, תחת עינו הפקוחה של סידור העבודה (ע"ע) ובאחריותו. בשנות ה-70 בוצעה העבודה בתורנות של אמהות מניקות (כשלא עבדו יום עבודה מלא). בשנים האחרונות שימשו המקלחות הציבוריות את האוכלוסייה הזמנית בלבד ואת האחריות על הסניטריות נטלו על עצמן חברות קבועות (שרקה כהן ואחריה - נעמי שורץ).

ספורט בבארי - הפעילות הספורטיבית החלה בנחאביר ב-1947. התחדשה והתרחבה בבארי, מאמצע שנות ה-50. ראשון הפעילים והמחנכים, שעסק בתחום זה במשך שנים רבות היה מיכאל גדיש. ענפי הספורט היו: טניס שולחן, אתלטיקה קלה, כדורגל וכדורעף. כמו כן נערכו מבחני "אות הספורט" (ע"ע) לילדים ולמבוגרים. ההשתתפות בתחרויות איזוריות וארציות היתה בחסות "הפועל" - איזור הנגב. מדי שנה, השתתפו קבוצות חברים וחברות במרוץ הקפת התבור (ע"ע). עם חנוכת בריכת השחיה, ב-1956, נוסף גם ענף השחיה (ע"ע). מ-1959 החלו להשתתף בצעדות (ע"ע) ובמרוצי הרצועה (ע"ע). ב-1973 החלה פעילות מחודשת במסגרת הליגות בענף הכדורסל (ע"ע) והתעמלות לחברות (ע"ע). ב-1976 הותקן חדר-כושר, נבנה מגרש טניס והחלה

מכונת תרגום לסרטים: התרגום היה מקדים את הסרט בכמה דקות. "אם לא יהיה שקט לא יהיה סרט"

הספריה הישנה: עשרות אלפי ספרים שנקראים על ידי מאות חברים עשרות פעמים

עבודה שכירה: העבודה העצמית היא ערך, והעבודה השכירה היא מציאות

עבודת חוץ: מסתבר שגם מחוץ לבארי מצויות פרנסות שונות. למשל בשרות בתי הסוהר ובשרותים אחרים

של בוגרי כיתות י"ב שהונהגו בביה"ס, מתחילת שנות ה-60. על כל חניך, עם סיום לימודיו בביה"ס, הוטל להגיש עבודת גמר על נושא לפי בחירתו. מטרתה - להוכיח את יכולת התלמיד ללמוד נושא באופן עצמאי. מאז הקמתו ועד 1995 נעשו ע"י בוגרי ביה"ס בבארי 214 עבודות גמר (חלקן הוגשו למבחן במסגרת מבחני הבגרות).

עבודת חוץ - 1 בשנים שעד מלחמת העצמאות היה מחסור חמור במקומות עבודה וחברים מבארות ומנחאביר נשלחו לעבודות חוץ ע"י הקיבוץ. קבוצת עובדי החוץ הגדולה ביותר, היתה הפלוגה בסדום (ע"ע). בנוסף לה עבדו דרך קבע במחנות הצבא הבריטי: נזירט (ע"ע) ואל-בורג'. ב-1947 נשלחו קבוצות קטנות לעבודה בדורות, בית הערבה, רמת רחל, נען, חצור וכפר סולד. באותה שנה נשלחה גם פלוגה של 7 חברים לעבודות בניין בחיפה. לאחר מלחמת העצמאות היה בבארי מחסור מתמיד בעובדים וכמעט ולא נשלחו חברים לעבודת חוץ.

2 בשנים האחרונות, התרבו מספר החברים העובדים עבודות חוץ, לפי בקשתם.

עבודה - מלבד היותה מקור פרנסה, נחשבה כדרך עליון בתנועה הקיבוצית ובבארי. דגש מיוחד הושם בשנים הראשונות על המשמעת בעבודה, בעקבותיו התקבלה החלטת ה"אוטומט" (ע"ע). כל השנים היתה חתירה מתמדת לפיתוח כושרו המקצועי והיצירתי של הפרט ומתן סיפוק לכל חבר מעבודתו, מרבית החברים עבדו בענפי המשק ובמוסדותיו. בשנים האחרונות עלה מספר העובדים עבודות חוץ (ע"ע).

עבודה שכירה - אי העסקת עובדים שכירים נחשבה מאז ומתמיד לעקרון יסוד בתנועה הקיבוצית. "העבודה העצמית של החבר בקיבוץ היא ערך מוסרי ויסוד הקיום, זכות וחובה, מקור ליצירת משקים קיבוציים גדולים, בתהליך ההתיישבותי המקיף של ארץ-ישראל." (מתוך "אורחות חיים של התנועה הקיבוצית" (ע"ע)). בבארי התנהל מאבק מתמיד נגד העבודה השכירה, בעיקר בענפי הייצור. למרות זאת, יש כמה פרצות, שהלכו והתרחבו בשנים האחרונות, רובן מחוסר ברירה, בהן העסיקו ומעסיקים שכירים בבארי. בתחום החינוך מועסקים מספר מורים/ות וגננות, מפאת מחסור

העבודה (בעיקר הפיזית) נחשבה בשנים הראשונות כערך, והעובד החרוץ אף הופיע על שטר של 5 לירות; היום נשארו בגדי העבודה (הכחולים) והלבנים (האפורים) כערכים בפני עצמם

ב-1996 ישנם כ-27 חברים וחברות העובדים בעבודות חוץ (מהם 11 במשרה חלקית). מרביתם בעלי מקצועות ייחודיים (רפואה, עבודה סוציאלית, הוראה, אדריכלות ועוד).

עבודת ילדים - מאז קיומו של ביה"ס בבארי שולבו הילדים במערכת העבודה, החל מכיתה ח' ועד י"ב, אם בהצמדה

בכוחות הוראה וחינוך. בענף הבנייה מועסקים, באמצעות "סולל-בונה", 3 שכירים ותיקים: הבנאים - נתי הרשקו (מ-1961), דוד כהן (מ-1966) והצבע חאלד, מעזה (מ-1977). כיום נוספה גם העסקת במב"חים (ע"ע) בהיקף נרחב, בעיקר בדפוס ובמוסדות החינוך.

עבודות גמר - עבודות ומחקרים אישיים

ב־1982. עד 1995 נשארו בבארי 7 ח"ח, יוסי בכר, לילך (הברון) קיפניס, מיכל מאיר, נואית בשוראי, סילביה אוהיון, ענבל רייך ורונן צמח. מחנכות המחזור - חסידה בוכסווילר ורותי לב.

עופרים - בית פעוטים במבנה משותף עם "ארזים" (ע"ע) נבנה ב־1982. שימש פעוטון לשתי קבוצות של 4 ילדים מגיל שנה עד 3 שנים. מאז הרפורמה בגר"ג (ע"ע) הפך לגנן וכיום מתחנכים בו כ־14 ילדים בני 3 עד 4 שנים ועובדות בו - גננת ו־3 מטפלות.

עומר: מחזור ט"ו, 1982

עירית: מחזור י"ט, 1985

עזרת קרובים - עזרה הניתנת ע"י קיבוץ בארי להורי חברים או לקרובי משפחה אחרים, מאז קיומו. העזרה הניתנת היא כספית או בימי עבודה, במסגרת יכולת הקיבוץ ובהתאם לכל מקרה. בראש הוועדה לעזרת קרובים, ב־10 השנים האחרונות, עומדת שוש כרסנטי (פלד).

עירית - מחזור י"ט בביה"ס בבארי. 24 חניכים וחניכות, למדו בכיתה מוצמדת, במסגרת עליית הנוער (ע"ע). 20 סיימו את לימודיהם בתשמ"ה (1985). עד 1995 נשארו בבארי שניים - אילן חדר וזיו שופן. מחנכות המחזור - תמר שלוי וזהבה אבוטבול.

עירסוס כותנה - השמדת עשבים בשטחי הכותנה בסוף שנות ה־80, ע"י ריסוס חומר קוטל עשבים. העירסוס בוצע ידנית, בריכוזים (ע"ע), בעזרת בקבוקי ריסוס מיוחדים. לפני כן נהגו לעשב ביד, או בעזרת מעדרים מיוחדים. בראשית שנות ה־90, חזרו לעישוב במעדרים.

לענפים במשק ואם בעבודות המוניות ובגיוסים (ע"ע). העבודה נחשבה מאז ומתמיד מרכיב חשוב בחינוך הנוער ודרך ליצירת קשר בינם למקומות עבודה עתידיים.

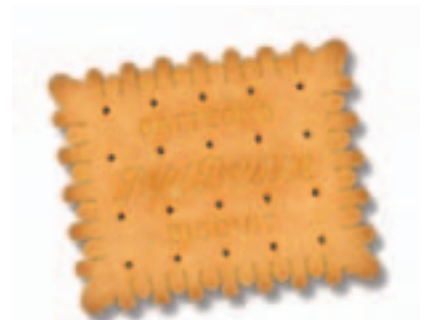
עוגות דוליס (דליה) - מאז 1994, משחזרה דליה לוי מהקורס לאפיה, היא לא חדלה לאפות עוגות מעולות. הן נחטפות מדי שבוע במרכולית (ע"ע), במועדון לחבר (ע"ע), במסיבות, בחתונות ובימי הולדת ואין ההיצע מדביק את הביקוש.

עוגיות חופשי - עוגיות פשוטות שסופקו לילדים ולחברים בקיבוץ בארי, מראשית שנותיו. סופקו ללא חיוב, בתנאים של מחסור ולפי העקרון - "לכל אחד לפי צרכיו". עם קבלת עקרונות הצלח"ת (ע"ע), בוטלה חלוקת העוגיות "חופשי" (ע"ע).

עומר - מחזור ט"ז בביה"ס בבארי. 22 חניכים וחניכות, מהם 15 בני הכיתה המוצמדת (ע"ע). סיימו את לימודיהם

עוגות דוליס (דליה) עם דליה: העוגות המפורסמות שנחטפות עוד לפני אפייתן

עוגיות חופשי: עוגיות צנועות שאין נחטפות, אבל נצרכות בכמויות גדולות, בשל אופיין המיוחד

גליון דבר, 7.10.46: בכותרת הראשית - עליית י"א הנקודות

העליה לנחאביר: יצאנו אט, חיוור היה הלילה, מוצאי יום כיפור תש"ז, 6.10.1946

ההודעה על העליה לנחאביר: חלוצים בגדרה מצטופפים מאחורי החלונות לשמוע הבשורה

עליית י"א הנקודות: עשר נקודות ונקודה, היום זה נשמע כאגדה, אבל ב־1946 זה קבע את מפת המדינה

קיבוצים ומושבים. היא נשאה אופי פוליטי במלחמה נגד חוקי "הספר הלבן" של ממשלת המנדט הבריטי ומטרתה היתה - האחזות באדמות הנגב, לקראת הקמת המדינה שבדרך. במבצע זה השתתפו 9 גרעינים שהקימו את הקיבוצים: קדמה, גלאון, שובל, משמר-הנגב, בארי, כפר-דרום, נירים, אורים, חצרים ושני גרעינים שהקימו את המושבים: תקומה ונבטים.

עליית-הנוער - מפעל להצלת ילדים ונוער מגרמניה, שנוסד ע"י רחה פרייר, ב־1932. שנה לאחר מכן קיבלה הנרייטה סולד לידיה את הנהלת הלישכה לעליית הנוער, במסגרת הסוכנות היהודית. העלייה נתמכה ע"י יהודים וחסידים אומות העולם. חברות-נוער נשלחו לקליטה בקיבוצים, בפנימיות ובמוסדות חינוך. במלחמת העולם השנייה התרחב אירגון עליית הנוער ליתר ארצות אירופה, פעולה זו נמשכה גם לאחר קום מדינת ישראל והורחבה לארצות המזרח, צפון אפריקה ואף לנוער ישראלי במצוקה. המחלקה לעליית הנוער ממומנת ע"י הסוכנות היהודית, הסתדרות נשים "הדסה" ועוד. עד כה נוסדו ע"י גרעינים מעליית-הנוער יותר מ-60 קיבוצים ורבים אחרים הצטרפו ליושבים חקלאיים קיימים. עד 1996 נקלטו בקיבוץ בארי, במסגרת זו, 8 חברות נוער (ע"ע).

העמותה (אגודת קיבוץ בארי לפעילות חברה ותרבות) - נוסדה בשנת 1981 ומטרתה: שמירת כספי ירושות של חברי בארי. הירושה הראשונה התקבלה ע"י בוכסי (מאיר בוכסווילר) והסכום

עיתון-חי - מפגשים של כל הציבור בלילות שבת, נערכו ע"י לזר ובהנחיתו. עיתון-חי מס' 1 נערך ביולי 1950 ומספר 25 - ביוני 1952. העיתון עסק בנושאים אקטואליים של בארי, מלווים בראיונות מוקלטים וחיים.

העליה לנחאביר - ההכנות לעלייה החלו בראש השנה תש"ז, לאחר הודעה קצרה שנמסרה ע"י נציגי מזכירות הקבה"מ והמוסדות המיישבים. במוצאי יום הכיפורים יצאו מ"בארות" דרומה, על גבי משאית, 25 חברים ו-5 חברות. מקום הריכוז היה בבארות-יצחק, משם יצאו גם העולים לתקומה ולכפר דרום. ב־4:30 לפנות בוקר יצאה שיירה מתוגברת במגויסים מיושבי הדרום ומעובדי "סולל-בונה" במחנה נזירט (ע"ע), למקום המיועד להתיישבות. לאחר שהגיעו המשאיות העמוסות בציוד ובחומרי בניין, החלו בהקמת הצריפים והגדר. תוך יומיים הוקמו 2 צריפי מגורים (5 חדרים בכל אחד), צריף חדר-אכילה ומטבח, מקלחת, מכבסה ובית שימוש. הוקם מגדל ועליו מיכל מים (4 מ"ק), נחפרו 3 עמדות מוגנות בשקי חול ונמתחה גדר מתיל דוקרני. בסיומו של היום השני נערכה מסיבה להצלחת המיבצע, מלווה בכיבוד, ריקודים ונאומי ברכה ופרידה מאלה שבאו לעזרה. המבצע נערך במסגרת עליית י"א הנקודות (ע"ע).

עליית י"א הנקודות - במוצאי יום הכיפורים תש"ז (6 באוקטובר 1946). ביום זה עלו על קרקעות הקק"ל בנגב 11

הנשקיה (ע"ע) ו"ניצנים" (ע"ע). העצים נטעו ע"י הכשרת "במעלה" בראשית שנות ה-50, מסביב למחנה האהלים שבהם שכנו.

עצי פיקוס - בראשית שנות ה-50 היה שטח המחנה חשוף כמעט לחלוטין, לא עץ ולא שיח. זאב וכסלר, מרכז הנוי באותם

שהצטבר בה עד היום הוא כ-600,000 ש"ח (יועד כולו להקמת אולם הספורט (ע"ע)).

ענבלים - בית פעוטים שנבנה בצמוד ל"צפרירים" (ע"ע), ב-1954. שימש פעוטון לשתי קבוצות של 4 ילדים בני שנה עד 3

ימים, הביא משפיים מספר עצי פיקוס ענקיים. רק שניים מהם נקלטו והם מתנשאים לגובה עד היום; האחד ליד גן "שקד" (ע"ע) והשני ליד בית הילדים "ענבלים" (ע"ע), (כיום, הנהלת החשבונות (ע"ע)).

עצי שיקמה - שני עצים הגדלים בחצר המשק. האחד ליד המדרכה העוברת בין משפחת עוז ומשפחת הברון. זהו עץ ששרד מהבוסתן של משפחת הוואידאט (ע"ע). השני צומח סמוך לבמה, בשולי הדשא הגדול - שריד משתילים שהיו מיועדים לשדרה המובילה לרפת. הבוסתן כבר איננו והשדרה גם כן לא קיימת. נותרו רק שני העצים והלכלוך הדביק של הפרי שהם מפזרים מדי שנה על המדרכות.

עקיבא - הפר שבילה חלק משנותיו בבארי, בתחילת שנות ה-50. מיום שהחלו בהורעה מלאכותית, היו מביאים אליו פרות שהמזריע לא הצליח למלא את דרישתן. בדצמבר 1955 הוחלט למכור אותו והפרות שברפת נאלצו להשאר עם המזריע לבדו (ועם הרפתנים כמוכן).

ערב טוב - ברכה שנוהג החבר בוכסי

שנים. לאחר הרפורמה בגר"ג (ע"ע), התפנה המבנה מילדים וב-1992 שופץ המבנה והותקן עבור הנהלת החשבונות (ע"ע).

ענפים במשק - ענפי ייצור קיימים: בית הדפוס, גר"ש, רפת, פרדס ויענים. ענפי ייצור שחוסלו: ורדיה, מטעים, דיר צאן, לול ומכוורת. ענפי עזר: בניין, מסגריה, מוסך, נגריה, חשמליה, שרברביה והנה"ח. ענפי שרות: מטבח, חדר-אכילה, מחסן בגדים, מכבסה, מתפרה, ומוסדות החינוך. (לגבי כ"א ע"ע).

עפיפונידה - תחרות הפרחת עפיפונים הנערכת מדי שנה בסוכות, על מגרש הכדורגל. נוטלים חלק בתחרות מזקן ועד טף והיא נושאת פרסים.

העץ הבווד - נמצא כ-7 ק"מ ממזרח לבארי (מול המושב תקומה). לאחר מלחמת העצמאות, כשהחלו לברר אפשרות העתקת היישוב מנחאביר למקום אחר, נחשב המקום הזה כאחת האטרנטיבות.

עצי אקליפטוס - מכל החורשות ועצי האקליפטוס שננטעו בבארי ובסביבתה, בולטים לעין מספר עצים שנותרו בין

עצים מפורסמים במחנה: מימין - "השקמה" שבדשא הגדול; במרכז - "הפיקוס" של ענבלים; כיום הנהלת החשבונות; משמאל - "האקליפטוסים" של הקופי אדה'לשעבר

עפיפונידה: בסוכות מכינים עפיפונים, רצים על הדשא עם החוט ביד, העפיפון עולה (במקרה הטוב) וצונח על חוטי החשמל

עשית נפט: כלי מאור פופולרי בחדרי החברים, לפני המצאת החשמל

עתיד: גרעין עם עבר גדול, בבארי מ'1968

ערבה: מחזור ה', 1968

"ערב טוב": ברכה היתולית מפי בוכסי המושמעת בבוקר והפכה לסימן זיהוי החביב על הבריות

צורך למלאה בנפט בכל פעם שהיתה מתרוקנת. היתה בשימוש בחדרי החברים בנחאביר ובבארי, עד שנרכש הגנרטור הראשון (ע"ע). לתאורה בחוץ היו משתמשים בפנסי רוח (ע"ע).

עתיד - גרעין חניכי החטיבה המקצועית של הנוה"ע, 24 בנים ובנות שאורגנו ע"י מרכז הקואופרציה. ההתארגנות החלה בחולתא אך משלא נקלטו שם הופנו לבארי בדצמבר 1968. לאחר ששהו כמחלקת נח"ל במעוז-חיים ובמחניים. השתחררו מצה"ל בספטמבר 1970. מהגרעין חברים היום בבארי: רפי כהן, יונה ודוד כהן, יוכי אלון וחזי יחזקאל.

לברך את כל מי שהוא פוגש בדרכו... החל משעות הבוקר.

ערבה - (1) מחזור ה' בביה"ס בבארי. 13 חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בביה"ס בתשכ"ח (1968).

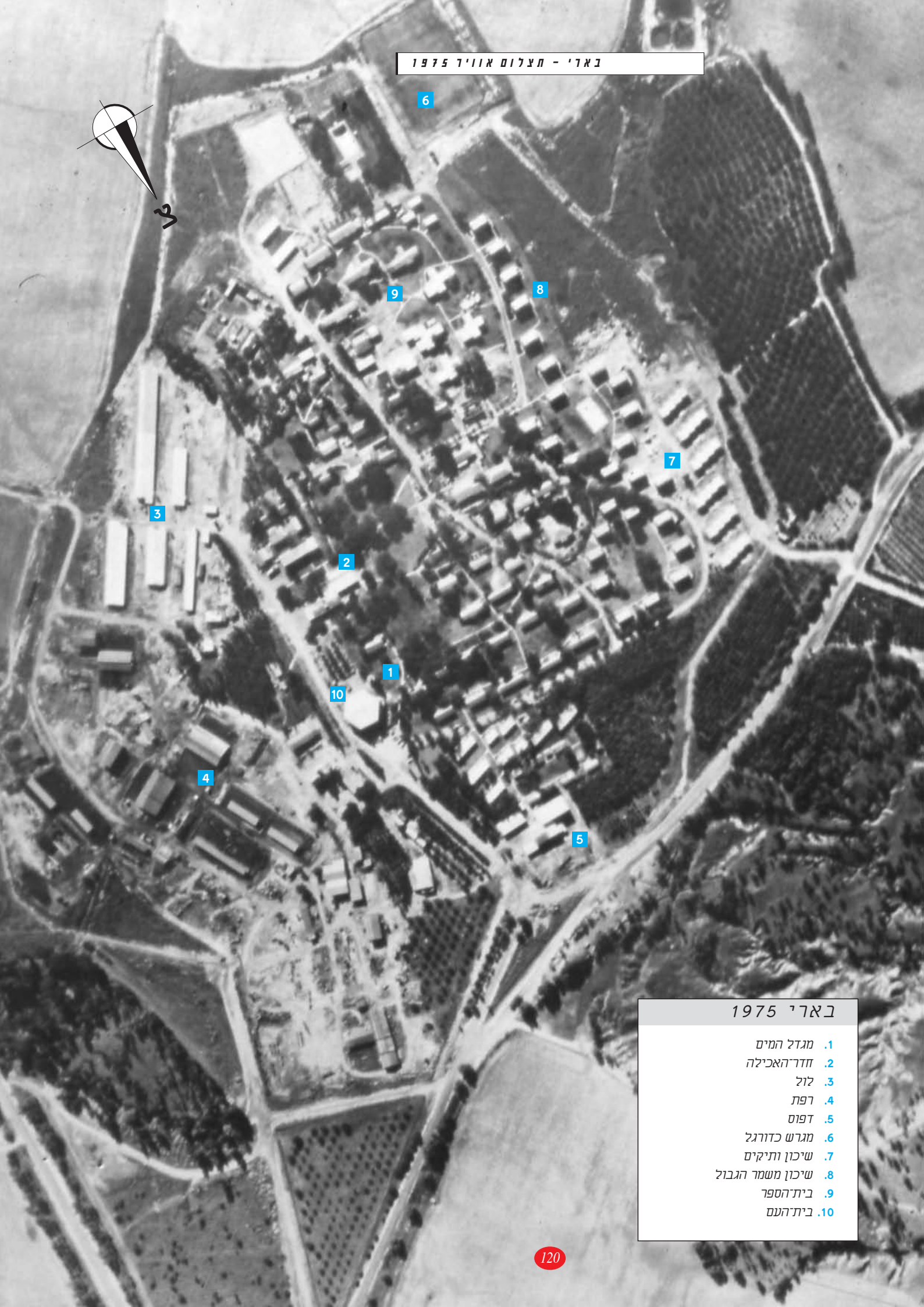
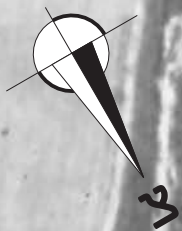
עד 1995 נשארו בבארי 9 ח"ח: צבי אלון, גיל חוטר-ישי, מני גודארד, אילה חצרוני, דליה (אפרת) לוי, מימי (פלד) קלמר, ענת (דגן) גתי, חמוטל (קלמר) הרגיל וציפי (שווייצר) זורע. מחנכות המחזור - שרי אלדן ועליזה גורל.

(2) גרעין שיועד לשיזפון. בינואר 1985 הגיעו לבארי בנות הגרעין כמחלקת בט"ש.

עשית נפט - מנורה מזכוכית, שהיה

ע ק י ב א

- מכרנו את הפר עקיבא אחרי שהתברר שאיננו מתאים לתפקידו.
(יומון בארי 78 / 11.12.55)

באר' 1975

1. מגדל המים
2. חדרהאכילה
3. לול
4. רפת
5. דפוס
6. מגרש כדורגל
7. שיכון ותיקים
8. שיכון משמר הגבול
9. ביתהספר
10. ביתהעם

פואייה: מקום מפגש הומה לבעלי תפקידים, ילדים הממתינים לארטיק ושחקני פוגים עונתיים

פוקי: כינוי חיבה לרכב עם קבינה כפולה, שנסע בשנות השישים עד שהתנגש בפרה

פורים: האמיר אפרת מנסיכות הנפט ואשתו הסולטנית, שבאה מרוסיה באהבה

ו"פעילות" לנוער. בנוסף לכך היווה מגרש למשחקי ילדים, (תופסת, פוגים, והטסת מטוסים עשויים מיומונים). מאז שהוצאו כל הכורסאות והשולחנות מהפואייה, הוקם אתר השעשועים ע"ש "בארות" (ע"ע) והוצבה תאורה בגרנוליט (ע"ע), פחת מספר המשחקים בפואייה.

פוקי - כנוי למכונית טנדר עם קבינה כפולה, מתוצרת "פולקסוואגן" שנרכשה בראשית שנות ה-60 ושימשה בעיקר את רכז הקניות. שם החיבה ניתן לה ע"י אלה שהתקשו לבטא את שמה המלא. במאי 1964 קרתה תאונה משולשת בינה ובין פרה של ניר-עם ואוטובוס. כתאונה נפצעה קל תמר שלי.

פורים בבארי - נחוג לראשונה בתשי"א (1951), בצריף חדר-האכילה הישן (ע"ע), בהשתתפות הציבור כולו. החג נשא אופי פנימי, תוך התפרקות משנות המתח שקדמו לו. התחפושות הציגו נושאים פוליטיים וחברתיים-קיצוניים, ההופעות כללו פזמונים ומערכונים קצרים מלאי הומור וסטירה "והשתיה כרת, אין אונס". מאז חוגגים את החג מדי שנה, כשבכל שנה נבחר נושא אחר. בשנים האחרונות התמעטו ההופעות והדגש הוא על הריקודים ועל הכיבוד. במקביל נערכות מסיבות פורים בבתי הילדים ובביה"ס. מסיבות הפורים לחברים נדחות בר"כ לערב שבת שלאחר פורים.

הפאב - נפתח לראשונה באפריל 1988, במחסן הכללי לשעבר (לאחר שעבר שיפוץ). היוזמים להקמתו היו - עמית לוי, תמיר אופנהיים ורוני לוי, שחיפשו מקום מפגש לצעירים, בנוסף למועדון לחבר. פתיחתו היתה מלווה בויכוחים - מה ישתו בו, קפה או בירה? וסוכם, שמלבד שתיה קלה תוגש גם בירה תמורת תלושים. בפאב נערכים ערבי דיסקו, הופעות אמנים ומסיבות בלילות שבת וחגים. ב-1990 וב-1994 אורגנה על הדשא שליד הפאב צפיה משותפת בתחרויות המונדיאל, על מסך טלוויזיה גדול. ב-1995 נעשו בפאב עבודות שיפוץ והרחבה וכל הריהוט חודש, תחת ידו של מני גודארד וביוזמתו.

פגשיקש - מסיבות ליל שבת, שאורגנו בלילות הקיץ באמצע שנות ה-80, ע"י אהל בשוראי ודוני שוורץ. המסיבות התנהלו בחצר הפנימית של בית השיח' (ע"ע), על חבילות קש ונשאו אופי הומוריסטי צעיר. חנן בשוראי נשא את דברו בשם השיח' (בעל הבית), והצעירים דאגו לתכנית האמנותית. שם גם נולד המערכון הידוע על המטוס שאיבד את דרכו ונחת אי-שם במדבר. מערכון שחזרו עליו מספר שנים רצופות במסיבות פורים (ע"ע).

הפואייה - חדר הכניסה לחדר-האכילה, מרוהט בשולחנות וכורסאות. מלבד היותו חדר כניסה, שימש כמקום לאירונות תצוגה (ע"ע), מקום המתנה לחברים ומקום מפגש

פורים: פעם הוצגו מערכונים מלאי הומור והיתול; היום שמחים בעזרת המשקאות

פינת החי: ברווזים וברבורים שוחים בבריכה כמו באגדות

פינת החי: ילדים ועזים מוצאים כאן בית משותף לשמחת כל הצדדים

פחונים: מבני יסוד רעועים ששימשו שנים רבות לתפקידים חשובים וחיוניים

פינת הנוער ע"ש סופי טאקר - שני

מבנים למגורים (12 חדרים) ומבנה לשתיתות לימוד, באזור ביה"ס. פינת הנוער נבנתה בראשית שנות ה-60 מתרומתה של סופי טאקר (זמרת יהודיה-אמריקאית ידועה), עבור ילדי עליית הנוער בבארי. בטקס חנוכת פינת הנוער, ביולי 1961, השתתפה סופי טאקר עצמה. כמו כן השתתפו - ילדי חברת הנוער ("ברוש") ו"אורן", להקת מחול ("אשל"), מקהלה ותזמורת מנדולינות של ילדי ביה"ס.

פיצוץ מסילת הברזל - במהלך מלחמת

העצמאות, נשלחה מנחאביר כיתה של אנשי פלמ"ח, לחבל במסילת הברזל מעזה למצרים. אליהם צורפו גם החברים - דן אבנר ואליהו גת. הם יצאו מספר פעמים בלילות לכוון דיר-בלאח והניחו מטענים של חומרי נפץ מאולתרים. הפיצוצים הללו לא הפסיקו את תנועת הרכבות ברצועה, אבל היה בהם משום הטרדה לאויב והרמת המורל לחברה בנחאביר.

פלוגת העבודה בסדום - מראשית

שנות ה-30 החזיק הקבה"מ פלוגת עבודה מקובצת בסדום (ע"ע). כל קיבוץ נתבע לשלוח מספר מגויסים לשנתיים לפחות. ב-1945 נתבעה קב' "בארות" לשלוח 3 חברים ובמקביל - קבוצת הצופים ב' נתבעה לשלוח שני חברים. לאחר האיחוד בין שתי הקבוצות, נתבקשה קבוצת "הצופים ב' בארות" לשלוח עד 20 ח"ח ע"מ להוות את הגרעין המרכזי בפלוגת העבודה בסדום.

פחונים - צריפים עשויים עץ ופח

אלומיניום, שהתקבלו ממחלקת ההתיישבות של הסוכנות היהודית, לאחר מלחמת העצמאות. בשעתם שימשו למטרות חיוניות (מרפאה, נשקיה). כיום חלקם עדיין משמשים כמחסנים.

פי הבאר - בטאון שיצא לאור ממאי

1971 ועד פברואר 1974. בס"ה יצאו לאור 18 חוברות. חברי המערכת היו אודי בריסיני, יגאל זורע, צבי סוכמן, וענת גתי.

פינת החי - ראשיתה בשנות ה-60 והיא

מהווה חלק בלתי נפרד ממשק הילדים (ע"ע). כיום, לומדים ועובדים בה ילדים מביה"ס "נופים" (ע"ע), במכלול החיות בפינת החי אפשר למצוא: יונקים (8 סוגי מכרסמים ו-7 סוגים של בהמות בית), עופות (שלושים, חוגלות, טווסים ופסיונים, 7 סוגי תרנגולות, 5 סוגי יונים, 13 סוגי אווזים וברווזים, 15 סוגים של ציפורי שיר ו-5 סוגי תוכים) וזוחלים (צבים ו-17 סוגי נחשים). ילדי ביה"ס "נופים" מופעלים בפינת החי במסגרת תוכנית לימודית שש-שנתית. מאכילים את בעלי החיים בבקרים, בתורנות. אחה"צ לומדים נערים מהכיתות הגבוהות במסגרת החינוך המשלים, או עובדים במסגרת העבודה בענפים. ב-1995 נוספה לפינת החי אורווה לסוסי רכיבה (ע"ע). מדי שנה, ביום הזכרון לנעמי בכר ז"ל, מתקיים בבארי כנס של רכזי פינות חי, מורים ומנהלי בתי-ספר מכל קצות הארץ. האחראי על פינת החי - ארז מנור.

גליון פורים של "פי הבאר": בשער מרכז המשק בפרשייה מפוברקת

מכשירי קשר אלחוטי ונוספו גידולים כמו גזר, בוטנים ואבטיחים (ע"ע). החל מ-1975 החליף הענף את שמו לגד"ש (ע"ע).

פליטיה - מרסס יד עם מיכל לפליט, שימש להשמדת זבובים וחרקים, בשנות ה-50 וה-60. את אלו שלא השמידה הפליטיה חיסלו בעזרת מחבט זבובים (ע"ע). וכל יתר הזבובים מתו מצחוק, או מזיקנה. מאז שהומצא תרסיס ה"סנו", נעלמה הפליטיה מהאופק והיא שמורה רק במוזיאונים (ע"ע).

פליטיה: כלי מלחמה נגד יתושים וזבובים שהיה בשימוש בין מלחמת העצמאות ומלחמת ששת הימים. אחרי מלחמה זו - הוחלף בזבנג... וגמרנו

למרות הקושי החברתי בהחזקת קבוצה כה גדולה בסדרם, קב' "הצופים ב'בארות" נענתה לאתגר. העבודה בסדרם היוותה גם מקור פרנסה נכבד, בין יתר עבודות החוץ באותה תקופה. החברים המגויסים נשארו בסדרם עד פרוץ המאורעות, ערב מלחמת העצמאות. האחרונים שנשארו בסדרם עד תום המלחמה היו - חאג' (ע"ע) ואברהם ארליך, שנפל בשבי הירדני (ע"ע שבויים).

פלחה - בבארות נעשו נסיונות לגדל תבואות על שטח קטן. רק לאחר העליה

פלחה: בודא (ופלחים רבים נוספים) הולך בשדות, מדונם אל דונם ומבלוק לבלוק, למרות הבצורת, סופות החול והעשבים השוטים

להתיישבות צמח הענף למימדיו הגדולים. ב-1947 נורעו בנחאביר 1200 ד' (מתוך 2500 ד'). לאחר מלחמת העצמאות והמעבר לבארי, נורעו - 10,000 ד' גדולי חורף וקיץ. ב-1957, לאחר כמה שנות בצורת, הוכנסה השקיית עזר עם צינורות אלומיניום ניידים וממטרות. הדבר עשבים ומזיקים נעשתה בריסוס מן האויר ע"י חב' כימאיר (ע"ע), או בריסוס מן הקרקע. ב-1960 אוחד ענף הפלחה עם השלחין (ע"ע) תחת גג אחד בשם - פלחין (ע"ע).

פלחין - מ-1960 המשיכו לגדל כותנה, סלק סוכר ותפוזי"א ובקיץ - תירס לגרעינים וירק לתחמיץ. הוצאת תפוזי"א ואיסופם נעשתה באמצעות קומביין והכותנה נקטפה בקטפות. ב-1964 קיבל ענף הפלחין את פרס קפלן לעבודה (ע"ע). ב-1965 הוגדלה מכסת המים ושטח הכותנה הוגדל ל-1000 ד'. קטיפת הכותנה נעשה בשיתוף איזורי, באמצעות 3 קטפות. ב-1970 עבדו בפלחין 13 חברים קבועים, הוכנסו לשימוש

פנים טרם - אירוע חגיגי שנערך ע"י עובדי הדפוס, בספטמבר 1995, לציון הישגי הדפוס באותה שנה. החגיגה נערכה לכבוד חברי בארי בלבד (בניגוד ל"פרינטרם" (ע"ע) שהיה מיועד ללקוחות הדפוס). בתכנית - "אוכל עוצר נשימה", סיור מאלף בבית הדפוס, הגרלות מורטות עצבים, סרט וידיאו באורך 12 אינטש, הופעות ופזמונים".

הפנס האדום - הוצב בראש עמוד חשמל, ליד חדר-האכילה הישן והצר, במסגרת "מבצע שקט" (ע"ע). כאשר הפנס הודלק בזמן ארוחת הערב, היה זה אות לחברי בארי שאין מקומות ישיבה פנויים בחדר "א" ומוטב להם לחכות בחדריהם עד שייתפנה מקום. כיום דולק פנס כזה בראש האנטנה המרכזית על הגג של חדר-האכילה.

פנס רוח - כלי תאורה עשוי פח שהיה צורך למלאו מדי פעם בנפט. שימש את שומרת הלילה ואת הרפתנים בבארי, לפני שנרכש הגנרטור הראשון (ע"ע).

פנס רוח: כלי תאורה מסיבי לתנועה בשבילי המחנה החשוכים

פסלים - 3 פסלים מעץ ומתכת שהכניסו מימד חדש לגרנוליט

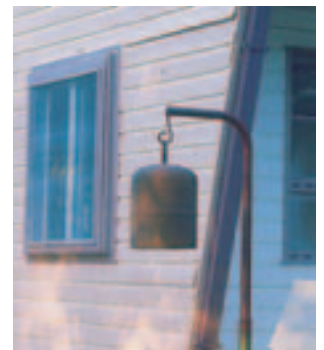
והופעות מחול), וכן, מקהלה והציבור כולו. בשנות ה-60 נהגו להתכנס לאחר הסדר לערב "שיר השירים לאהבה", (מחול, שירה וקריאה, בביצוע להקה), שהסתיים בשירה וריקודים עד אור הבוקר. בליל הסדר תשנ"ה נעשה נסיון להוסיף לקריאת ההגדה המחזה משולבת בשירה ומחול, שבוצעה ע"י ילדי ביה"ס.

פסלים - ב"1 ביולי 1984 הוצבו 3 פסלים על הגרנוליט (ע"ע). הם עוצבו ונבנו ע"י הפסל יחיאל שמי, בעזרתם של בני כיתת "תומר" ומדריכיהם (הראל יצחקי ואמנון חוטר-ישי), עם סיום לימודיהם בביה"ס. קדם להצבתם דיון "מעמיק" על מיקומם של הפסלים על הגרנוליט והדעות היו חלוקות. עם הזמן הציבור התרגל אליהם ובעיקר הילדים, המרבים לטפס על הפסלים ולגלוש מהם למטה.

פסנתרים בבארי - הראשון היה פסנתר כנף ("בליטנר"), אשר נקנה מתרומתם של הורי חברים, במרץ 1950. לימים הוחלף בפסנתר כנף חדש, שהוצב בבית העם. פסנתר אחד נתרם לחדר המוסיקה לזכרו של יוסי דורר (בוכוולד), ע"י בני משפחתו. מלבד זאת נרכש פסנתר אחד לביה"ס נופים ונוספו עוד 5 פסנתרים פרטיים.

הפעמון - חצי בלון לגז, מעלה חלודה, ששימש כפעמון בשנות ה-50 וה-60. הוא היה תלוי על קרש דפוק לעמוד חשמל, לא הרחק מחדר-האכילה. צילצול רגיל היה סימן קריאה לחברים - לארוחות, אסיפות, הרצאות או לחזרות המקהלה. צילצולים מהירים היו אות אזעקה במצב חרום או אזעקה לכיבוי שריפה.

פסח בבארי - נחוג בבארי מדי שנה בהשתתפות כל הציבור, אורחים ומוזמנים רבים. בחג מושם דגש על הנושא החקלאי (ראשית הקציר), על האביב ועל המאבק לחופש ולעצמאות עם ישראל. ליל הסדר הראשון נערך בשנה הראשונה בגדרה ובבנימינה, מסובים ליד שולחנות ערוכים וקוראים בהגדות של פסח (ע"ע) שנערכו ע"י חברי שתי הפלוגות. בתש"ח (1948), נערך הסדר של פסח בגדרה על רקע המתיחות ואי השקט של אותם הימים. הסדר היה צנוע, עם אורחים מעטים והוא כלל - קריאה בהגדה, מקהלה, שירה בציבור וריקודים. בנחאביר יצאו עם הקומביין לקציר העומר ובליל הסדר נאלצו להסתפק בהגדה אחת בלבד. בפסח תשי"ד (1954) נערך, לראשונה בבארי, טקס קציר העומר (ע"ע) ומאז הוא נערך מדי שנה בערב החג, לפני שקיעת החמה. ליל הסדר נערך בחדר-האכילה ומשתתפים בו ילדי ביה"ס (בהבאת העומר, שאלת הקושיות

הפעמון: צלצול רגיל - ארוחת בוקר או הרצאה; צלצול מהיר - מצב חרום או שריפה. למעלה - בגדרה; למטה - בבארי

פסח: בתופים ובמחולות, בכופתאות ובמרור; השנה עבדים, בשנה הבאה - תורני עריכה וחיסול

פרדס: החלפת זני התפוזים והאשכוליות לא מנעה את הצורך לקטוף את הפרי בסוף העונה

פרוייקט פולין: משלחת ישראלית במחנות ההשמדה

בטיפטוף (ע"ע) והיבולים היו גבוהים. באותן שנים הרחיבו את שטח האשכוליות ומספר זנים הוחלפו באחרים. הוכנסו זני פרי הדר קליפים, במגמה להעלות את הרווחיות ולמלא אחר הביקוש הגובר באירופה. לעומת זאת, שטח הפרדס צומצם פעמיים. העבודה השוטפת בפרדס נעשתה ע"י הצוות הקבוע (3 עד 4 עובדים). הקטיף בוצע בעזרת ילדי ביה"ס (ע"ע), מתנדבים (ע"ע) ובארגון גיוסי איקסים (ע"ע). החל מ-1990 הוחלט להעסיק קבלן בעבודות הקטיף. שטח הפרדס ב-1995 הוא כ-400 ד' וסיכום השנים האחרונות מראה על יבולים יפים ורווחיות סבירה. בין עובדיו היו: דן אבנר ז"ל וספי כהן ז"ל. החבר הוותיק מכולם, העובד בפרדס מאז 1960 - יואב גורל (ע"ע הטוריה של יואב). מאז 1989 ריכוז הפרדס בידי ארגון שזר ומאיר לוי.

פרוייקט פולין - לימוד נושא השואה בכיתות י"א-י"ב. כלל סיור בפולין, ביקור במחנות ההשמדה (מיידאנק, טרבלינקה

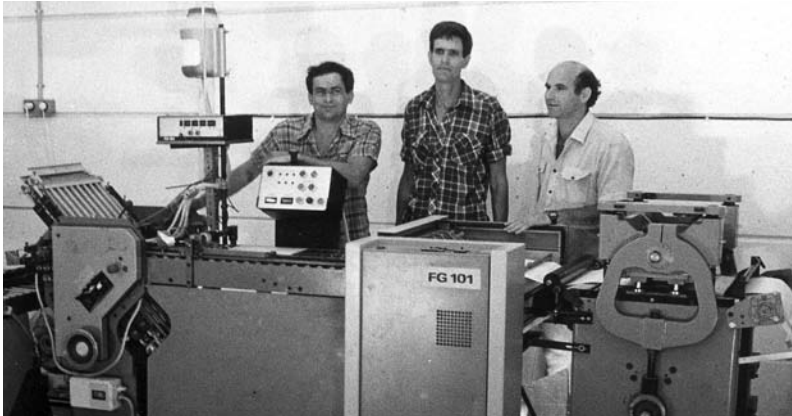
פצ'ימניה - כינוי לא כל-כך מחמיא לבחורה, שהיה מקובל בבארי בשנות ה-50. מקור הכינוי אינו ברור.

פקק - כינוי לחבר שאין לו ענף קבוע והוא פתרון נוח לסדרן העבודה ב"סתימת חורים" בענפים רבים. הכינוי היה מקובל בשנות ה-50 וה-60 (ד", נמאס לי להיות פקק!). מאז שהחלו להשתמש בבקבוקי פלסטיק עם שסגור, הפסיקו להשתמש בכינוי זה.

פרדס - העצים הראשונים נטעו ע"י הסוכנות היהודית, במסגרת הנטיעות בדרום ובנגב. ב-1958 נטעו שטח של 160 ד', עצי תפוז ואשכולית. ב-1963 היה שטח הפרדס כ-380 ד', הונחו קווי מים קבועים ונשלח המשלוח הראשון לייצוא (כ-10 טון תפוזים ואשכוליות). ב-1969 הועבר חלק מן הפרדס (250 ד') לרשות בארי וב-1974 היה שטחו הכולל כ-580 ד'. במשך שנות ה-70 וה-80 הוכנסו אפרונים לקטיף בצמרות, הוכנסה שיטת השקיה

פ ד ר ט

מפה ומשם
- בפרדס החל קטיף סלקטיבי בתפוזים; מבוצע ע"י המתנדבים, בהדרכת
עובדי הפרדס.
(ימוון בארי 5327 / 23.10.75)

פרס קפלן: ב-1964 לעובדי הפלחה על הישג בגידול הכותנה (למעלה) וב-1986 לצוות מהדפוס על ההישגים בפיתוח המעטפית (למטה)

מקובל עד מחצית שנות ה-50 בגלל המחסור החמור בשיכון.

פרינטרם - במלאות 40 שנה לדפוס בארי (ע"ע), באוגוסט 1990, נערכה מסיבה גדולה לציון המאורע, בהשתתפות אורחים ולקוחות מבחוץ וחברי בארי. מסיבה דומה נערכה באוגוסט 1992 ובמאי 1993. נערכו סיורים בדפוס (עם הדגמות), בקיבוץ ובאיזור וכיבוד ניתן כיד המלך.

פרס קפלן לעבודה - שני ענפים בבארי קיבלו את פרס קפלן. ב-1964 קיבלו עובדי הפלחין (ע"ע) את הפרס על ההישגים בגידול כותנה ועל רוח עבודת הצוות וב-1986 קיבל דפוס בארי את פרס קפלן לעבודה על פיתוח המעטפית (ע"ע).

פתיליה - כלי לבישול עשוי פח, בעל שלוש רגליים, מיכל לנפט ופתילה רחבה הסופגת את הנפט אנב בעירה. בד"כ שימשה להרתחת מים לקפה, קלית לחם על רשת מרובעת ולאפית עוגות ב"סיר-פלא" על עיגול ברזל עם חור, שקראו לו "טוסיק". בחורפים הקרים של שנות ה-50 היו שמים על הפתיליה הדולקת עציץ הפוך, לחימום החדרים.

ואושוויץ) וביקור בגיטו קרקוב ובשרידי גיטו וארשה. קדמה לסיור הכנה לימודית שכללה הרצאות, שמיעת עדויות, קריאה בספרים וביקור במוזיאונים. כיסוי הוצאות הסיור נעשו בימי גיוס של בני הנוער בענפי המשק השונים. עד 1995 נערכו 10 מחזורים של "פרוייקט פולין".

הפרוסי - כינוי שניתן לאברהם הברון בגלל ארץ מוצאו ובגלל היותו קפדן, כיאה לילידי גרמניה. כינוי דומה ניתן גם לברנדי וכדי להבדיל ביניהם כונה האחד - "הפרוסי השחור" והשני - "הפרוסי הלבן". עם השנים נשכחו הכינויים הללו ואינם עוד בשימוש.

פרימוס (1) כלי בישול עם מיכל לנפט וראש מרעיש (כשהוא בוער). פרימוסים כאלה שימשו לבישול בבארות ובנחאביר, עד שהוכנסו שיטות בישול משוכללות יותר.

(2) מטוס קל מסוג "פיפר". במלחמת העצמאות שימש למטרות סיור, הצנחת אספקה וזריקת פצצות על האויב.

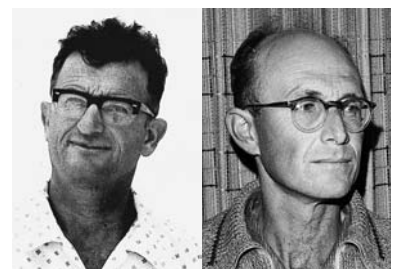
(3) כינוי לחבר (רווק) שהוכנס לגור "באופן זמני" בחדרה של משפחה. הדבר היה

פרימוס: כלי בישול, מטוס ובעיית שיכון משנות הארבעים

פתיליה: כלי בישול תלתרגלי ששימש גם לחימום בשנות החמישים

"הפרוסי הלבן" ו"הפרוסי השחור" שכוננו מאוחר יותר ברנדי ואברהם הברון

צוללת: מתקן שטיפה ייחודי למגשים עם שאריות אורז ועוף; הצוללנים - מתחלפים מדי פעם

צומת בארי וצומת סעד: צמתים רבי חשיבות בנגב המערבי שרבים אינם מבדילים ביניהם

צוותא - מסיבות בלילות שבת המוקדשים לנושאים הקשורים לבארי. ערבי "צוותא" החלו ב־1956 בביצוע רכו התרבות. מתחילה ועד היום נערכו כ־400 ערבי "צוותא" בבארי (10 מסיבות בשנה בממוצע), ושנת השיא היתה 1987, בה נערכו 27 ערבי "צוותא".

צוללת - כינוי למיכל המוצב בחדר הרהת הכלים במטבח (ע"ע), מלא בחומר חריף לניקוי סירים ומגשי נירוסטה. העבודה ב"צוללת" נחשבת לקשה במיוחד ולא כל אחד שש אליה.

צומת בארי - המסעף בין כביש עזה - ב"ש והכביש המוביל לבארי ודרומה.

צומת סעד - המסעף בין כביש עזה - ב"ש והכביש המוביל לסעד וצפונה.

ציוד וריהוט - עד סוף שנות ה־50 חולק הציוד והריהוט בהקצבה אחידה, לפי רשימת פריטים שנקבעה ע"י הוועדה.

צאלון - מחזור כ"ו בביה"ס בבארי. 15 חניכים וחניכות (מהם 2 ילדי חוץ). ב־1990 אוחדו עם כיתת נרקיס וסיימו את לימודיהם בתשנ"ב (1992). עד 1995 נשארו בבארי 14 ח"ח - חגי אבני, מאיה אלון, עובד בכר, עירד הרגיל, עינב יחזקאל, גידי יצחקי, סער לב, גל מילס, אבישג מלמן, נחשון נגלר, גיתית נווה, ראומה ערוסי, ענר שגב וטלי שני. מחנכי המחזור - אורי בן־צבי ואולגה נשיא. סיסמת הסיום שלהם היתה: "מחזור כזה לא מקבלים כל חודש".

צבר - מחזור ח' בביה"ס בבארי. 17 חניכים וחניכות (מהם ילד חוץ אחד), סיימו את לימודיהם בתשל"ג (1973). עד 1995 נשארו בבארי 10 ח"ח - מיקי (בר־לב) אילן, תמר (צרניק) בן־צבי, שושן (הברון) הרן, דניאל אלון, ישראל נטע, אביה חצרוני, זהבה (זרביב) הקר, ישי אדמתי, אשל גת ועדי דגן. מחנכי המחזור - ארק'ה פרומקין ורנה מזרחי.

צאלון: מחזור כ"ו, 1992 - (בתמונה עם נרקיס) "מחזור כזה לא מקבלים כל חודש"

צבר: מחזור ח', 1973

צ'לף: מחזור כ"ד, 1990

הכינוי ונשמר עד היום.

צלח"ת (צוות לבדיקת חלוקת תקציבים), הצוות, בראשות שושן הרן, החל לפעול בספטמבר 1991 וביוני 1992 התקבלה הצעתו להעביר חלק מתקציב הקיום (טיולים, עיתונות, לימודי העשרה, בדק, חשבון חשמל וטלפון) לתקציב האישי של החבר, תוך שמירה על העקרון לספק לכל אחד לפי צרכיו. מטרת ההחלטה היתה להגדיל את חופש הבחירה האישית בצריכה ולהגביר את המניע לחסכון. לפיכך עלה חלקו של התקציב האישי מ-20% ל-35% מסך הוצאות הקיום. סעיפי החינוך, הכלכלה והבריאות נשארו בתחום הערכות ההדדית, (במסגרת הוצאות הקיום הכלליות). בסוף 1994 נקרא הצוות לבדיקה חוזרת של נושא חלוקת התקציבים.

צליחת הכנרת - החל מ-1975, חברים מבארי וקבוצות מביה"ס, השתתפו מדי כמה שנים בצליחת הכנרת. ב-1964 השתתפו 37 בני קב" תאנה ו"דרור" וגם "הצעיר" (ע"ע). שנת השיא היתה 1969, בה השתתפו 40 חברים וילדים. ב-1975 דווח על 10 ילדים שצלחו את הכנרת ומאז עברה הפעילות בתחום זה לבריכות שחיה (ע"ע) מחוממות או מקוררות.

צ'לף - מחזור כ"ד בביה"ס בבארי. 24 חניכים וחניכות, למדו בכיתה מוצמדת של עלית הנוער (ע"ע). 14 סיימו את לימודיהם בתש"נ (1990). עד 1995 נשארו בבארי 4 ח"ח - תמר בן-שמעון, דגנית דחבש, אריק מררו ויקי שגיא (ציבולקביץ). מחנכי המחזור - יוחי שטיינהרדט ופנינה אבני.

בינואר 1959 התקבלה שיטת החלוקה לפי ניקוד (ע"ע), עם אפשרות בחירה מתוך רשימת הפריטים שנקבעה. ב-1964, אושר קידום תקציב נקודות ל-5 שנים מראש, לחברים שעברו לדירות חדשות. מספר פריטים חולקו עדיין בהקצבה אחידה (תנורים), ב-1965 הוסיפו לרשימת הציוד מקררים ו...מטריות, לעומת זאת היו מספר פריטים שהוצאו ממסגרת הניקוד. ב-1972 התקבל תקנון ציוד וריהוט חדש, בו אוחד תקציב הריהוט עם התקציב האישי (ע"ע).

הצ'זבטרון בנחאביר - בשלהי מלחמת העצמאות הגיע הצ'זבטרון לנחאביר ובערב הופיע עם תכניתו בפני הנוכחים במשלט. למחרת, יצאו במשאית לכיוון ניר-עם, נהג המשאית היה דן אבנר והצטרפו אליהם כמה מהחברים בנחאביר. בהגיעם למקום מושבה של משפחת הווחידאת (ע"ע), עלתה המשאית על מוקש. הנוסעים הועפו מהמשאית ושני חברי בארי וחברת הלהקה, נפצעו. מנחאביר הגיעה עזרה והוועק אמבולנס צבאי ומשאית, שפינה את הפצועים ואת אנשי הצ'זבטרון לניר-עם.

צ'פסיאדה - אוטובוס ישן שהוצב בשעתו ליד בתי המגורים של בני הנעורים. הוצבה בו כירת גז והוא שימש כמקום בילוי של בני הנעורים ולטיגון "צ'פס" בחופשות הקיץ. כיום עברו הבילויים הללו למרכזונים (ע"ע).

צ'יקו - (אברהם בכר), בהיותו תלמיד בכיתה ד' הצטרף לצוות העובדים בדיר. יוחנן קראוניק, שלא ידע את שמו, קרא לו צ'יקו (בספרדית - ילדון). מאז נדבק לו

צלח"ת: צוות לחלוקת תקציבים שהמליץ לחלק אחרת את מה שבצלחת

צ'פסיאדה: אוטובוס שעובד על גז, בחניית ביניים

צריף שוודי: פעם שיכון
היוקרה של הקיבוץ; היום
סדנאות ומחסנים שעדיין
עומדים במרכז הקיבוץ

צריף חבורות: שיכון צעירים ראשון; בלי שירותים
ומקלחת, בעלי יוזמה הוסיפו כיור(!) בכניסה

צרפנו אליכס: בלהט של שמש נולדו, בטרם
עצם, בטרם בתיים... והכל בשיא הרצינות

צעדות ירושלים: צעדת ארבעה הימים שצומצמה
וצומצמה עד שנתבטלה

צמחי תבלין - 1 בתחילת שנות ה-80 נעשה נסיון לגדל צמחי תבלין בענף הגד"ש (ע"ע). על חלקות קטנות יחסית גידלו פפריקה מתוקה, פטרוזיליה, טרגון, וסלויה והיבולים נשלחו למכון ייבוש שהוקם ביח"ס (ע"ע). רוב התוצרת נמכרה בשוק המקומי ולא נמצא שוק מספיק לייצוא. היו גם בעיות במציאת זנים מתאימים ובעיות טכניות באסיף, לקט וייבוש התבלינים (חלקם נאספו בגיוס עבודת ילדים). ב-1983, הנסיונות הללו נפסקו. (2) במשך הילדים ישנה חלקה קטנה, בה מגדלים צמחי תבלין. יש בה רוזמרין, לואיזה, גרניום ריחני, ריחן, מליסה, פפרמינט, מיורן, נענע, עשב לימון, מרווה משולשת, לענה שחונה ואזוב מצוי. הגידולים הללו נעשים בעיקר לצורך לימודי.

צעדות - מדי שנה השתתפו חברים וילדים מבארי בצעדות שהתקיימו ברחבי הארץ. הגדולה שבהן היתה צעדת 4 הימים לירושלים (ע"ע). צעדות נוספות, בנות יום אחד, היו - צעדת הנגב באזור ב"ש, צעדת מצדה, צעדת עין-גדי, צעדת הגלבוע והצעדה מחוף אל חוף.

צעדת ירושלים - החל מאפריל 1959, מדי שנה, היו יוצאים בקבוצות לצעדת 4 הימים לירושלים. החל מ-1974 צומצמה הצעדה ל-3 ימים ובשנים האחרונות, צומצמה לצעדה בת יום אחד, בתוך ירושלים. מספר המשתתפים נע בין 6 ל-20 ח"ח. בין המתמידים שצעדו בצעדת ירושלים - שמואליק אבני, ירדנה אבני ז"ל, רחל צייג, חסיה דר, יעקב צמח ואברמי קוז'קרו ז"ל.

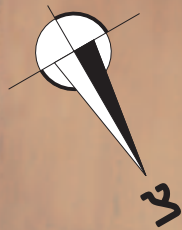
צפרירים - בית ילדים שנבנה בצמוד ל"ענבלים" (ע"ע), בשנת 1954. שימש פעוטון לשתי קבוצות של 4 ילדים בני שנה עד 3 שנים. לאחר הרפורמה בגר"ג (ע"ע), התפנה מילדים וב-1992 שופץ המבנה והותקן להנהלת חשבונות (ע"ע).

צריכה - העקרון, לפיו נהגו בבארי במשך כל השנים, היה לספק לכל חבר לפי צרכיו. הממונים על שמירת עקרון זה היו הוועדות ומרכזי הוועדות. עד סוף שנות ה-70, בגלל המחסור, היתה חלוקת המצרכים לפי נורמות (קיצוב). מספר מצרכים אלמנטריים חולקו ב"חופשי" (ע"ע). מרבית המצרכים חולקו במחסן הכללי (ע"ע) ולאחר מכן - בכלבו ובמרכולית (ע"ע). ככל שעלתה

רמת החיים, היה קשה יותר לקבוע מהם צרכיו של כל אחד וגבר הצורך במתן בחירה חופשית לחבר. כתוצאה מכך, ב-1990 אוחד חלק מתקציב הצריכה עם התקציב האישי (ע"ע) וביולי 1992, התקבלה הצעת צלח"ת (ע"ע) שהעבירה חלק נוסף מהצריכה של החבר לתקציבו האישי.

צריפים בבארי - צריפי ההתיישבות בנחאביר, חלק מהם ששרדו לאחר מלחמת העצמאות, הועברו לבארי. צריף חדר-האכילה הראשון, נרכש ממחנה צבאי בריטי שפורק. צריף קסטינה והצריף השחור, הובאו ממחנה צבאי בקסטינה ושימשו את הנהלת ביה"ס. הצריפים השוודיים, שימשו מרביתם למגורים, אחד כבית תינוקות, אחד כמועדון לחבר (ע"ע) ואחד כמועדון החטיבה. כיום משמשים כל הצריפים השוודיים את ביה"ס כחדרי מלאכה, חדרי אמנויות וחניון מיוחד (ע"ע). צריף טרומי ענק, שהובא מגרמניה, שימש עד 1983 כחדר-אכילה (ע"ע). לאחר מכן התמקמו בו - המתפרה (ע"ע) הקניון (ע"ע), גלריה (ע"ע) ומוסדות ציבוריים אחרים. צריפי "חבורות", צריפי "משמרות" ו"הצריפים הפיניים" שימשו בשעתם למגורים. חלקם פורקו וחלקם עדיין בשימוש ארעי. ב-1995 הוחלט להעביר את הנוסטלגיה (ע"ע) לצריף הפיני ששימש בעבר בית כולל (ע"ע).

צרפנו אליכס - דברים שנקראו במקלהה מדברת ע"י הבנים בחג המחזור, ערב קבלתם לחבורות. קטע זה נכתב ע"י מייזלס מגבעת ברנר והעמיד אותו על הבמה - איזי רייך. קרא אותו 6 מחזורים ראשונים ברציפות. מחזור ו' ("שיבולים"), "התמרד" משום מה ועשה פרודיה על השיר. מאז, המשיכו הבנים להצטרף לקיבוץ, אך ללא קריאת - "צרפנו אליכס".

באר' 1994

1. מגדל המים
2. חדרהאכילה
3. לול
4. רפת
5. דפוס
6. מגרש כדורגל
7. שיכון ותיקים
8. שיכון הדריס
9. ביתהספר
10. ביתהעם

קדמה: מקימים צריף בתל תורמוס, 1946 -
ה"נחאביר" של קדמה

קואופרטיב "הנגב": בבוקר נוסע בערב הוא שב,
מוביל הוא לתנובה... בעיקר חלב

משבר חברתי וכלכלי ולאחר עזיבות רבות, התפרק הקיבוץ במאי 1962. קבוצה של 22 ח"ח החליטו להמשיך את חייהם בקיבוצים אחרים. חלקם עברו לכברי, חלקם - לקיבוצים אחרים. 4 משפחות על ידיהם, הצטרפו לבארי: יהודית הן ואברהם הן ז"ל, אבא ברמק וחנה ברמק ז"ל, שותה לב והושע לב ז"ל, דבליה גיטל ופנינה גיטל. כמו כן הצטרפו - אברהם צוקרמן ז"ל, סבתא ממך ומספר ילדי חוץ.

קהילת מנצ'סטר - חברי הפדרציה
הציונית בעיר, יצרו קשרים עם קיבוץ בארי ב-1952, בכוונה לאמצו. נציגם, מר דייוויס, ביקר בבארי וניפגש עם נציגי הקיבוץ. הרבה תקוות תלו חברי בארי בקשרים הללו, בתקווה להעזר ברכישת טרקטורים או ציוד חקלאי ואף נקבע מקשר מטעם הקיבוץ - יהודה אילן. אולם, הקשרים נותקו במהרה, (יש אומרים בגלל "נטייתו השמאלנית של הקיבוץ") והסתפקו במשלוח של 500 לא"י בלבד. בבארי הוחלט להקדיש את התרומה למבצע חברתי ונקנו קומקומים חשמליים (ע"ע) לכל המשפחות והרווקים בבארי.

קואופרטיב "הנגב" - הוקם בראשית
שנות ה-50 ע"י קיבוצי הנגב להבאת אספקה ולהוביל יבולים מן השדה. עם הקמתו רכש קיבוץ בארי 2 מניות בקואופרטיב ושלה שני נהגים מטעמו, את חאג' ואת דן אבנד ז"ל. ב-1952 צורף גם מנדרוש כנהג בקואופרטיב ובשנים 1956 עד 1975 הוא מילא תפקיד של סדרן רכב בשלוחה בב"ש. מאז 1976 עובד

קבוצת פועלים להתיישבות

שיתופית בע"מ - ההגדרה הרישמית
של קיבוץ במדינת ישראל. קיבוץ בארי, כמו יתר הקיבוצים, רשום בברית פיקוח לקואופרציה החקלאית העובדת בע"מ, המשתייכת ל"ניר שיתופי", זרוע של ההסתדרות החקלאית בישראל. בתקנות האגודה פורסמו יסודות הקיבוץ, מטרותיו וסמכויותיו. כמו כן, דרך קבלת חברים לאגודה, זכויותיהם, חובותיהם ומבנה ההון והרכב מוסדות הקיבוץ. החל מ-1971 צומצם השם הרשמי ל"קיבוץ בארי" בלבד.

קדמה - מקיבוצי הקבה"מ, נוסדה ב-1939
(תרצ"ט) וישבה כפלוגה עצמאית ליד המושבה נתניה. בשנותיה הראשונות מנתה כ-150 ח"ח. המיסדים - גרעין עליית הנוער בתל-יוסף והכשרת הנוה"ע בעין-חרוד. אליהם הצטרפו הכשרות הנוה"ע מאשדות יעקב, אפיקים ויגור וקבוצה מעלית-הנוער בבית-השיטה. חבריה עבדו במחנות הצבא הבריטי, בפרדסים ובעבודות משק בית אצל משפחות בנתניה. פיתחו ענפים חקלאיים (רפת, לול, גן-ירק) וכן מאפיה, מסגריה, ומכבסת חוץ לבתי מלון ולמחנות הצבא הבריטי. במשך שנים החזיקו פלוגה גדולה בסדרם (ע"ע), עד 50 ח"ח וחלמו על התיישבות בספיה, ממזרח לסדרם. משאפסו התקוות להתיישב בסדרם, עלתה קבוצת קדמה להתיישבות בתל תורמוס, במוצאי יום הכיפורים תש"ז, במסגרת עליית 11 הנקודות (ע"ע). בשנים שלאחר מכן הקימו ענפים ועיבדו שטחי מטעים, גידולי שדה וירקות (כ-10,000 ד'). בעקבות

קדמה: מראה כללי ב-1964

בקואופרטיב "הנגב" משה שגב, כנהג מיכלית המובילה מדי בוקר חלב למחלבות תנובה.

קו הוצרות - קו דמיוני בין נירים לב"ש, שנקבע ע"י משרד החקלאות. כל בעלי השטחים שמצפון לקו זה זכאים לקבל פיצויים במקרה של בצורת חלקית או מלאה. הערכת נזקי הוצרות נעשית ע"י מומחים של משרד החקלאות והתשלום בא מהקרן לנזקי טבע (ע"ע).

במטרה למנוע סחף. את ההדרכה בנושא זה קיבלו מהוועדה לשימור הקרקע של משרד החקלאות. בשיטה זו המשיכו בבארי גם לאחר המעבר למקום החדש והיא הונהגה במטע, בפרדס ובפלחה. העיבוד בקווי גובה יקר את ההוצאות וגרם לקשיים בעיבוד הקרקע ולנזקים בכלים החקלאיים. בראשית שנות ה-60, כאשר מרבית השדות נחרשו חריש עמוק ונזקי הסחף פחתו, הופסק העיבוד לפי קווי גובה. כיום,

קומתיים: מבנים דו־קומתיים לחובבי מדרגות שנבנו מסיבות אקלימיות לא ברורות ושופצו (מימין לשמאל) בשלושה שלבים

היוגבים מכירים את שיטת העיבוד בקווי גובה רק משמועות. שיטת עיבוד נוספת היתה יצירת שיחים (ע"ע).

קול בארי - תחנת שידור מקומית שהוקמה בראשית שנות ה-60 בבארי, ביוזמתו ובביצועו של לזר זורע. השידורים החלו ב-12 במרץ 1961 ונעשו באמצעות משרד ישן, משופץ, שנותר ממלחמת העצמאות. במשך מספר חודשים שודרו ב"קול בארי" כתבות על הנעשה במשק ובחברה וכמו כן, חידונים ושעשועונים. השידורים נפסקו ביוני 1961.

הקומתיים - מ-1961 ועד ראשית שנות ה-70 נבנו 27 בתי קומתיים כשיכון לוותיקים, 4 דירות בכל בית וכל דירה בת 36 מ"ר. בראשית שנות ה-80, לקראת המעבר ללינה משפחתית (ע"ע), הורחבו הבתים וכל דירה הוגדלה עד ל-80 מ"ר. החל מראשית שנות ה-70 חזרו לבנות בתים חד־קומתיים.

קופיאדה - מערכת סוכות, סולמות וגשרים תלויים על 3 עצי אקליפטוס, באזור ביה"ס, ששימשו מקום משחק לילדים. הקופיאדה נבנתה ע"י כיתת "שיבולים" (ע"ע) ב-1971, כמפעל לסיום י"ב שנות לימוד בביה"ס.

קופת בית - מקום חלוקת מזומנים לחברי

קו המים מנירעם - בקידוחים שנעשו ע"י חברת "מקורות" באזור גברעם ונירעם, נתגלו מי תהום מתוקים. הוחלט להניח צינור 6 אינץ', שיוליך את המים ליושבים הדרומיים והעבודה בוצעה ע"י חב' "סולל בונה". היא החלה בדצמבר 1946 ונסתיימה בספטמבר 1947. בסוף אותה שנה החלו הערבים להתנכל לצינור המים ולחבל בו ואספקת המים ליושבים שובשה. אנשי הישובים פיטרלו לאורך הקוויים, בעזרת "חיות הנגב" (ע"ע), אך לא יכלו למנוע את החבלות. מדי פעם תיקנו את הקוויים ומילאו את הבריכות במים, עד לחבלה הבאה.

קו המים ירקון-נגב - בשנת 1955 נסתיימה הנחת קו המים ירקון-נגב, שסיפק כ-150 מיליון מ"ק מים בשנה. הוא הוביל את המים ממקורות הירקון בראש העין דרומה עד גבים ומשם לנגב המזרחי (ב"ש, דימונה ורביבים) ולנגב המערבי (הישובים לאורך גבול רצועת עזה עד כרם שלום). עם הנחת הקו, החלה תקופת פיתוח גדולה והרחבת השטחים המעובדים. בבארי הושקו במי הירקון שטחי הפרדס והשלחין (ע"ע). עם גמר בנייתו של המוביל הארצי (ע"ע), חובר קו הירקון אליו.

קווי גובה - עם העליה לנחאביר (ע"ע), החלו לעבד את הקרקע לפי קווי גובה,

קווי גובה: בשנים הראשונות עיבדו את הקרקע בצורה אידיאולוגית וטופוגרפית נוקשה, עם השנים התרככו היוגבים ועברו לחריש עמוק

קופיאדה: מערכת של סולמות, חבלים ועצים, שהעידו על מוצא האדם והילד - עד שהתפרקו

קוראל: בית קיץ לפרות
שזכה להצלחה גדולה
אצל גנבי הבקר

בארי. הקופה פתוחה 4 פעמים בשבוע וכל חבר המקבל כספים מחוייב בתקציבו האישי (ע"ע). במזכירות יש גם קופה קטנה, למקרה חירום ומי שנקלע אל מחוץ לקיבוץ, יכול להוציא כסף מזומן בכספומט.

קומקומים חשמליים - הראשונים נקנו בראשית שנות ה-50, מכספי התרומה של קהילת מנצ'סטר (ע"ע). כל משפחה וכל רווק ורווקה, קיבלו קומקום. בתנאי המחסור של אותם הימים, היתה בצעד זה עליה גדולה ברמת החיים ויש הטוענים ש"היה בזה צעד ראשון לרכוש פרטי בקיבוץ".

קוסמטיקה - הוקם כענף שירות לחברות ב-1969, ע"י חיה'לה לב. מאז 1970 התבסס הענף ע"י רוח'לה גלברד וכיום עובדות בו רוח'לה וחיה בן-עמי.

קוראל - סככה עם אבוסים ושקתות ושטח מגודר, הוקמה ב-1981, בשטח המרעה הטבעי שבשמורת בארי (ע"ע). היה זה נסיון לגדל עגלות בתנאים של מרעה טבעי. הנסיון נכשל בגלל הגניבות המרובות וב-1986 הקוראל חוסל. ב-1995 הוקמה במקום חווה לגידול יענים (ע"ע).

קיבוץ לומד - בין השנים 1982 ו-1995, בחודשי החורף, התקיימו לימודים לכל חברי בארי. כל הציבור חולק ל-5 חוגים וכל חוג עסק במשך שבוע בלימוד נושא בתחומי המדע, הפסיכולוגיה, כלכלה ועוד. הלימודים התנהלו בשעות אחה"צ והערב ובסיומו השבוע התנהל דיון משותף של כל החוגים.

קיבוץ עוטף - החל ממאי 1995, נקראים כל חברי בארי בתחילת כל חודש, לגיוס כללי בבית הרפוס, לעבודת עיטוף חומר מודפס עבור "ישראלט". הגיוס נועד לפתור את בעיית כוח האדם ברפוס ולהדק את הקשר בין הרפוס וחברי בארי. העבודה מתבצעת ב-3 משמרות ומסתיימת תוך 4 ימים.

קידוחי נפט - בראשית שנות ה-50 נעשו באזור בארי קידוחים לחיפוש נפט, ע"י חברת "מחצבי ישראל". בלילות התגייסו כל חברי בארי (כולל החברות) לשמירה על מגדלי הקידוח והמתקנים ובתמורה שהתקבלה מימנו את מבצע רדיו (ע"ע). בשטח שמצפון לבארי נמצאה כמות גדולה של גז שפרץ בסילון ועקב תקלה ניצת ובער במשך מספר ימים.

קליטה - בקיבוץ בארי, מיום היווסדו,

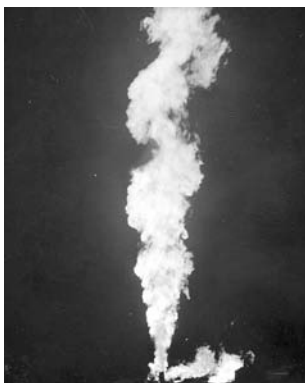
היה מקובל עקרון הקבה"מ - "קיבוץ גדול וגדל". הקיבוץ היה פתוח לקליטת חברים חדשים. דרכי הקליטה היו שונות - חינוך וקליטת קבוצות הכשרה וחברות נוער (ע"ע), ארגון גרעינים במסגרת תנועות הנוער, קליטת בני המשק וילדי חוץ, קליטת משפחות ויחידים מהארץ ומחול. כל נקלט חדש עובר תקופה של מועמדות (לפחות שנה) ומתקבל לחברות באסיפה (ע"ע), לאחר מכן. כיום, כ-60 מחברי בארי, הינם מהמייסדים וכל היתר נקלטו באחת מהדרכים הנ"ל.

קליטת עליה - ב-1949 הגיעו לבארי שתי קבוצות עולים. באחת 11 בחורים מספרד, ובשניה 9 בחורות מתורכיה. משתי הקבוצות נשארו בבארי: אליהו ומלכה רואש ומרגלית חצרוני.

קלנועית - תלת אופן עם מנוע חשמלי, נטען, מתוצרת אפיקים. הוכנסה לשימוש בבארי בסוף שנות ה-80, משרבו החברים שנזקקו לה מסיבות בריאות. עם השנים עלה מספרן ובסוף 1995 נספרו בבארי כ-35 קלנועיות, כמחציתן במימון ועדת בריאות.

קלפי - בדצמבר 1991 התקבלה החלטה שכל סעיף המובא להכרעת כלל החברים, יובא תחילה לדיון באסיפה, שתערך במועדון ותשודר בוידאו בכבלים. ההכרעה תהיה בהצבעה בקלפי, בשבוע שלאחר מכן. מטרת ההחלטה לאפשר למירב החברים להשתתף בהצבעה בכל הנושאים הנדונים באסיפה (ע"ע).

קמה - גרעין המיועד לקיבוץ כיסופים, הגיע לבארי במסגרת הנח"ל, במאי 1965. סיימו את שהותם בבארי במאי 1966. (מבנות הגרעין נשארה בבארי - ורדה רותם).

קידוח נפט: בשנים הראשונות חיפשו באזור נפט ומצאו גז שבער במשך ימים

קומקום חשמלי: מוצר מותרות ראשון בגב, תרומת קהילת מנצ'סטר

הקרן - קרן משא שהורד מפסי רכבת ישראל והובא אחר כבוד לבארי, ב-1969. הגיע בלי גלגלים, על גבי "סמטריילר" ובעזרת טרקטורים ומנופים, בניצוחו של גדעון שומרוני ז"ל, הציבו אותו על יסודות בטון שהוכנו מראש, בצדו הדרומי של מבנה הדפוס. במשך מספר שנים שימש כמחסן נייר, לאחר מכן - פינת קפה לעובדי הדפוס ולבסוף - חדר עבודה להדפסות משי.

הקרן בדפוס: קרן רכבת ששימש את עובדי הדפוס למטרות שונות ומעולם לא עלה על מסילת הברזל

קרונים - 10 יחידות עשויות עץ ו"קרטון", מצאו להם מקום בפינה הדרומית מערבית של חצר הקיבוץ, ב-1990. שייכים לחברת "עמידר" ונועדו לשכון משפחות העולים מחבר העמים, במסגרת "בית ראשון במולדת" (ע"ע). כיום, משמשים בעיקר למגורי במב"חים. (ע"ע)

קרמיקה - ענף ליצירת חפצי אמנות, שהוקם ע"י שותה לב ב-1970, והיא העובדת היחידה בענף זה. יצירות כפיה נמכרו בשעתו ע"י "משכית" ו"גלרית הקיבוץ". כיו המכירה לחברים בלבד.

הקרן לנזקי טבע - קרן ממשלתית במסגרת האגף למס רכוש, שמתפקידה לבטח את החקלאים בישראל מפגיעות של נזקי טבע. נזקי הטבע השכיחים ביותר בבארי היו נזקי הבצורת (ע"ע), נזקים מארבה (ע"ע), פגיעות מברד, קרה ושלג. בדצמבר 1958 השתוללה סופה באזור בארי וגרמה נזקים בפרדס, בפלחה ולמבני משק (לולים וסככת טרקטורים). נזקים נוספים נגרמו כתוצאה ממחלות בענפי החי (פרות ועופות) ומחלות ונזקים ביבולים בשלחין (גזר, תירס וכותנה). כנגד נזקי בצורת, הוקמה קרן נוספת. הפיצויים עבור נזקי טבע מכסים רק חלק מהנזקים ונזקי הבצורת משולמים רק לחקלאים שמצפון לקו הבצורת (ע"ע).

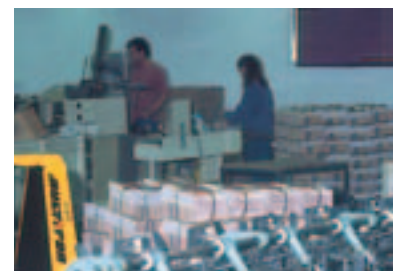
קרש - כינוי לרוק "מושב", שהשתרש בהכשרת הנוה"ע במעוז-חיים (ע"ע). לכבודו נכתב המנון "הקרש", ע"י בוריס בר-סיני. לימים הושר ההימנון בחתונות בגדרה, ע"י להקת "הקרש" (ע"ע), ובקיבוץ בארי, ע"י להקת "הכובע האדום" (ע"ע).

קשר מורס - היה מקובל כאמצעי קשר אלחוטי עם המפקדה בנייר-עם, במלחמת העצמאות ועם מפקדת צה"ל, במלחמת סיני. מפעילי הקשר בנחאביר ובבארי היו - איזי רייך ורינה (נשרי) הברון.

קניון - "חנות" מקומית המשווקת בגדים מסוכני מכירות וממתפרת בארי (ע"ע). הוקם ביוזמתה של מימי שלוי, במרץ 1986. לפני היות הקניון, אספקת הבגדים התנהלה במחסן הבגדים, תמורת נקודות (ע"ע) או בחיוב התקציב האישי (ע"ע). בנוסף לבגדים ניתן להשיג בקניון - כובעים, תיקים, בגדי-ים, מעילים ו... תכשיטים. את הקניון מנהלת חברה, הנבחרת אחת ל-4 שנים. נהלו את הקניון, אחרי מימי, מיכל כהן ולאק'ה קפיטנוב.

קנסות תנועה - עד אמצע שנות ה-80, כל קנסות התנועה שולמו ע"י המשק. ("הקיבוץ אחראי על מעשי חבריו"). באפריל 1985 הוחלט שהחבר ישתתף ב-25% מסכום הקנס ושמו יפורסם ביומון (ע"ע). ביוני 1993, הוגדלה השתתפות החבר ל-50% מגובה הקנס (לא כולל חברים הנוסעים בתוקף תפקידם) ועל עברות חניה - התשלום כולו ע"ח החבר. ב"מחקר" סטטיסטי שנערך בסוף 1994 התפרסמו המספרים הבאים: מאז 1977 נרשמו 812 קנסות על עברות תנועה בסך כולל של למעלה מ-91,000 ש"ח (במחירי 1994). כמחציתם קנסות על חניה אסורה (כ-19,500 ש"ח) ומחציתם על מהירות מופרזת, אי ציות לתמרורים ושונות (כ-71,500 ש"ח).

קפה גרנוליט - "בית קפה" מקומי, נוסד ב-1990 ביוזמת מרכזות התרבות - יהודית מגיד. נפתח רק בלילות שבת, בחודשי הקיץ. מסדרים שולחנות וכסאות קלים על משטח הגרנוליט (ע"ע), בכניסה לחדר-האכילה, מציבים פינת קפה עם מיחם וכיבוד קל מתחת לתאורה של נורות צבעוניות. מלבד שתית הקפה, זוהי הזדמנות נוספת למפגש חברתי של חברי בארי.

קיבוץ עוטף: שיטת עיטוף מסמכים ייחודית המבוססת על מיכון משוכלל וחברים מסורים

קלנועית: רכב מדרכות פופולרי המאפשר ניידות רבה וגם העברת אשכוליות מהמיכל לחדרים

קרונים: מבנים ארעיים מקרטון שהובאו כבית ראשון במולדת ומשמשים כיום כבית חם לבמב"חים

ראש השנה: תקיעת שופר תימני על ידי חנן בשוראי מבשרת את כניסת השנה החדשה

רבש"ץ עם רכב בטחון: משימות של בטחון שוטף

בגבעת ברנר ב־1969, בפתיחת בית ברנד באפעל, בכנס חטיבת הנגב בב"ש, בתכנית "תשואות ראשונות" ב"קול ישראל" ובמסיבות שונות בבארי. בשנות פעילותה צברה רביעיית בארי רפרטואר של יותר מ־50 שירים, חלקם עובדו במיוחד עבור הרביעיה, ע"י מלחינים שונים.

רבש"ץ (רכז ביטחון שוטף צבאי) - אחראי על השמירה בימי רגיעה. עליו מוטלת הראגה לשלמות גדר המשק, שמירה על קשר עם גורמי הבטחון האזוריים ודיווח על כל מקרה גניבה או ארוע בטחוני.

רהיטי "לכלל" - עבודת חוץ ראשונה שהתקבלה בנגרית בארי בתקופת הצנע של ראשית שנות ה־50. המשימה היתה לייצר כמה מאות כסאות ששווקו בחנויות במחיר מוזל. העבודה לא הניבה רווח כספי, אך באותה הזדמנות ייצרה הנגריה שולחנות ושרפרפים עבור החברים.

רופאים בבארי - מתחילת שנות ה־50 לווה קיבוץ בארי ע"י רופאי קופ"ח, רובם ככולם גרו בבארי עם משפחותיהם. בשנים 52-1950 - ד"ר קלימה ומשפחתו. בשנים 53-1952 - לא היה רופא בבארי. בשנים 55-1953 - ד"ר קפלן. בשנים 60-1956 - ד"ר מנחם ומשפחתו. בשנים 65-1961 - ד"ר מגל ומשפחתו. בשנים 66-1965 - ד"ר גרוס ומשפחתו. בשנים 70-1967 - ד"ר ויינברג ומשפחתו. בשנים 80-1971 - ד"ר שטח ומשפחתו. בשנים 85-1981 - ד"ר בונה ומשפחתו. בשנים 90-1986 - ד"ר חכם ומשפחתו. בשנים 95-1990 - ד"ר פרילינג ומשפחתו. ב־1995 החל לעבוד הרופא ד"ר עבד עבדאלגני, המתגורר בב"ש.

ראס"אל-אחמר - גבעת חמרה אדומה מצפון לנחאביר (ע"ע) ומזרח לכביש הבטון (ע"ע). שימשה נקודת ציון במלחמת העצמאות.

ראש השנה בבארי - החג נפתח בהרמת כוסית ביום שלפני החג, במסגרות ענפי המשק והמוסדות השונים, או במרוכז ליד חדר־האכילה. כליל החג נערכת ארוחה חגיגית לכל הציבור, מלווה ברכות ואיחולים לשנה החדשה מפי מזכיר הקיבוץ וילדי ביה"ס. מסכת חג שעיקרה - סיכום השנה החולפת, במשק בחברה ובילודה, מלווה בשירה, במחול, בשקופיות ובסרטונים. מדי שנה מחלקים שי לחג לכל החברים במשק ובחדר־האכילה מוצגות בין יתר הקישוטים, תמונות כל הילדים שנולדו בשנה שחלפה.

רביעיית בארי: שיירה אל אנה את עובדי־הדיר בהדרכת נחום היימן (נחצ'ה)

רביעיית בארי - להקת זמר מקומית (בוריס בר־סיני, חיים רענן, יגאל אדמתי וצפי סיון) פעלה מ־1963 עד 1970. עברה תקופות קצרות בהדרכתם של נחום היימן ויוסף פלטה. הופיעה במועצת הקבה"מ

רופאים בבארי במפגש חגיגי: הדוקטור ומשפחתו גרו בבית של הרופא, וריפאו את הציבור; בתמונה, מימין לשמאל - דוקטור שטח, דוקטור מגל, והדוקטורים דורה ואלברט (בטי) מנחם

רימון: מחזור י', 1975

רותם: מחזור י"א, 1976

רישים: שיכון זמני בצורת "ריש" שהפך, לאחר השיפוץ, ל"כף סופית"

ריכוזים: עישוב כותנה המאורגן במסגרת יום העבודה נקרא ריכוז; גיוס - נראה אותו דבר אבל זה נעשה אחרי יום העבודה

רימון - מחזור י' בביה"ס בבארי. 16
חניכים וחניכות (מתוכם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתשל"ה (1975). עד 1995 נשארו בבארי 6 ח"ח - אבנר גת, בועז פלד, גלית (מייזנר) קרבונה, חן (צמח) צור, ערן אבני ותומר רענן. מחנכי המחזור - זאב עופר ורנה מזרחי.

רישים - בנייני דירות שנבנו בשנות ה-50, במסגרת הקצבות לקליטת עולים. בכל בית 4 דירות ושטח כל דירה כ-25 מ"ר. השם ניתן להן בגלל צורת הדירה שהיתה דמויית האות ריש. בתחילת שנות ה-90 עברו הדירות שיפוצים והרחבות, אך שמם נשאר עד היום.

רכב בבארי - הרכבים הראשונים שנרכשו בסוף שנות ה-40 היו מכוניות צבאיות משומשות (משאית, טנדר וג'יפ), שעברו שיפוץ יסודי. שימשו לצרכים החינוכיים בלבד. בראשית שנות ה-50 החלו לקנות משאיות (ע"ע) וטנדרים חדשים. ב-1995 נמנו בבארי 55 כלי רכב, המשמשים לנסיעות משקיות, לנסיעות הדפוס,

רותם (1) מחזור י"א בביה"ס בבארי. 21
חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בביה"ס בתשל"ו (1976). עד 1995 נשארו בבארי 8 ח"ח: הדר גלברד, אמנון חוטר-ישי, רמי חרובי, הראל יצחקי, דני פוקס, נעמי (צורף) מוקה, ורד (צפוני) פוקס ומעין (שלוי) בר. נפל בעת שרותו הצבאי - צור מאיר ז"ל. מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני וצפי סיון.
(2) גרעין ראשון במסגרת תנועת הצופים, שאורגן ע"י מדריכים מבארי, ויעודו - השלמה לקיבוץ רתמים (ע"ע). בינואר 1981 הגיעו לבארי 21 ח"ח, במסגרת הנח"ל. לאחר שהות של חצי שנה בבארי, עבר הגרעין לרתמים.

ריכוזים - גיוס מספר רב של חברים לביצוע עבודות המוניות בענפים, (בדילול ועישוב כותנה או קטיף במטעים). הריכוז נעשה בד"כ למספר שעות (בוקר או אחצה), במסגרת יום העבודה ואורגן ע"י סידור העבודה (ע"ע). הריכוזים האחרונים נעשו ב-1988 בעירסוס כותנה (ע"ע).

רמסע: מיכל כתום וגדול לפסולת גדולה, אבל לא לשקיות אשפה

רכב בריאות: בבוקר נוסע, בצהריים הוא שב; מוביל לקופת-חולים מבחנות וחולים

רכז קניות: יוצא בבוקר לתלאביב עם טרמיט גדול וחוזר בערב עם טרמיט מלא

למחצית המישרה. רכז הקניות מטפל בהזמנות מיוחדות בלבד. (רשימת רכזי קניות בעבר, ראה נספח).

רמסע - מיכל פתוח, בצבע כתום או ירוק, המשמש לאיסוף פסולת. 12 מיכלים כאלה מפוזרים במקומות שונים בחצר הקיבוץ, ליד ריכוזי האשפה. כאשר המיכלים מלאים או עולים על גדותיהם, מגיע צ'יקו החצרן (ע"ע) עם טרקטור ומתקן הובלה מיוחד, לוקח את המיכל ומרוקן אותו בואדי (ע"ע).

רס"ן (רכב, סיורים, נופש) - החלטה שהתקבלה ב-1963, המאפשרת לכל חבר לקבל רכב של המשק לצורך טיולים, נופש

להסעות ציבוריות שונות ולנסיעות רס"ן (ע"ע). כלי הרכב התחלקו כלהלן: 34 מכוניות קטנות, 11 מכוניות "טרנזיט", 9 מכוניות שירות לענפים, 4 טנדרים לגד"ש (ע"ע) ומשאית אחת לרפוס. בנוסף, יש בבארי גם אמבולנס ורכב בטחון (ע"ע), שנרכשו במימון חלקי של מ.א. "אשכול".

רכב בטחון - טנדר מצויד בזרקורים, בו עורך שומר הלילה סריקות לאורך גדר הקיבוץ, אחת לחצי שעה בקרוב. במשך היום משמש הרכב למטרות נוספות.

רכב בריאות - מכונית "טרנזיט" המסיעה נוסעים מדי בוקר לב"ש ובחזרה, למטרות טיפול רפואי בעיקר. הנהג הקבוע - אפי

רכב בבארי: ה'72 וה'73 - וואנים שהתחבבו על צרכני הרס"ן; גם ה'37 וה'43 נחשבים פופולריים

ונסיעות פרטיות. בשנים הראשונות, מספר כלי הרכב היה מצומצם ומספר הימים הוגבל ליומיים-שלושה (בעיקר בחודשי הקיץ). ב-1995 נרכש מספר רב של מכוניות למטרות רס"ן והשימוש - ללא הגבלת זמן. (כשצריך, שוכרים רכב נוסף).

רפואה משלימה - החלה לתפוס מקום נכבד בבארי בעשור האחרון. חלקה

צורף והוא משמש גם ככלדר להבאת תרופות, לסידורים במשרדים השונים ולביצוע קניות מיוחדות בב"ש.

רכז קניות - בעבר הוא היה הקניין של סחורות ומצרכים עבור הקיבוץ, במישרה מלאה. כיום, חלק גדול מהסחורות והמצרכים מגיעים לקיבוץ ע"י סוכני החברות ותפקידו של רכז הקניות הצטמצם

ד כ ב

נשארו בבית כמעט בלי מכוניות. ה"ציטוראן" נמצא בתיקון כללי בב"ש. ה"סקניה" בתיקון רדיאטור בת"א. הטנדר פגע בפרה בכביש נירעם. שניהם אינם נראים טוב אחרי המכה. את הפרה שחטרו והטנדר נלקח אחר כבוד לתיקון רציני של הנזקים. הגי"פ של הפלחה "התנשק" עם עמוד במוצי"ש. הגי"פ השכור הוחזר לבעליו. בקרוב נצטרך לזתות על כרטיס מוני אצל גורד המכוניות, לאור התעסוקה הרבה שאנו מספקים לו, או שהחברה ישגיחו יותר על עצמם בכבישים והוא ימצא את פרנסתו בדרך אחרת.

(יומון בארי, 2242 / 28.5.64)

מאז הרפורמה יש בבארי 2 גנים (גן "שקד" וגן "חצב") לגילאי 4 עד 6 שנים, 2 גנונים (גן "כלנית" ו"עופרים") לגילאי 3 עד 4 שנים, 2 פעוטונים ("אורנים" ו"ארזים") לגילאי שנה עד שנתיים ובית תינוקות ("ניצנים") לילדים עד גיל שנה. (לכל אחד מהבתים ע"ע). לגר"ג יש שני רכזים - רכז פדגוגי ורכז אירגוני.

רפת - ב־1947 היו ברפת 8 פרות שתנוכתן היומית היתה 110 ל' חלב ליום. רוב החלב היה לצרכי הבית וחלקו נשלח לשוק. מראשוני הרפתנים שהתמיד לעבוד ברפת עד עצם היום הזה הוא אברהם הברון, המכונה "פרוסי" (ע"ע). עם המעבר

מתבצעת בחוץ וחלקה - ע"י חברים בבית והיא כוללת: טיפולים בשיטת אלכסנדר (מאירה נווה), רפלקסולוגיה ושיאצו (חיים רענן), מסאז' שוודי וריפוי בתזונה וצמחי מרפא (מימי שלוי), טיפולים ארומותרפיים (חנן בשוראי), והילינג (איווה חצרוני).

רפורמה בגר"ג - ב־1989 הוקם צוות בראשות ניר אילן, לעריכת רפורמה בגר"ג (ע"ע). הצורך ברפורמה התעורר בגלל הקושי לגייס מטפלות וגננות לעבודה בגר"ג ובגלל אי יציבות הצוותים הקיימים. המעבר ללינה משפחתית הגביר את מעורבות ההורים בחינוך ונדרשה הערכות חדשה בגר"ג. לאחר דיונים וברורים, הוצבו

הסגר ברפת: שלט קבוע נגד עין הרע ופיהוטלפיים

רפת: פרת שנות התשעים הממוחשבת נותנת חלב פי ארבע מהפרה החלוצה משנות הארבעים

מנחאביר לבארי החלה התפתחות מהירה של הרפת. ניתן לראות זאת בטבלה הבאה:

שנה	מס' פרות	ייצור לשנה	תנובה שנתית לפרה
1950	32		3000 ל'
1954	70		4670 ל'
1963	105		5816 ל'
1970	145		6500 ל'
1975	240		7000 ל'
1981	270	1,860,000 ל'	8000 ל'
1982	260	2,290,000 ל'	9360 ל'
1984	237		9730 ל'
1992	250		10,500 ל'
1995	270	2,680,000 ל'	11,000 ל'

הזנת הפרות התבססה על מרעה טבעי (בשנים גשומות), מרעה זרוע, גידולי מספוא, חציר ומזון מרוכז ממחסן התערוכות (ע"ע). ב־1953 הוכנסה מכונת חליבה ניידת. ב־1957 נחנך מכון החליבה הראשון. ב־1976 גידרו למרעה שטח של 4500 ד' משמורת בארי (ע"ע). ב־1981

המטרות הבאות: א) יצירת מערכת סגורה ואוטונומית, תוך חסכון בימי עבודה. ב) הגברת המוטיבציה של המטפלות והעמקת הידע המקצועי שלהן. ג) הידוק הקשר בין המטפלות, ההורים ומערכת החינוך והגדלת אחריות ההורים על חינוך ילדיהם. הצעת הצוות לשינויים אושרה, ונכנסה לתוקפה בספטמבר 1990. מהות השינוי: כל קבוצת מטפלות מהווה מערכת סגורה. חלק מהעבודה הטיפולית והדאגה לבגדים, הועבר ליד יד ההורים, ע"מ לאפשר למטפלות להקדיש את מרבית זמןן לעבודה החינוכית. כמו כן נערך אירגון מחדש של בתי הילדים והוגדל מספר הילדים בכל בית, ע"מ לחסוך בימי עבודה. מספר הילדים בכל גן הוגדל ל-30, בכל גנון ל-14 ובכל פעוטון ל-14 ילד. מספר המטפלות הוגדל בהתאם (חלקן שכירות) ובראש כל קבוצת מטפלות עובדת מטפלת בעלת מקצוע, שקיבלה הכשרה מתאימה.

רפת: הפרות הממוחשבות הולכות לחליבה פעמיים ביום באופן אוטומטי, אבל האבק נשאר כמו פעם

רקפת, מחזור כ"ח, 1994, "רקפת... והשאר שיגמרו בחוץ".

עידו כהן, שלו כהן, בן סוכמן, רועי עוז, איתמר קווה (אור טל), דובי קלמר, עמוס שור, ניר שני ולימור שירזי. מחנכות המחזור - כנרת גת ופסי כהן. סיסמתם עם סיום לימודיהם בביה"ס: "רקפת... והשאר שיגמרו בחוץ".

רתמה - גרעין ג' המיועד להשלמת רתמים (ע"ע). הגיעו לבארי באוגוסט 1982 לשל"ת מוקדם. בפברואר 1983 סיימו את תקופת שהותם בבארי ויצאו לשרת בנח"ל.

רתמון - גרעין ה' במסגרת תנועת הצופים, שיועד להשלים את רתמים (ע"ע).

רתמים - קיבוץ צעיר שעלה להתיישבות ליד רביבים. הוקם ע"י חבורה מחברי גרעין "דרום" (ע"ע), שהתארגנה בבארי בינואר 1979. בסוף אותה שנה, החבורה עברה לקיבוץ רביבים, לאחר שהתאחדה עם עוד חבורה והחלה בהכנות לעליה להתיישבות ליד רביבים. ביוני 1980 נקבע קיבוץ בארי כמשק אומן לרתמים והוטל עליו לטפל בארגון גרעינים נוספים, שישלימו את רתמים. בשנים 86 - 1980 טיפל קיבוץ בארי ב-6 גרעינים: "רותם", "אשליל", "רתמה", "אל-רן", "רתמון", "מתנן" (לגבי כ"א ע"ע).

נחנך מכון החליבה החדש (ע"ע). מכסת החלב הוגדלה ל-2,018,000 ל'. נבנה קוראל לעגלות בשטח המרעה הטבעי (ע"ע). הוכנס מחשב לרפת, בעזרתו ניתן לפקח על חלוקת מזון אופטימלית ולקבל אינפורמציה מלאה על כל פרה בנפרד. ב-1985 נרכשה עגלה מערבית לחלוקת מזון, המופעלת ע"י אדם אחד ונבנה מרכז מזון. ב-1990 הותקנה מערכת מיחשוב וזיהוי אוטומטית. מספר הפרות בעדר ב-1996 כ-270, התנובה גבוהה והרווחיות טובה. מתוך 200 רפתות בבקורת "קפצה" הרפת מהמקום ה-182 (ב-1990) לעשיריה הראשונה ב-1992. מספר העובדים ברפת - 8 רפתנים. בין העובדים ברפת: צ'יקו (ע"ע), עופרה קידר ואברמי ז"ל. מרכז הרפת ב-1996 - תומר רענן.

רקפת - מחזור כ"ח בביה"ס בבארי. 20 חניכים וחניכות (ועוד 8 ילדי פנימיה), סיימו את לימודיהם בשנ"ד (1994) והיו המחזור האחרון שסיים תיכון בביה"ס בבארי. ב-1995 נשארו בבארי 21 ח"ח - אסנת אבוטבול, יהל אבני, לוטן אלון, אלון אפרת, אופיר בכר, ליאור בר, מיכאל בר-סיני, אייל דבורי, נימרה הרגיל, אורי חוטר-ישי, סמדר יחזקאל, אודי יצחקי,

כסא חליבה ברפת של פעם: לפני החליבה הממוחשבת, היו הרפתנים קושרים כסא מיוחד זה לחלקם האחורי, וכך נעים מפרה לפרה

ר פ ת

הרפת בבארות (דו"ח)
מעוזה התעברה. חמסינה - לא ולכן נמכרה. ספציה, בתה של סדומה
מתפתחת יפה. כמות החלב בקושי מספיקה לצרכי הבית. הרפת מונה...
2 פרות חולבות.
(יומן הצופים ב-בארות, 15 / 18.5.1946)

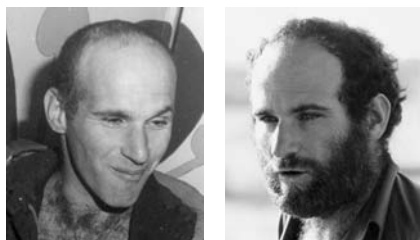

בארי וסביבותיה

1. קיבוץ בארי
2. "המכתש" - בתרונות בארי
3. נחאביר
4. מכרות הגפרית
5. מתחם התחמושת
6. יד אנז'ק
7. כביש הבטון
8. קיבוץ עלומים
9. בארות יצחק הישנה

השבויים חוזרים: גיורא עוז (למעלה) ודרור מנור (למטה) שבים מהשבי המצרי, רחים אבל מחייכים

השבויים חוזרים: גיורא עוז (מימין) - יום לפני השבי, וביום שחרורו מהשבי (משמאל). 4 יבשות ב־4 ימים ומינוס 30 ק"ג ב־45 יום

צה"ל בגיזרה זו, התקפת שריון, תוך השמדת 60 טנקים מצריים. לקראת הצהריים יצאה פלוגתו של גיורא, במסגרת חטיבתית, בהסתערות לעבר התעלה, מדרום לחווה הסינית. טנקים רבים נפגעו, בעיקר מטילי "סאגר" והיו הרגלים ופצועים רבים. בין אלה שנותרו בחיים ונפלו בשבי, היה גם גיורא, שהובל משם לקהיר. כך הצליח גיורא לחלוף תוך 4 ימים על פני 4 יבשות.

שבויים בידי האויב - 1 ב־25 במרץ 1948 נפל חברנו אברהם ארליך בשבי הירדנים, בעת שהיה מגויס לעבודה בסדום (ע"ע). הוא נעצר יחד עם עוד 9 פועלים יהודים שיצאו לתקן סכרים ממזרח למפעלי ים המלח. ישב כשנה במאסר בירדן וצורף לאחר מכן למחנה השבויים שם. הוא שוחרר מהשבי במרץ 1949, יחד עם כל יתר השבויים היהודים. (2) במלחמת יום הכיפורים נפלו שניים

שבולים: מחזור ז', 1971

דרור חזר מהשבי ב־20 בנובמבר 1973 וגיורא - ב־22 בנובמבר. משחזור, נערכה להם בבית קבלת פנים חמה. גם אלי כרסנטי נפל בשבי המצרי, בהיותו חבר עין-השלושה.

שבולים - מחזור ז' בביה"ס בבארי. 20 חניכים וחניכות (ועוד 3 מילדי רעים), סיימו את ביה"ס בבארי בתשל"א (1971). עד 1995 נשארו בבארי 11 ח"ח: אלון כסלו, עדה (ברמק) שזר, רביב גדיש, עופרה (גיטל) קידר, ניצה (חצרוני) שפרוני, הדס (לב) דגן, אורית (סלע) סבירסקי, דורון צמח, רונית (רייך) פלוטקין, עומר רפפורט ועמית שלוי. נפל במלחמת יום-הכיפורים - איל עברי ז"ל. מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני ושוש (פלד) כרסנטי.

מחברינו בשבי מצרים, גיורא עוז ודרור מנור. דרור היה מוצב במעוז המזח בקצה הדרומי של תעלת סואץ. במשך שבוע ימים הם היו תחת הפגזה כבדה ונסיגות הצבא המצרי לכבוש את המעוז נהדפו ע"י הלוחמים שבמעוז. מאחר וסבלו אבידות כבדות ונותרו מעט לוחמים, קיבלו היתר מהמח"ט להיכנע וב־13 לאוקטובר פונו בסירות אל מעבר לתעלה, בתיווך הצלב האדום.

בשבת, עם פרוץ מלחמת יום הכיפורים, היה גיורא עוז בנייר-ירק. ביום ראשון בלילה הגיע במטוס הראשון ללוד, דרך פריס ומשם בטיסה ישירה לרפידיים בסיני. ביום שני הצטרף לפלוגתו שלחמה בגיזרה המרכזית ובבוקר יום שלישי, הדפו כוחות

שבויים

מפה ומשם

- אתמול בלילה שמעו המאזינים לרדיו קהיר את קולו של דרור. מאחר והציג עצמו כבן בארי, דאגו רבים מאלה ששמעו קולו, להתקשר אלינו (אנשים זרים ועלומי שם) ולמסור לנו על כך. דוגמה יפה ללב היהודי החם ולדאגה ההדדית והנכונות לעזור בימים אלה. (יומון בארי 4735 / 4.11.73)

שבועות בשנות החמישים: סלנו על כתפנו, ראשנו עטורים... פנו דרך לנו, ביורים איתנו...

שבועות בתקופת הנוקדים והיוגבים: עלו ובואו היוגבים (למעלה) ואתם הנוקדים (למטה) הביאו את צאנכם...

שבוע הראשונים: לפקודה תמיד אנחנו, באש ובמים וגם בבוץ של ים המלח

שביל החלב: טעם של מחלבה קטנה (בדרך כלל)

מפוסטר, חמאה, סוגים שונים של גבינה, לבן, שמנת ועוד. עובדים בו דרך קבע, חברה ועוזר (מתנדב).

השברולט - טנדר משוריין ("פרפר") מתקופת מלחמת העצמאות (ע"ע). היה שיין למחלקת הפלמ"ח שישבה במכרות הגופרית (ע"ע). באחת הנסיעות שלו, כאשר ירד מכביש הבטון בכון לנחביר, עלה עם גלגל קדמי על מוקש ונעזב שם. עובדי המוסך תיקנו אותו והוא שימש לאחר המלחמה להובלת מצרכים מת"א לבארי. נהגו הקבוע היה צדוק זליכה. משיצא ה"שברולט" מהשירות, הרכיבו עליו מיכל צהוב עם מעמס חלוני והוא שימש להובלת תערובות מהמחסן ללול ולרפת.

שבת - (1) היום השביעי בשבוע, ככתוב בתורה, בו משתדל כל חבר לנוח יחד עם כלל בית ישראל. (2) יום עבודה שבועי בשבת מזכה את העובד ביום חופשה תמורתו. העבודה בשבת כוללת תורנויות שונות או עבודות שאי אפשר לדחותן. יש כאלה שחייבים ימי "שבת" וכאלה שצברו יותר מ-1000 שבתות. (חבר שאינו עובד ביום חול ומצב בריאותו תקין, סביר להניח שקיבל "שבת" או עשה "שבת" לעצמו).

השבת השחורה - כ-29 ליוני 1945 פשטו חיילים בריטיים על ישובים יהודיים בארץ-ישראל ועצרו כמה מאות חשודים בפעילות "טרוריסטית" נגד שלטונות המנדט הבריטי. נעצרו גם כמה ממנהיגי הישוב. מחברי בארי נעצרו 3 חברים - דן אבנד ושרגא איזון נעצרו ליד גדרה וזאב וכסלר נעצרו בבית-השיטה, שם קיבל את

שבוע החטיבה - שבוע של פעילות מוגברת של חטיבת בני הקיבוץ (ע"ע), המתבטאת במשחקים ותחרויות ספורט בקבוצות. שבוע החטיבה צמוד בד"כ לחג ברה-המצוה (ע"ע) ומתחיל ממחרת החג.

שבוע הראשונים - כ-10 באוקטובר 1980, נפתח שבוע שהוקדש לחברים הוותיקים. באותו שבוע נערכה תערוכה של לקט קטעי יומונים משנים עברו. מדי ערב נפתח לציבור מקלט הנוסטלגיה (ע"ע). הוקם חדר לדוגמא בסגנון של פעם וביום האחרון יצאו כל הוותיקים לטיול וביולי במצדה, במרחצאות עין-גדי וארוחת צהריים בקיבוץ עין-גדי. הפתעות רבות ליוו את הטיול לאורך כל הדרך ולסיום - ערב בידור לכל הציבור, עם דודו טופז.

שבועות בבארי - חג שבמרכזו טקס הבאת הביכורים. קודם לטקס מוקמים ביתנים ע"י ענפי המשק השונים, בהם הם מציגים את תוצרתם והישגיהם. בכל ביתן מוגש כיבוד או שי לחוגגים, בהתאם לענף. בטקס עצמו מביא כל ענף, כולל משק הילדים, את ביכוריו, בליווי שירה ומחול של קבוצות ילדים וקריאה ממסכת החג, פרי עטו של אנדר אלדן. מדי שנה נמסר סיכום קצר על התפתחות ענפי המשק בבארי ומכריזים על הענף המצטיין באותה שנה ועל הביתן המצטיין. לאחר הטקס נערכת סעודה חגיגית (חלבית) על הדשא.

שביל החלב - מפעל קטן לייצור מאכלי חלב מעודפי הייצור של הרפת (ע"ע). מיועד לצריכה פנימית בלבד. הוקם בסוף 1992 ע"י פנינה אבני ומייצרים בו חלב

שבתאי לוז'נסקי: מאות מעפילים הורדו בחוף ניצנים בעזרת חברי "הצופים ב"בארות", אבל רובם גורשו ע"י הבריטים לקפריסין

שומרת לילה: היתה עוברת בין בתי הילדים ושומרת שהילדים ישנו, ואח"כ מכינה צ'פס לשומרים (איור של שרגא וייל מתוך "אצלנו", הוצאת ספרית פועלים, 1952)

שחיה: בריכה של 25 מטר, פחות או יותר, הניבה אלופי שחיה ברמה ארצית וגם שחינים עממיים

המשק, המזכיר, מרכזת ו. חינוך, רכזת משאבי-אנוש ורכזת משאבי-אנוש של הדפוס.

שומרת לילה - תפקיד שהוטל על חברות בלבד, בתקופת הלינה המשותפת, מתחילת שנות ה-50. תפקידה היה לעבור בין בתי הילדים (בעיקר בגנים ובגיל הרך) ולשמור על שנתם השלווה של הילדים. משסידרו את מערכת השמרטף (ע"ע), היתה השומרת יושבת ב"עופרים" (ע"ע), מקשיבה לשמרטף ונענית לכל קריאה או בכי של הילדים. בנוסף לכך, השומרת היתה מכינה ארוחות לילה לשומרים ומעדכנת אותם ברכילות ובחדשות היום. בסוף שנות ה-70 הוסיפו שומרת לילה שניה. עם המעבר ללינה משפחתית (ע"ע), חוסל השמרטף ועמו גם תפקיד שומרת הלילה.

שומר קצר - אחת מתורנויות שמירת לילה (ע"ע) לחברים. שמירה של שבוע 4 ש' בשעות הערב המוקדמות) אחת ל-3 שנים. תפקידו של השומר לנעול את השערים ולסייר לאורך גדר המשק ברכב הבטחון (ע"ע).

שוקו - סייח שנתקבל במתנה בראשית שנות ה-70, מהוריה של גאולה בכר, לנכדם יוסי. שימש כסוס רכיבה ליוצאים למרעה וחי עד שיבה טובה.

שחיה - הפעילות הספורטיבית בתחום השחיה החלה ב-1956, עם גמר בניית בריכת השחיה (ע"ע). התרכזו בעיקר בקרי ילדי ביה"ס, בהדרכת מיכאל גדיש. מ-1960 החלו חברים להשתתף במשחה

הכשרתו בנהגות. כל העצורים שוחררו כעבור חודש ובבית נערכה לכבודם קבלת פנים חמה...

שבתאי לוז'נסקי - ב-11 במרץ 1947, עם ערב, הורה יצחק פונדק, מפקד גליל דרום של "ההגנה", שמפקדתו שכנה בבית-האדום (ע"ע), על מא"ז הקבוצה לשלוח כיתת כוננות למושב גדרה. בבואה למושב התברר, שהמשימה היא הורדת מעפילים בחוף ניצנים. במקביל לכך, הועמדו רבים מחברי וחברות הקבוצה הכן לקראת הבאות. בשעות הקטנות של הלילה הם הועברו באוטובוס, דרך מחנה צבאי בריטי, אל קיבוץ ניצנים. הבנות נשארו לעזור בקליטת המעפילים שהחלו להגיע מן החוף. הבנים המשיכו לחוף הים, שם, במרחק 120 מ' מן החוף, היתה תקועה הספינה "שבתאי לוז'נסקי" ועליה כ-850 מעפילים. על החוף אירגנה יחידת פלמ"ח את מבצע ההורדה: מהספינה נמתח חבל עד לחוף וחברי "הצופים ב"בארות" התפזרו לאורכו וסייעו למעפילים לרדת מן הספינה ולהגיע לחוף. יחידת הפלמ"ח נאלצה להסתלק עם אור היום, אך בינתיים הגיעו מאות אנשי ישובים שהוזעקו מאיזור הדרום והצטרפו למבצע. עד שהגיעו החיילים הבריטיים מהמחנה הצבאי הסמוך, הצליחו להבריח כמה אוטובוסים עם מעפילים ולפזרם ביישובי הדרום. מאות יהודים, תושבי הדרום ומעפילים, הוקפו ע"י הצבא הבריטי, רוכזו במחנה הצבאי, שם נחקרו שעות ארוכות. במהלך החקירה, הודה כל אחד מהעצורים כ"יהודי מארץ-ישראל". העצורים, חלקם שוחררו וחלקם הוסעו ב-30 משאיות לחיפה. כ-750 מעפילים, מעורבים עם תושבי הדרום, הועלו בכוח על אנית-גירוש בריטית וגורשו לפמגוסטה שבקפריסין. מאות הנותרים הוחזרו לדרום ושוחררו. מקבוצת "הצופים ב"בארות" השתתפו במבצע 53 ח"ח. 12 מהם נשלחו לקפריסין. רובם הוחזרו כעבור זמן קצר ורק 3 (יענקל'ה חרובי, גנוסיה דגן ושאול שמאי ז"ל), נשארו שם כשליחים למספר חודשים.

שולחן עבודה - מוסד משותף לכל העוסקים בנושאי העבודה, הוקם ב-1995, ביוזמתה של חנה רענן (רכזת משאבי-אנוש). מתכנס אחת לשבוע והוא ממלא את מקומה של ו. עבודה. בראש שולחן העבודה עומד רכז העבודה. אל השולחן מסובים חברים נוספים - מרכז

שיטה: מחזור י"ד, 1979

שטיאסני היתה באר מים שסיפקה מי שתיה לבארות ושומר הבאר היה - אבו-סולימן (ע"ע).

שטינקר - כינוי למעבירי ידיעות מעבר לגבול. הם היו מגיעים בד"כ בלילות והיו נפגשים עם האנשים המוסמכים. אחד מחברי בארי שעסק בנושא זה היה אברהם שורק ז"ל.

שי לחג - מתנת הקיבוץ לחבריו בראש השנה ובפסח. את החלוקה מבצעת ועדת חברה (ע"ע) בעזרת ילדי ביה"ס.

שיח (ר' שיחים) - תלולית ארוכה בשדות הפלחה של שנות ה-50. השיחים היו נעשים ע"י חריש הלוח וחזור, לפי קווי גובה (ע"ע), למניעת סחף הקרקע. כיום, שיטה זו אינה מקובלת עוד והיא מוזכרת רק בסיפורי היוגבים הוותיקים. לפי מילון אבן-שושן: טרסה, מדרגה, חלקת אדמה במדרון, חפורה ומיושרת לפי קווי הגובה.

שיח' עלי - ערבי שישב עם משפחתו סמוך לנחל סחף (נחביר), ממערב לכביש הבטון (ע"ע). היה לו פרדס קטן ובאר מים מתוקים. בימים הראשונים לעליה על הקרקע, היה מספק מים לנחביר (ע"ע).

שיטה - מחזור י"ד בביה"ס בבארי. 16 חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סייעו את ביה"ס בבארי בתשל"ט (1979). עד 1995 נשארו בבארי 6 ח"ח: נעם פרומקין, דלית (גדלין) יצחקי, ירון שומרוני, רחלי (אלון) שלו, דני מייזנר ואורלי (דויד) מאיר. מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני ורותי לב.

עממי בצליחת הכנרת (ע"ע). בשנים 1968 - 1972 פעלה קבוצת שחיה מילדי ביה"ס, בהדרכתו של דובי עופר ז"ל. בתחרויות שחיה שונות הצטיינו עוזי שזר, עדי דגן, רביב גדיש ועוד. ב-8 באוקטובר 1974 התקיימה בבארי לראשונה, אליפות "אשכול" ע"ש דובי עופר ז"ל, שנפל במלחמת יום הכיפורים. תחרות זו מתקיימת מאז, מדי שנה בשנה. בשנות ה-70 התארגנה קבוצת שחיה בהנהלת שוש כרסנטי ומאמנת מבחון, שהשתתפה בתחרויות ארציות וזכתה באליפות "אשכול" בשחיה, ב-1994 הצטרפה קבוצת השחיה של בארי לאגודה ב"שער הנגב" ובשנים 1993 - 1995 השתתפה בתחרות על אליפות ישראל ובתחרות בינלאומית בגרמניה, שם הגיעו השחיינים להישגים מרשימים. בין המצטיינים: אדם קלדרון ותום בר שזכו באליפות ישראל במשחי חזה (1995).

שח"ם (שירות חלוצי מתנדב) - קבוצות נוער יהודי ציוני, שבאו לעזרת הקיבוצים בישראל, לאחר מלחמת סיני. בפברואר 1957 התקבצו בבארי כ-25 ח"ח יוצאי ארצות דרום-אמריקה, ושהו בבארי כשנה. מקבוצה זו נשאר בבארי - יוחנן קראוניק ומדריכם היה אליהו גת.

שטיאסני - אחד מאיכרי גדרה שפרדסו גבל עם גדר המחנה של "בארות". חברי הקבוצה עבדו לעתים בפרדסו - בעידור, זיבול, השקייה וקטיף. (בימים של מחסור היו קוטפים תפוזים בפרדסו של שטיאסני, גם לא דרך סידור העבודה). בפרדס של

שיכון: בשנות החמישים נבנו צריפים מצופים בנירזפת שחור, כפתרון מצוין למזג האוויר החם

שיכון קומתיים: בשנות השישים סברו שבניה בשתי קומות תפתור את מצוקת הקרקע ברחבי הנגב השומם

שיכון ותיקים: בשנות השבעים נכחו לדעת שבתים לא חייבים להיות של שתי קומות

שלג בבארי': לא יאומן כי יסופר אבל ב־1950 ירד שלג בבארי שבנגב. מאז לא חזרה התופעה והנושא מעניין כשלג דאשתקד

שיקום ציוד במלחמת יום הכיפורים: חברים התנדבו לתקן טנקים במחנות צה"ל

שינל: מעיל צבאי בריטי מצמר כבד; הלך בדרך כלל עם רובה צ'כי

25 מ"ר, המיועדות לצעירים, לאחר שרותם הצבאי. ניכנו בתחילת שנות ה־80, בהמשך לשכונת ה"אשטרומים" (ע"ע).

שינה תורנית - היתה נהוגה בתקופת הלינה המשותפת (ע"ע). בגנים ובפעוטונים נהגו לישון בלילות בתורנות, הורי הילדים וחברים נוספים, בכדי להגדיל את הרגשת הבטחון של הילדים ולהקל על שומרת הלילה (ע"ע).

שינל - מעיל צמר שמקורו מהצבא הבריטי. מעיל עבה וכבד שבגשם היה נעשה כבד עוד יותר. הרבו להשתמש בו בלילות השמירה הקרים.

שיקום ציוד לחימה - לאחר מלחמת יום הכיפורים התארגנה בבארי פעולת התנדבות לעזרת צה"ל, בשיקום ציוד לחימה. במשך החודשים אוקטובר ונובמבר 1974, יצאו קבוצות חברים וחברות למחנה צבאי סמוך ועזרו במיון, סידור ונקוי הציוד הצבאי. עם סיום המבצע התקבלה תעודת הוקרה ממפקד האוגדה.

שירה בציבור - ערבי הווי ושירה בציבור היו מקובלים בתנועות הנוער ובהכשרות. גם בבארי נמשכה מסורת השירה בציבור במסגרת פעילות חברתית-תרבותית. לימים היא הפכה להיות "ממוסדת" עם שירונים ומנחה שירה. בשנים האחרונות ממעטים לקיים ערבי שירה בציבור. היו שנים בהן נערכו ערבי שירה לזכרו של ספי כהן ז"ל או ערבי שירה בציבור ביום העצמאות.

שלג בבארי - ב־5 בפברואר 1950 הגיע לאזור גל של קור וסופות מלוות בגשמים ושלג. למחרת בבוקר כל מרחבי הנגב היו מכוסים לבן ובבארי הגיע גובה השלג ל־5 עד 10 ס"מ (כמעט כמו בסיביר). החברים השתוללו, זרקו כדורי שלג ובנו בוכה

שיכון בבארי - בשנים הראשונות היה השיכון בעיקרו אוהלים וצריפים. בשנות ה־50 החלו לבנות דירות בבנייה קשיחה. הבנייה מומנה מתקציב הסוכנות (ע"ע) או מהלואות מיוחדות ממשד השיכון ומשרד הקליטה. בראשית שנות ה־60 החלו לבנות את בתי הקומתיים (ע"ע). בשנות ה־70 נבנו דירות לצעירים ובני הנוער, בתים טרומיים מחברת "אשטרום" (ע"ע), באותן שנים נבנו גם בתים חד־קומתיים לוותיקים. ב־1981 החלו בהרחבת הדירות בקומתיים, לצורך המעבר ללינה משפחתית (ע"ע). בסוף שנות ה־80, עם גמר הרחבת הקומתיים, הרחיבו את דירות הוותיקים. ב־1985 החלה בניית דירות חד־קומתיות חדשות, למשפחות צעירות. ב־1990 ניכנו דירות בשכונת "אורנים" (ע"ע). וב־1995 - בשכונת "הדרים" (ע"ע). כיום ישנם בבארי 105 בתים לשיכון ובהם 408 דירות. למרות בנייה רצופה של שיכון חדש בבארי, יש מחסור מתמיד בדירות.

שיכון ותיקים - בשנות ה־70 החלו לבנות שיכונים חד־קומתיים עבור החברים הוותיקים. עד 1982 נבנו 17 בתים, ככל בית 4 דירות ושטח כל דירה כ־50 מ"ר. בסוף שנות ה־80 הרחיבו את דירות הוותיקים בחדר נוסף ושירותים לכל דירה, עד כדי 70 מ"ר.

שיכון לינה משפחתית - בתים ראשונים ללינה משפחתית שימשו בתי הקומתיים, לאחר שהורחבו ושופצו. כל בתי השיכון שניכנו לאחר מכן, תוכננו מראש ללינה משפחתית.

שיכון מעבר - דירות בבתים ישנים (בנייני סוכנות וקליטה), ששופצו והותאמו לזוגות צעירים.

שיכון צעירים - דירות ששטחן 20 עד

שלהבת - מחזור ב', 1964

שלחין: במשך השנים גידלו תפוחי אדמה אביב וסתי, בצל, גזר, אפונה ושאר ירקות

בשנות ה-80 נשלחו שליחים לתקופות קצרות לבריה"מ - רוני לוי, מימי שלוי, יעקב ברקאי ז"ל, נעמי שוורץ, ציפי משא, חנה ל'ה קריצמן, רותי פרומקין ויוחי שטיינהרדט. הם נשלחו מטעם משרד החוץ לשם הוראת עברית ויצירת קשרים עם יהודים המיועדים לעליה.

שליחים לעזרת משקים צעירים -

ב-1961 נשלחו דוד ושושנה עברי לעזרת קיבוץ יראון, למשך שנתיים.
ב-1963 נשלחו חנן ואביבה בשוראי לעזרת קיבוץ אייל, למשך כשנתיים.
ב-1968 נשלחו יוחי ושושק'ה שטיינהרדט לעזרת קיבוץ מרום גולן, לשנה.
ב-1969 נשלחו ניבה ומשה שגב לעזרת עין-זיוון לשנתיים.
ב-1963 נשלחו חנן ואביבה בשוראי לעזרת קיבוץ אייל, למשך כשנתיים.
ב-1973 נשלחו צבי ויוכי אלון לעזרת עין-זיוון, למשך כשנה וחצי.
ב-1980 נשלחו חנה ואבא ברמק לקיבוץ גלגל, למשך כשנתיים.
ב-1980 נשלחה עליזה גורל לקיבוץ ייטב, למשך שנה.
ב-1987 נשלחו ברנדי ואסתר בר-לב לעזרת קיבוץ לוטם, למשך שנה ומחצה.

שמורת בארי - הוכרזה כשמורת טבע באפריל 1969. בפי תושבי בארי היא נקראת "המכתש" (ע"ע), בגלל צורתה ובגלל היותה מלאה בתרונות (ע"ע). שטחה כ-1500 ד'. מאז תחילת שנות ה-50 מתרבה בה פריחת הכלניות (ע"ע) והיא מהווה מקור משיכה לתיירים מכל קצות הארץ.

שמינית - (1) שם נרדף לשעת עבודה (שמינית של יום עבודה) (חבר למרכז הענף: "תרשום לי היום 2 שמיניות שבת").
(2) מכונת הדפסה בדפוס בארי שהדפיסה נייר בגודל 1/8 גליון (25x35 ס"מ).

משלג והילדים התקבצו מסביב לתנורי הנפט בבתי הילדים ורעדו מקור.

שלהבת - מחזור ב' בביה"ס בבארי. 10

חניכים וחניכות (מהם 8 ילדי חוץ), סיימו את ביה"ס בבארי בתשכ"ד (1964). עד 1995 נשארו בבארי 6 ח"ח: תמי (ברמק) סוכמן, גיורא עוז, בוריס קפיטנוב, יהודה ערוסי, מאיר לוי ורינה (רט-מזורחי) גלמור. מחנכי המחזור - זאב עופר ורותי פרומקין.

שלחין - ב-1957 שטח השלחין היה 110

ד'. הגידולים - תפוז, סלק סוכר, כותנה (ע"ע), בוטנים ובצל. דילול הסלק והכותנה וכן קטיף הכותנה ואיסוף תפוז, נעשו ידנית. ב-1959 הוגדל השטח ל-150 ד'. ב-1960 הוחלט לאחר את השלחין עם הפלחה לענף אחד תחת השם - "פלחין" (ע"ע).

שליחות - מילאה תמיד תפקיד חשוב

בחיי הקיבוץ. מטרתה היתה להביא את דבר התנועה למרכזים שונים בחוץ ולחנך בני נוער לחיי הגשמה בקיבוץ. שליחים רבים נשלחו להדרכה בתנועות הנוער (הנוער-העובד והצופים). פעילים רבים גויסו למרכז ההדרכה ולמוסדות חטיבת הבנים בקיבוץ-המאוחד ובתנועה הקיבוצית המאוחדת. מספר משפחות נשלחו כשליחים לעזרת משקים צעירים (ע"ע) וכמו כן, נשלחו שליחים לחו"ל (ע"ע).

שליחים לחו"ל - מאז 1950 נשלחו

שליחים, חברי בארי, להדרכה בתנועות החלוציות בחו"ל. הם נשלחו מטעם הקבה"מ והדריכו בעיקר ב"דרור" או "הבונים-דרור" ועבדו גם בשולחן העליה של הסוכנות היהודית. (ר' נספח, עמ' 160). בנוסף לכל אלה יצאו לשליחויות קצרות, ב-1947 לקפריסין - גנוסיה דגן, שאול שמאי ויענקל'ה חרובי - עם הורדת מעפילי "שבתאי לוז'נסקי" (ע"ע).

שמייק'ה: שני דגמים של שמייק'ה ששירתו את הציבור בשמייק'ה הציבורי

שער הקיבוץ: למעלה - השער הישן, חורק, כבד ומופעל בכוח השומר, אך אף פעם לא נתקע; למטה - השער החדש, אלקטרוני, מהבהב ונתקע לא מעט

שקית ממתקים: בשנות החמישים קיבל כל ילד ביום שישי ארבע סוכריות חמוצות, ופל ושותי קוביות שוקולד בשקית בד בצבע תכלת־ירקרק

לימים עברה חלוקת הממתקים לממתקיה (ע"ע).

שקמה - הכשרה צעירה שמרבית חבריה באו מעיירות פיתוח, בעיקר מהנגב. הראשונים הגיעו בספטמבר 1968. כמדריך־מחנך להכשרה נקבע דובי פלד ז"ל. עם סיום תקופת הכשרתם באוגוסט 1970 נותרו 10 נערים, שגויסו לצה"ל עד תום אותה שנה. לאחר שרותם הצבאי חזרו בודדים, שלא הצליחו להקלט בבארי.

שרברבות - ענף מענפי המשק שעיקר העבודות בו בהנחת קווי מים בשטח ובמבנים ועבודות אחזקת קווי מים וביוב. עבודות שבוצעו בשנות ה־80: הכנסת דודים חשמליים בדירות החברים (במקום הדודים עם הטפטפות (ע"ע)), הכנסת מערכות חימום בבתי הילדים, הנחת קווי ביוב ומשאבות למכון החליבה והרכבת צנרת ביוב ומים בחדר־האכילה החדש. כמו כן, בוצעו עבודות שרברבות גדולות בהרחבת הדירות ללינה המשפחתית (ע"ע), בהרכבת מזגנים, בהקמת מרכזים לחימום מים ובהנחת מיכלים וקווים לגז בישול. בשרברבות עובדים כיום 3 חברים.

שוכים בגרביים - היו נהוגים בשנות ה־50 וה־60. הגרביים היו "נזרקים" לכביסה כשהם קשורים בזוגות. (השוכים היה סימן היכר של כל חבר קיבוץ). כיום נהוג "לזרוק" גרביים לכביסה כשהם בתוך שקיות רשת.

שריפת המתבן - ב־1953, המתבן של בארי עלה באש. הוא הכיל כמה מאות חבילות קש שסודרו ברוב עמל ובלא מעט גיוסים (ע"ע) של חברי בארי. התברר שהמתבן הוצת ע"י צבי סוכמן ושמעון, מקבוצת "אשל", בהיותם בכיתה ג'. לפי דברי צבי, מצאו שניהם קופסת גפרורים ורצו להדליק מדורה, אך בגלל הרוח, הסתתרו מאחורי המתבן. מים רבים לא הצליחו לכבות את האש במשך כמה ימים ולילות והשניים רצו להתחבא בשירותים. את הטרואומה מאותה שריפה נושא עמו צבי עד היום, אבל, הוא מכחיש בכל תוקף את הסיפור, שהם ניסו לחמם את הגורים שלהם.

ש.ש.ש. - שנת שרות שלישית, שכל בן או בת משק, היו נותנים לפני הגיוס לצה"ל או לאחריו. שנת השירות הוקדשה בעיקר להדרכה בתנועה או עזרה למשקים צעירים. בשנים האחרונות לא מקפידים למלא את הצו הזה.

שמייק'ה - 1) כינוי לבית שימוש. מקור השם, על פי אחת הגירסאות, בהכשרת הנוה"ע במעוז־חיים. שם נתלו שלטים בבתי השימוש עם הכתובת - "שמור על הנקיון". לימים נתקצר הביטוי ל"שמר'ל" ולאחר מכן ל"שמייק'ה". ה"שמייק'ה" הציבורי הראשון נבנה בראשית שנות ה־50 והוסר מעל פני השטח בתחילת 1983. 2) שם זמני שניתן למגזין הטלוויזיוני לעיניני בארי, בראשית דרכו.

שמירת לילה - מלווה את בארי מאז הוקם הקיבוץ. בשנים הראשונות היו שומרים מדי לילה כ־4 שומרים. לעתים, בימי חירום, היה צורך להגביר את השמירה. בשנים האחרונות מסתפקים בשומר אחד ליד השער (תורנות של לילה מדי 3 חודשים) ובמרכז שמירה (תורנות של שבוע, אחת ל־3 שנים), שמתפקידו לסייר לאורך הגדר, ברכב הבטחון (ע"ע). כמו כן נעזרים מדי ערב ב"שומר קצר" (ע"ע).

שמרטף - מכשיר האזנה אלקטרוני, שהוצב בסוף 1964 ב"עופרים" (ע"ע) והיה קשור בכבלים עם יתר הבתים לגיל הרך ולכיתות הנמוכות של ביה"ס. השמרטף איפשר לשומרות הלילה (ע"ע) לשמוע מה קורה אצל הילדים בלילות והקל מאוד על השומרות ועל הילדים, לעבור את הלילה.

שערים בבארי - 5 שערים בגדר הקיבוץ: השער הראשי, שער הפלחה, שער הפרדס, שער משק־ילדים ושער בית הקברות. כיום כל השערים נעולים כל שעות היום והלילה, פרט לשער הראשי בו הוצב מחסום ולידו שומר.

שפדן - קו מי קולחין מגוש דן לדרום ולנגב. נחנך בנובמבר 1989. אורכו כ־88 ק"מ והוא מזרים כ־90 מיליון מ"ק מי קולחין בשנה. בהנחתו הושקעו כ־115 מיליון דולר. מכסת מי השפדן לבארי היא 2,300,000 מ"ק בשנה. מי השפדן מחליפים את מכסת המים השפירים בעבר והם משמשים להשקיה בפרדס (ע"ע) ובגד"ש (ע"ע).

שקית ממתקים - עשויה מכד בצבע תכלת עם ריקמת פרחים, ניתנה לכל ילד בשנות ה־50. פעם בשבוע, ביום שישי היו המטפלות ממלאות את השקיות בביסקוויטים וממתקים שונים. היו ילדים שהצליחו לשמור על הממתקים למשך כל השבוע והיו אחרים שגמרו את הכל באותו יום, בדרך מבית הילדים לחדר ההורים.

7

6

2

1

3

4

5

בארי וסביבותיה 1996

1. קיבוץ בארי
2. "המכתש" - בתרונות בארי
3. נחאביר
4. מכרות הגפרית
5. מתחם התחמושת
6. יד אנז'ק
7. כביש הבטון

תוספתן - עתון שובב שהצחיק את הישוב בתחילת שנות ה־80

העצמאות וכונתה בשם "תורכי". לאחר המלחמה נמצאו במקום מספר חושות הרוסות.

תורנויות - עבודות שהוטלו על כל חבר מדי זמן קבוע. כוללות פריקת משאיות, שמירה או ריכוז שמירה, תורנות עבודה בחדר־האכילה ועוד. משך התורנויות - יום, שבוע או חודש. התורנויות מתבצעות במסגרת יום העבודה וחלקן בנוסף ליום העבודה. סידור התורנויות נעשה ע"י סדרן העבודה (ע"ע).

תורנות בחדר־האכילה - על כל חבר וחברה לתת תורנות עבודה אחת ל-3 שנים (בערך). שבוע תורנות יום, שבוע ריכוז משמרת שניה ושבוע - תורנות ערב.

תורנות חיסול - לכל מסיבה או ארוע ציבורי, נקבעים תורנים במידת הצורך, שמתפקידם לנקות, לאסוף ציוד ולסדר את המקום עם תום הארוע.

תאונות דרכים - בחמישים שנות קבוצ בארי קרו 7 תאונות דרכים קשות, בהן ניספו חברים. במרץ 1948 נפל חיים טייבלום ז"ל בהתהפך המשוויין בו נסע. בנובמבר 1953 ניספה יענקל'ה שוורץ ז"ל בתאונת דרכים בכביש פלוגות-ב"ש. ביולי 1955 ניספה ששון מזרחי ז"ל. במרץ 1973 ניספו בתאונה 3 זוגות, בעת שרכבם התנגש במשאית צבאית שחנתה לצד הדרך - דן ועתליה אבנר ז"ל, גרעון וצפרירה שומרוני ז"ל ושמואליק ודינה צפוני ז"ל. במאי 1977 ניספה בתאונה ראובן נגלר ז"ל בהתהפך מכונית סמיטריילר בה נהג. באוקטובר 1982 ניספה אברמי קוד'וקרו ז"ל, כשירד מטנדר צבאי בעת שירותו במלואים. בדצמבר 1989 ניספו בתאונת דרכים - רותה גת ז"ל ויעקב ברקאי ז"ל, מפגיעת אוטובוס שפגע ברכבם מאחור. מלבד זאת קרו באותן השנים עוד כ-35 תאונות קלות שהסבו נזק לרכוש בלבד.

תאונות עבודה - אברהם אופנהיים ז"ל נפצע קשה בעת שהפעיל מעלית בדפוס בארי. נפטר בנובמבר 1966.

תאנה - מחזור ד' בביה"ס בבארי. 13 חניכים וחניכות (מהם 3 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בשנת תשכ"ז (1967). עד 1995 נשארו בבארי 4 ח"ח: פרח (קמני) פילו, אילת (שורק) יחזקאל, אודי ברמק וצביה (רייך) מאיר. מחנכי המחזור - בוריס בר-סיני וצפרירה שומרוני ז"ל.

תברואה - עבודות פיגוי אשפה וריסוס מקומות דגירה של זבובים ויתושים. עבודה זו נעשת במסגרת פעילותה המוניציפלית של המועצה האזורית "אשכול".

תוספתן - בטאון שיצא לאור מספטמבר 1981 עד ינואר 1983. בס"ה יצאו 12 חוברות. העורכים היו הראל יצחקי, יגאל זורע, אביב הברון וסמדר ברמק.

תומר־שיזף - מחזור י"ח בביה"ס בבארי. 14 חניכים וחניכות (מהם 2 ילדי חוץ), סיימו את לימודיהם בתשמ"ד (1984). עד 1995 נשארו בבארי 4 ח"ח: שירי (זורע) לינגוד, הלל יצחקי, עמית לוי ואוהד סיון. מחנכות המחזור - חסידה בוכסווילר ומאירה נווה.

ה"תורכי" - בלוק משטחי בארי בצד המזרחי הרחוק של המשק. משמש לגידולי שדה. יש אומרים שמקור השם במשפחה בדואית, שישבה שם לפני מלחמת

תאנה: מחזור ד', 1967

תומר־שיזף: מחזור י"ח, 1984

תחנת דלק: תחנה אוטומטית ומודרנית שהוקמה ב־93, עם המעבר לאוקטן 95

תזמורת מנדולינות: כלי נגינה עממי, עליו פרטו הנגנים הראשונים

בחגים ובאירועים שונים כמו - חנוכה, סוכות וחנכות פינת הנוער ע"ש סופי טאקר (ע"ע). מורה ומדריך התזמורת היה בוריס בר-סיני. לימים פינו המנדולינות את מקומן לכלי נגינה אלקטרוניים (אורגנים, סינטיסיזורים וסתם פסנתרים (ע"ע)).

תחביבים - בשנות ה-50 וה-60 היו מקובלים בבארי תחביבים כמו - גידול דגי נוי וגידול תוכים. כיום התחביב המקובל ביותר - גידול כלבים (ע"ע), בנוסף לזה ישנם תחביבים אישיים של בודדים בתחום האמנות (ציור, פיסול, צילום וקרמיקה) והספורט (צלילה, מצנחי רחיפה, סקי ועוד).

תחנות דלק - בבארי יש שתי תחנות דלק. האחת באזור המוסך, המספקת דלק לטרקטורים והשניה (של חברת "אלון") נחנכה בספטמבר 1993, לא הרחק משער הכניסה למשק. מספקת דלק למכוניות הקיבוץ בלבד והפעלתה נעשית בצורה אוטומטית-ממוחשבת.

תייטום - ממרח עשוי מחומרים בלתי מזוהים, שהגיע בצנצנות זכוכית מיוחדות, בתקופת מלחמת העצמאות ולאחריה. היו מגישים אותו בחדר-האכילה, בעיקר בארוחות ארבע.

תכנית השקעות - מהווה חלק מתכנית המשק (ע"ע) ומסתמכת על ההכנסות של השנה שחלפה. התכנית מתחלקת להשקעות יצרניות ולהשקעות רווחה.

הכנתה נעשית ע"י מרכז המשק והוועדה הכלכלית והיא מובאת לאישור האסיפה.

תכנית המשק - נערכת מדי שנה ע"י מרכז המשק, בשיתוף מרכזי הענפים. היא

תורנות עריכה - לפני כל מסיבה או ארוע נקבעים תורנים במידת הצורך שמתפקידם להכין ולערוך את כל הדרוש לאותו ארוע.

תורנות פריקה - היתה נהוגה בתקופה שפריקת המשאיות נעשתה בידים. לרוב היתה זו אספקה לאנשים או לענפי החקלאות השונים. קבוצה שנקבעה לפריקה היתה מקבלת הודעה מראש ובראש הקבוצה נקבע אחראי שמתפקידו היה להזעיק את תורני הפריקה ברגע שהמשאית העמוסה היתה מגיעה. כיום פריקת המשאיות נעשית ברובה בעזרת מלגזה.

תורנות שבת - ביצוע עבודות חיוניות בשבתות בשירותים לילדים ולחברים וטיפול בבעלי-חיים. (עבודה של 4 ש' מדי 4 - 5 שבועות). ההחלטה על תורנות עבודה בשבתות התקבלה במרץ 1959 והיא מופעלת עד היום. תורנות השבת בבתי הילדים בוטלה מאז המעבר ללינה המשפחתית (ע"ע).

תורנות שמירה - יש סוגים שונים של שמירה. תורנות של לילה שלם, תורנות של חצי לילה, ותורנות של שמירה אזורית (4 שעות), אחת לחודש עד חודשיים. כמו כן יש תורנות לריכוז שמירה למשך שבוע (לילה שלם או חצי לילה, אחת לשלוש שנים).

תזמורת מנדולינות - בתחילת 1946 הקציבו 12 לא"י לקניית 3 המנדולינות הראשונות ובמרץ 1948 נקנו 5 נוספות. אלה היוו יסוד ללימוד נגינה של ילדים ומבוגרים ולהקמת תזמורת חובבים לכלי פריטה. מספר שנים הופיעה התזמורת

תייטום - אכלו אותו בשנות החמישים ועד היום לא יודעים מה זה היה

תורנות פריקה: רוב האספקה הגיעה בשקים, אותם פרקו בשמחה רבה

את הפרה, "היא היתה יפה עם עטינים גדולים, אבל חלב נתנה מעט".

תנורי חימום - בשנות ה-50 נהגו לחמם את חדרי המגורים ואת בתי הילדים בפתילות או בתנורי נפט. ב-1964 נערך גיוס כולל לניקוי ופיזור כורכר כלולים ובתמורה נקנו לכל חדרי החברים תנורי "פיירסייד". כיום חימום הדירות נעשה בשלוש דרכים: בגז, בחשמל או במזגנים.

מובאת לאישור ועדת המשק (ע"ע) והוועדה הכלכלית. התכנית מתווה הנחיות לענפי המשק ונותנת הערכות להוצאות ולהכנסות שלהם.

תל-גב - גרעין של תנועת הצופים מתל-אביב, גבעתיים, רמת-אביב, וקרית-שלום. 45 חברי הגרעין הגיעו לבארי בספטמבר 1974, לשל"ת מוקדם. בתחילת 1975 התגייסו הבנים לצה"ל

התמרור של פעם: בחסות קרן היסוד, המגבית המאוחדת והקרן הקיימת לישראל

התמרור החדש: חלק ממערך השלטים הכתומים של אתרי בארי

תעודות בגרות - עד סוף שנות ה-60 היתה התנגדות לבחינות בגרות בביה"ס בבארי, מבחינה עקרונית ובגלל אי התאמת לתכנית הלימודים הקיבוצית. מאז 1970 (מכיתת "שבולים"), הונהגו בחינות הבגרות בביה"ס, לאחר התאמת תכניות הלימודים בין משרד החינוך ובתי הספר הקיבוציים. ניתן להמיר את אחד המבחנים בעבודת גמר (ע"ע).

תקנונים - עד 1996 התקבלו בבארי מאות החלטות עקרוניות. כל ההחלטות רוכזו בתקנונים לפי נושאים כלהלן: אירגון - תקנון אסיפה (ע"ע), מזכירות, וועדות.

צריכה - אספקת מצרכים, הנעלה, ציוד וריהוט, שיכון, רס"ן (ע"ע) ותקנון רכב. בריאות - כללי. גיוס לצה"ל, ש.ש.ש. (ע"ע) ותנועות הנוער. חופשות - נסיעות לחו"ל, חופשות לצעירים. חינוך והשכלה - תקנון לימודים (ע"ע), קורסים, לימודי ערב. מוסדות - מועדון, בית העם, חדר-האכילה, בריכת השחיה. עבודה - תקנון עבודה כללי, עבודה בשבת.

והבנות - 3 חודשים אחריהם ועם גמר הטירונות יצאו להאחזות ב"גיתית". כעבור חצי שנה חל פיצול בגרעין ו-8 חברים עברו לנערן. הבנות לאחר השל"ת עזבו כולן ומהבנים, לאחר האימון המתקדם, הגיעו לשל"ת רק 5. כיום נותרו בבארי 2 חברים: ז'קו בן-יעקב ומשה קלדרון.

התמרור - התמרור "עצור" והתמרור "בארי", הניצבים בכביש הכניסה לבארי, מהווים ציון דרך לכמה מהצועדים יום-יום. כשמדובר על "הוצאה לתמרור", הכוונה לרכב המוציא נוסעים לאחר האוטובוסים העוברים בכביש. כפי הילדים נקרא המקום - "הכתוב בארי".

תנובה - (1) מוסד לשיווק ולאספקת תוצרת חקלאית במסגרת חברת העובדים. כמו לכל הקיבוצים בארץ, יש לבארי מניות ב"תנובה". בעבר, כל התוצרת החקלאית (ביצים, פירות, ירקות וחלב) שווקו באמצעותה וכן אספקת הירקות, פירות ומוצרי חלב לבית, בוצעו דרכה. כיום נעזרים גם ברשתות שיווק נוספות. (2) פרה ראשונה ברפת בבנימינה. נקנתה בתל-יוסף מכספי המשכורת של הכשרת הצופים ב'. לפי עדותו של איז'ב, שקנה

תנובה: פעם שמו את כל הביצים (והחלב) בסל אחד... ושלחו אותו לתנובה (איור של אילזה קנטור מתוך "בוא אלי פרפר נחמד", הוצאת הקיבוץ המאוחד)

עזרת קרובים - להורים במשק, לבנים בחוץ.

פצויים וקנסות.
קליטה ועזיבה.

תחביבים - תקנון כלבים (ע"ע), חוגים.
תרבות - אמנות, אמנים, חתונות, תקנון אבלות.

תקנון האסיפה הכללית - א עקרון
הרמוקרטיה הישירה הוא אחד מאבני היסוד של הקיבוץ והאסיפה הכללית היא האמצעי למימוש עקרון זה. (ב) האסיפה הכללית הינה הסמכות העליונה של הישוב הקיבוצי. (ג) האסיפה דנה ומחליטה בעניינים עקרוניים, בשאלות יסוד, באורח חיים, במגמות ותוכניות פיתוח, בחינוך, בשאלות חברה, בתוכניות משקיות ובקבלת חברים חדשים. החלטות רגילות יתקבלו ברוב רגיל. החלטות עקרוניות, ערעור על החלטה שהתקבלה, קבלת חבר לחברות או הוצאת חבר מהקיבוץ, יתקבלו ברוב של 2/3.
בתקנון, סעיפים רבים אחרים, כולל הצבעה בקלפי (ע"ע) והוא אושר לאחרונה מחדש בדצמבר 1991.

תקנון אמנים - בתקנון הגדרה, מיהו אמן, קביעת תקציבים וימי עבודה לאמנים, דאגה לסדנאות ומקומות עבודה ותנאי עבודה לאמנים. כמו כן נקבעו בתקנון חובותיו וחזיותיו של האמן בקיבוץ. התקנון אושר מחדש באפריל 1993.

תקנון ביקור קרובים בחו"ל - ביקור אצל הורים או בנים - אחת ל-4 שנים.
ביקור נכדים - אחת ל-3 שנים. ביקור אחים - אחת ל-10 שנים. בכל המקרים אפשר להקדים את הביקור בשנה, עם השתתפות לא מלאה של המשק.

תקנון בנים - אושר באוגוסט 1987. הוא מיועד לבנים מגמר ביה"ס עד גיל 30 (או עד הולדת הילד הראשון). ועדת בנים היא המקשרת והמלווה את הבן או הבת. התקנון מאפשר מסלול אישי לכל בן או בת, לפי בחירתם ובתאום עם ועדת בנים (ע"ע). ניתן לבחור במסלול האישי של שנת שירות שלישית (ע"ע), שירות צבאי, לימודים, או חופשת צעירים עם עצמאות כלכלית. ניתן להמיר את חופשת הצעירים בעבודה במשק (9 חודשים) וטיול בחו"ל (3 חודשים).

מימוש אחד המסלולים האישיים ייעשה תוך 4 שנים מיום השיחרור משירות חובה בצה"ל. ב-1996 החל דיון מחודש בתקנון הבנים במטרה לעדכנו.

תקנון אמנים מגדיר מיהו אמן, מתי וכמה (בתמונה - ציור של זיוה ילון)

תקנון כלבים מסדיר את היחסים המיוחדים שבין האדם (החבר) וידידו הנאמן (הכלב) ופוסק הלכה במקרה של חילוקי דעות ביניהם

תקנון כלבים - בתקנון מוגדר גידול כלבים כתחביב (ע"ע). מוגדרות חובותיו וחזיותיו של מגדל כלבים ונקבעה הבחנה בין מגדל כלבים גזעיים ללא גזעיים. כל ההכנסות ממכירת גורי כלבים נכנסות לקופה המשותפת וכן, כל ההוצאות (מזון, טיפול רפואי) ע"ח הקופה. האחריות על אחזקת הכלבים, על נקיונם ועל שמירת איכות הסביבה מוטלת על בעלי הכלבים. תקנון הכלבים על כל סעיפיו אושר מחדש ב-1993.

תקנון עבודה - אושר לראשונה ב-1962, כפי שהתקבל במועצת יגור. מאז עבר כמה וכמה שינויים ותוספות. יש בו סעיפים רבים המגדירים את סמכויותיהם של בעלי התפקידים בתכנון ובביצוע העבודות במשק וכן את תפקיד מרכזי הענפים בארגון יום העבודה. יש בו גם הגדרת חובותיהם וחזיותיהם של כל חבר וחברה לגבי משמעת עבודה, אורך יום העבודה, יציאה לחופשים והשתתפות בתורנויות וגיוסים (ע"ע). ישנם סעיפים הדנים ברישום שעות נוספות, ובקביעת תקנים לעבודת מטפלות, מורים, סטודנטים ועובדי חוץ. לגבי עבודה בשבת נקבע תקנון נפרד. ב-1995 החלו בדיון מחודש על תקנון העבודה.

תקנון רכב - מאז הונהג הרס"ן (ע"ע), נקבע גם תקנון השימוש ברכב לנסיעות פרטיות ומשקיות. מאז עבר מספר שינויים והתקנון האחרון לתקנון הרכב נעשה ב-1995. הכללים העיקריים הם: (א) קיבוץ בארי יספק רכב לכל חבריו לכל הזמנה שניתנה יום קודם לכן בכל ימות השנה וללא הגבלת זמן. (ב) החיוב ייעשה לפי חישוב של זמן השימוש ברכב ולפי מספר הקילומטרים, במחירים שייקבעו מראש בהתאם לימים ולשעות השימוש.

תקנון שיכון - יש בו: (א) הגדרת דירת קבע למשפחה, דירת קבע ליחיד, דירת מעבר ודירה זמנית. (ב) קביעת סדרי עדיפות לדירות קבע (משפחה עם ילד אחד ויותר ומשפחה ללא ילדים). (ג) סדרי עדיפות במקרה של מחסור בדירות. (ד) מעבר מקומה שניה לקומה ראשונה. (ה) המעבר לדירות קבע ייעשה ע"י ו. שיכון וועדת חברה, עפ"י נקודות ותק וגיל. (ו) הקצאת דירות למטרות קליטה תעשה ע"י פורום רחב (מזכירות, ו. שיכון וועדת קליטה).

תקציב אישי - סכום כסף העומד לרשותו של כל חבר, במסגרת תקציב הוצאות

תקציב אישי: התחיל ב־4 לא"; בשנים האחרונות, עם התפתחות הכלכלה המקומית, עבר לשקלים חדשים וקיבל תנופה גדולה - וגם זה לא תמיד מספיק

תרבות: דף כתום בנושאי ארועי תרבות בבארי ובשטחי המועצות האזוריות שבנגב המערבי; ההסעה בהתארגנות עצמית

לאור 7 עד 8 דפי תרבות ובס"ה יצאו לאור כ־130 דפים. החל מיולי 1995 החלו יוצאים דפי תרבות ע"י רכו התרבות גיל חוטר-ישי. עד סוף 1995 פורסמו 25 דפים.

תרבות בבארי - הפעילות התרבותית
מקיפה שטחים רבים ומגוונים והיא תפשה מקום מרכזי בחיים החברתיים בבארי. דגש מיוחד הושם על הפעילות העצמית, בהכנת חגים, מסיבות ולילות שבת (ע"ע) ובפיתוח כלים תרבותיים מקומיים (כמו חוג דרמטי, חוג ריקודים, מקהלה (ע"ע) או חבורות זמר (ע"ע)). הושקע לא מעט בפיתוח כשרונות אישיים בתחום התרבות, ע"י קורסים, לימודים והשתלמויות. הפעילות התרבותית התבטאה גם באירגון ביקורים בהצגות תיאטרון, קונצרטים ומוזיאונים, צפייה בסרטים ואירגון חתונות וטוילים (ע"ע), עיסוק בכל סוגי הספורט ויוזמה להקמת מבנים, כמו חדר-תרבות, ספריה, אולם ספורט ובית-העם. במהלך השנים נרכש ציוד רב לצרכי התרבות. בשנים האחרונות פחתה הפעילות העצמית והרבה מושקע בהבאת מופעים מבחוץ. עד תחילת שנות ה־60, ארגון הפעילות התרבותית היה מוטל על ועדת התרבות. מאז 1962 התפצלו הפונקציות בין מספר ועדות (ע"ע) ובעלי תפקידים. אחת לשנתיים נבחר רכו תרבות, האחראי על כלל הפעילות התרבותית בבארי. רכו תרבות כיום - גיל חוטר-ישי. (רשימת רכזי תרבות בעבר, ראה נספח).

תרבות - דף אינפורמציה בעניני תרבות.
החל להופיע באפריל 1979, ע"י רכו תרבות, איציק רותם. יצא לאור מדי שבוע עד שבועיים ובס"ה יצאו באותה שנה 30 דפים. ב־1984 חודשה הוצאת הדפים ע"י רכות התרבות חנה'לה קריצמן, אחת לשבוע ובס"ה יצאו באותה שנה כ־40 דפים.

הקיום. מאז שהתקבלה הצעת צלח"ת (ע"ע), הועברו לתקציב האישי מספר תקציבים שהוקצו לסעיפים מוגדרים. התקציב האישי ב־1995 מהווה כ־30% מתקציב הקיום והמגמה היא להגדיל את חלקו בסך תקציב הקיום.

תקציב ביסוס - הלוואות בתנאים נוחים, שניתנו לקיבוץ בארי, כמו לקיבוצים אחרים, במסגרת תקציב הסוכנות (ע"ע). מטרתו היתה לבסס את התשתית הכלכלית של הקיבוץ על מנת לאפשר לו קיום עצמאי.

תקציב סוכנות - הלוואות בתנאים נוחים, שניתנו לקיבוץ בארי, כמו לקיבוצים אחרים, ע"י המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית, מאז העליה על הקרקע. התקציב ניתן לשם הקמת תשתית כלכלית לקיבוץ (בניית בתי מגורים, מבני משק, הקמת ענפי משק, ורכישת ציוד חקלאי ותעשייתי), נמשך כל שנות ה־50 ובשלוש השנים האחרונות הוגדר כתקציב ביסוס (ע"ע). החווה על סיום קבלת התקציב נחתם בראשית שנות ה־60 והתשלומים להחזרתו אמורים היו להתפרש על 47 שנים. בפועל הסתיימו כל תשלומי ההלוואות לסוכנות בראשית שנות ה־80.

תקציב קיום - מכסה את כל ההוצאות הדרושות לקיום האוכלוסיה בבארי. התקציבים העיקריים הם: התקציב האישי (30%) (ע"ע), כלכלה (17%) וחינוך (11%). יתר ההוצאות בתקציב הקיום הם: בריאות, מיסים, לימודים, תרבות, הוצאות על אנרגיה ושונות. ס"ה הוצאות הקיום ב־1995 היו כ־17 מיליון ש"ח.

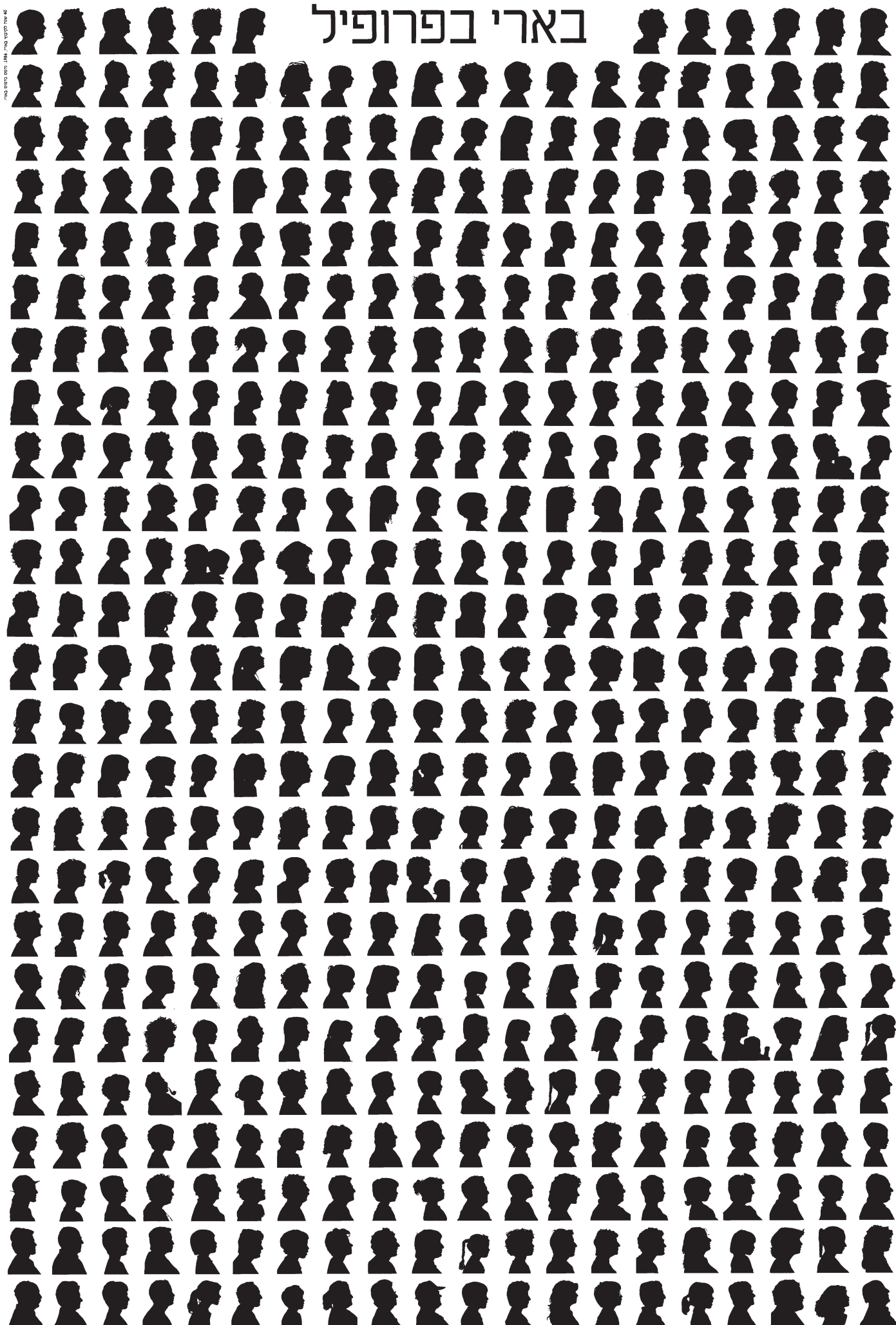
תרבות - דף אינפורמציה בעניני תרבות.
החל להופיע בדצמבר 1993 ביוזמת רכות התרבות (גבי צ'ריקובר). מדי חודש יצאו

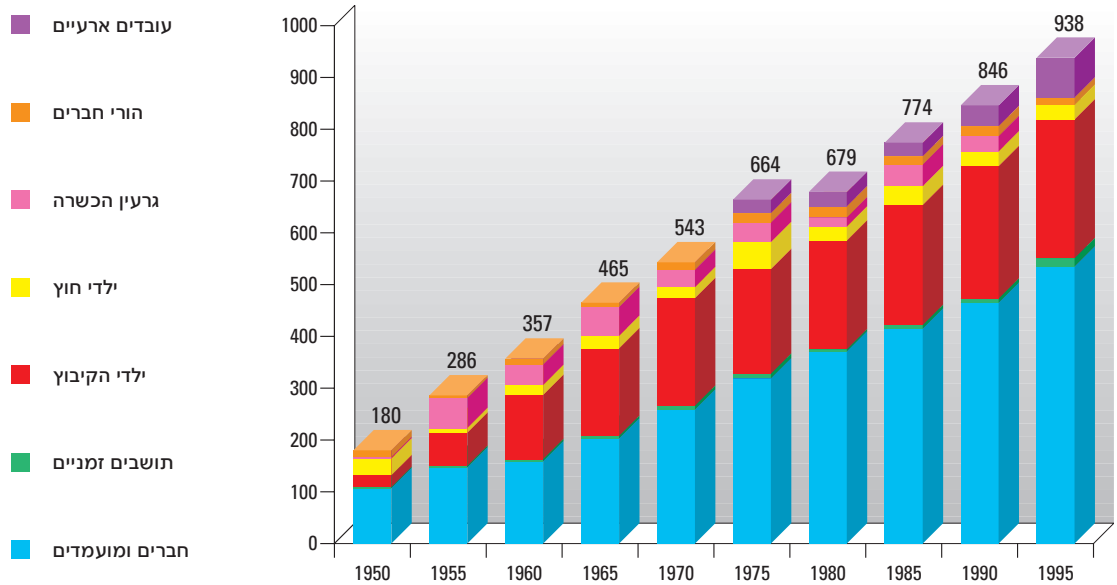
ת ק צ י ב

מהחלטות המזכירות בנושא ב"ד (13.8.48)
- כל חבר יקבל לחופש 4 לא"י והחברים שאין להם הורים בארץ יקבלו 6 לא"י.

תקציב בוליס
- הוחלט על תקציב חודשי של 180 בוליס. כל חבר יכול לכתוב עד 5 מכתבים בחודש. (יומן בארות, 6 / 22.12.45)

בארי בפרופיל

אוכלוסית קיבוץ בארי בשנים 1950-1995

שנה	חברים ומועמדים	חברות ומועמדות	ס"ה	תושבים זמניים	ילדי הקיבוץ	ילדי חוץ	גרעין הכשרה	הורי חברים	עובדים ארעיים	סה"כ נפשות
1950	61	46	107	2	23	32	3	13	-	180
1955	89	58	147	3	64	9	58	5	-	286
1960	90	69	159	4	124	19	40	11	-	357
1965	110	93	203	5	169	24	56	8	-	465
1970	137	122	259	7	208	21	34	14	-	543
1975	170	149	319	9	202	52	38	18	26	664
1980	186	185	371	4	210	27	18	21	28	679
1985	213	202	415	7	232	36	42	16	26	774
1990	229	236	465	8	256	28	30	19	40	846
1995	271	264	535	16	268	28	-	14	77	938

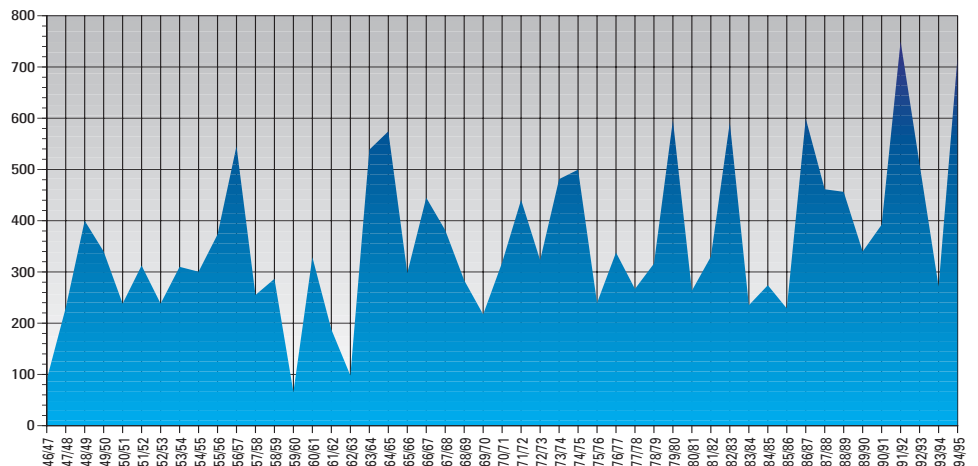
חברים ומועמדים בקיבוץ בארי לפי גילאים ומינים ב-1995

גילאים	ז	נ
21-30	70	57
31-40	61	62
41-50	65	61
51-60	22	26
61-70	38	40
71 ומעלה	15	18
ס"ה	271	264
הסה"כ	535	

כמויות הגשם בבארי במ"מ (בשנים תש"ז - תשנ"ה)

חודשים שנה	אוקטובר	נובמבר	דצמבר	ינואר	פברואר	מרץ	אפריל	מאי	סה"כ
תש"ז 46/47									90.0
תש"ח 47/48									230.0
תש"ט 48/49									400.0
תש"י 49/50	-	0.5	139.5	118.6	54.6	9.5	17.9		340.0
תש"יא 50/51	9.7	12.7	110.9	0.0	86.9	11.9	6.1		238.2
תש"יב 51/52	-	12.5	222.9	9.7	37.3	30.1	-		312.5
תש"יג 52/53	1.7	12.2	44.4	8.3	67.3	99.7	4.5		238.1
תש"יד 53/54	-	123.8	94.3	29.4	36.5	6.0	20.0		310.0
תש"טו 54/55	-	93.6	153.4	11.1	0.0	29.7	12.7		300.5
תש"טז 55/56	28.2	92.5	53.6	114.3	13.4	62.2	8.9		373.1
תש"טז 56/57	-	59.2	185.6	76.9	73.9	124.3	10.2	15.5	545.6
תש"יח 57/58	2.4	66.5	41.2	121.6	2.9	0.4	20.0		255.0
תש"טט 58/59	3.8	3.4	11.4	37.7	183.0	45.8	0.7		286.5
תש"ן 59/60	טיפות	14.5	6.6	31.1	13.8	29.5	טיפות		95.5
תשכ"א 60/61	-	46.0	11.4	143.3	108.1	20.1	0.0		328.9
תשכ"ב 61/62	5.4	45.7	50.4	27.7	58.7	0.0	0.0		187.9
תשכ"ג 62/63	18.9	0.0	0.0	0.0	45.0	34.0	0.0		97.9
תשכ"ד 63/64	28.3	43.9	262.8	91.1	88.7	12.6	11.3		538.7
תשכ"ה 64/65	-	98.9	61.9	268.4	14.2	94.6	36.5		574.5
תשכ"ו 65/66	97.9	26.6	7.3	22.0	70.0	74.1	0.0		297.9
תשכ"ז 66/67	12.0	2.2	166.4	119.0	75.3	70.0	0.0		444.9
תשכ"ח 67/68	4.2	118.6	45.1	140.4	18.8	18.9	35.6		381.6
תשכ"ט 68/69	8.0	36.8	88.8	80.9	0.0	30.1	39.2		283.8
תשל"א 69/70	34.8	78.9	8.4	49.9	10.5	25.5	9.0		217.0
תשל"א 70/71	-	29.0	86.3	84.5	35.0	2.2	81.5		318.5
תשל"ב 71/72	1.5	60.0	195.6	53.5	63.8	59.4	7.0		440.8
תשל"ג 72/73	-	93.1	72.2	108.6	18.5	30.5	0.0		322.9
תשל"ד 73/74	5.1	93.9	15.1	245.0	58.8	32.0	31.3		481.2
תשל"ה 74/75	-	129.9	128.5	43.5	143.3	36.7	17.7		499.6
תשל"ו 75/76	1.7	39.8	73.0	20.7	85.4	14.2	3.1	1.6	239.5
תשל"ז 76/77	3.9	19.6	52.8	135.6	19.6	47.4	59.0		337.9
תשל"ח 77/78	45.6	2.8	132.3	28.9	20.4	36.8	0.0		266.8
תשל"ט 78/79	2.5	39.4	102.6	57.8	16.8	70.5	25.6	1.0	316.2
תש"ם 79/80	19.7	71.9	166.5	168.7	107.9	61.4	0.0		596.1
תשמ"א 80/81	11.3	0.5	139.3	37.0	33.9	33.3	8.1		263.4
תשמ"ב 81/82	-	72.8	21.5	41.4	137.5	56.4	0.0		329.6
תשמ"ג 82/83	3.1	149.3	31.2	231.9	116.3	58.0	2.0		591.8
תשמ"ד 83/84	2.6	9.9	10.7	149.2	2.4	55.6	4.6		235.0
תשמ"ה 84/85	10.0	18.9	49.7	3.3	143.6	17.3	31.2		274.0
תשמ"ו 85/86	-	11.1	87.7	35.8	40.1	3.3	53.4	7.4	228.8
תשמ"ז 86/87	61.1	332.6	42.2	62.1	28.6	73.0	0.0		599.6
תשמ"ח 87/88	104.5	6.0	66.9	84.9	175.5	23.5	0.0		461.3
תשמ"ט 88/89	27.0	32.0	177.7	143.1	76.5	0.0	0.0		456.3
תש"ן 89/90	6.0	55.4	37.9	113.8	27.7	78.0	21.0		339.8
תשנ"א 90/91	5.3	11.4	3.1	179.2	60.9	132.2	0.0		392.1
תשנ"ב 91/92	-	94.0	237.0	213.6	176.1	12.9	1.0	15.5	750.1
תשנ"ג 92/93	-	97.0	141.8	103.0	163.9	5.0	-		510.7
תשנ"ד 93/94	14.0	35.0	12.3	139.1	26.2	44.7	-		271.3
תשנ"ה 94/95	24.3	308.8	281.0	5.6	70.6	9.2	20.9		720.4

ממוצע ב־10 שנים (תש"ז-תשנ"ז) 283.2 מ"מ
ממוצע ב־10 שנים (תש"ז-תשנ"ו) 320.8 מ"מ
ממוצע ב־10 שנים (תשכ"ז-תשל"ו) 363.0 מ"מ
ממוצע ב־10 שנים (תשל"ז-תשמ"ו) 343.9 מ"מ
ממוצע ב־10 שנים (תשמ"ז-תשנ"ה) 473.0 מ"מ

חברי בארי לפי ארצות מוצאם (כולל נפטרים) ב־1995

אוסטריה	3	יוון	1
אוסטרליה	2	ישראל	420
איטליה	2	מצרים	3
אלג'יריה	1	מרזקו	4
אנגליה	11	סוריה	2
ארגנטינה	14	ספרד	2
ארה"ב	10	עירק	18
בולגריה	2	פולין	12
בלגיה	3	פרס	5
ברזיל	3	צ'ילה	1
גרמניה	9	צ'כיה	1
דרום אפריקה	2	צרפת	2
הולנד	1	קנדה	2
הונגריה	5	רומניה	7
טוניס	2	רוסיה	16
טורקיה	3	תימן	2
סה"כ		571	

חברי בארי לפי מסגרות חברתיות (כולל נפטרים) ב־1995

מייסדים, ותיקים ובני/בנות זוג	68
ההכשרה הבבלית ובני/בנות זוג	6
הכשרת "במעלה" ובני/בנות זוג	30
חברת "איתנים"	6
חברת "בארות"	5
הכשרת "אלומה"	5
גרעין "מבשרת"	2
הכשרת "שקמה"	-
גרעין "דרום"	-
גרעין "עתיד"	5
גרעין "אביר"	6
גרעין "תל'גב"	2
בוגרי ביה"ס	272
בני זוג לבוגרי ביה"ס	69
נקלטים (מהעיר לכפר)	88
סה"כ	564

המוצא התנועתי של חברי בארי ב־1995

הנוער העובד (כולל הכשרת במעלה)	42
תנועת הצופים	26
"החלוץ" מבבל	9
חטיבת בני הקיבוץ (הנוה"ע)	329
חטיבת חברות הנוער (הנוה"ע)	24
נקלטים (מהעיר לכפר)	56
נקלטים (עולים)	49
סה"כ	535

ביה"ס הממלכתי בבארי בשנים תשי"ב - תשמ"ז

שנה	מספר כיתות	מספר תלמידים	מהם ילדי חוץ
תשי"ב	1	9	6
תשי"ח	4	52	12
תשכ"ח	8	134	20
תשל"ח	10	168	45
תשמ"ז	11	198	24
תשנ"ג	11	298	122

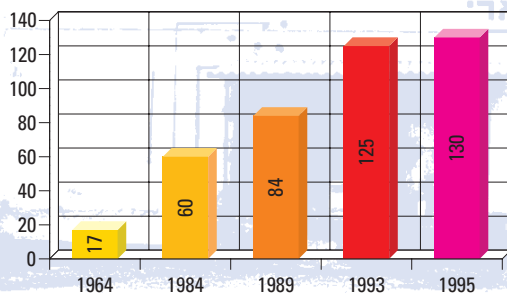
מחזורי ביה"ס בבארי 1963-1995

הכיתה	מחזור - שנה	סיימו ביה"ס	מהם ילדי חוץ	עברו לקבוצ אחר	עזבו	נפלו וחזרו	נפלו ונפטרו	הביאו בני זוג	בבארי	מהם ילדי חוץ	שנות
אשל	מחזור א' - תשכ"ג 1963	18	12	1	5	1	3	5	13	8	
שלהבת	מחזור ב' - תשכ"ד 1964	10	8		4	1		3	6	4	
דור	מחזור ג' - תשכ"ו 1966	17	6	3	4			2	10	3	
תאנה	מחזור ד' - תשכ"ז 1967	13	3	3	6			1	4	1	
ערבה	מחזור ה' - תשכ"ח 1968	13	3		5	1		3	9	2	
הדס	מחזור ו' - תשל" 1970	14	4	1	8		2	2	6		
שיבולים	מחזור ז' - תשל"א 1971	20	2		11	3	1	7	12		כולל 3 ילדי רעים
צבר	מחזור ח' - תשל"ג 1973	17	1	2	10	5		8	10		
גפן	מחזור ט' - תשל"ד 1974	19	2	2	11	1		3	7		
רימון	מחזור י' - תשל"ה 1975	16	3	1	10	1		4	6		
רותם	מחזור י"א - תשל"ו 1976	21	3	3	11	2	1	3	9	1	
אלון	מחזור י"ב - תשל"ז 1977	18	18	3	11	1		2	5	5	
דקל	מחזור י"ג - תשל"ח 1978	15	2		11	1		3	5		
שיטה	מחזור י"ד - תשל"ט 1979	16	3		11	1		3	6	1	
דגן	מחזור ט"ו - תשמ" 1980	21	1	1	13	2	1	5	7		
עומר	מחזור ט"ז - תשמ"ב 1982	22	8		16			1	6	1	
חרוב	מחזור י"ז - תשמ"ג 1983	16	1		8			3	8		
תומר/שיוף	מחזור י"ח - תשמ"ד 1984	14	2		11	1			4		
עירית	מחזור י"ט - תשמ"ה 1985	17	17		15				2	2	
חרצית	מחזור כ' - תשמ"ו 1986	20	2		7			5	13	1	
הדר	מחזור כ"א - תשמ"ז 1987	18	3		5			3	13	2	
אגוז	מחזור כ"ב - תשמ"ח 1988	22	3		2		1	1	20	2	
ארז	מחזור כ"ג - תשמ"ט 1989	16	4	1	6				10		
צלף	מחזור כ"ד - תש"ן 1990	14	14		10				4	4	
זית	מחזור כ"ה - תשנ"א 1991	18	2		2				16	1	
צאלון	מחזור כ"ו - תשנ"ב 1992										
נרקיס	מחזור כ"ז - תשנ"ג 1993	25	3		3				22	2	
רקפת	מחזור כ"ח - תשנ"ד 1994	21			3				21	1	כולל 8 ילדי פנימיה
סביון/יערה	מחזור כ"ט - תשנ"ה 1995	16	3						16	3	לא כולל 16 ילדי פנימיה
לבנה	מחזור ל' - תשנ"ו 1996										
צבעוני	מחזור ל"א - תשנ"ז 1997										
אלה	מחזור ל"ב - תשנ"ח 1998										
תות	מחזור ל"ג - תשנ"ט 1999										
איריס	מחזור ל"ד - תש"ס 2000										
הרדוף	מחזור ל"ה - תשס"א 2001										
פטל	מחזור ל"ו - תשס"ב 2002										
תפוח	מחזור ל"ז - תשס"ג 2003										
יסמין	מחזור ל"ח - תשס"ד 2004										
תלתן	מחזור ל"ט - תשס"ה 2005										
דובדבן	מחזור מ' - תשס"ו 2006										

הערות:

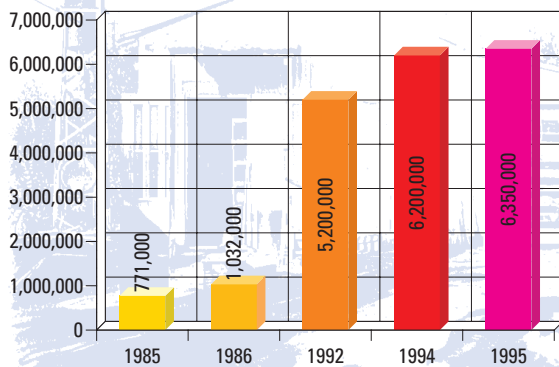
- נפלו - נפטרו, נכללים בבארי.
- ילדי יום או פנימיה אינם נכללים במניין.
- עזבו וחזרו, אינם נכללים במנין העוזבים.
- מחזור כ"ז-כ"ז צאלונקיס - נרשמו ככיתה אחת.
- מחזור כ"ט - סביון/יערה - מחזור א' ב'מעלה הבשור".

דפוס בארי בשנים 1964 - 1995

שנה	עובדים בממוצע
1964	17
1984	60
1989	84
1993	125
1995	130

צריכת החשמל בקיבוץ בארי בשנים 1985 - 1995

צריכת החשמל בבארי ב־1985 - 771,000 קו"ש
צריכת החשמל בבארי ב־1986 - 1,032,000 קו"ש
צריכת החשמל בבארי ב־1992 - 5,200,000 קו"ש
צריכת החשמל בבארי ב־1994 - 6,200,000 קו"ש
צריכת החשמל בבארי ב־1995 - 6,350,000 קו"ש*

* (1/3 מהכמות צרך הדפוס)

השיכון בבארי ב־1995

הוקמו בשנים	שם	מספר בתים	מספר דירות	שטח הדירה
1950/52	בתי סוכנות	11	44	22 מ"ר
	"ירישים"	4	16	25 מ"ר
1958/72	קומתיים	27	108	36 מ"ר
1982/84	(לאחר הרחבה)			80 מ"ר
1972	אשטרומים	11	53	20 מ"ר
1973	אשטרומים ביה"ס	2	13	20 מ"ר
1961/72	שיכון נעורים	6	20	23 מ"ר
1975/83	שיכון ותיקים	17	68	50 מ"ר
1988	(לאחר הרחבה)			70 מ"ר
1980/83	שיכון צעירים	9	36	24 מ"ר
1988/93	שכונת "אורנים"	10	30	74 מ"ר
1992	שיכון רווקים	4	8	25 מ"ר
1995	שכונת "הדרים"	4	12	80 מ"ר
סה"כ		105 בתים	408 דירות	

חברי בארי הוותיקים

רשימת החברים והחברות הוותיקים בקיבוץ בארי (ינואר 1996)

דן אבנד ז"ל, ירדנה אבני ז"ל, שמואליק אבני, אשתי אפרת, דוד אפרת, מאיר (בוכסי) בוכסווילר, רפאל (ברנדי) ברילב, אברהם (בוריס) בריסיני, מרים בריסיני, לאצ'ה גדיש, מיכאל גדיש, יואב גורל, אליהו גת, אברהם (בדא) דגן, גנוסיה דגן, מנחם (מנדוש) דוד, אברהם הברון, רנה הברון, יונה (עברי) וכסלר, אליעזר (לזר) זורע, רבקה'לה זורע, חיים חוטר'ישי, לאה חוטר'ישי, מוטי חיות, יאיר חצרוני, מרגלית חצרוני, יעקב חרובי, אהרן יצחקי, זרובבל (בבל) לב, חיה'לה לב, מוטיקה מנור, אביבה סלע, אברהם (במיק) סלע, ארק'ה פרומקין, רחל צייג, מנוחה קלמר, ראובן קלמר, איזי רייך, שרה רייך, זאב רפפורט, יהודית רפפורט, אליהו רואש, מלכה רואש, אברהם שורק ז"ל, רבקה (מילס) שורק, אסף שלוי ז"ל, לילי שפיץ, אנדד אלדן.

חברי קדמה הוותיקים שהצטרפו לבארי:

אבא ברמק, חנה ברמק ז"ל, דב'לה גיטל, פנינה גיטל, אברהם הן ז"ל, יהודית הן, הושע לב ז"ל, שותה לב, אברהם צוקרמן ז"ל, שרה צרניק.

בנות זוג לחברים ותיקים – ינואר 1996

עתליה אבנד ז"ל, שרי אלדן, חסידה בוכסווילר, אסתר ברילב, עליזה גורל, רותה גת ז"ל, שלמה חיות, מרים חרובי, שלומית יצחקי, סגולה מנור, רותי פרומקין, תמר שלוי.

חברי הצופים ב'בארות שהשתתפו בעליה לנחאביר בי"א תשרי תש"ז (6.10.1946)

דן אבנד ז"ל, שרגא אייזן, דוד איז'ביצר (בצר), בוריס בריסיני, יהודה זיו (איז'ב), זיאמה כרמלי, מנחם (מנדוש) דוד, רנה הברון, משה הלר ז"ל, יונה (עברי) וכסלר, רבקה'לה זורע, אהרן ידליון, מוטיקה מנור, רפי מנדלמן, אריה פרלברג (פרול) ז"ל, ארק'ה פרומקין, מאיר פלדמן ז"ל, ראובן קלמר, אליעזר שפר, שרה רייך, שייקה מיכאלי ז"ל, אסף שלוי ז"ל.

חברי קדמה שהשתתפו בעליה לתל-תורמוס בי"א תשרי תש"ז (6.10.1946)

אבא ברמק, הושע לב ז"ל, שותה לב, אברהם צוקרמן ז"ל.

חברי בארי שהשתתפו בהורדת מעפילי "שבתאי לוז'נסקי"

בוריס בריסיני, מיכאל גדיש, יואב גורל, גנוסיה דגן, אברהם הברון, יונה (עברי) וכסלר, לזר זורע, יענקל'ה חרובי, אהרן יצחקי, בבל לב, במיק סלע, ארק'ה פרומקין, מנוחה קלמר, שרה רייך, זאב רפפורט, יהודית רפפורט, רחל שזר, שאול שמאי, לילי שפיץ.

השליחים לחו"ל בשנים 1950 – 1995

שנה	שמות	היעד	מטעם	התפקיד	משך הזמן
1950	רפאל צורני	עירק	"החלוץ"	אירגון עליה	שנה וחצי
1950	יואב גורל	עירק	"החלוץ"	אירגון עליה	שנה וחצי
1953	אהרן ושלומית יצחקי	מרוקו	"דרור"	הדרכה ואירגון עליה	3 שנים
1958	שלמה גביש	קנדה	"דרור"	הדרכה ואירגון עליה	3 שנים
1960	דוד עמוסי	בלגיה	"דרור"	הדרכה ואירגון עליה	3 שנים
1967	הנרי פילו	צרפת	"דרור"	הדרכה ואירגון עליה	שנתיים
1970	בדא וגנוסיה דגן	דומיניקנה/ניקרגואה	משרד החוץ	הדרכה חקלאית	שנתיים
1970	יעקב ודליה ברקאי	קנדה	"דרור"	הדרכה ושולחן עליה	שנתיים
1976	רוני ונועה לוי	צרפת	"דרור"	הדרכה ושולחן עליה	שנתיים
1978	אורי בן-צבי	אנגליה	"דרור"	הדרכה ושולחן עליה	שנתיים
1984	יואל ויהודית מגיד	אנגליה	"דרור"	הדרכה ושולחן עליה	שנתיים
1984	עמרי ומימי קלמר	דרום-אפריקה	"הבונים-דרור"	הדרכה	3 שנים
1990	דני וחווה בן-צבי	ארה"ב	הקהילה הקונסרבטיבית	הדרכה	3 שנים
1995	רוני ונועה לוי	צרפת	"הבונים-דרור"	הדרכה ושולחן עליה	שנתיים

בעלי תפקידים בשנים 1946–1995

שנה	מזכיר פנים	מרכז משק	גזבר	רכז קניית	רכז עבודה	אקונומיה	מחסנאית
1946	אהרן ידלין	בודא דגן	שמואל אבני	ארק'ה פרומקין	-	יונה וכסלר	גנוסיה דגן
1947	"	זאב רפפורט	ברנדי ברלב	רפי מנדלמן	-	"	"
1948	גדעון לב/בוכסי	בודא דגן	"	"	-	לילי שפיץ	מלכה ורונה
1949	רפי לפיד	אברהם הברון	בודא דגן	ארק'ה פרומקין	-	מנוחה קלמר	"
1950	"	בודא דגן	ברנדי ברלב	"	-	יהודית רפפורט	"
1951	אהרן יצחקי	שמואל אבני	בוכסי	איזי רייך	-	"	תקוה גרוספלד
1952	"	"	"	"	-	אשתי אפרת	אהובה שלו
1953	ארק'ה פרומקין	"	איז'ב (י. זיו)	יעקב חרובי	-	"	"
1954	יוקי גרוספלד/מנוחה קלמר	דן אבנד	בוריס בריסיני	"	-	חיה'לה לב	גנוסיה דגן
1955	לזר זורע	בודא דגן	"	"	-	"	"
1956	שלמה גביש/איציק רותם	במיק סלע	איז'ב	"	-	אשתי אפרת	דיתה סנה
1957	לזר זורע	"	"	חיים רענן	-	"	"
1958	אליהו גת	"	דן אבנד	"	-	גנוסיה דגן	רחל צייג
1959	"	בבל לב	"	יוסף שזר	-	אברהם שורק	"
1960	בוריס בריסיני	"	"	"	-	"	שרה רייך
1961	"	"	שמואל אבני	שלמה גביש	-	לילי שפיץ	"
1962	במיק סלע	זאב רפפורט	"	"	-	"	רותה גת
1963	"	"	יעקב חרובי	מנדוש דוד	-	חיה'לה לב	"
1964	אבינעם סיון	"	"	"	-	"	"
1965	לזר זורע	הושע לב	"	יעקב חרובי	-	"	יונה וכסלר
1966	"	בודא דגן	דן אבנד	"	-	"	"
1967	ארק'ה פרומקין	"	"	אברהם שורק	-	יוס'לה כפרי	צפרירה שומרוני
1968	"	"	"	"	-	"	"
1969	ברנדי ברלב	ספי כהן	חיים רענן	אפי צורף	-	"	"
1970	"	"	"	"	יואב גורל	אבא ברמק	חיה'לה לב
1971	תמר שלוי	"	איציק רותם	יעקב חרובי	"	"	"
1972	"	זאב רפפורט	"	"	לילי שפיץ	שמואל אבני	רותה גת
1973	חנה ברמק	"	"	אבא ברמק	"	"	"
1974	"	"	ספי כהן	"	ברוך בהיר	ציקי קריצמן	"
1975	חיים רענן	ברוך בהיר	"	"	בבל לב	"	לאה'לה הלמן
1976	"	"	"	איציק קוזין	"	משה אבוטבול	"
1977	מנצ'ר דבורי	"	בוריס קפיטנוב	"	בוריס בריסיני	"	"
1978	"	"	"	ברוך מאיר	זאב עופר	אביגדור אלון	חנה בן-עמי
1979	חנן בשוראי	זאב רפפורט	"	"	חזי יחזקאל	אברהם שני	חסיה דר
1980	"	"	"	גדע'לה הלמן	יובל גדיש	"	"
1981	"	"	עמרי קלמר	"	ספי כהן	"	"
1982	אלון כסלו	רן לב	"	"	עמירי לב	משה אבוטבול	"
1983	"	"	"	"	בודא דגן	"	מימי שלוי
1984	מרים חרובי	"	צביקה גתי	משה שגב	אליהו גת	"	"
1985	אסתר ברילב	"	"	"	לאה'קה קפיטנוב	עדה שזר	"
1986	"	עמית שלוי	"	ז'קו בן-יעקב	ארנון שזר	אביה חצרוני	"
1987	לזר זורע	"	"	ברוך מאיר	בוריס בריסיני	"	"
1988	"	"	רפי סבירסקי	"	חנן בשוראי	מני גודארד	מיכל כהן
1989	תמר שלוי	אבי צור	"	"	דוד כהן	"	"
1990	"	"	"	גדע'לה הלמן	צבי סוכמן	"	"
1991	מנצ'ר דבורי	"	"	איציק רותם	ענת גתי	"	"
1992	"	עדי דגן	צבי סוכמן	משה אבוטבול	"	"	לאה'קה קפיטנוב
1993	"	"	"	גדע'לה הלמן	זאב הקר	"	"
1994	ניר אילן	"	"	"	חזי יחזקאל	"	"
1995	"	"	"	"	אשל גת	"	"

בעלי תפקידים בשנים 1951 – 1995

שנה	מרכז ו. חברה	רכז תרבות	מנהל ביה"ס	מרכז גר"ג	מנהל הדפוס
1951					לזר זורע
1952					בבל לב
1953					יוקי גרוספלד
1954					בבל לב
1955			יהודה אילן	יהודה אילן	צבי פרץ
1956			"	"	אברהם שורק
1957	שמואל אבני		אהרן יצחקי	אהרן יצחקי	"
1958	"		"	"	"
1959			ארק'ה פרומקין	ארק'ה פרומקין	לזר זורע
1960	חנן בשוראי		"	אהובה אדמתי	איצ'ה לוי
1961	"		זאב וכסלר	חנה רענן	לזר זורע
1962	אבינעם סיון	לזר זורע	"	בבל לב	איזי רייך
1963	"	אהרן יצחקי	"	שלומית יצחקי	"
1964	"	"	אסף שלוי	"	"
1965	יהודית הן	יאיר חצרוני	שרה רייך	דן אבנד	יעקב צמח
1966	"	"	אביבה סלע	חנה ברמק	בבל לב
1967	אהרן יצחקי	גדע'ה הלמן	לילי שפיץ	"	"
1968	"	"	ארק'ה פרומקין	"	"
1969	אברהם הן	רנה הברון	"	עתליה אבנד	"
1970	"	אודי בריסיני	מנוחה קלמר	אסתר ברילב	במיק סלע
1971	"	דוד עברי	אביבה סלע	"	"
1972	יאיר חצרוני	"	שוש פלד	"	"
1973	בודא דגן	עמרי קלמר	זאב וכסלר	"	"
1974	"	"	אילה נטע	מרים חרובי	"
1975	תמר שלוי	יגאל זורע	מנוחה קלמר	"	"
1976	"	לזר זורע	"	חוה בן'עמי	"
1977	אברהם הן	רותי פרומקין	"	אילה נטע	"
1978	"	חנן בשוראי	אילה נטע	סגולה מנור	"
1979	מרים חרובי	איציק רותם	"	"	"
1980	צפי סיון	חנה'ה קריצמן	מנוחה קלמר	נעמי נגלר	גיורא עוז
1981	שמואל אבני	"	אילה נטע	חסידה בוכסילר	"
1982	"	גיל חוטר'ישי	לזר זורע	אילה חצרוני	"
1983	חנה רענן	יואל מגיד	מנצ'ר דבורי	רותי לב	"
1984	"	חנה'ה קריצמן	"	נמרוד בריל	"
1985	"	אפרים לוי	"	"	ברוך בהיר
1986	יורם בריסיני	רנה הברון	"	תמר בן'צבי	"
1987	"	ציפי משא	חסידה בוכסילר	"	אלון כסלו
1988	יואל מגיד	סמדר חוטר'ישי	"	הדס דגן	"
1989	"	יהודית מגיד	"	"	"
1990	אילה חצרוני	"	שוש'ה שטינהרדט	רונית פלוטקין	גיורא עוז
1991	"	רותי פרומקין	"	"	"
1992	"	"	"	חיים ילין	"
1993	תמר בן'צבי	פרח פילו	"	צביה מאיר/מעיינה הרשקוביץ	הראל יצחקי
1994	רונית פלוטקין	גבי צ'ריקובר	מתי וויס	דלית יצחקי	"
1995	"	גיל חוטר'ישי	"	"	"

תאריכון ארושים בתולדות בארי' (1944 - 1995)

1944	20 ביוני	הכשרת הנוה"ע ממעוז-חיים יוצאת לכפר סולד. יסוד קב' "הסוקלים".
	30 ביולי	הכרות הכשרות הצופים (מעוז-חיים, חפציבה, דורות) על יסוד קב' הצופים ב'.
	5 בנובמבר	יציאת קב' "הסוקלים" לעצמאות במושבה גדרה.
	5 בנובמבר	יציאת קב' הצופים ב' לעצמאות במושבה בנימינה.
	4 בדצמבר	הקבוצה בגדרה משנה את שמה ל"בארות" ומגדירה עצמה לקיבוץ-המאוחד.
	24 בדצמבר	ראשוני חברי "בארות" מצטרפים לפלוגת העבודה בסדום.
1945	5 במאי	נולד עמירי לב, הבן הבכור ב"בארות".
	7 באוקטובר	קב' הצופים ב' מגדירה עצמה לקיבוץ-המאוחד.
	9 באוקטובר	איחוד הפלוגה בבנימינה עם הפלוגה בגדרה לקבוצת "הצופים ב'-בארות".
1946	6 באוקטובר	התנחלות באדמות נחאביר, במסגרת עליית י"א הנקודות.
1947	1 בינואר	איחוד עם קבוצת "החלוצ" מבבל - הגרעין הבבלי הראשון.
	12 במרץ	חברים מהקבוצה משתתפים בהורדת מפעילים מהאניה "שבתאי לוז'נסקי". 12 ח"ח גורשו לקפריסין, 3 מהם נשארים שם בשליחות.
	ספטמבר	קו המים הראשון (6") מגיע עד לנחאביר.
1948	ינואר	הפלמ"ח קובע את אחד מבסיסיו בנחאביר, חבריו מסייעים בביצורים.
	18 במאי	הפגזה מצרית ראשונה על נחאביר.
	יוני	ראשית המצור על הנגב. כיתה יוצאת למקש את מסילת הברזל עזה - אל-עריש.
	15 ביולי	ההתקפה על בארות יצחק. מתבצרים במשלט הגופרית.
	15 באוקטובר	חברת הנוער הראשונה (מרומניה), מגיעה כתגבורת.
		פריצת הדרך לנגב. נחלצים מהמצור.
1949	מרץ	ראשית ההעברה לאדמות ווחידאת - בארי החדשה.
		בועדת השמות אושר השם "בארי", ע"ש ברל כצנלסון.
	נובמבר	חוסל המחנה בגדרה. החברים, החברות והילדים הועברו לבארי החדשה.
1950	9 במרץ	ראשוני הכשרת "במעלה" מגיעים לבארי.
	28 במרץ	דואר-נע מופעל לראשונה. (עד כה התקבל הדואר בת"א).
	2 באפריל	אוטובוס ראשון מגיע לבארי (רק פעמיים בשבוע).
	מאי	רוכשים מכוונות דפוס וסדריה. הם הוצבו בבית הערבי הישן.
1951	12 ביוני	קבוצת הנח"ל הראשונה בבארי.
	ספטמבר	נחנך הכביש מסעד לנירים - כביש בארי.
1952	ינואר	חג 5 שנים לעליה להתיישבות (7 שנים לעצמאות).
	20 במאי	פילוג בקבה"מ. חלק מחברי מפא"י עוזבים את בארי.
	יוני	קב' "במעלה" מתקבלת לחברות - השלמה ראשונה לבארי.
	יוני	חברת הנוער הראשונה - "איתנים" - לבארי.
1953	אוגוסט	40 מכשירי רדיו ראשונים חולקו לחברים. (המימון - מגיוסי חברים בשמירה על מתקני הקידוח של מחצבי ישראל).
1954	אפריל	קו הטלפון הראשון לבארי. מספרו - מגדל 101.
	מאי	תנובת החלב ברפת - 1000 ליטר ליום.
	מאי	הפגזה מצרית על בארי. מתיחות וכוונות באזור.
	יוני	בציר ענבים ראשון בכרם.
	יולי	חנוכת בנין המרפאה הראשון.
	יולי	תסיסה במפ"ם. ויכוחים על הנושא: הקיבוץ והמפלגה. בבארי נתגלה "תא מחתרת" שמאלני.
	אוגוסט	בתום ויכוח סוער עוזבים מספר חברי מפ"ם את המשק ועוברים ברובם לקיבוץ עין-דור.
	ספטמבר	תקנון הניקוד לאספקת ריהוט וציוד אושר באסיפה.
	אוקטובר	בטקס חגיגי נגזר הסרט לפתיחת ה"שמייקה" הציבורי הבנוי הראשון בבארי.
	נובמבר	המקהלה משתתפת בכנס המקהלות בב"ש וזוכה להצלחה.
	נובמבר	כניסה לבית הכולל הראשון. (צריף משופץ באזור ביה"ס).
1955	ספטמבר	הפגזה על שדות הכותנה. ילדי הגן ובני החטיבה מקיבוץ אפק שהו בשטח בעת ההפגזה. החלו בעבודות ביצורים.
	אוקטובר	נחיתת ארבה באזור בארי, גרם לנזקים בשדות.
	3 באוקטובר	הופעת "יומן בארי" מס' 1, במקביל ל"יומן בארי".
	11 בנובמבר	להקת ארבה אדום עברה באזור, בלא שגרמה לנזק רב.
1956	26 במרץ	ערב פסח תשט"ז - עוברים לחדר-האכילה החדש (הצריף הגרמני). לראשונה - כסאות במקום ספסלים ושולחנות מצופים פורמיקה.

מגיעים 200 מתנדבים מהעיר לעזרה בביצורים, בחפירת תעלות קשר, בניית מקלטים ובמתיחת גדר. מתגברת פעילות ה"פדאיון" במיקוש, פיצוץ קו המים ורצח ממארכים.	1 במאי	
גז הצאן - משותף ל-7 משקים; בסיום העבודה - חג הגז.	מאי	
פתיחת תחנת דלק לטרקטורים בבארי.	29 במאי	
פתיחת בריכת השחיה בטקס חגיגי.	14 באוגוסט	
ד"ר מנחם ומשפחתו מגיעים לבארי.	ספטמבר	
מספר הילדים בבארי - 100 ילדים.	ספטמבר	
מלחמת קדש. מצב חירום במשק. החברים בעמדות. גבעת שולה - בית קברות צבאי ארעי לחללי המלחמה.	29 באוקטובר	
רצועת עזה נכבשה ("שוחררה") ע"י צה"ל. רגיעה מבחינה בטחונית.	4 בנובמבר	
טיול קבוצה ראשון לסיני.	17 בנובמבר	
נסיגת צה"ל מסיני ומרצועת עזה. בארי שוב ישוב ספר.	8 במרץ	1957
בטקס רב רושם הופעל גנרטור חדש. מעתה חשמל ללא הגבלה.	5 במאי	
נחנך מכון חליבה חדש. מעתה מובל החלב במיכלית, במקום בכדים.	7 במאי	
בחדר-האכילה הותקנו תאי דואר לחברים.	10 במאי	
טקס חגיגי לפתיחת מגרש כדורסל, בתאורה מלאה.	1 ביוני	
תחנת השידור, "קול ישראל", משדרת מבארי את התכנית - "ניחוח חציר", בהשתתפות חברי בארי.	8 ביולי	
ה"כלבוניק" יצא מהשימוש.	14 באוגוסט	
לפיד אש פרץ מקידוח הנפט שליד גבעת שולה, התנשא לגובה רב והאיר את כל הסביבה. האש כובתה לאחר יממה, בעזרת דחפור וסילון מים חזק.	19 באוגוסט	
בטקס רב רושם, נתקבלו הבנים הראשונים (קב' "אשל") לתנועת הנוה"ע ולחטיבת בני הקיבוץ-המאוחד.	3 במרץ	1958
הוחל בנטיעת הפרדס.	17 ביולי	
דפוס בארי הועבר למבנה החדש.	25 ביולי	
סופה עזה פקדה את האזור. בבארי הועפו הגגות של הלול וסככת הטרקטורים. האורורה נהרסה כליל והנזק נאמד באלפי ל"י.	19 בנובמבר	
החברים נקראו לגיוס כללי לתיקון ההריסות.		
נסללו המדרכות הראשונות. התשתית מחומר ואדי ועליו שכבת זפת.	נובמבר	
להקת ארבה פקדה את שדות המשק וגרמה לנזקים. חברים, חברות וילדים התגייסו לגרשם.	15 בדצמבר	
התקבלה ההצעה לשכון החברים בענפי השירות בשבתות, אחת ל-4 שבועות.	30 במרץ	1959
הוחלט לחסל את ה"אוויזה".	25 באוגוסט	
נסיון ראשון לחלק סוכר חופשי בחדר-האכילה.	29 בספטמבר	
אושרה באסיפה ההצעה לעבור לשיטת "קבוצות בגדים". כ"א יכול לבחור בגדי מנוחה מתוך מספר אפשרויות בחירה.	1 בנובמבר	
הופיע יומון ה-1000.	20 בנובמבר	
במשק ישנם כבר 5 זוגות אופניים: לשלחין, למטע, למרכז המשק, לחברת הנוער ולקב' "דרור".	16 בדצמבר	
הוחלט בועדת חברה: "לכל חבר במשק תהיה זכות לקבל מהאקונומיה 2 עוגות במשך השנה".	ינואר	1960
בדיר הורמו כוסיות לציון הפעלת מכון החליבה החדש.	4 בפברואר	
מחנה הנח"ל הועבר מרשות משרד הבטחון לבעלות בארי.	15 בפברואר	
האסיפה מאשרת את תכנית הביסוס שתוגש לאישור הסוכנות.	8 במאי	
הפלחה והשלחין מעתה ענף אחד - פלחין.	9 ביוני	
"דפוס בארי" מציין עשור לקיומו.	30 ביוני	
גן א' חונך את ביתו החדש שיקרא מעתה - גן "כלנית".	1 בספטמבר	
בטקס צנוע ונחמד, נפתח באופן רשמי, מצפה הכוכבים.	4 בספטמבר	
קטפת כותנה מתחילה את עבודתה בשדות הכותנה של בארי. מפעיל אותה - גדעון שומרוני.	26 בספטמבר	
שידור ראשון של "קול בארי" בשעה 06:15 וב-18:40.	12 במרץ	1961
בטקס קצר (ניפוץ בקבוק בירה), נחנך האסם החדש. הובלת הגרעינים מהשדה - במיכליות במקום בשקים.	29 במאי	
בהשתתפות סופי טאקר, נציגי עלית-הנוער, עתונאים וצלמים, התקיים טקס חנוכת פינת הנוער ע"ש סופי טאקר.	4 ביולי	
הגנרטור "הזקן" חדל להשמיע פעימותיו. קיבוץ בארי חובר לרשת החשמל הארצית.	1 באוגוסט	
צריף התרבות שופץ והפך ל"מועדון לחבר".	22 בפברואר	1962
החלו ביציקת מדרכות מבטון.	5 במרץ	
הספר ליאון חונך מספרה חדשה - הכוך בצד המערבי של המקלחת הציבורית.	6 באפריל	
פתיחה חגיגית של המקלחת הציבורית החדשה.	13 באפריל	
הצטרפו לבארי - 4 משפחות עם ילדיהם ו-6 יחידים מקיבוץ קדמה, לאחר שהתפרק. בס"ה - 26 נפשות.	16 ביולי	
משלוח ראשון של פרי הדר מהפרדס. 288 תיבות תפוזים ו-360 תיבות אשכוליות.	9 בנובמבר	
דיירים ראשונים נכנסים לגור בבתי הקומתיים.	5 בדצמבר	
צריף חדר-האכילה הישן פורק והונחה במקומו אבן פינה להקמת מחסן הבגדים החדש.	1 במרץ	1963
באספת חברים רבת משתתפים, אושרו הבנים הראשונים - קבוצת "אשל" - לחברות.	10 ביולי	
צוות הפלחין מקבל את "פרס העבודה ע"ש קפלן".	ינואר	1964

מאי	בתאונת דרכים משולשת בין טנדר, פרה של ניר-עם ואוטובוס, נפצעה תמר שלוי. ונהרס הטנדר.	
3 ביוני	מרכז הקה"מ מתכנס לראשונה בבארי, בבנין מחסן הבגדים החדש, שטרם הושלם.	
28 ביוני	הוחלט באספה לחסל את ענף הצאן. עדר הצאן נמכר.	
30 באוקטובר	בטקס גזירת הסרט, כשחבילות הבגדים ביד נחנך מחסן הבגדים החדש. בערב התקיימה מסיבה סביב שולחנות ערוכים ותצוגת אופנה לפי כל הכללים.	
1 בדצמבר	לאחר עכובים רבים החל השמרטף האלקטרוני לפעול.	
1966	חג ה-20 לעליה על הקרקע. בתכנית: ביצוע טקס האסיף, באומר, צליל ומחול, מאת אנדר אלדן ודוד זהבי. ברכות הילדים, זיקוקין, רונדו ותערוכת תחביבים. באותו שבוע נערכו גם - מפגש ותיקים בשובל, סיור ב-11 הנקודות, מסיבה פנימית ו"יום הילד".	באוקטובר
1967	בחג העצמאות הי"ט למדינת ישראל ולציון עליית 11 הנקודות להתיישבות בנגב, משתתפת מקהלת בארי בטקס הדלקת המשואות בהר הרצל. שמואליק אבני מדליק את משואת "בארי" ושותה לב - את משואת "קדמה".	14 במאי
	"מלחמת ששת הימים; כ-60 שעות רצופות שהו החברים שלא גויסו, בעמדות ובחפירות. הילדים והחברות - במקלטים. גן "שקד" ועוד מספר דירות נפגעו מפגזים. חללי חזית הדרום הובאו לקבורה ארעית בגבעת שולה. היו באזור מספר מקרים של היפגעות ממוקשים."	5 ביוני
	המועצה האזורית "חבל מעון", מתקינה קשר אלחוט בין ישובי המועצה.	15 ביוני
	הנכדה הראשונה בבארי - סהר - בת לימיי ועמרי ונכדה לראובן ומנוחה קלמר.	2 באוקטובר
1968	נסתיימה ההתקנה וחיזוק רשת החשמל בבארי.	13 במרץ
	נערך טקס הסרת הלוט מאנדרטת "יד אנז'ק". ביום גשום וסוער השתתפו בטקס אורחים ומכובדים, ביניהם השר יוסף ספיר, שגרירי בריטניה, אוסטרליה וקנדה, נציגי קק"ל, משרד החוץ וותיקי מלחמות העולם מאוסטרליה וניו-זילנד.	25 באפריל
	הותקן טלפון ציבורי, בחיגוי ישיר, עם כל היתרונות ורצף של בעיות ותקלות.	19 באוגוסט
	מגיע מכשיר טלויזיה ראשון לבארי ונימסר לרשות ביה"ס.	29 בספטמבר
	במסיבת ליל שבת, נחנכה מכבסה חדשה ומשוכללת.	17 בנובמבר
	בטקס צנוע ובשתיית "לחיים" החלו בקידוח היסודות לבית-העם.	27 בדצמבר
1969	נחנך המבנה החדש של חדרי-החולים.	יוני
	בכנס של כל משקי האזור, בהשתתפות יגאל אלון (בשם ממשלת ישראל), נערך טקס הסבת שם המועצה האזורית "חבל מעון" למועצה אזורית "אשכול".	19 באוגוסט
1970	לאחר דיונים ממושכים החלו הארוחות בחדר-האכילה בשיטת ההגשה העצמית.	4 בפברואר
1971	"פי הבאר" - גליון מס' 1, החל להופיע ביוזמתם ובביצועם של קבוצת חברים צעירים.	5 במרץ
	מחצית היובל לעליה על אדמות נחאביר ולעלית י"א הנקודות. החג נחוג באוירה של רוממות רוח, במעמד אורחים רבים ונציגי המוסדות. מאורעי החג: סיור לאורך המוביל הארצי, שחרית לילדים ולנוער באורים, מפגש ותיקים בשובל, יום הילד ומפגן צניחה של חברים מבארי וממשקי הסביבה. בתכנית: מסכת הדורות (אנדר אלדן) וחזיון (טוביה סער), בביצוע מקהלה, רקדנים וקריינים מבארי.	8 באוקטובר
1972	גופותיהם של החללים והנפטרים, חברי קדמה הועברו לבית העלמין בבארי.	14 באפריל
	"הקביות" לשיכון צעירים מתוצרת "אשטרום", הוצבו בעזרת מנוף ענק, על יסודות בטון שהוכנו מראש.	15 באוקטובר
1973	לאחר חודשים ארוכים של ויכוחים, תכנון ועבודות בניה, נפתח הכלבו, במקומו של המחסן הכללי.	1 בינואר
	בטקס חגיגי ובמעמד כל הנוגעים בדבר, נחנך שדה תעופה פרטי (מנחת) משותף לנו ול"כימאור". המוזמנים זכו לטיסה בשמי בארי.	8 בינואר
	אסון כבד ירד על קיבוץ בארי. עתליה ודן אבנד, צפרירה שומרוני ושמואל צפוני, נהרגו בתאונת דרכים קטלנית. מכונתם התנגשה במשאית צבאית ליד ברור-חיל. דינה צפוני וגדעון שומרוני נפצעו קשה, נאבקו על חייהם, אך ללא הועיל. דינה צפוני נפטרה ב-28 במרץ וגדעון שומרוני - ב-7 באוגוסט. רבים באו מכל רחבי הארץ לחלוק להם כבוד אחרון. עשרות מודעות אבל התפרסמו בעתונות ומברקי תנחומים רבים הגיעו לבארי. בקיבוץ הוכרו על שבוע אבל.	25 במרץ
	החלו לראשונה לספק מכשירי טלויזיה לחדרי החברים.	14 באפריל
	מול משרדי ביה"ס הוקם צריף הספריה ע"ש גיל אדל ז"ל.	יוני
	מלחמת יום הכיפורים - עם פרוץ המלחמה נקראו רבים מחברי בארי לחזית. בבית התארגנו לשעת חירום: במקלטים, בהאזנה ובמתן עזרה לחיילים הלוחמים. במהלך הקרבות נפצעו 10 מחברי בארי. דרור מנור וגיורא עוז נפלו בשבי המצרי ושוחררו לאחר 45 יום. נפלו במלחמה - אייל עברי ז"ל, אורי חוטר-ישי ז"ל ודובי עופר ז"ל. הם הובאו למנוחות בבית העלמין בבארי.	6 באוקטובר
1974	ימוני בארי מציין את הופעת גליון מס' 5000.	19 בספטמבר
	הוחלט באספה לחסל את המטע, בגלל אי-כדאיות כלכלית ולנצל את הקצבת המים להגדלת שטחי הכותנה.	22 בדצמבר
1975	בהשקת כוסיות נחנכה המרפאה החדשה, מבנה נאה ומרווח.	13 בפברואר
	לראשונה בבארי - כבישים פנימיים מצופים בזפת.	מרץ
	הסדר חדש לאיסוף אשפה ע"י המועצה האזורית "אשכול".	
1976	טקס חנוכת מגרש הטניס.	12 במאי
	מרכזיית טלפונים אוטומטית הוצבה בבארי.	7 ביולי
	8 שנים לאחר קידוח היסודות לבית-העם, נערך טקס חנוכת הבית.	8 באוקטובר
	חג ה-30 לבארי נחוג ברוב עם ועדה, עם אורחים רבים.	12 באוקטובר

1977	4 בפברואר 30 באוקטובר	מועצת הקיבוץ מאוחד מתכנסת בבארי בבית-העם. הסתיימה בהצלחה, לשביעות רצון כולם. נחנך גן "חצב" החדש.
1978	19 במאי 29 באוקטובר 16 בדצמבר	במסיבת ליל שבת נחנך מתקן האוטומציה להשקייה. ההשקייה מופעלת ע"י מחשב בשליטה מרחוק. תרגיל אב"כ - היה שם הצופן, בחתימת המא"ז, ל"יום החברה" בבארי. התבטא ביום בילויים בירושלים ומסיבה בבית-העם. "במוצ"ש, נולד במזל טוב, בפעם הראשונה במרפאת בארי, תינוק, בן לבמבי ולמשה ברק. לאם, לתינוק ולצוות המטפל - שלום".
1979	26 במרץ	נחתם הסכם שלום בין ישראל ומצרים. המאורע צויין בחדר-האכילה, בהרמת כוסית ובארוחה חגיגית.
1980	17 בינואר 28 במרץ	כל טפספות הנפט לחימום מים - חוסלו. לאחר דיונים על המצב הכלכלי הקשה שנוצר עקב מדיניות הממשלה, התקבלו באספה ההצעות לצימצומים בצריכה ולהגברת הייצור.
	3 באפריל 2 במאי 8 ביוני	סככת המטע עברה את כל השינויים הדרושים לשמש כאולם ספורט. הצריף השוודי, ששימש כמועדון לחבר, פורק והוסר ממקומו. השטח מיועד לבניית חדר-אכילה חדש. הנחת אבן הפינה לחדר-האכילה החדש. "יהי רצון, ובעזרת השם וסולל בונה, נזכה לראותו מתנוסס לתפארת כל העם היושב בקיבוץ" (מתוך מגילת היסוד).
	17 בספטמבר 19 באוקטובר	בהשתתפות שר האוצר יגאל הורוביץ ואורחים רבים, נערך טקס חנוכת קו הייצור החדש בדפוס בארי - "המחשק". "שבוע ראשונים", במלאות 70 שנה לתנועה הקיבוצית, צויין בבארי בסדרת ארועים, ביוזמת ו. התרבות והסתיים (בהפתעה) ביום בילוי לוותיקים, באזור מצדה ועין-גדי.
	31 באוקטובר 15 בדצמבר	סופה עזה גרמה לנזקים בפרדס, לגגות בבתי מגורים ובמבני משק. עצים רבים בחצר המשק נעקרו או נגדעו. מקלחת הפח הישנה של בארי פינתה את מקומה לטובת חדר-האכילה החדש.
1981	5 במרץ	התווסף גנרטור חדש וחובר ללוח החשמל הראשי. שני הגנרטורים מופעלים אוטומטית במקרה של הפסקת חשמל מחברת החשמל.
	27 במרץ	בתום דיונים ממושכים, התקבלה ההצעה (במשאל) לעבור ללינה משפחתית. (מתוך 315 חברים הצביעו 190 - בעד, 97 - נגד ו-12 נמנעו).
	5 ביולי 28 ביולי 27 באוגוסט 13 בספטמבר 15 באוקטובר 19 באוקטובר	בעזרת מחפרים של חב' "חריש", החלה בניית המאגר למי שטפונות, ליד נחל גרר. המאגר משותף לבארי ולקיבוץ רעים. האקליפטוס הכי גדול במשק - נגדע, יחד עם הריסת גן א' הישן. במקומו ייבנה בית לגיל הרך - "ארוזים" - "עופרים". עלון חדש יצא לאור - "תוספתן". יום הגבר, אורגן בחשאיות ע"י חברות בארי, יום בילוי בירושלים. (סוכות) תוכנית הרדיו "כל צבעי הרשת", שודרה מאחת הסוכות בבארי. נחנך מכון החליבה החדש ברפת.
1982	4 בפברואר 6 ביוני	המשאבות החלו לשאוב מים לתוך המאגר ליד נחל גרר. מלחמת לבנון. מגויסים רבים גויסו למלואים. הקיבוץ מתארגן בהתאם.
1983	2 בינואר 4 בינואר	נפתחה המרכולית במבנה חדר-האכילה החדש. לאחר 3 שנים מתחילת הטיפול ב"פרוייקט" ולאחר 19 חודשי בניה, עוברים לחדר-האכילה החדש. הארוע החל בטקס פרידה מחדר-האכילה הישן ולאחריו - גזירת הסרט בפתח חדר-האכילה החדש, מסיבה וארוחה חגיגית.
	27 בינואר 2 בפברואר 13 בפברואר 20 בפברואר	חולקו 150 מקלטי טלוויזיה צבעונית לכל החברים, ממחזור "צבר" ומעלה. הכלבו עובר למעונו החדש במרתף חדר-האכילה. ה"שמייקה" הבנוי הראשון, מול המקלחת הציבורית, נהרס והוסר מהשטח. המועדון לחבר נפתח בחדר-האכילה החדש.
1984	11 במרץ 1 ביולי 31 ביולי 30 בספטמבר 5 בדצמבר	טלפונים חולקו לכל החברים והענפים ומרכזיית הטלפונים החדשה החלה לפעול. על הגרנוליט הוצבו 3 פסלים של יחיאל שמי. מפעל י"ב של קב' "תומר". באר מים מליחים, נחנכה צפונית לקב' עלומים. הופיע גליון ראשון של "כאן". נחתם הסכם עם "אגד" על מתן כרטיסי נסיעה חופשית לכל החברים, החל מינואר 1985.
1985	16 באפריל 16 במאי 17 במאי 1 באוקטובר 22 בנובמבר	דפוס בארי פיתח את ה"מעטפית", מוצר דמוי איגרת, לדוור ישיר. נפרדים מהשמרטף. ליל שמירה אחרון של החברות בבתי הילדים. מעבר ללינה משפחתית, מלווה בטקסים, הצגה, ו"הפנינג" המוני באיזור ביה"ס. סוף סוף! יש חיוג ישיר לכל דירות החברים. ביתן שמירה חדש ומשוכלל הוקם לשומרים ע"י שער הכניסה למשק.
1986	18 באפריל 30 במאי 5 בספטמבר 12 באוקטובר 17 באוקטובר	כיתת "חרצית" יצאה לסיור במחנות ההשמדה בפולין. חנוכת המתפרה והקניון במשכנם החדש (בחדר-האכילה הישן). "מאפשרים לכל חבר המעונין בכך, לקבל כרטיס בנקט" (מהחלטות המזכירות). במסגרת חג ה-40 חולק לחברים אוגדן נפטרים ובו דף עם תצלום, ותולדות חיים של כל נפטר. חג ה-40 לבארי, שבוע גדוש ארועים: ערב שירה בציבור, מפגש קדמאים לציון יום העליה לקדמה, נפתחה "הגלריה" במרתף חדר-האכילה, מופע בבית-העם עם המחזמר "גברתי הנאוה", שנכתב בידי נעמי שורץ ובוצע ע"י חברי בארי, מפגש ותיקים (המייסדים), כנסים של חברי "במעלה", "איתנים" ו"בארות".

1987	אוגוסט 20 באוגוסט	ליאון הספר, שעבד אצלנו שנים רבות, סיים את עבודתו ויצא לפנסיה. הוחלט באספה להרחיב 24 דירות של ותיקים.
1988	3 באפריל 11 במאי 30 בדצמבר	"פי הבאר" (הפאב), נפתח חגיגות לציבור הרחב, לצעירים בעיקר. הוחל בבניית בתים ללינה משפחתית בשכונת "אורנים". צוות "מק"ת כח"ל". המזכירות מטילה על גיורא עוז, לארגן צוות לבדיקת נושא בית-הספר המקומי בבארי (החטיבה העליונה).
1989	22 בינואר 28 ביולי 12 בנובמבר 3 בדצמבר 18 בדצמבר	מפגש חבורות זמר מרוחמה, סעד, ניר-יצחק, כפר-עזה, דביר ובארי. (חוויה מוסיקלית). נפתחה בבארי המועצה הרעיונית של התק"ם. המועצה נמשכה יומיים ועברה בהצלחה. אושר תקנון חדש לנסיעות לחו"ל. המפעל לטיהור מי שפכים, השופדן, החל בפעולתו. המכסה לבארי - 2,300,000 מ"ק מים בשנה. הוחלט להקים צוות לבדיקת שינוי מבני בגר"ג. אסון כבד ירד על בארי, בשנית. בתאונת דרכים, ליד התחנה המטאורולוגית בבית-דגן, נהרגו רותה גת ויעקב ברקאי. התאונה גרמה כתוצאה מהתנגשות בין אוטובוס והמכונית בה נסעו. מנצ'ר ובנו צחי, נפצעו ואושפזו.
1990	6 במאי 9 ביולי 24 באוגוסט 18 בספטמבר 20 באוקטובר 11 בנובמבר	לאחר דיון ממושך הוחלט לחסל את ענף הלול. הצעות הצוות לשינוי מבני בגר"ג, אושרו באספה. "פרינטרס" - מסיבה ססגונית לציון 40 שנה לדפוס בארי. המטבח לבישול אוכל לתינוקות, אוחד עם אגף הדיאטה, במטבח הגדול. נערך טקס חנוכת חדר-הכושר והסאונה בבארי ביוזמתו של אלכס קרבונה. נבחר צוות ל"משאבי אנוש" בריכוזו של ניר אילן.
1991	17 בינואר 29 בינואר 3 ביוני 9 באוגוסט 24 בספטמבר 14 באוקטובר 19 בדצמבר	פרצה מלחמת המפרץ. היו לילות, בהם בילו חברי בארי, כמו כולם, ב"חדרים האטומים", עד השמע אות ההרגעה. בית-הספר לאן? - לאחר דיונים ממושכים הוחלט על המשך קיומו של ביה"ס בבית. "בית ראשון במולדת". החלו להגיע המשפחות הראשונות של עולים מרוסיה. הם גרים בקרוונים שהוקמו ליד משק הילדים. "יומון בארי" - יצא לאור גליון מס' 10,000 ! ליד חדר-האכילה, נחנך "אתר שעשועים" לילדים ע"ש "בארות". החלו להתקין מוני חשמל בדירות החברים, לקראת הקצבה וחייב בצריכת אנרגיה. הוחלט על שינויים בתקנון האספה: כל הסעיפים יידונו במועדון לחבר וישודרו לחדרי החברים בוידאו. ההחלטות יתקבלו בקלפי, באמצע השבוע שלאחר הדיונים.
1992	2 באפריל 9 במאי 9 במאי	הוחלט להקים מכון פיסטור וייצור מוצרי חלב ("שכיל החלב"). המוצרים יסופקו לחברים דרך המרכזית. הנהלת החשבונות עברה לבית המחודש, בית "ענבלים" - "צפיריים" לשעבר. ברוב גדול התקבלה הצעת צלח"ת (צוות לבדיקת חלוקת תקציבים) שמשמעותה: הגדלת התקציב האישי ושיטה שונה של חלוקת המצרכים.
1993	10 בספטמבר 26 בספטמבר	הוחלט לבחור צוות, בראשות אורי בן-צבי, לבחון את אפשרות מעבר כיתות הנעורים, לבית-ספר אזורי. הוקמה תחנת דלק ממוחשבת בכניסה למשק.
1994	4 בפברואר 29 ביולי 11 באוקטובר	לאחר ברור מעמיק, הוחלט לקבל המלצת המזכירות לעבור לביה"ס האזורי "מעלה הבשור", החל משנת הלימודים תשנ"ה. "הלך לעולמו" המבנה הישן של המרפאה. במקומו ייבנה המרכז הסיעודי החדש. החלה בנייתו של המרכז הסיעודי, במעמד חברים המתעתדים לדור בו, בעתיד.
1995	6 בפברואר 8 בפברואר 1 במרץ 23 במרץ 7 באפריל 14 באפריל 5 ביוני	"דפוס בארי" מצטרף לקבוצת המפעלים בארץ, העומדים בתקן העולמי להבטחת איכות ISO 9002, או בשמו הישראלי - ת"י 2002. בשכונת "הדרים" - כל הדיירים נכנסו לדירותיהם. הוחלט ש"קבוץ בארי יספק רכב לחבר לכל הזמנה שתיתן יום קודם לכן, בכל ימות השנה, ללא הגבלת זמן". הועדה הכלכלית החליטה להקים ענף חדש בבארי - יענים. לאחר דיונים רבים, הוחלט להקים אולם ספורט, בעלות כוללת של 2.8 מיליון ש"ח. (חלק מהמימון מכספי ה"עמותה"). הוחלט על מבצע "קבוץ עוטף" שיעשה בתחילת כל חודש, במשך כ-4 ימים. (כ-800,000 מעטפות שישלחו מ"דפוס בארי" בדיוור ישיר. תחנת אוטובוס חדשה נחנכה בבארי.

הוצאת קיבוץ בארי, תשנ"ח 1997

